

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران شههمهدهیب

***

**خویندنهوهیهکی تازهی
ههآبهستی کوردی**

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

خویندنه وهیه کی تازهی

هه‌لبه‌ستی کوردی

خویندنه وهیه کی تازهی هه‌لبه‌ستی قوتابخانهی بابان، له نمونهی
مسته‌فا به‌گی کوردی، تاهیر به‌گ، حه‌ریق، سافی، ئه‌ده‌ب، بیخود،
حاجی قادری کۆبی، ره‌نجووری، مه‌وله‌وی

عه‌بدو له‌زاق بیمار

کتیب: خویندنه وهیه کی تازهی - هه‌لبه‌ستی کوردی

"خویندنه وهیه کی تازهی هه‌لبه‌ستی قوتابخانهی بابان، له نمونهی
مسته‌فا به‌گی کوردی، تاهیر به‌گ، حه‌ریق، سافی، ئه‌ده‌ب، بیخود،
حاجی قادری کۆبی، ره‌نجووری، مه‌وله‌وی"

نووسینی: عه‌بدو له‌زاق بیمار

بلاوگراوهی ئاراس - ژماره: ٤٨٣

ده‌ره‌یتانی هونه‌ریی ناوه‌وه و به‌رگ: ئاراس ئه‌کره‌م

پیتلیدان: کارزان ناو‌ره‌حمان

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سه‌ره‌رشتیی چاپ: ناو‌ره‌حمانی حاجی مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر - ٢٠٠٦

له کتیبخانهی گشتیی هه‌ولێر ژماره (٦٦١) ی سالی ٢٠٠٦ ی دراوه‌تی

سەرھتا

ئەم كۆتیبە كە ناوی خۆپندنە وە یەكی تازە ی هەلبەستی كوردییە دیارە لە توانادا نییە هەموو هەلبەستی كوردی بگرتتەو، بەلكو لە بازنە ی هەلبەستی سەدە ی نۆزدەمینی ناودار بە قوتابخانە ی بابان دەر نە چوو، لەو بازنە شدا تەنیا هەندیک نمونە ی گەشی لە دیوانی شاعیران پیشكەش كردوو.

خۆپندنە وە كەش بە دەوری ئەم تەوەرە یەدا دەخولیتتەو:

- دیاری كوردی شیوازی كوردانە لە نیوان شیوازی ئالۆزی هەلبەستی یەكانە پاشبەند و كیش عەرووزی ژێر بالی كاریگەری هەلبەستی بیانیدا.

- لیتكۆلینە وە ی هەندیک نمونە لە گۆشە نیگای دەر ووناسی و هەندیکیش لە پرووی (تصوف) هەو.

- دەست نیشان كوردی نمونە ی هونەر كوردی هەلبەستی كوردی و نیشانە كانی داھینان و وردە کاری تییاندا.

ئەگەر چی ئەم چەند وتارو لیتكۆلینە وانە هەمووی لە یەك كاتدا و بەسەر یەكەو نە نووسراون، بەلام لە توانادا بوو لە كۆرێكدا كۆبکرتنەو و ئامانجی كۆتیبە كە بپێکن... جگە لەو كە كۆكردنە و یان لێرەدا دەبیتتە ئاسانکاری بۆ لیتكۆلەرەو و كار كوردوانی مەیدانی میژووی ئەدەب و رەخنە. چونكە - داخەكەم - لەبەر گەلێك هۆ نووسەران دەستیان ناگاتە وتارو لیتكۆلینە وە كانی سەر لاپەرە ی رۆژنامە و گۆڤاران، ئەمانەش لەوانە یە زۆر نیشانە ی گرنگی رەخنە یی و ئەدەبیان تیدا بیت كە نابێ نووسەران لیتیان بێ ئاگابن، هەندیکیشیان وەكو بەلگە نامە ی ئەدەبی

بیرورا و زانیاری تایبەتییان تیدا تۆمار كراو و با یەخی خۆیان هە یە.

لێرەدا لیتكۆلینە وە یەك دەر بارە ی هەلبەستی حاجی قادری كۆبی دەچیتتە ئەم خانە یەو... لەبەر ئەو ئەم بەرە دارە با لە چوارچێوە ی شیوازی كۆنیشدا بیت، بەلام نمونە گەلی داھینەرانە ی وای پیشكەش كردوو كە شایانی باس و جیا كردنە وەن، دەستنیشان كوردنیشیان لە سالی ۱۹۸۳ هەو مایە ی وەبیر هینانە وە و ئاگاداریبە.

بەغدا - ۲۰۰۵

هه‌لبه‌ستی کوردانه

له‌که‌له‌پووری سه‌ده‌ی نۆزده‌میندا

له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، دوای بلا‌بوونه‌وه‌ی رۆژنامه و چاپه‌مه‌نی... له‌هه‌ندیکی رۆژنامه‌ی وه‌کو‌هه‌تاوی کورد (ئه‌سته‌مبۆل- ۱۹۱۳). پاشان که‌دیوانی مه‌حوی (۱۹۲۲) و دیوانگه‌لی کوردی، نالی و سالم (له‌لایه‌ن کوردی و مه‌ریوانی) یه‌وه‌له‌سالانی ۱۹۳۱ به‌ولاوه‌و دیوانی ئه‌ده‌ب (له‌ ۱۹۳۶) و چه‌ندانای دی بلا‌بوونه‌وه‌و نمونه‌ی هه‌لبه‌ستی سه‌ده‌ی نۆزده‌مین که‌وته به‌رده‌ستی خوینده‌واران.

به‌لام‌تایا ئه‌م به‌ره‌مانه‌چه‌ن پێش‌سوازییان لێ‌کراوه‌و کاربگه‌رییان له‌ئه‌ده‌ب و له‌چه‌ژگه‌ی خوینهران و شیعردۆستاندا چی‌بووه‌و تا‌چه‌ند بووه‌...؟ بۆ‌وه‌لام‌مدانه‌وه‌ده‌بی ئه‌و چه‌ند ده‌یان‌ساله‌ی به‌رایه‌ی سه‌ده‌ی بیسته‌م له‌لایه‌ن په‌ره‌سەندن و گه‌شه‌کردنی زمان و رۆشن‌بیری کوردیه‌وه‌ بێینه‌به‌رچاو.

خوینهرانی کورد- ده‌توانین بلێین دوو‌جۆر‌بوون: یه‌که‌میان قوتابییانی مزگه‌وتان و شاره‌زاییانی ئه‌ده‌بی فارسی و راهاتوو له‌ئه‌ده‌بیکه‌ی پر له‌وشه‌ی بیانی (عه‌ره‌بی و فارسی) و زاراوه‌گه‌لی سۆفییانه‌و زانسته‌کانی ئایین و زانیاریه‌کانی میراتی دنیای کۆن و هاوچه‌شنی شیوازی هه‌لبه‌ستی فارسی... هه‌روه‌ها راهاتووی خه‌تی شکسته‌و رینووسی ئالۆزی (به‌یاز)ه‌کان.

ئه‌مانه‌به‌دلتیاییه‌وه‌- لام‌وايه‌- چێژی خویشیان له‌هه‌لبه‌ستی کوردیه‌ی پێش‌سومان وه‌رده‌گرت.

دووه‌میان: خوینده‌وارانی تازه‌و ده‌رچوانی قوتابخانه‌کانی ده‌وله‌ت و

خوینهرانی رۆژنامه و گوڤاره‌ کوردیه‌کانی سالانی بیست و سییه‌کان. له‌کاتی‌کدا هه‌ولتیکه‌ی به‌رده‌وام له‌گۆرپیدا بوو بۆ‌کوردیه‌ی نووسینه‌ی په‌تی و خۆلادان له‌وشه‌و گوزارشتی قالمپێژی زمانانی بیانی. ئه‌مانه‌تا راده‌یه‌که‌ی زۆر هه‌ستیایان به‌لایه‌نه‌ جوانه‌کانی ئه‌و به‌ره‌مانه‌نه‌ده‌کرد و له‌رێی چێژ و هرگرتن له‌چه‌ند به‌ره‌مه‌یک تووشی ته‌گه‌ره‌و کۆسپه‌ی وا‌ده‌بوون که‌بێ‌ تاقه‌تی ده‌کردن و رووی پێ‌وه‌رده‌گیران.

جووریکیش که‌بۆره‌ خوینده‌واریه‌کیان هه‌بوو، یان نه‌خوینده‌وار و شیعردۆست‌بوون ئه‌وانیش هه‌زیان هه‌م ئه‌ده‌به‌نه‌ده‌کرد، به‌ته‌واوی تێی نه‌ده‌گه‌یشتن و دیمه‌نه‌ جوانه‌کانیان بۆ‌جیا نه‌ده‌کراوه‌.

ئێمه‌مندال‌بووین گویمان له‌گۆرانیه‌بێژان ده‌بوو ده‌یان‌خویند: (له‌مه‌یدانی مه‌لاحه‌تدا سوارتیک‌هات به‌چالاکه‌ی)... ده‌مانپرسی داخوا ئه‌و مه‌لاحه‌دایه‌یان ئه‌و مه‌لاحه‌داده‌ده‌بی چ‌پاله‌وان و سوارچاکیک‌بیت؟! له‌گه‌ل‌ده‌رکه‌وتنی گوڤار و رۆژنامه و په‌ره‌سەندن هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و ئاسانکردنی زمانی خویندنی ئه‌ده‌ب و رۆشن‌بیری شاعیرانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ئه‌وانیش که‌وته‌نه‌خۆ‌بۆ‌نووسینه‌ی به‌ره‌مه‌یک با له‌قالبی کۆنیشدا بیت به‌لام‌با‌ناوه‌رۆک و وشه‌و زاراوه‌ی تازه‌بیت. زۆر که‌میان هه‌ر له‌سه‌ر رێچکه‌ی کۆن‌مانه‌وه‌، ئه‌گه‌ر نا ئه‌وانی دی‌خۆ‌نوێ‌کردنه‌وه‌یان به‌پێست‌زانی وه‌کو‌هه‌مدی، بێخود و زیوه‌ر و نوری و که‌مالی و هی‌دی.

لیه‌رده‌دا بۆ‌کوردی په‌تی نووسین و گه‌شه‌کردنی زمان رهنجی چاپه‌مه‌نی وه‌کو‌ (پێش‌که‌وتن) و (ژبانه‌وه‌) و (ژین) و (زاری کرمانجی) مایه‌ی شادییه‌. ئه‌م رهنج و کۆشسه‌ به‌رده‌وام بوو تا گوڤاری (گه‌لاوێژ) و (ده‌نگی گیتی تازه) که‌به‌ته‌واوی ئه‌م ئه‌رکه‌یان وه‌ئه‌ستۆگرت. شاعیرانیش وه‌کو‌ گوترا- که‌م و زۆر- هاتنه‌وه‌ سه‌ر کوردانه‌نووسین. له‌م‌ماوه‌یه‌دا کۆششی لاسایی ئه‌ده‌بی عوسمانی وه‌کو‌ ده‌سته‌ی شاعیرانی (فه‌جری ئاتی)ی تورک

که گویا به ناوی نوپخوازییه وه دهکرا به جارێ وشه و گوزارشت و پرستهی قه به و ناقلۆی عه ره بی و فارسی به کار ده هات، ده بی وه در نیین! چونکه له لایه نی زمانه وه به ناو پرێکی پاشه وه کشان داده نریت، له به رامبه ر ئه مه دا کوششی پیره میترد بۆ ناوردانه وه له که له پوور و زمانی کوردی په تی له به ره مه کانیدا شایانی تیبنیییه ئه و جا جو ره دا برانییک له نیوان که له پووری سه ده ی نۆزده مین و خوینهر و گو یگرانی تازه ی سالانی ده یه کانی سه ره تای سه ده ی بیسته م (به لکو ده توانین بل یین سالانی نیوان دوو جهنگی به که م و دوو می جیهانی ده بینین... ئه وان به دوا ی شیعی کوردانه - له دا رشتن و له زمان و له خه یالدا - ده گه ران... بۆیه گۆرانیییژان ئه و شیعرانه یان بۆ مه قام هه لده بژارد و که تا راده یه ک له ره ق و ته قی زبری جهسته وه له وشه و زاراوه ی گران به دوور بوون... زیاتر شیعی وه فایبی، حریق، تایهر به گ، مسته فا به گی کوردی و صافی و چهند شاعیریکی دی له باو بوون... که تا راده یه ک له دانانی هه لبه سستی کوردانه نزیک بوون، ئه م حاله وا مایه وه و دا بران له که له پوور به رده وام بوو، تا سالانی حه فتاکان که به کوششی مامۆستانانی موده ریس و مه سهوود محه مه د دوا ی شه رحی دیوانی (نالی) و هه ندی شاعیران که م که مه ئه م دا برانه له نیواندا که م بووه وه.

ئه گه ر سه رنجیکی ره خنه گرانه بدهینه هه لبه سستی سه ده ی نۆزده مین و به شوین هه لبه سستی کوردانه دا بچین، هه ست ده که یین هه لبه سته کان دوو جو ریان تییدا به دی ده کریت، جو ریکیان خو به دوور گرتنه له چه ژگه ی کورده واری و ناوه رۆکی ئه ده بی کورده واری و ده کو به ییت و لاوک و حه یران و هه لبه ست، هه روه ها خنکاندی ده قه له وشه و پرسته ی خوازراوه له هه لبه سستی بیانی. له به رئه وه ته ونی هه لبه سته که پره له وشه و زاراوه ی زۆری عه ره بی و فارسی زۆر جار شاعیر بۆ پیشاندانی ده ست رۆیشتووی خۆی له کۆری په وانییژی زمانی عه ره بییدا ها توه زمانی شیعه رکه ی بیرو خه یالی هه لقلۆی هه سستی شاعیرانه ی به ژینگه ی کورده واری په نگدار

هیئاوه له قالبی ره ق و ناقلۆی عه ره بییدا ترنجاندووه، ته نانته هه ندیک جار نیوه دپرێکی یان چهند دپرێکی به کسه ر به عه ره بی دا رشتووه، هه ر به م شیوه یه ش شیعی فارسی... جا جگه له زاراوه گه لی باو ناوی شوین و ناوی که سانی ناو چیرۆک و ئه فسانه ی فارسی و ئایینی عه ره بی به بی سلکردن، به لکو به زۆری زۆرداره کی جه سته ی هه لبه سستی کوردییان پێ دا پۆشیوه وه له ئه نجامدا به زه حمه ت ئه دگار و شیوه ی کوردانه ی هه لبه سته کوردییه که دپته به رچاو... ئه مانه ش وه کو ناوی شوین: (مغیلان، به ده خشان، خه تاو خوته ن و سه حرای چین، فه رخار، نه خشه ب، خولهر، که شه مر،...) یان ناوی که سانی ئه فسانه ی ئیرانی و ئایینی: (ئه شه که بوس، ته هه مه سته ن، فه یله قووس، هارووت و مارووت، به همهن، مه حموود و ئه یاز، لؤشا، ئاصه ف و مه سیح...) ناوی چه ک و سیفه تی ئه ندامانی له ش: (سه همی نیگاه، په یکانی موژه، قه وسی ئه برۆ، چاه ی غه بغه ب، سیوی ذه قه ن، نیشی زه نیور، عه قه رب و ماری زولف، مه جمه ر و تیره فگه ن...) و هی دی... له م کۆره شدا کیش و مۆسیقای عه رووز، پاشه هند ریزکردن ده ورێکی کاربگه ریان له قورسکردنی تای ته رازووی نامۆکردنی هه لبه سستی کوردی گپروه. هه روه ها خوودانه به کاره یینانی هونه ره کانی روون و په وانییژی عه ره بی به تایبه تی ئه وانیه ی پتوه ندییان به روخساره وه هه یه. له به رئه وه هه لبه ست بوو به مو لکی چینی تایبه تی خوینده واران و له هه ست و سۆز و راده ی تیگه یشتنی رۆله کانی گه ل دوورکه وه ته وه.

جو ری دووه ئه وه هه لبه ستانه ن (یان ئه وه چهند دپرانهن له هه لبه ستاندا) که تا راده یه کی باش له چه ژگه وه هه سستی کورده وارییه وه نزیکن، ئه گه رچی هه ر له قالبی عه رووزیشدا بن، به لام له وشه و پرسته و دا رشتنی مانا و گوزاره دا، زمانه که یان پر گری و نامۆ نییه و به ره ی هه لقلۆانی هه ستو سۆزی به کول و ده رخستنی جو شی دل یان پتوه دیاره.

به نمونه زمانی مسته فا به گی کوردی زمانیکه وه کو ناوی ره وان، پره له

نیشانه‌ی پرشنگداری شیرینی و توانستی دهرپرین و خه‌یالی خۆمالی و راز و نیازی کۆمه‌لی کوردوه‌واری... بۆیه هه‌لبه‌سته‌کانی یه‌کسه‌ر له‌ ده‌رکه‌ی دل‌ی خۆتیه‌ر و گوێگر ده‌ده‌ن.

جا لهم پرووه‌وه وا چاکه‌ مسته‌فا به‌گ به‌خاوه‌ن قوتابخانه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی کوردانه‌ دابنیه‌ن. هه‌ر بۆیه (حاجی قادری کۆبی) به‌و شیه‌ویه‌ وه‌سفی کردووه و پروونی کردووه‌وه که (به‌لاغه‌ت) ده‌بی (به‌لاغه‌تی کوردانه) بیته‌... به‌لاغه‌ت: ره‌وانی و شیرینی زمانی کوردیه‌یه‌که‌یه نه‌ک ریزکردنی وشه‌ی قامووسیه‌ی زمانانی بیته‌گانه‌وه دروستکردنی (مه‌ته‌ل) و ئالۆزکردنی واتاکه‌ی.

هه‌ر بۆیه حاجی قادری کۆبی له‌ناو هه‌موو شاعیرانی کورددا مسته‌فا به‌گی به‌شاسواری ره‌وانیه‌یه‌ی کوردان و یه‌که‌مین ئه‌سپی پێشپه‌وه‌ی فه‌صاحه‌تی بابان داناوه و پێشی (نالی) خسته‌وه... لای وایه‌ مسته‌فا به‌گ هه‌لبه‌سته‌ی خۆی کردووه‌ته جلوه‌به‌رگی ئاوریشمینه‌ی کچی جوانی کوردی- به‌و پێیه (غه‌زه‌ل) جوژه‌ قوماشیکه، به‌واتایه‌کی تر غه‌زه‌ل هه‌لبه‌سته‌ی دل‌داریه‌یه. - یان کردووه‌یه‌تی به‌ (به‌ربوت) که ئامرازیه‌کی مۆسیقایه‌ تاکو ئاوازی مۆسیقای کوردانه‌ لێ بدات.

به‌ واتایه‌کی تریش (به‌ربوت) واتا به‌ر کچی جوان که به‌فارسی بوت مانا دل‌به‌ری جوانه، حاجی ده‌لی:

شه‌هسواری به‌لاغه‌تی کوردان
یه‌که‌که تازی فه‌صاحه‌تی بابان
مصطه‌فایه‌ ته‌خه‌للوصی (کوردی)
غه‌زه‌لی کرده‌ به‌ربوتی کوردی
ئه‌وه که نووشی شه‌رابیه‌کی تالی
(نالی) لهم عه‌صره‌دا بووه تالی

جا ئه‌گه‌ر بۆ پێشاندانی شیه‌وازی هه‌لبه‌سته‌ی نامۆ پێویسته‌ی به‌نمونه

هه‌ینانه‌وه بکات ئه‌وا ئه‌وه چهند دێره‌ ده‌که‌ینه‌ نمونه... ئه‌گه‌رچی به‌هه‌یوام به‌توانین ئه‌م شیه‌وازه‌ له‌ شیه‌ری چهند شاعیره‌یه‌کی قوتابخانه‌ی کوردانه‌ی وه‌کو: حه‌ریق، تایه‌ر به‌گ، صافی، کوردی، شیخ ره‌زا و حاجی قادر و هه‌ی تردا به‌دریه‌ی پێشان بده‌ین... به‌راوردیه‌کیش له‌ نیوان ئه‌م جوژه‌ شیه‌وازه‌ و شیه‌وازی هه‌لبه‌سته‌ی زار زمانی گۆران بکه‌م... بۆ نمونه‌ش (ره‌نجووری) هه‌لبه‌یه‌یه‌م.

له‌ کاتیکدا (کوردی) به‌پروون و ره‌وانی ده‌لی:

شه‌هیدی عه‌شقم و مه‌مشۆن و کفنه‌م بۆ مه‌که‌ن، یاران

گه‌واهی حه‌شره‌ بۆ ده‌عوای شه‌هاده‌ت به‌رگی خۆتیه‌م

سالمی صاحب‌قران له‌سه‌ر شیه‌وه‌ی ئه‌وه، هه‌مان بیری هۆنیه‌ته‌وه‌ و گوتویه‌تی:

کفن پیراهنه‌م بیته‌، مه‌شۆن زه‌خمه‌م، وه‌صیه‌ته‌ بیته‌

به‌خۆتین ئالۆده‌ ئازادن له‌ مه‌حشه‌ردا شه‌هیدانه‌ت

خۆ ئه‌گه‌ر نمونه‌ی لهم جوژه‌ باس بکه‌ین ئه‌وا له‌ دیوانی (نالی) و (سالم) و (ئه‌ده‌ب) دا هه‌لبه‌سته‌ی ئالۆز و گری چن و پر له‌ وشه‌ی بیانی زۆر ده‌بینین. (ئه‌ده‌ب) ده‌لی:

گه‌ر مه‌طله‌عه‌ بۆ ماهی موقه‌ننه‌ع چیه‌ نه‌خشه‌ب

ماهی مه‌طلوعی له‌ چه‌هی غه‌به‌به‌ هه‌ر شه‌ب

گوێزاری جه‌ماله‌ موته‌شه‌که‌کیل به‌دوو سونیل

یا به‌دری دره‌خشنده‌ له‌ مابه‌ینه‌ی دوو عه‌قرب

خۆ (نالی) گه‌وره‌ له‌به‌ر خاتری (پاشبه‌ند) به‌تاییه‌تی له‌ پسته‌کانی ده‌نگی (ط) و (ح) و (ق) و (ث) دا چۆن چه‌کوشکاریه‌کی له‌ له‌شی ره‌ق و ته‌قی هه‌ندیک دێری هه‌لبه‌سته‌ کردووه!

***

دەربارەى ھەلبەستى كىشى عەرووزى و يەكانە پاشبەند لە زمانى كوردیدا پراى جۆراوجۆر ھەيە، پرايەك لای وایە داھینانى ئەم پرايە شۆرشىك بوو بەرپاكر (١)، ھەلبەستى لە ئاستى فۆلكلۆرى و ميللييه وە بو ئاستى خوتبەداران و زانایان بەرزكردەو... لایان وایە و تەى ھەلبژاردە داندراو قسەى سەر زارى خەلك كە ھەراو و بلاو بوو بوو بە وشەى چروپر و تەرازوو بو كراو... ھەروەھا ھونەرەكانى پەوانبىژى ھاتنە ناو تەونى ھەلبەستى كوردى كە ھەر ھونەرەى زادەى شارەزایى و پسپۆرى تەواوى شاعیرە فارسى و عەرەبى زانەكانە... وە لەم بوارەدا بەرھەمىكى زۆرى شاعیران تۆماركراو بوو دەسمایەكى باشى ئەدەبى كوردیان بەپێچەوانەى بەرھەمى شىوازە كوردانەكە، كەوا یان نەنووسرانەو یان ئەو بەشە كە مەش كە نووسرايەو پەشت گۆى دەخرا و بەچاوى رێزەو سەیر نەدەكرا.

پرايەكى تر ئەو ھەلبەست لە رۆشنىرى ميللييه وە گۆتزارايەو ھەلبەستى و خانەقا و تەكبە. بابەتەكانى جارانى لە دەست چوو، كەوتە لاسابى كردنەو ھەلبەستى فارسى بابەت غەزەل و شپۆ (تصوف)... بەرە بەرە لە بەخۆو گرتنى بابەتە ميللييه كان دووركەوتەو و مەوداى دەرىزى تەسك بوو. لە لایەن زمانیشەو بەرەبەرە وشەى بیانى لیشاوى ھات و گوزارشت و وەسف و وینەى ئامادە ھاتنە بەكارھاتن... جگە لەو مۆدەى فارسى نووسینیش داكەوت و بو شانازى كردن بە تواناى خۆیانەو شاعیران كەوتنە جموجوول، زۆرەیان بەقەدەر كوردییه كە ھەلبەستى فارسىیان ھەبە!

لە پای ئەمەدا كۆمەلەى وشەو گوزارشتى رەسەنى زمانیمان لە دەست چوو، ھەر بو بەلگە با سەیری ھەلبەستەكانى (بەردەشانی) و مەقام و گۆرانىیه كان بكەین دەبینین فەرھەنگى زمانى كوردییان زۆر فراوان و

(١) بڕوانە مەسعود (محمەد) چەپكەك لە گۆلزارى نالى - ل ٩١.

رەنگاوەرەنگە. لە لایەكى تریشەو ئەدەبەكەمان لە بابەتەكانى چیرۆكى ھۆنراو و بەیت و داستان بى بەش بوو... دیارە ھەلبەستىكى یەكانە پاشبەند و كیش درێژ و قالبە رەقەكان ناتوانن ئەم مەرازانە، تەنەت بابەتەكانى ئایینیش بگرنە چوارچێوەى خۆیان... بۆیە بو خاترى عەوام و وەكو ئاوردانەو ھەبەك لە كەلەپوورى كوردەوارى لە بابەتى خوداناسى و قیامەت و بەھەشت رێبازى سۆفییانە و رووداوەكانى ئىسلامى... دوور لە ھەلبەستى عەرووزى بەناچارى كۆمەلەى ھەلبەستى شپۆە ميللى پەیدا بوو... وەكو مەھدى نامە، بەیتى ئەو وەل و ئاخى، ميعراجنامە، شىخى سەنعان و بەھنەسا... ئەمانەو بابەتە شیعرییه كانى شاعیرىكى ميللى وەكو (عەلى بەردەشانی) خۆیان بەسەر ناوەندى رۆشنىرىدا فەرزكرد و لە لایەن رەسەنى و نزیکییانەو لە چەژگەى كوردەوارى ھەر بە نەمرى مانەو... ئەگەرچى رۆشنىرانى مەزگەوت بەترسەو یان بەبێزەو دەستیان بو نووسینەو ھەیان بردو.

لە ھەموو ئەدەبى شاعیرانى سەدەى نۆزدەمىندا وەسفىكى شایى و زەماوەند و سەیرانى كوردەوارى و بەھار و دەشت و چیا و راو و ژینى رۆژانە و بارى كۆمەلەى تى و ژبانى گوندان - مەگەر لەم لاو لەولاو لە توتى چەند دێرێكى ھەلبەستدا - نابین... ئەو نموونەى لای شاعیرىكى وەكو رەنجوورى، مەولەوى، بيسارانى و فەق قەدرى ھەمەو ھەند دەبینین نموونەى ھەلبەستى زیندووى ئەدەب و ژبان.

خۆ عەلى بەردەشانی سەربارى داستانى مێژووى وەكو بەیتى عەبدولرەحمان پاشاى بابان كۆمەلەى ھەلبەستى زۆر نايبى كۆمیدى و كۆمەلەى تى و بەستەى دیلانەى ھەبە كە تا ئەمڕۆش رەنگیان نەچوو تەو. لە ھەلبەستىكى داستانانەى راودا چەند تەختە نىگارێكى ھونەرى كوردەوارى بو نەخشاندووين كە وینەیان دەگمەنە. لەم ھەلبەستەدا باسى (میر) دەكات لە رۆژى راودا:

تهیر و قوش و بازان شه‌په
(سی) یی پۆر بهش نه‌په نه‌په
(قرقر) ته‌پریکی به‌دغه‌په
له برنجاری تی‌ر ده‌له‌وه‌په
تی‌که‌ل ده‌بوون سوار ده‌گه‌په.

*

میر چووه راوی نه‌گه‌په
له خاک و خۆلی بهم لاوه
هه‌ر له گچکه هه‌تا ساوا
ئاو‌رحمان پاشا سه‌ر راه
له دووره‌وه ده‌یدین (شاوه)^(۱)

مه‌لایه‌کی زاناو گه‌وره‌ی وه‌کو (ابن الحاج) له سالی ۱۱۷۶ک هه‌ر
به‌شپوازی کورده‌واری چیرۆکی په‌یدا‌بوونی مه‌هدی و شه‌ری ده‌جالی به‌ناوی
(مه‌هدی نامه) داناوه، با گوئی بدینه‌وه‌وه دوو کۆپله‌یه‌ی:

دو‌نیا هه‌ر به‌خۆی فیتنه‌یه
ئه‌وه عه‌دووی ئه‌هلی خوه‌یه
داوی دانا له‌بۆ مه‌یه
ئینسان ته‌یره ده‌یکه‌ویتی

*

(۱) محمه‌د توفیق وردی. هیندی له هه‌لبه‌ست و به‌یتنه‌کانی (عه‌لی به‌رده‌شانی)
چاپخانه‌ی نه‌جف. ل ۱۱.

- قوش، باز، سی، قرقر، شاوه بالداری کیوین.
پۆر: پرچ، پۆینه. به‌ش: ناوچه‌وان سه‌پی. گه‌ر: خول، بازنه. برنجار: مه‌ره‌زه.

ده‌یکه‌ویتی پۆلی ئینسان
غالیب ده‌بی نه‌فس و شه‌یتان
عاسی ده‌بن له‌بۆ ره‌حمان.
فیکری ناکه‌ن له‌ تا‌عه‌تی.

ئینستا ئیمه‌ نمونه‌ی شیعی کورده‌واریمان (مه‌گه‌ر له هه‌لبه‌ستی گۆرانی
و دیلانه و ئه‌و تاک تاکانه‌ی په‌ریونه‌ته سه‌ر ده‌م و زاران به‌ناوی فۆلکلۆر
ده‌یخویننه‌وه و زۆر که‌می دی نه‌بی) لا نه‌ماوه. خو‌جۆره هه‌لبه‌ستیکی تر
که‌ ترپه‌ی تایبه‌تی و له‌نگه‌رداری کیشه‌که‌ی هه‌لده‌سوورپتی وه‌کو به‌یت و
مه‌قامه‌ کۆنه‌کان... که‌وا ناچنه ژێر خانه‌ی عه‌رووز یان کیشی هیجاییه‌وه
و هه‌یه به (په‌خشانه شیعر) ناوی ده‌بات... ئه‌مه هونه‌ریکی خو‌مالی
حه‌لالی خو‌مانه‌و پیوستی به‌ لی‌کۆلینه‌وه هه‌یه.

هه‌رچی کیشی هیجاشه‌ ئه‌وا شاعیران ده‌میان بۆ نه‌ده‌برد، زانایه‌کی وه‌کو
شیخ ماری نۆده‌یی کاتیک دوو پارچه‌ سروودی ئایینی به‌ فارسی و به
عه‌ره‌بی داناوه ده‌ستینشانی ئه‌وه‌ی کردووه که‌ ئه‌مانه‌ی له‌سه‌ر هه‌وای
کورده‌ی داناوه و به‌ده‌ق نووسیویه‌تی: (علی قافیة من النغمات
الکرديه)^(۱) واتا ئیمه‌ له‌ کیشی خو‌مالی به‌هه‌موو چه‌شنه‌کانییه‌وه بی
به‌ش بووین.

چاکترین به‌لگه‌ی نا‌په‌سه‌نی ئه‌م (شو‌پشه) ئه‌وه‌یه دوا‌ی داکه‌وتنی
رۆژنامه‌و چاپه‌مه‌نی به‌ره‌به‌ره شاعیران ده‌ستبه‌رداری شپوازه‌که‌ی بوون و
گه‌رانه‌وه سه‌روچاوه‌ی ئه‌ده‌بی کورده‌واری چ له‌ کیش و مۆسیقادا و چ له
به‌کاره‌یتانی زمان و پوخته و بژارکردنی له‌ تارمایی زمانانی بی‌گانه‌دا، چ
له‌ ناوه‌رۆک و باه‌تی تازه‌ی سه‌رده‌مدا... بیست سی سال دوا‌ی شه‌ری
یه‌که‌می جیهان تاک و توک نه‌بی که‌س به‌م شپوه و شپوازه هه‌لبه‌ستی

(۱) کیش و مۆسیقای هه‌لبه‌ستی کورده‌ی، به‌غدا/ ۱۹۹۲ ل ۲۳.

نه هونيوه ته وه و بووه ته كه له پوورتيكي ئه دهبي و توماري پوژاني ديريمنان.
ئيمه ليره دا كه به شوين ههلبهستي كوردانه له سه دهبي نوزده ميندا
دهگه رين، بيگومان له توانادا نيه ئه دهبيكي سه د له سه دي كوردانه به
ناوه رووك و بير و خيال و له قالي ههلبهستي عهروزي و يه كانه پاشبه ند
بدوزينه وه به لام دهست نيشان كردني رووه گه شه كاني ههلبهستي ئه م
ماوه به، بايه خدانه به به هره و ورده كاري شاعيرانى رابردوومان له بواري
ته كنيكي ههلبهستي شپوه عهروزي دا.
كه وا بووه ته كه له پوورتيكي ئه دهبي وه ها له تاي تهرازووي به راوردى
ئه دهبي گه لاني دهووبه رمان دانه له نكيوه و خه رمانى بيرو رهنجى هونه رى
شاعيرانانه .

مستەفا بەگی کوردی

مستەفا بەگی کوردی (۱۸۱۲-۱۸۵۱)^(۱) بەناوبانگترین شاعیری بابان. لە سەدەکان نۆزەدەمیندا، لە زۆریەکی دەستخەت و بەیازاندا نمونەیی ھەلبەستی ھەییە و ھەلبەستە پر جۆش و بەسۆزەکانی لەسەر زاری خەلک و گۆیندەکان بوون... نمونەیی ھەرە بەرز و ئاشکرای ڕەوانبێژی ھەلبەستی کوردی لە دیوانی ئەودا دەبینین، ھەر بۆیە حاجی قادری کۆبی لە ریزکردن و ھەلسەنگاندنی شاعیران لە میژووی ئەدەبی کوردیدا ھا تۆوہ مستەفا بەگی بەشاسواری (بەلاغەت) و یەکە ئەسپی مەیدانی (فەصاحەتی) ھەلبەستی کوردی داناو و گەلیتک پیتش (نالی)ی خستوو، لای وایە دوای مردنی ئەو (نالی) بوو بە ئەسپی دووھەمین. لە چەند لایەکەوہ شاعیران ھەلبەستی ئەویان کردوو بە پیتنج خستەکی و ئامازەیان پێ کردوو.

خویندەوار کە ھەلبەستی (کوردی) دەخوینیتەوہ بە ھەموو ھەست و

(۱) لە ھەندئ سەرچاوەدا نووسراوە کە سالی لە دایک بوونی مستەفا بەگ (۱۲۲۷)ی ھیجرییە کە بەرامبەر بە (۱۸۱۲)ی ز دەوستی، بەلام لە گۆقاری (دیاری کوردستان)دا کە سالی زەکی بەگی برازا زای دەری کردووہ باس کراوە: «مۆر مصطفی بک کردی فردیک بوو بە حساب ایحد تاریخ تولدی دنوبنی، بەم مناسبتەوہ مور کردی و موری باپیری لە خواروہ عرض خویندەواران (دیاری کردستان) کرا.»

احمد جَدّ و پدر محمود و نامم مصطفی است

عبد معبود بحق و چاکر فخر زمان

شاه ملک نامداران احمد صاحب قران.»

جا بەلیتکدانەوہی پیتەکانی دێری یەکەم بە حسابی ئەبجەد

(۱۲۲۸) بە سالی لە دایک بوون دەردەچێ.

ھۆشییەوہ تیکەل سۆز و بیر و ھەست و نەستی شاعیر دەبیت و بێ گری و قۆرت تیی دەگات و وشەو زاراوەی قورس و قەبەو رستەیی خواراوەی بیانی و دارپشتەیی زمانانی عەرەبی و فارسی رەق و تەق وەرس و بیتزاری ناکەن و ھەستی ناسکی شیعر دۆستی گریژ ناکەن. چونکە شاعیر (کوردی ناو و، کوردی گیان و کوردی زمان)ە^(۲) بەلێ بەگیانی کوردانەوہ ھەست و سۆزی خۆشەو یستییەکی راستەقینەیی دەرپرپوہ، پیتویستی بە پاشبەند ریزکردن و ھەلچینی ھەلبەست لەسەر بناغە و بە کەرەستەیی ئەدەبی بیانی نەبوو.

ئەگەرچی ھەر لە کیشی عەرۆزی لای نەداوہ و لای لە کیشی خۆمالی پرگەیی نەکردوہ تەوہ، لە گەل ئەوہ شدا لە بۆتەیی ئەو کیشانەیی کە زیاتر لە ھەستی کوردییەوہ نزیکن و ھەکو زێری قال ھەستوسۆزی دلدارییەکی بەکول و بەجۆشی تیدا دارشتوون، لەو دارپشتەدا ھەرچی دێرک و داری نامۆیی و بیانی ھەبێ ھەموو نەرم و سەوز دیار دەدەن و لە پرونی و رەوانی ھەلبەستە کەم ناکەنەوہ...

نمونەییەک بۆ ئەم قسەییە ئەم ھەلبەستەییە کە بە زنجیرەیی نەپساوہ تا ۳۰ ئەلقە وەسفی یار لە شپوہی ناسینی بە ئامرازی بەرھەست جەخت لەسەر ناساندنی یار و خۆیەتی وەسفەکەیی یار دەکات، بە راستی ئەو ئامرازی (کە) یە ناساندنەو (ی)ی نیشانی کەسی سییەمی ناسراو ئەو ھەموو وەسف کراوە کورت و پوخت و رەنگینانە و ھەکو ترپەیی ساز و ئاواز میتشکی خویندەوار دەخاتە بەر زەبری راکیشانیکی خۆکردی خۆش و ناسکەوہ... و ھەرچی وشەیی رەقی بیانی ھەستە لێ ناو ئەو سوولاوہ بەبێنە نەرم دەبن و لە خویندەوار نا بن بەگری ھەر لە مستەفا بەگ دەوشتیتەوہ بلی:

(۲) علاء الدین سجادی - میژووی ئەدەبی کوردی - ل ۲۹۶.

له یله که ی، بئ مه یله که ی، مه حبووبه که ی، عه بیاره که م
شوخه که ی، پر حه مله که ی، بئ ره حمه که ی، غه دداره که م
زالمه ی، له خواتر سه ی، کافره ی بئ مروده ته
قاتیله ی، عاشق کوژه ی، جه لاده که ی خونخواره که م
گول به دهن، سیمین زه قهن، خه ت یاسه مهن، فنده ق دهه هن
ئه سمه ره ی، قه د عه ره ی ناز و نه زا که تداره که م.

دابه شکردنی کیشه که به سه ر چوار له تدا که له تی یه که می دپره کان سن
برگه و سن له ته که ی تر چوار برگه، جوژه موسیقاییه کی تازه ی به کیشه که
داوه که دهر بای (ره مه ل) قه ت ئه م جوژه هه وایه ی به خو به وه نه دیتووه.

هه ر له م باره یه وه به کاره ی تانی ته فعیله ی (فه عیلاتن) که دوو برگه ی
کورت و دوو درپژه له جیاتی (فاعیلاتن) له سه ره تای ئه م هه لیه سه ته دا
له گه ل پاشبه ندیکه سه ربار جوژه به زمیکه تر په سازی به مانا داوه...
به لگه ی سه رسامی و پرسیار و گه رانه به دوا هه وائی راستی... ئایا
خوشه ویسته که ی سه فه ر ده کات؟

خه به ریکم به دهنئ ته هلی خه به ر، حه شره مه گه ر هه ر ئه م (خه به ره)

رؤژ که واه ئه م رۆ له مه غریب سه ری هینا وه ته دهر؟

به چوار دپری دی ده که ویتته به رده م توژینه وه و پرسیار:

ئایا راسته... سه فه ر ده کا؟ که سه فه ریکا مانای وایه حه شره رابووه، ئایا
(مه هدی) له مه که که دهر که و تووه و هیرشی رۆمه بۆ کوشتنی کافران؟

ئایا فرمیسک به گری له چاویا وه ستاوه... یان توژی تازار وه خته چاو
کویر بکات؟ ئه ری ئه مه خه وه... یان خه یاله یان قه و ماوه یان روحی شیرینه
که دهر دی له له شی کلا که و تووی؟. چونکه مانگی ئه و گه شت ده کا و جیتی
ده هیلتی.

هه ر نو دپری هه لیه سه ته که به دهری باسی گه شتکردنی دولبه ر و ناگری

دووری و جیابوونه وه ده خولیتته وه و هه لیه سه ته یه ک ته ونی ته لی سماوی
خو مالیه یه.

یه کیتی با به ت لای کوردی به پیچه وانه ی شاعیرانی تر کارتیکی به رچاو و
په سنده، بایه ختیکی هونه ری گه و ره به هه لیه سه ته کانی ده دات...

ئه وه تا با به تی ساز و ئاواز و گوینده و ناوی مه قام و گورانیه یژان له
هه لیه سه تیکه ی (۱۹) دپریدا دارشتووه.

مه با به تی چونیسه تی خوشه ویسته ی و میژووی عیشق و ناوداران
سو فیگه ری و دلداری له هه لیه سه تیکه ی ۹ دپریدا پوخته ده کات و بارته قای
چه ندین لاپه ری لیدوان و شیکردنه وه ی مه سه له ی عیشقه.

له هه لیه سه تیکدا به یه کبینه (ئه گه ر) ده کا به ئامرازی به لپن و مه رج دانان
و له هه ر حه وت دپره که دا ئه و وشه یه له به رگیکی ره نگاو ره نگدا و
به نوینه ری دادوه ری و پرسیار و پاکانه ده بینن:

(ئه گه ر) مه یلت له دل دهر که م غه ری بی کوی دلبه ریم

(ئه گه ر) ساتی له یادم چی هیلاکی زه خمی ئه ژده ریم

به غه ی ره ز بۆ سه یی لیوت (ئه گه ر) قه سدی و یصالت که م

به شوعله ی قه هری تو یاره ب سه راپا میسلی ئه خه گه ریم

(ئه گه ر) یه ک له حظه سستی که م له ژیر باری غه می عیشقت

به میسلی په نجه ره قوربان، به تنه سوراخی خه نجه ریم

له سه ر ته عریفی ئه گریجه ت (ئه گه ر) بیتم وه صفی (کاکول) که م

به زه ری تیغی سه ر په نجه ی ئه جه ل مه قتسولی بئ سه ریم

(ئه گه ر) یه ک له محه غامل بم له شه وقی ماهی روخسارت

له حه شرا بئ نه سیبی جه ننه ت و هه م حه وزی که و ته ریم

گه دایی کوی جانانه به شاهیی عاله می ناده م

گه دایی خوشتره بۆ من له شاهی (گه ر) موخه ییه ریم

ئەلای یاران بلا (كوردی) لە بۆتە ی فیرقەتا ئەمجار
خولاسەو بی غەش و مەقبوولی عالەم ھەرەکو زەرپم.
ھەر لەم رێچکە ھونەرییە گەلێ باہەتی ھەلبژاردە لە دیوانەکە ی کوردی
دەبینن... کە ھەریەکە پارچە ھۆننەو ھەیکە کارامە و ھونەرمەندانە یە:
لەم ھەلبەستەدا کە سەرەتاکە ی ئەمە یە:

ئە ی دوری تاجی سەری شاھانی ئیقلمی جیھان
شەمسە ئەفلاکی کەمال و شەمعی بەزمی عارفان

کە وەلامی پرسبایرێکە بۆ گەورە یەکی شیعەر دۆست تیبیدا حالی خۆی و
سەرگوزەشتە ی دلدار ی و جوانی پەرستییە کە ی پیشان دەدات مال و
گەرەک و لەش و پەوشت و ھەلسۆکە وتی دل بەرە کە ی بۆ دەکات تەنانەت
ناویشی دەھینێ. خۆ ھەلبەستی:

عەزیزان من ئەوا رۆبیم لە لاتان
لە مەزلوومان بلا چۆل بی ولاتان

تابلوی شاعیرانە ی لانەوازی و دوورکەوتنەو ھە یە، بە ئەوپەری ناسکی
ھەستی مەرۆقیەک دەردەبرێ بەرامبەر خۆشەویستی ولات و گەلەکە ی و
یادی دۆست و ھەفالانی... کە بە جیبیان دەھیلێ وەنە بی ئەرکی ئەوانی لە
ئەستۆ دارنەبیت و ئیتر ناگای لیبیان بپریت... نەخیر بە لکو ھەتا لە
غەریبیشدا خۆی دەکاتە قوربانی ئەو عەزیزانە و تکایان لێ دەکات گلە یی
لێ نەکەن...

مەلێن کە لکی نەبوو، رۆبی، جەھەننە!
سەرم قەلغانە بۆ تیری قەصاتان
منم سەرکردەتان بۆ لەشکری غەم
دەترسم من برۆم، بشکی سۆیاتان

سەفەرمان چونکە رپی ھات و نەھاتە
دوعامان بۆ بکەن ئیوہ و خوداتان
ئەوہند ئەرجوو دەکا (کوردی) کە جار جار
بکەن یادی موحیبی بی ریاتان...

خۆ پارچە ئاوازی ماللاوایی (کاروانی فیرقەت) و جیابوونەو ھە پارچە
مۆسیقا یەکی وینەگری ھەستی بیکەسی و ئیشی دلێ نازار باری
دوورکەوتنەو و غەریبییە... گویمان لە دەنگی زەنگ و ھاتوھاواری
چاوەشی کاروان و تەق و تۆقی سەمی ئەسپ و زرمە ی دەھۆلی
دوورکەوتنەو دەبیت:

سەدای کاروانی فیرقەت دێ دەلێن سەر قافلە چی یارە
زەر ی پێشەنگی میحنەت دێ دەلێن کالایی غەم... یارە

ئیتەر روو لە سەرۆکی کاروانە کە دەکات کە دل بەرەو بەوپەری دل
سووتاوی و نالین و دەنگی ناسکی پارانەو ھە سکالای خۆی پێشکەش
دەکات بە لکو پەلە نەکەن و بۆ جارێکیش بی بووہستن و گوئی لە
سکالاکە ی بگرن... کە ئەو تەنیا بە جی مینێ بی گومان وەزگ دەدات و
دەمریت. لیرەشدا دیمەنی مردن و چۆنیەتی بەرپێکردنی تەرمی مردوو وینە
دەکیشێ بەگوزارەو وشە ی سەرزاری ئەزیز مردووانی کوردەواری وینە کە
رەنگین دەکات:

ئەوا ئیوہ دەرۆن یەزدانە پارێزگارتان، ئەمما
بەکی دەسپێرن ئیوہ توخوداتان ئەم بریندارە
کە رۆبێن توو خودا کت بیتە سەر بالین و نالینی
کە بمری کت ھەلیگری و دەفنی کا ئەم مۆردە بیچارە

(۳) پروانە: میژووی ئەدەبی کوردی، عەلانەدین سجاد ی. ل ۲۷۱
مامۆستا لە جیاتنی (ماللاوایی) بە (بەرەو پیرەوہ چوونی) زانیوہ.

ئەگەر نایبەن لەگەڵ خۆتان بەکوشتن ساعیلاجی کەن
کە بەخووا ئەو لەپاش ئیسووە لە گیانی خوشی بیزارە
بەوہللا حاجەتی قەتلی نییە، هیجرانتان مەرگە
چ فایدە ھەرۆھەکو (کوردی) ئەویش گیان سەخت و بی عارە

(۲) ھەندیک شاعیری ھاوچەرخ و دوای (کوردی) لەو باوەرەدابوون کە
زۆ وشە و گوزارشت و قسەمی دەماودەمی کۆری کوردەواری لەو پەلو پایەدا
نین کە بچنە ناو چوارچیتووی غەزەل و قەسیدەکانیان، وە لەوانەییە
بەسووکایەتییان زانیبێ ئەگەر لە قەلاتی قائمەووە دابەزنە ناو خەلکەکە...
بۆیە ئەوہندە بەخەم پەوانییی زمان و جوانییی دارشتن نەبوون، ئەگەر کوردانە
بیت، بەلکو ھەر عەودالی قۆستەنەووی وشە و زاراو و گوزارشتی
خوازراو لە زمانانی بیانی بوون، بەتایبەتی ئەوانەیی کە خەلکی (عەوام)
تییان ناگات... بۆیە ئەگەر سەیری دیوانی ھەلبەستی کوردی سەدەیی
نۆزدەمین بکەین چەندین وشەیی بیانی دەبینین کە بەرامبەرەکیان وشەیی
کوردی و ھاو واتایان زۆرە... یان خۆیان لەو ئیدیەم و پەند و گوزارشتە
جوانە سروشتییانە نەگیانەووە کە لە کۆر و کۆمەلانی ناو گەل گوتراون و
دەگوترین...

بەلام لەم بواردەدا مستەفا بەگ ھاتوووە وەکو خەلکەکە لە شیعردا
گفتوگۆی کردوو، نالاندوو بەتی ھاواری لی ھەستاو ھەر بەشێوازی ئەوان
دەردی دلێ خۆی و سۆز و ھەستی دەروونی خستووەتە روو... ئەمەش
کردوو بەتیبە کاریک ھەلبەستەکانی وەکو ئاوی پەوان روون و تامووی
زمانی نەژادییان پێو دیار بیت:

بەنمۆنە، بی وەفایی و بەلینی لەم تاکەدا بەم شیوہ ئاخواتنە خۆرسکە
نیشان داو:

ھات بە عەبیاری دلێ لی ساند، ئیستاش پیم دەلی:

- من لە کوی تۆم دیوہ؟

- ئەی بیعارە!

- لاچۆ- لێرە- سا.

ھەر لەم شیوہ و توویتی نیوان خۆی و دل بەرمان بۆ دەگێریتەوہ:

کی دەلی دل بەر بەخیلن؟ ئەمڕۆ وەللا دل بەرم

بەردی ژیر پیتی خوشی خۆ ئاوتینی حەتتا بۆ سەرم

پیم وت: ناخر تۆ دلێ من کوی دەبەیی؟

توند بوو، وتی:

- ھای! بەتۆچی؟ مالمە، خواھیشتمە ھەر کوی بەرم!

شاعیر خوشی لەوہدا دیوہ کە دل بەر پیتی بلتی (مچە) لە جیاتی مستەفا

و میللیانەش بلتی (مچە رووت) و کۆنە فیلباز.

بەرگی رووتی بەھەزار خەرقەیی شادی نادەم

چونکە مەحبوو بە ناز پیم دەلی گاهی مچە رووت

من گوتم کوشتمت ئەو پێ دەکەنی و سەبری گوتی

کۆنە کرپاچ ئەمە سالتیکە بەلەدبووم لە درۆت

ھەر بەم جۆرە ئەو تووک و نەفرینانە دەگوتیتەوہ ناو خانەیی

ھەلبەستەکانی:

ئەی موعەللیم بۆ کزت کرد، دەک لە جەرگت چێ کزە!

ھەرۆھە تووک لە مامۆستاکەیی دەکات:

بەختی ئەو ئوستادە سووتی دەرسی سیحری پێ گوتی

وا کە تۆی بەردایە گز عالەم بە مەکرو ساحیری

ھەر بەم جۆرە لیبسی (بەدمەزەب)ی لە ناحەز گرتووە:

ئەی رەقیب ویلم لە دەستت، لێرە بۆچ لیم ناگەرپی

باوکە کوشتەت نیم ئەری ھەیی بەدمەزەب! چیت لیم دەوی؟

له پال ئه م وشه مزرانهی زادهی توورهبوونن کۆمه لئی قسهی ناسکه ویتژی
و دۆستی و تکاکاری له تهونی هه لبه سته خۆمالییه کانی هه لده کیتشی...
وه کو:

براگیان، گیان و توگیان) نه لوه دایه
هه وای کۆی تو دیگه ر مه ستوره نه مشه و

یان که ده لئی:

(من چیم و هه ددم چیه) عاجز ده بی لیم چاوه که م
عه قل و دینم توحفه یه گیان و دلش سه رباریه .

ههروه ها له زۆر شوین بانگ کردن به چاوه که م، عه ززم:

(ئاغه گیان) تو خۆت ده چی بو شارو من له م غوربه ته
زه حمه ته یاران بئینم من له پاش ئه م فیرقه ته

ههروه ها:

(هیجری) له بهر فیراقی نه تو غه رقی هیجره ته
ره حمت (براله) بو که ی و هیجرت هه تا به که ی؟

هه ر نه و ناسکه ویتژی به له و دو عایه ی کورده واریبه دا که جاران باو بو له
حزوری گه و ره پیا و اندا ده گوترا زیاد بکات:

ئیمه وا روین به مه ئیووسی له لات، (ده ولت زیادا)
دا بزانی عه بدی وه ک ئیمه له کوئ په یدا ده که ی؟

*

مسته فا به گ دل به ره که ی به جلویه رگی کوردی رهنگاو رهنگه وه و به رهنگ
و روو نه ندامی تایبه ت به خوئی و ته نانه ت جو ری میزاج و حه ز و
ئاره زویشی ورد ورد وینه گرتوه... نه مه ش گیانی واقعی بیانه ی وه بهر
داوه و له ژینگه ی کورده واری داینه بریه:

ئه سمه ره، لاغیره نه، بالا میانه، که چ کولاه
(سوخمه) سه به زه، (مه یته ن) ئاله، چاو خومار، نه برۆکه مان

**

(که وای) دارایی، زه ر (کورته ک)، که مه رچین، (جوبه) گولناری
(کلاو) لار، چاو خومار، شیرین سوار، خال میشکی تاتاری.

**

به هاری گولشه نی حوسن و جه ماله
به (سوخمه) ی سه وز و (نیمتای) ساده پۆشی.
تالی کاکۆلی که نه فشانه له سه ر (مه یته نی) ئال
رشته بی گیان و دل و دین ده پستین به عه لی

(سوخمه) و (مه یته ن)... که جو ره کراسیکه و نیمتاشی پی گوتراوه
(که وای) و (کورته ک) و (که مه رچین) به رهنگی ئال و سه وز و زه رده وه
وینه یه کی دم به هاواری تیر رهنگ پیشان ده دن.

(۳) نه و روون و ره وانیه ی له هه لبه سته مسته فا به گدا ده بیینین
وه نه بی نه نجامی ساکاری و ته نکاوی زانیاری شاعیر بیت... دا بلتین
وه کو شایه ریکی میلی رفتهاری کردوه و نه یه توانیه ده ست بو شتواری
نه ده بیی زمانانی دراوسی بیات و له شتیه ی نه وان هه لبه سته خۆی
به یوتیه وه. چونکه زۆر ئامازه و خالی روشن له توپی هه لبه سته کانیدا
هه یه که وا ده گه یه نن شاعیر عه ره بی زانیوه، له میژووی سو فیه گه ری
شاره زابوه و ئاگاداری دیوانی شاعیرانی فارس بووه... له پله و پایه ی
شاعیریشدا هاوتای نالی و مه شوی و سالم بووه ههروه کو سالم گوتویه:

له رۆژی ئیمتیه حانا دیم به راهه ر روئیه تی مه عشوق
که مه ر به سته ی هونه ر هاتن به تیپی عاشق بازانا
له لایه ک (نالی و مه شوی)، له لایه (سالم و کوردی)
له هه نگامه ی هونه ر گه رمی تکا جو بوون له (مه ولانا).

یه کیتیک له و خالانه ئه ویه که باسی ئه ستیران ده کات:

(مشتهری) دیدیه ئه و (ماه) رووه و (زوهره) جه بین بهختی (مه ریخه)، روخی (پۆژده) صیفهت وهک (زوحه له)... له ناوهیتانی ناودارانی میژووشدا ناوی سولتان قزل ئه رسه لان و سنجهر و رو هام و شیده ی پالنه وانانی ئه فسانه ی ئیران... جه مشید و زوحاک و ئه سکه ندر و په رویز و زانایه کی گه وری وه کو (سه ککاک) ی عه ره ب... ده بینین. وه کو:

به ئاوینه ی (ئه سکه ندر)، به جامی دیده جه مشیدی به ته ختی سینه (په رویز) ی، به ماری زولف (زوحاک) له په سمی قهومی ئه برۆت سسته وا په رگاره که ی (مانی) له نوسخه ی (جه وهه ری فهد) ی دهمت حه یرانه سه ککاک

له باسیکی قولتی خو شه ویستی سو فیانه و بار و پۆژگار و ناودارانی عیشقدا قولت تیروانی خۆی ده رپوه، جگه له وهش که ناوی چهن دین گه وری ناودارانی مه یدانی عیشقی به شیخی ته ریفهت و شا و شاعیرانه وه هیناوه:

سامری، سه حبان و جاره لالاو و لوقمان و سه طیح موخبیری کوللی علومی بوون و سه رگه رانی عیشق حافظ و سه عدی و نیظامی و قه یس و جامی و ده هله وی فه یض خواه و مه عریفهت جو بوون له شاگردانی عیشق خوسه وو مه حموود و فه رهاد هه رسی شاو شه هزاده بوون ئاخیری بووشن به عه بدو چاکیری سولتانی عیشق شه مس و مه ولاناو و مه نصور که ی به سیپ مه حره م ده بوون تا نه یان خوار دایه ریزه ی نان له سفره ی خوانی عیشق

به لگه به کی تریس شاعیریستی مسته فا به گ، ئه و پایه یه لای شاعیرانی

هاوچه رخی خۆی و دوای خۆی که به شاگه شکه یییه وه پروانیویه ته ئه و هه ست و سوژه به جو شه و ئه و ده روونه به کوله ی که به زمانیتی ره وان و به وپه ری ره وان بیژییه وه هاتوو ته به ره هم ئه گه ر به دیوانی هه لبه سستی کوردیدا پروانین و پیشکنین، بی گومانم کاریگه ری (کوردی) له سه ر گه لیک شاعیران ده بینین...

سالمی صاحبقران له هه لبه سستیکدا نیوه دپۆیک و اتا مه صره عیتی هه لبه سستی مسته فا به گ تیپه لکیشی شاعیریکی خۆی ده کا که ده لئ:

سالم ده لیله مصرعی کوردی بلتی به یار «په حمت براله بو که ی؟ جه ورت تا به که ی؟»

له سه ر ئاوازی دپۆه هه لبه سستیکی کوردی:

من غه مم خوارد و غه میش خوینی جگه رمی خوارده وه بو یه گریام چهن ده به چهن د فرمی سکی خوینیم نه هات ئه ویش گوتویه تی:

له دلدا چونکی هه ر خوینم ده خوا غه م به ته دریح ئه شکی خوینیم ده کا که م

کوردی گوتویه تی:

بهخت یه ک، هیجدهت دوو، غوربهت سیان و دل چوار من یه کم چوار توقی ناحه ق بوچی چوته گه ردم؟

قانیعی شاعیر ئه م چوار چوار بییه ی زۆرجوان له هه لبه سستیکی به ناویانگدا وه به ره یناوه که له هه موو دپۆه کاندا چوار شتی جی کردوو ته وه، وه کو له دپۆی یه که مدا ده لئ:

چوار شتن ئه مرۆکه بوونه، نه گبه تی کوردی هه ژار جه هل یه ک، بی ئه قلی دوو، دلپسی سی، داوا چوار

ههروهها له گهڵ سهید عهبدوهره حیمی مهوله ویشدا له مانای بابه تی چهند
دیپه ههلبهستیکدا بهشدار بیان ههیه وهکو:

سهقفی چاوم بارهشی غه م وای لهسه ر گۆل بهستوو
خوتین بهخور پێیدا دهچۆری وهک تکهی ویرانه مالت...

یان که دهلتی:

سه دای سهمتوو ره که لله م گهرمه ئه مشه و

چریکهی بانگی دل بی شه رمه ئه مشه و

هه ر ئه وهیشه (مهوله وی) هه لکه وتوو دهلتی:

ئه م شه و دیاره ن بانگم بی شه رمه ن

زایه ئه ی سهمتوو ره که لله کم گهرمه ن

تاهیر بهگ و هه‌لبهستی کوردانه

دیوانی گچکه‌ی تاهیر بهگ ته‌نیا ۲۸ پارچه هه‌لبهستی له‌خوگرتوو، زۆریه‌ی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ش هه‌ر ئه‌وانه‌ن که له شوینی تردا چاپ کراون یان به‌سه‌ر زاری خه‌لکه‌وه‌ن... که‌س لاری له‌وه نابیی که تاهیر بهگ شاعیرێکی ناسراوه، هه‌لبه‌سته‌کانیشی په‌سندکراو و له به‌ردلان... هه‌ر بۆیه‌شه‌ ناوی له‌ریزی شاعیرانی سه‌ده‌ی پیششو دایه. ئه‌گه‌ر له‌م دیوانه‌ بچوکه وردیینه‌وه ده‌بینین هه‌لبه‌سته‌کانی ئه‌و قوولی و سه‌نه‌تکاری و که‌ره‌سته پوانیژییه‌یان تیدانییه که له هه‌لبه‌ستی شاعیرانی تری وه‌کو نالی و سالم و مه‌حوی و زۆریتردا به‌کارهاتوون.

له‌وه‌ش ناچی شاعیر بنه‌مایه‌کی پته‌وی خویندنی زانیاریی زمان و هونه‌رگه‌لی هۆنینه‌وی کۆنی بووبیت هه‌روه‌کو ئه‌و شاعیرانه‌ بوویانه، به‌و پێیه‌ش که زۆریه‌یان مه‌لابوون، یان خوینده‌واریه‌کی باشیان هه‌بووه. له‌ لایه‌کی دی، تاهیر بهگ هه‌ر ئه‌و باب‌ه‌تانه، به‌لکو هه‌ر ئه‌و مانایانه‌ی، به‌لکو هه‌ر ئه‌و رسته‌و دارشتانه‌ی له‌غه‌زه‌لدا به‌کاره‌یتاوه که شاعیرانی پیش‌خۆی به‌کاریان ه‌یتاوه. زۆرجاریش چاولیکه‌ری، لاسایی، جۆینه‌وه‌ی ده‌ستکردی شاعیرانی تریشی لاده‌بینین. له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا هه‌ندیک هه‌لبه‌ستی تاهیر بهگ گۆلی کۆری شیعرخواز و گۆرانیه‌یتان بوون، وه به‌شو‌خوشه‌نگیه‌وه‌ خۆیان نوواندوووه؛ ئه‌مه‌ش له‌به‌رئ‌وه‌ی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه کوردانه‌ن... له‌به‌رئ‌وه‌ی تا راده‌یه‌ک له‌ کۆت و زنجیری چاولیکه‌ری ئه‌ده‌بی فارسی به‌دوورن... له‌به‌رئ‌وه‌ی شاعیر روون و ره‌وان ئه‌وه‌ی له‌خه‌یالیدا بووه ده‌ریب‌په‌وه، چاوه‌پروانی مۆرکی ره‌وانیه‌ی و بیناسازی کۆنی نه‌کرده‌وه!. جا که باب‌ه‌تی هه‌لبه‌ستی دل‌داری بیت چ پێوست به‌وه ده‌کات

له ژێر په‌رده‌یه‌کی ئه‌ستووردا خۆی پێ نیشانی خۆینه‌ران بدات و به‌راوی‌تیکی مه‌لایانه و به‌وشه‌و رسته‌به‌ندی قه‌به‌و قورسی بیانی و به‌هونه‌ره‌ ده‌ستکرده‌کانی لیک چوون، جیناس، گری چنی و ئه‌وانی دی باسی دل و خوشه‌ویستی بکات؟

به‌لێ چوارچێوه‌ی هه‌لبه‌ستی تاهیر بهگ چوارچێوه‌ کۆنه‌که‌یه‌و له‌سه‌ر ده‌ستووری پیشینان هه‌لبه‌ستی دارشتوو، بۆیه‌ کۆنه‌ خوازانی لێ لوته‌ لا نه‌بوون... به‌لام له‌لایه‌کی تره‌وه هه‌لبه‌سته‌کانی به‌سته‌ی سه‌ر زمانی لاوان بوون و وه‌کو ئاوی ره‌وان به‌جوگادا خوهره‌یان هاتوووه. چونکه هه‌لبه‌ستی شیواز- کوردانه‌یان له‌ شیوازی کۆن و باوی کۆری ئه‌ده‌بیاتدا زیاتره. ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌کی په‌سند و شایانه و به‌خالی سه‌رکه‌وتنی شاعیر ده‌ژمێردریت... لێره‌شدا با که‌میک له‌م دیارده‌یه‌ وردیینه‌وه که‌وا رێچکه کوردانه‌که‌ی له‌م سێ خاله‌دا روون و ئاشکرا ده‌بیت:

- ۱- کیش و مۆسیقا.
- ۲- هه‌لبه‌زاردنی پاشبه‌ند و جۆری هه‌لقولاوییان.
- ۳- ته‌ونی ساده‌و هۆندنه‌وه‌ی بی گری و گۆل.

***

۱- کیش و مۆسیقا:

تاهیر بهگ له هه‌لبه‌زاردنی به‌هره‌کانی کیشی عه‌رووزدا هه‌ولێ داوه مۆسیقایه‌کی ره‌وان و گه‌رموگور و تریه‌ به‌هیتز و ده‌ده‌ست به‌یت، له‌ کیشی (هه‌زه‌ج و ره‌مه‌ل) دا که به‌کاری بردوون تیکۆشاهه‌ دێره‌کانی هه‌لبه‌ست کورت کورت بن و بن به‌دوو که‌رتی پاشبه‌ندارو ئاوازدار... که هه‌ر که‌رته (۷) یان (۸) برگه‌ هه‌لده‌گری، به‌م هۆیه‌وه له‌ کیشی خۆمالی نزیک ده‌بنه‌وه، ئه‌و نزیکیه‌ش تاموویه‌کی کورده‌واری به‌هه‌لبه‌سته‌که ده‌دات... ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه چهند هه‌لبه‌سته‌تیکیشی به‌کیشی خۆمالی (پینج به‌پینج)

گوتوو... وهكو له م نمونه يه دا گوښگر له لايهن موسيقي او ههست به ناموښي ناکات:

له هيجراني خهزان تاكهي به ئوميدى گولان تاكهي
له نه غمهي بولبولان تاكهي خورا فه سلى گولان باين

هه ر له كيشي هه زه ج (٦) جار له م لكه به زه مزه مه و پر له موسيقي كه
سه ما گيري هه لېژاردوو:

قورباني روخت بم كه شكستي به قه مه ردا

حه يراني له بت بم كه ره واجي به شه كه ردا^(١)

كيشه كاني ره مه ل ٩ جار، هه زه ج ١٣ جار (كهوا لاي شاعيرانى كورد زور باون)، يهك جار يش كيشي (مضارع) ي به كار هيناوه به لام له مزار عيشدا نه و لكهي له گه ل كيشي خو مالى خزمه يه تي هه يه و هه ر نيوه ديريكي كردوو به دوو كه رت هه ر كه رتيكيش (٧) برگه:

دنيا به ره سمه وايه به زمي وهكو به لايه.

كيشيكي وهكو (ره جهز) كه لاي شاعيران باوه نه و له بهر ديريكي و زوري برگه كاني وه ته پي و گورج هه لنه ستاني موسيقي كه ي به كاري نه هيناوه.

٢- هه لېژاردني پاشبه ند و جوري هه لقولاوييان:

ديارده يهك له و دياردانه ي كه موركى كوردانه ي به هه لبه ستى تاهير به گ داوه هه لېژاردني پاشبه نده. زور له شاعيرانمان له م مه يدانه دا هاتوون به پتي نه لفيويي عه ربه ي پاشبه ند بۆ هه لبه ست گه لي ناو ديوانيان دابنين... كهوا هه نديك دنكي نه م نه لفيويي يان له كورديدا نييه يان ده گمه ن به دواي

(١) ديواني تاهير به گي جاف- چاپي سييه مين، هه ولير/ ١٩٦٦ نمونه ي هه لبه سته كان له م ديوانه وه رگيراهه.

وشه وه دين، جا ناچار شاعير وشه گه لي عه ربه ي له رسته دا ريز كردوو كه به هه ست و سوزي گوښگر نامون.

له لايه كي دي هه نديك شاعير بۆ لاف و خو پيشاندان وشه گه لي عه ربه ييان كردوو ته پاشبه ند له كاتيكا كه وشه ي له باري كوردى ده ست ده كه وت، يان هاتوون

با - پاشبه نده كانيشيان كوردى بيت- ريزيان كردوون و وهكو قاليك مانايان بۆ ديره هه لبه سته كه گونجاندوو. دياره له م كار هندا زور له خو كردن و ته وشو تراشي پتوه دياره.

به راي من پاشبه ند ده وريكي گه وره ي له كوردانه كردني هه لبه ست گيراهه، ته نانه ت گه شتيك به ديواني (سالم) دا نه م راستييه مان بۆ ده رده خات كاتيكا كه پاشبه ندي هه لبه ست ده نگه ده گمه نه كانه وهكو (س، ك، ق، ش، ز، ج، ح، د) نه مه جگه له (ع، غ، ض، ط، ذ، ث لاي هه ندي شاعير) به ده گمه ن وشه يه كي كوردى نابنين كرايته پاشبه ند. جگه له وهش ديره كان تووشي چه كوچكاري هاتوون و زور له خو كردن. ده ليم زه حمه ته وشه گه لي: خه روس، عه يش و بوس، كوس، نه شكه بوس و فه يله قوس له م هه لبه سته دا كه روو له كه لئه شيري به ربه يان ده كات بانگ نه دات تاكو نه و ده ست له ملي دل به ر هه لئه گري ته ونيكي كوردانه وه ده ست بخه ن:

خاموش بيه له بانگ و سه دا نه م شه و نه ي خروس

با ده ست بكه م له گه ردي دل به ر به عه يش و بوس^(٢)

به لام هه ر سالم كه ده گاته نه و پاشبه ندانه ي به (ان، آر، او، ين) دواي ييان ديت ناوو هه واي هه لبه سته كاني ده گوريت و رووه و كوردانه هه نگاو ده ني، وهكو له م هه لبه سته دا سكالاي غه ربي ده كات:

(٢) ديواني سالم - چاپي يه كه م، كوردى مه ريواني، به غدا/ ١٩٣٣.

ئەي قىيبلەيى مرادم ئاخۆ بەرژگانان
پرسیوتە لە هیچ کەس حالێ غەریبی تاران
بەو سۆیندەکەي که خواردم من هەر ئەوهم که دیومت
حاشا بکەم فەرامۆش میساق و عەهدی جاران
تۆ هەر ئەوہی که چاوت جەرگی بریم بەئیمما
من هەر ئەوہم که عیشقت کردومی ویلی شاران

خۆ کاتییک پاشبەندەکە لە جیاتی (ناو) دەبیته کار (فیعل) و بەناچاری
لە رستەکان هەلدەقۆلین و مانا دادەسەپین تارادەبەکی باش لە قالبریتی
دوور دەکەویتهوہ:

بەس نییە پەروانە وەک عاشق ئەبەد ناخولیتەوہ
نیمە چەرخیکە دەسووتی و حالەتی دەپرتەوہ
گەر لە حەوزی کەوتەرا ئاوی حیات بۆم دەست بدا
ژەھرە مارتیکە بەبی تۆ قەت بەمن ناخورتەوہ
تا رەقیب بێتۆ بچن لەم رتیبە تا دنیا هەبە
دەرکی غەم بۆ سالمی بێچارە دانامرتەوہ

ئەم گەشتەمان بەدیوانی (سالم) دا بۆ پشتگیری ئەو رایە بوو که
پاشبەند لەم بابەتەدا دەوریکێ گرنگ دەگێرێ.

لای تاهیر بەگ پاشبەند یان وشە کوردین یان ئەو وشە بیانیانەن که
لە هەست و سۆزی خەلک بەدوور نین. . وە هەلقولوی بێر و مانای دێرە
هەلبەستەکن. بەهەرەبەکی گەشی تاهیر بەگ بەکارهێنان و داھێنانی
ھەندیک پاشبەندی تازەبە، لام وایە بەر لەو شاعیری تر بەکاریان
نەهێناو، بەئموونە وشە (وەرە) که ئاسانکاری و جوانییەکی
خۆمالییانە بەھەلبەستەکان داوہ:

مەمکوژە جانا بەھیجران ئەي جەفاکارم وەرە
تاب و تاقەت چوو بەجاری، یاری غەمخوارم وەرە

لە پارچەبەکی تر:

دلّ نەخۆشی دەردی هیجرە جانی جانانم وەرە
لەتلەتە جەرگ و هەناوم ماھی تابانم وەرە

ھەر وەھا پاشبەندی (بابێ) که وشەبەکە خۆزگە و هیوای پەلەکردن و بی
باکی پیتوہ دیارە:

چەمەن یەکبارە خامۆشە خرۆشی بولبولان بابێ
دلّ ئەمڕۆ مات و مەدھۆشە، خووا فەسلی گولان بابێ

لە پارچەبەکی دی:

لە دەوری پییری مەبخانە سەدایی موتربیان بابێ
لە تاریکی شەوی هیجران چرای دەفەعی غەمان بابێ

پاشبەندی (لەوہم چی) ئەویش هەر تازەبە:

موقەددەر گەر نەبی ئاخر لەمیھری مەھر و خانم چی
لە نالە نالی نیوہی شەو، لە ئاھی بەرەبانم چی؟
شەوم وەک رۆژی رووناکە لە شوعلە تەلەعی ئالت
بەلێ یەکبارە با ون بی لە ماھی ئاسمانم چی؟

زۆربە پیتی پاشبەندەکانی (آر)، (آن) که ئەو وشانە بەو دەنگانە
کۆتاییان دیت زۆرن. ھەر وەھا وەستایی لە دارشتنی ھەندێ پاشبەنددا که
لەرەو تریبەبەکی مۆسیقای وەرگرتووە وەکو دووبارە بوونەوہی (وہ) لە
دەردە وە و ھەردوہ و زەردەوہ:

تابەکەي قوریان بنالم من بە ئیش و دەردەوہ
دەس بە ئەژنۆ، قور بەسەر، دايم بە رنگی زەردەوہ

۳- نهونی ساده و هوندنهوهی بئ گری گۆل:

تهونی ههلبهستی تاهیر بهگ نهگهرچی له خانهی ههلبهستی کۆن یان کلاسیکیدا بهلام ههر له بهرهبهک دهکات که نهخشی کوردهواری پیتوه دیاره، له ههلبهستهکاندا جگه له دارشته خوازراوه باوهکان کهم و زۆر دارشتهی خۆمالی که گوزارشت له دهووبهر یان نهزیتی کوردهواری دهکهن تووش دهبین.

ئهوهتا له جیاتی شیر و خهدهنگ و تهرکهش یار خهنجهری لهبهر پشتین ناوه:

مهقصودی لهسه کوشتنی عوششاقی زهعیفه

وهختی که دهکا خهنجهری تیژی وه کهمهردها

لهچهند جییهکدا تامازه دهکات بۆ سیروان، شارهزور، مهرویوان، بابان، خیلان.

ناحهق نی به ناوهستی نهگهر پردی تهحهمول

سیروانی سروشکم که دهکا هازه وه سهردا

دیده مهستهی شوخ و شهنگهی نازهینهی شارهزور

دلرفینی جهمعی عالم، کهبکی کۆسارم وهره

شباباز مهرویوان، ههلوخو نه دیت

نازداری خیلان، فیتنه جو نه دیت

لهم چهند دیرهشدا رهوانبێژییهکی خۆمالییانه دهبینین، وهکو بلایی رهوانبێژیی باوی کۆنینهی رام کردوه. وینه گهلی (نازار و گریدانی له گهردنی شوق -بالای راستی وهکو تیپی ئهلف و کۆماوهی وهکو نوون- له جیهانیکی شیواودا نهک غههه و شادی بهلکو بوون و نهبوونیشی له لا وهکو یهکه چونکه جیهان ههر خووی و خووی نییه بهلکو گشتیکه ئهوهیش بهشیکی نهچراوی ئهوه.):

بهسراوه به زنجیری ئهلهم گهردنی شهوقم
مهشههوره له ناو ئههلی جیهان شۆری جنوونم
ئهلفی قهدهکهه راست وهکو تیبری خهدهنگ بوو
وا خهه بووه ئیستا که ئهلبی حهلقهیی نوونم
چونکووه ههموو شیواوه جیهان تهرز و رهوشتی
(یهکسانه) لهلام شادی و غههه، بوون و نهبوونم

ههر ئهوه دوو دێرهی خوارهوهش که تهعبیر له ههناسه ساردی و بئی کهسی دهکهن و ئههه دوو رستهیه (ئاواره خۆم) و (بێگانه خۆم) دلای گوئیگر دهزویین و پردی هاوخهه می دروست دهکهن. ههر بۆیه چهند شاعیری تر ئههه گوزارشتهیان لی خواستوهتهوه و کردوو یانه بهپاشهبندیکی تازه و شیرین:

مستهحقی تیر و تانهی ئاشنا و بێگانه خۆم

واجبی روحم، بهسه، (یارحمة للعالمین)

رووت و قووتی مهحشر و بئی سایهه و ئاواره خۆم

بئی بهفریادم لهویدا ئهه (دلایل المجرمین)

ههر وهکو له پیتشهوه گوتم پاشهبندی (وههه) تازه و کوردانهیه، بۆیه لهسهه ئههه پاشهبنده پارچه ههلبهستیکی رهزا سووک و سادهی تهنبوه. ههر وهکو له ههلبهستی میلیدا هاتوه یار خووی پزیشکه و لوقمانه و برینی ئههه بهکهس چاره ناکرئ. ههروهه بهستنهوهی وینهی دل پهڕیشانی و پهڕش و بلاوی زولفی یار وینهیهکی جوانه. ههر بههه جوهره دهستیشان کردنی چیرۆکی عیشقی لهبلا و مهجنوون ئهوهیش له ههلبهستی میلیدا باوه.

سههده کهیم هاتن و عیلاجی ئههه برینهی خوونهکرد

تۆ عیلاجی زهخمهکهه که، تۆ به لوقمانه وههه

گهر دهزانی چهند پهشیوه حالهکهه بۆ دیدهنیت

سههده وهندهی زولفهکانت دل پهڕیشانم وههه

سووره‌تی بالات به‌دایم نه‌قشی قه‌لبی زارمه
هه‌ر وه‌کو مه‌جنوون له‌ عیشقت دیده‌ گریانم وه‌ره
هه‌ر له‌م پرشته‌یه‌دا ژوور چووه و ته‌عبیری ساکاری میلیبانه‌ی گه‌یاندوه‌ته
پله‌ی دارشتنی شاعیرانی کلاسیکی و سو‌فیکه‌ری، نه‌وه‌تا ده‌لتی:
زهمانه‌ به‌زمی رهندانه‌ بده‌ ساقی به‌ په‌میانه
له‌به‌ر ته‌عظیمی مه‌یخانه‌ بلتین پیری موغان بابی
نه‌ماوه‌ حاله‌تی ژینم، له‌ ده‌س چوو روحی شیرینم
ره‌فیقان بپین بکه‌ن شینم، سه‌دای گریه و فوغان بابی
هه‌ر به‌م جووره‌ نه‌و بییر و بو‌چوونانه‌ی شاعیرانی پیش‌خوی نواندوو‌یانه
نه‌و به‌هونه‌ری ساکاری خوی رازاندوونیه‌وه.

له‌ نا‌هم گه‌ر بسووتی ئاسمان باوهر بکه‌ن ئیمشه‌و
ئیتیر یاران چ باکم من له‌ سه‌ردیی فه‌سلتی زستانه‌ (۳)
به‌ ده‌س بادی سه‌با چونکه‌ په‌شیتوا نه‌ظمی زولفه‌ینت
منی چاره‌سیا بو‌یه‌ هه‌موو نه‌ظمم په‌ریشانه
له‌ دواییدا لام وایه‌ هه‌لبه‌ستی تایه‌ر به‌گ به‌شیتوه‌یه‌کی گشتی با له
چوارچیتوه‌ی هه‌لبه‌ستی کۆنینه‌دا بن به‌لام مۆرکیکی کوردانه‌یان پیوه‌ دیاره،
نه‌مه‌ش بووه‌ته‌ پارسه‌نگیتک تای ته‌رازووی به‌هره‌ی راست کردوه‌ته‌وه و
وه‌کو مامۆستا سه‌جادی به‌ تانییدا هاتووه، له‌م پرسته‌دا که‌ پره‌ له
هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیتژیی جارن: «شیعری ره‌وان و بی‌گری، زۆرت‌تر که‌ باده
بیگری. سازی نه‌دا به‌گوئی گران، سوژی نه‌دا به‌گوئی گران». (۴)

(۳) نه‌م نیوه‌ دپه‌ی دوایی له‌ چاپی یه‌که‌می سلیمانی و سیتییه‌می هه‌ولتیر به‌هه‌له‌
بلاوکراره‌ته‌وه و به‌راستی بو‌یان نه‌خویندراوه‌ته‌وه. پروانه‌ ل ۸ پیشه‌کیی دیوانی
چاپی هه‌ولتیر - گیو موکریانی.

(۴) میژووی نه‌ده‌بی کوردی، عه‌لانه‌دین سه‌جادی. به‌غدا / ۱۹۵۲.

خویندنه و هیهکی تازهی دیوانی حهریق

پیشهکی:

هه‌لبه‌ستی مه‌لا سالحی حهریق^(۱) (۱۸۵۱-۱۹۰۷) به‌روونی و په‌وانبیه‌که‌ی رپیازی هه‌لبه‌ستی کوردانه‌ی گرتوه‌ته‌به‌ر؛ رپیازی مسته‌فا به‌گی کوردی، شیخ‌زه‌زا، وه‌فایی، تایه‌ر به‌گ، صافی و بیخود و هی دی. شاعیر به‌زمانی پاراو و پاشبه‌ند (قافییه)‌ی هه‌لبه‌ژارده و جووشی خوشه‌ویستی وه‌کو گۆرانیبیژتیکی دیوانی هه‌لبه‌ستی کوردی سرودی هونهری له چوارچیوه‌ی شیعی باوی سه‌رده‌مدا به‌رزکردۆته‌وه.

مایه‌ی دلشادییه له سالی (۱۹۳۸) وه‌ دیوانی هه‌لبه‌سته‌کانی به‌چاپ گه‌بیشه‌وه و مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی به‌یه‌کیتک له شاعیره هه‌لبه‌ژارده‌کانی میژووی ته‌ده‌بی کوردیی داناه، به‌شیاوژتیکی ته‌ده‌بیانه له هه‌لبه‌سته‌کانی کۆلیوه‌ته‌وه.

جگه له‌مانه جاروبار چند غه‌زه‌لیتیکی له گۆقار و رۆژنامه‌کاندا بلاوکراوه‌ته‌وه، وه‌کو ئاگاداریشم چند غه‌زه‌لیتیکی به‌گۆرانی گوتراوه.

جا هه‌ر وه‌کو شاعیریکی دیاری ته‌م رپیازه ویستم ده‌رباره‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی بدویم، رووه گه‌شه‌کانی روخسار و ناوه‌رۆکیان، به‌تاییه‌تی ته‌وه‌ی که چۆنیه‌تی ژین و ده‌ورویه‌ری شاعیرمان بۆ ده‌نوینن بخرمه‌ روو.

له‌م باسه‌شدا پیویسته ئاورپیک له دیوانه چاپکراوه‌که‌ی حهریق بده‌ینه‌وه

(۱) نازناوی ته‌واوی (حهریقی)یه، به‌لام له هه‌ندی هه‌لبه‌ستدا بۆ سووک و ئاسانی و کیش کراوه به‌(حهریق). دیاره (حهریقی) راسته‌ه.

و هه‌ندی له هه‌لانه ده‌ستنیشان بکه‌ین که په‌یوه‌ندیان به‌م وتاره‌وه هه‌یه. به‌لام داخه‌که‌م ماوه‌ی ته‌وه‌مان نییه هه‌له‌به‌ژیری سه‌روبه‌ری دیوانه‌که بکه‌ین.

چهند هه‌له‌یه‌کی دیوانی حهریق

یه‌کیتک له دیوانه هه‌لبه‌ستانه‌ی که دانه لیگرتنه‌وه و چاپ په‌رتیشانی کردوون دیوانی مه‌لا سالحی حهریقه. چاپی دووه‌می ته‌م دیوانه که سالی (۱۹۶۹) له که‌رکووک ته‌نجام دراوه پره له هه‌له‌ی چاپ و هه‌له‌ی نووسینه‌وه و راگواستنی هه‌لبه‌سته‌کانی.. چاپی یه‌که‌میشی که سالی (۱۹۳۸) له به‌غدا ده‌رچوه ته‌ویش له هه‌له به‌ده‌رنییه.

ته‌م هه‌لانه‌ش به‌هۆی ده‌ست کورتی له زانیاری ده‌رباره‌ی هه‌لبه‌ست و ته‌ده‌بیاتی کۆن، به‌هۆی ناشاره‌زایی له زمانی فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه به‌سه‌ر بلاوکه‌ره‌وه‌دا تیپه‌ریون.. که‌وا به‌جاری دیوانه‌که‌یان شیواندوه، خوینه‌ر ناتوانی وینه‌ی راسته‌قینه‌ی هه‌لبه‌ستی ته‌م شاعیره به‌دی بکات، وه‌به‌کامی دل تام له گۆرانیه سوکه‌له و دل بزویانه بچیژی.

نه‌ک هه‌ر خوینه‌رانی ئاسایی به‌لکو لیکنۆله‌ره‌وه‌کانیش له گه‌لیک قۆرت و که‌ندالی رپی هه‌لبه‌سته‌کان سانه ده‌که‌ن و له ته‌نجامی خویندنه‌وه‌ی ده‌ق به‌و شیوه ناراسته‌ی چاپکراودا تووشی شیکردنه‌وه‌ی چه‌وت و را و بریاری که‌م هیژده‌بن.

زۆر هه‌له هه‌یه خوینه‌ری هۆشیار ده‌توانی به‌ئاسانی هه‌ستی پی بکات، ته‌مانه هه‌له‌ی باو یان سووک و سانان، به‌لام هه‌ندیک هه‌له هه‌ن مانا ده‌گۆرن، چه‌ژگه‌ی ته‌ده‌بی بی هیژ ده‌که‌ن. له‌به‌ر ته‌وه ده‌بی به‌پارێزه‌وه بۆ لیکندانه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی بچین.

به‌نمونه ته‌م دپه هه‌لبه‌سته که له پارچه هه‌لبه‌ستیکی به‌ناوبانگی حهریقه و به‌گۆرانی گوتراوه هه‌له‌یه‌کی وای تی که‌وتوه که له دیمه‌ندا شتیکی بایه‌خدار نییه به‌لام له راستیدا گرنکه و بووه‌ته هۆی ته‌وه‌ی

مامۆستایه کی وه کو عه لانه دین سه جادی هه ولّ بدا به ده وریدا بخولیتته وه و به بیته و به ره و چهند و چوونیکه زۆری مانا ساکاره که ده ستگیر نه بیته و ناچار بۆ گه لیک لایه نی دوور له مه به ست تیر به او ویتێ.

ئه م دپیره:

نه شته ری موژگانی تو هاتوته سه سه فحه ی (دلم)

هه ره خه تی بوو غه ییری خه تی سه وزی تو پاکه کراند

«ل ۲۰ - چاپی دووه م»

که وه دیاره شاعیر روو له دلداره که ده کات و ده لئی چه قۆی برژانگت له سه سه لاپه ره ی دلم هه ره خه تیکه تیدا نووسرا بوو جگه له خه تی سه وزی سه سه لیبوی تو هه مووی کراند و سه سه وه. دیار شه (یار) کورپیکه تازه خه تی سمیلتی داوه و هه ره ئه و خه ته سه وه شه ده بی نه سه پته وه و له سه سه لاپه ره ی دلی به چه سه پاوی بمینیتته وه.

ئه م دپیره له لای مامۆستا سه جادی به م شیوه یه:

نه شته ری موژگانی تو هاتوته سه سه فحه ی (روخم)

هه ره خه تی بوو غه ییری خه تی سه وزی تو پاکه کراند

گوپینی وشه ی (دلم) به (روخم) کردوویه ته کارپیک که مامۆستا بوو شیکردنه وه و مانا نه گونج او وه که بنوسی: (به خه یال نه شته ری برژانگه کانتیم هینا وه ته سه سه روومه تم به جوړپیکه وه ها که روو له سه سه رووین، مه به سه ته که شه ئه وه یه که ئه و برژانگانه ته نها خه تی سه وزی سمیلتم نه بی که تازه ده ره اتوو له یادی تو، به بۆنی هه ناسه ی تو رواوه هه موو شتیکه تر بکرتینی و لایبه ری. ئه مه شه بو ئه وه کرد تاتو بزانی کورپیکه شوخو شه نگم و تازه که وتوو مه ته مه یدانی پیاوه تی و به که لکی ئه وه دیم که لام لی بکه یته وه)

«میژووی ئه ده بی کوردی - ل ۳۹۰»

به پراستی مامۆستا زۆر میشکی خۆی گوشیه و هونه ری نواندوو تا ئه و رایه له دژانه ی به یه که وه گرتداوه. چونکه مه لای شاعیر به سه سه و ریش و سمیلته وه پیتوبستی به وه نیبه خۆی و اپتیشانی یار بدات که کورپیکه شوخ و شه نگه و تازه که وتوه ته مه یدانی پیاوه تی!! وه ستاییه که شه له وه دایه که (خه تی سه وزی تو) ی و لیک داوه ته وه که بی به (خه تی سه وزی من)، تاکو ئه و شیکردنه وه یه ی له سه سه هه لیبستی.

شایانی باسه ئه و غه زه له ی حه ربق که به زمانیکه ره وان و پاراو سوژی جوانی په رستی دارشته وه له بازنه ی سو فیه تی (تصوف) به ده ره نیبه، جگه له وه که له دیوانه که دا چه ندین هه لبه سته ی بو شیخی بورهان و سو فیه تی ته رخان کردوو و به ئاشکرا سو فیه تی خۆی دیار کردوو. له دوا دپیری ئه م هه لبه سته شدا ئه م بیره ی ده رپریوه، بۆیه (خه تی سه وز) شایانه له یاره که ی پیت نه ک له خۆی. که وه له دوا دپیردا ده لئی:

هه ره که سه ی ما ییل به پیریکه و ته رقیقیکه هه یه

تو به شوعله ی غه م حه ربقی و وه جاغت هه لگراند

وشه ی (پیر) و (ته ربق) به لگه ی ده رگا کردنه وه یه له با به تی سو فیه تی به که. به لام مامۆستا مان سه جادی به جوړپیکه دی بو مانا و مه به سته ی ئه م دپیره هه لبه سته چه وه که نوو سیویه تی:

(هه ره که سه بو خۆی په روانه ی هوش و فیکرو ریگه یه که، ئای (حه ربق) داموای قسو به سه سه را! چاک تویش بوویت به په روانه ی ده وری غه م و به بلتیه ی ئاگرینه وه چاک وه جاغت هه لگراند.)

«میژووی ئه ده بی کوردی ل - ۲۹۲»

(وه جاخ) که به مانا ئاگردان دپت، شاعیر شانازی به وه وه ده کات که ئه گه ره هه ره که سه سه به (پیر) یان شیخیکه و ته رقیقیکه هه یه و ئه ویش به بلتیه ی غه م ئاگری له ئاگردانی خۆی کرده وه (هه لگراند).. وه جاخه که ی

خۆبشی جگه لهوه ناگردان بیت هیمایه بۆ شیخ و بنه ماله‌ی خانه‌دان که به‌وه‌جاخزاده ناودێر ده‌کران. شاعیر خۆی دلنیا ده‌کات و پیتی ده‌لێ تۆش وه‌جاخیکت هه‌یه که به‌بلێسه‌ی غه‌می خۆشه‌ویستی ناگرت تیدا هه‌لگیرساندوه.

هه‌لبه‌سته‌ی تری به‌ناوبانگی (حه‌ریق) له هه‌ردوو چاپه‌که‌ی دیواندا هه‌له‌یه‌کی ته‌واو هه‌له له پاشبه‌ندی دێری به‌که‌میدا روویداوه که نووسراوه:

له خه‌رمانی ئەمهل مێرووی غه‌مهل جه‌زی نه‌کرد (زانی)
له زه‌یقه‌ت خانه‌دا ترسم هه‌یه ئاخه‌ سه‌ری دانێ
به‌لام راستیه‌که‌ی ئەمه‌یه:

له خه‌رمانی ئەمهل مێرووی غه‌مهل جه‌زی نه‌کرد (دانێ)
له زه‌یقه‌تخانه‌دا ترسم هه‌یه ئاخه‌ سه‌ری دانێ

که‌وا وشه‌ی (دان) به‌مانا دانه‌وتله به‌ی پێی کراوه (دانێ) ده‌بێته هاو‌په‌گه‌ز و هاو‌پاشبه‌ندی وشه‌ی (دانێ) سه‌ردانێ له‌سه‌ر دانانه‌وه. مانا‌که‌شی ئەوه‌یه: مێژووی کرده‌وه‌ی شاعیر که گومر‌په‌ ده‌نکیتک له دانه‌وتله‌ی خه‌رمانی هیوا سه‌رنجی رانه‌کێشاوه و ده‌ترسم له ته‌نگانه‌دا سه‌ری تیدا بچێ. . لێره‌دا وشه‌ی (زانی) نه‌بۆ پاشبه‌ند و نه‌بۆ راستکردنه‌وه‌ی مانا ده‌ست نادات. ئەم هه‌له‌یه‌ش به‌سه‌ر مامۆستا و لێکۆله‌ره‌واندا تێپه‌ر بووه.

شێواز و هونه‌ر

شاعیر ئەگه‌رچی له روخساردا په‌رپه‌وی شاعیرانی پێش خۆی به‌تایبه‌تی (نالی) و (کوردی) و شاعیرانی فارسی زمانانی کردووه و هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی کۆنی به‌کاره‌یتاوه و هانای وه‌به‌ر هه‌ندی وشه‌ی بیانی بردووه، وه‌رسته ئاماده‌کانی ده‌ره‌ق به‌ (خال و خه‌ت، روخ و زولف، بالا و چاو و

برۆ و شیر و تیر، شه‌و و پوژ و تاریکی و ناگر... به‌کاره‌یتاوه به‌لام هه‌لبه‌سته‌کانی مۆرکیکی تایبه‌تی خۆیان پێوه دیاره و له سێ لایه‌نه‌وه سه‌رنج راده‌کێشن:

۱- شێوازی هه‌لبه‌سته‌ی کوردانه، له‌لایه‌ن پاکبێی زمان و به‌کاربردنی گوزارشتی خۆمالی.

۲- په‌نگ کردنی هه‌لبه‌سته به‌کاره‌یه‌کانی ژین و ده‌روبه‌ر و جێ و ژینگه‌ی وه‌کو ژینی ده‌ستکورتی و مه‌لایه‌تی و زستانی سارد و هه‌ولێ بژیوی.

۳- دلداریه‌کی ناسکی بۆ زۆردانه‌ ده‌م و پێی لێ هه‌لبه‌رین و گه‌یانندی به‌دلدارێ راسته‌قینه‌ی رێبازی سوڤیه‌تی.

هه‌ر وه‌کو مامۆستا سه‌جادی نووسیه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی حه‌ریق (ره‌وان و ساده و مه‌عناشی به‌هێزه) ئەو په‌وانیه له هه‌لبه‌سته‌ی حه‌ریقدا ده‌بێنێ و جیبی بایه‌خدانی په‌خه‌گرانه شێوازیکی په‌سندی ناوه‌زایه و وه‌کو ئاوینه رووه گه‌شه‌کانی پێشان ده‌دات.

با بۆ پشته‌گیربێ ئەو بۆچونه باسی به‌کاره‌یتانی هونه‌ره‌کانی (په‌وانبێژی) له هه‌لبه‌سته‌دا بکه‌ین که بێ ئەمانه تا راده‌یه‌کی زۆر کارده‌که‌نه سه‌ر په‌وانیه‌ی زمان و ده‌بنه مایه‌ی گرێچنی و خواسته‌وه‌ی وشه‌ی ناقوڵا و گوزارشتی بیانی و پاش و پێشکردن و تێ هه‌لکێشی به‌شه‌کانی رسته.

شاعیر له به‌کاره‌یتانی هونه‌ره‌کانی (پروون و په‌وانبێژی) دا له‌سه‌ر رێبازی هه‌لبه‌سته‌ی قوتابخانه‌ی سه‌رده‌م کۆششی کردووه به‌ره‌مه‌یکی دیار و په‌سند پێشکه‌ش بکات. به‌لام وه‌کو سه‌رنج ده‌درێ ئەم هونه‌رانه‌ی (تا راده‌ی توانا) له وشه‌ی په‌تیبی کوردی و گوزارشتی باوی کورده‌واری دروست کردووه.

له لایه کهوه نه بوو ته مایه ی قورسکردنی جهسته ی هه لبه سته که ی به وشه و گوزارشتی قه به ی ناسازی بیانی؛ له لایه کی تریشه وه بوو ته هۆی په وانیه ده برپین و گری تێ نه که وتنی زمانی شیعره ی، ههروه ها په سه نیی زمانه وانیه. با به نمونه له م هه لبه سته ی خواره وه وردبینه وه که وشه و که رسته کانی هونه ری په وانیه ژۆر که م نه بێ له زمانانی بیانی خواراوه نین:

به شی ناسینی (نامه ردی) له که سدا (مه ردی) نابینم
له لایه کی که (پرووگه رمی) نه بێ (دل سه ردی) نابینم
چ (رووسپی) یه که به (رووسووری) له بۆته ی ئیمتیحان ده رچوو
درۆ ناکه م به وه جهی راستی یی (روو زه ردی) نابینم
له (گه ند) و (ره ند) ی عالم قه ت مه پرسه گه ر خیره دمه ندی
خوا هه لئاگرێ رهنده م نه دیوه (کوند) ی نابینم
له که س (وردی) م نه دیوه تا (درش ته ی) پێ نمایان بێ
که سی (پرویش) ده کاو لافی (ده قیق هه) وردی نابینم

ههروه ها:

مه یخه ره (ژیربیتته وه) گه ر هه زده که ی (ژیربیتته وه)
دل که منداله (شکر) خه نده ی له بت چاره ی ده کا

ههروه ها:

ماهی (ته مامه) ماهی (ته مامم) (نه دیوه) من
ئیشی ته مامه چه یقی که جیگه م (نه دیوه) من
هه ر به م جوړیه دارشتنی کوردانه و وه ها ره وان و پاراو ده بی:
به په رژی نی زولفت رووی گولت شارده وه
دل م نارده دیاری تو. بو چیت نارده وه؟
تو وه تاریکه شه و هیجرانی چه نگ ساله م
تو وه روژی رووناک کوچ مال ئه و مال ه م

له سه ر شانی دل م باری غه م خوارمه که
بو وه راستی بالات شه ده که ت لارمه که

ههروه ها:

ده لێن جه رده ی ئه جه ل ریگا به کاروانی نه فس ده گری
شه قامی سینه ده پری بو مه تاعی دیده ده پوانی
ته رازووی تاعه ت له نگه، هه تاکه ی ئه م سه ره و سه رته
به پارسنگی چه یا ده س هه لبره، بنواره میزانی

وشه و گوزارشتی (جه رده ی ئه جه ل) (ریگا به کاروان گرتن) (کاروانی
نه فس) (پرینی شه قامی سینگ) (روانینه بارگه و کالای دیده).. ههروه ها
(له نگیی ته رازوو) (ئه م سه ره و سه رکردن) (پارسه نگیی چه یا) (ده ست
هه لبرین)... به م زمانه په وانیه نیگاری (لیک چوون) و ئیستعاره و
هاوسه نگیی دهنه خشینێ.

به لێ زمانی په وان و گوزارشتی کوردانه موړکی سه راپا هه لبه سته کانی
شاعیره، ئه گه ر ژۆر ناچار نه بوونی چه زی به وشه ی قه به و ته ق و په قی
بیانی نه کردوه، به نمونه ئه گه ر له م دپه ردا وشه ی (سه عبه) ی به کارهینایی
لادان نییه له و ریچکه یه ی شیعره ی به لکو وشه گه لی (سه عبه)، ده رس،
موتالا، حاشیه و صفحه) زاراوه ی ده رس و ده وری مه لایه تین پیتوبست
به کردنه کوردی ناکه ن:

موتالای حاشیه ی زولفت له سه ر صفحه ی روخت سه عبه
به وه ی چابوو به مندالی له ده رسی عیشقی راهاتم

هه رچی لایه نی کیش و موسیقاشه، ئه وا شاعیر هاتوه زیاتر ئه و به حره
عه روو زیانه ی به کاربردوه که له چه ژگه ی کوردی نیتیکترن وه کو ره جه ز،
ره مه ل و هه زه ج.. له م به حرانه شدا به هۆی هه ست و سۆزی ناسکی و وشه ی
ساده و زمانه وانیه وه موسیقایه کی هیمن و قوولی به ره هم هیناوه.

ههروهها خۆی پاراستوو له خواستنهوهی نیوه دێری ههلبهستی بیانی و تیهه لکیشی ههلبهستی فارسی، وهکو شاعیرانی تر، بهمه بهستی پاشبهند ریزکردن و کیشی عهرووزی زیادکردن.

غهزهل و دلداری

ههلبهستی ههریق له ناوه رۆکدا چهند ده رگایه کی کردۆته وه له هه مووان زۆر و به ناوبانگتر ههلبهستی دلداری یان غهزه لیا ته، له م با به ته شدا ده رگای سو فیه تی سه ری کردوو به سه ر هه ست و سو زی مریدی کی رینگه ی نه قشبه ندی، هه ر له م ده رگایه وه مه دحی شیخ ده کات و ئایین په روه ری پیشان ده دات. با به چهند نموونه به ک دم بو باسی غهزه لیا ت و دلداریه به که به بین.

به ناوبانگترین غهزه لی شاعیر که له کۆنه وه به مه قام ده گو ترئ و په خنه گر و شیعر دۆستان بایه خیای پێ داوه ئه م هه لبه سته لام وایه هه لێژارده ی دیوانی کلاسیکیاتی سه ده ی نۆزده مینه .. که وا شاعیر به شیتوازیکی ناسک و جوانی په رستی دلدارانه روو له یاره که ی ده کات و ئاخاوتنی له گه ل ده کات و بانگی ده کات:

" هۆ چاوه که م! "

وه ره ئه وه ت بو بگێر مه وه که ئه مرۆ چومه ناو باغی گولان، گول به نازه وه به ره و رووم پێ ده که نی، به لام چونکه تو خوشه و بیستی منی له و جوانتری، وه فا لی نه گه را بیدوینم ..

ته نانه ت گوله که به تو زی پیتی تو وه لافی لی دده ا و وه ک پۆدره خۆی پێ ئارایش ت دده ا سو زه ی شه مالی تو هه لی کرد و ئه و نازه شی له ده ست دا. به لی به م وتووێژ و راز و نیازه ناسکه و به زمانیکی کوردیی ره وان مه لا سالحی هه ربق ده لی:

چاوه که م! ئه مرۆ له گولشه ن، گول به عیشه خۆی نواند نه ک نه ک گیریم به مه رگی تو قه سه م هیچ نه مدواند گول به تو زی پیته وه لاف و گه زافی لی دده ا واشو کر سو زه ی نه سیمت هات ئه ویشی لی ستاند توخوا!. قه ت غیره ته بو تو ئه ری سه روی ره وان گول به بی تو وا له باغا خیوه تی خۆی لی چه قاند باوجود ئینصاف بده م چاکه، گولیش موشتا قته هه ر له شه وقی تو به سه ری پۆش و گریانی دراند.

ئه م هه لبه سته ی هه ربق یه کی که له و هه لبه ستانه ی له نا و دیوانی هه لبه سته ی کۆنی شیوه عهرووزی و قافیه داردا شایانه پیتی بلین هه لبه سته کوردانه ئه مه ش:

یه که م: له لایه نی پاشبه ند (قافیه) وه که به وشه ی کوردی هه موو پاشبه نده کانی ئه م پارچه یه ی دارشته وه، به پێچه وانه ی هه لبه سته دیکه ی دیوانی شیعی کلاسیکی سه ده ی نۆزده مین، که زۆر جار به ده گمه ن و تاک و ته را قافیه ی کوردییان تیدا ده بینرئ ..

ئه وه تا وشه گه لی کوردی له خۆبانه وه قافیه یان لی هه لقولا وه و زۆر له خو کردن و داتاشینیان پێوه دیار نیبه هه مووشیان له رسته دا کار (فعل) و ته واو که ری رسته زمانیه کانن.

وشه گه لی (خۆی نواند- نه م دواند- لپی ستاند- کراند- رفاند- شکاند- لپی چه قاند- دراند- هه لگراند ..) بوونه ته قافیه ی شیوا و جوان.

دووهم: له سه ر ریتیازی مسته فا به گی کوردی ده ردی دلی خۆی به زمانی خو مالی دارشته وه و هه ولی داوه له جیناس بازی و چه کوشکاری و وشه به دووری .. ئه و رسته زمانیه ی به کاره پێناوه که له سه ر زاری خه لکه که ن

وهكو: (چاوه كهه، نهك گيريم، به مه رگی تۆقه سهه، لاف ليدان، دل رفاندن، گۆي وهفا له مه يداندا، پشتی سهه وه عدهی شكاند، توخوا قهت غيره ته؟ ئهري، هه لگراندن).

سييهه: به كهه تيبی بابه تی هونه ری له چوارچيوه ی هه لبه ستيكدا پاراستوه كه نه مهش له هه لبه ستي سه ده ی نۆزده مدا ديسان كاريكي وه ستايانه يه و به كتيكه له نمونه كه مه كان. نه وه تا هه موو گوتاری شيعری روو كرده گويگره و هه ر (تۆ تۆبه) و لتي لانه داوه و لابه لا لاپتي له هه لبه سته كه هه لنه گرتوه. پينچ دپر له نۆ دپر باس هه ر باسی گول و چۆنيه تيبی ليك چواندن و هه لسه نگاندي خۆشه ويسته به سه ر گولدا له چهند ديمه نيكي ره نگا و ره نگدا.

زۆربه ی ئه م غه زه لانه كه به ديمه ن له دلداري ده ويين و به رايه لي سۆفیه تيبه وه به ستراونه ته وه باسی له شولاری ژن ناکه ن، له م بواره دا ته نيا غه زه ليك ديوه كه له م رپچكه يه لايداييت و جگه له خه ت و خال و چاو و زولف و بالا و چه ناگه بيت وه سفي نه نامی ژنايه تی بكا... نه ويش ئه م دپره ی تيدايه:

مه جمعه سينه وه فنجان مه م و شه ربه ت ده م (۲)

خه لعه تی ياره كه زانيوبه غه ريبی وه ته نم

خۆ ئه م قسه يه ري له وه ناگري كه ناو ناو باسی ماچيش بکات:

كه وته نيو زولماتي زولفي تۆ دلي ئه سكه نده رم

خدری زينده ماچی ليتوت كه ی دي رژگاری ده كا.

هه روه ها:

جه ژنانه يی من رووحه كر دوومه به قوربان

تۆش ماچن كه ره م فه رموو له و سيوه ی زه نه خدانت

۲- مه جمعه: خوانچه، سيني.

چونكه شاعيرانی رپگه ی سۆفیه تی به تايبه تی عه ره ب به ده ستووری زمانه وانبي مييينه قسه له گه ل دلداره كه ی خۆيان ده كن و مه به ستيشيان (ژن) نييه و له ته فسیردا ده رده كه وي كه مه به ستيان خۆشه ويستی رپچكه تايبه تيبه كه ی خۆيانه .

هه ر به و شيويه و اچاكه به چاويلكه ی سۆفیه تيبه وه سه يری غه زه له كانی بكه ين، چونكه دلداريبه كه ی نه و هه ر له به رگی سۆفیه تيبه كه دا گه شاوه ته وه و په ره ی ساندوه. نه گه رنا نه و گالته به عيشقی ژن و دلداري مرۆيانه ده كات و لای وايه عيشقی (حه قيقی) عيشقی خواييبه و عيشقی ئاره زووی مرۆيانه (مه جازی) به... چونكه وه كو خۆی ده لي: رووناكيبی خودا خۆی له دروستكردي ئاده مدا دياری كرد و خۆشه ويستيبان هه موو كورن چ پيغه مبه ري خۆمان و پيغه مبه رانی دي و چ شيخ و پيری رپگه ی سۆفیه تی... جا كورپ جوان كه جواني كرده نوين هه ر بو (به زمی ته ماشا) مايه ی خۆش ويستنه كچيش بو (خه لوه تی ته نياي) به . هه ر بو به گوتويه تی:

عيشقت كه حه قيقی بي تالت مه به ئيلا كور

هه م حه زه تی له ولا كور، هه م يوسفي دالا كور

نه و نووره كه مه نشه بو بو عاشقی مه بده بو

تيفكره له نه و نووره، مه علووم و هويدا كور

بو خه لوه تی ته نيا كچ، بو به زمی ته ماشا كور

بو فاسقی رسوا كچ بو عاشقی سه ودا كور

ئه م چامه به ی شاعير ده چپته چوارچيوه ی سۆفیه تيبه وه و په يره و كردنی نه و رپگه باوانه به كه له نه ده بياتی فارسی به ناوبانگ بوون و له كو نه وه ماوه به عيشقی كوران دراوه و له عيشقی كچان په سندرتر دانراوه . له غه زه ليكدا سه ير ده كه ی باس هه ر باسی ئوميدي خه يالی گه ردن و

زولفی عهترداره، بهتاسهوه چاوهپتی سورمه‌ی تۆز و غوباری هاتنی یاره و هکو مهجنون عاشقی لهیلایه و بهم جۆره تی هه‌لدهکشی:

مه‌داری توولی ئومیتدم خه‌یالی گهردهن و زولفه
به‌لج سه‌ودای سه‌ری عاشق له‌سه‌ر هه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌وای نافه‌ی غه‌زاله‌ی ریتی خوته‌ن تووشی خه‌تای کردم
به‌یادی می‌شکی زولفی رووم له‌ چینی په‌رچه‌می ناوه
ده‌می‌که چاوه‌پتی سورمه‌ی غوباری مه‌قده‌می یارم
له‌ کۆی خوبانه‌وه ئه‌م‌پۆ نه‌سیم تۆزتیکی هیناوه

پاش ئه‌و سکالا و ده‌ردی دلداریه‌یه مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌مان پێ نیشان
ده‌دا که یاره‌که‌ی ئه‌و شیخی بوره‌انه، هه‌ر ئه‌وه که شه‌رابی دیداری وه‌کو
(ئه‌کسیری خاکی مه‌عه‌ده‌نی رووحه) و دیده‌نیی وه‌کو به‌هه‌شتی ئاده‌مه و
وه‌کو کراسی یوسف وایه که چاوی کویری یاقووبی باوکی پێ گه‌شایه‌وه:

له‌سه‌ر سه‌ودای (قوماری) شاه‌ی خوبان پیری بوره‌انی^(۳)
به‌چۆگانی ئیراده‌ت گۆی سه‌رم بۆ بازی داناوه
به‌قوربان‌ت بم ئه‌ی پیری خه‌راباتی جیهان ئاباد
به‌شاهید به‌که‌وا روحم له‌ ره‌ه‌نی قوربی تۆ ناوه
له‌ کۆتاییدا ده‌لج:

وه‌ک په‌روانه بۆ شه‌مع‌ی جه‌مالی تۆ (حه‌ریق) ئه‌م‌پۆ
چرای شه‌وقی بگیریت و (ئه‌بی‌ت؟) خوشی هه‌لستاوه

به‌راستیش هه‌له‌به‌سته‌کانی سۆز و گه‌رموگوری و فره‌پری دل‌ی به‌هه‌له‌په
که‌وتووین پتوه‌ دیاره... واتا ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌دیوی (دنیا‌یی) به‌که‌ش
بیخوینینه‌وه له‌ مه‌یدانی مه‌به‌ستی دل‌داریدا هون‌ه‌ر ده‌نوینن و هه‌له‌به‌ستی
حه‌ریق شایانی کۆری دل‌داران ده‌بێ و به‌هه‌ناسه‌ی گه‌رمه‌وه هاوار ده‌کا:

۳- قومار: یاری، گه‌مه.

ئه‌ی تۆبه له‌ ده‌ست رۆژی فیراق و شه‌وی هیجران
وه‌ی رۆ! له‌ هه‌راو که‌شه‌که‌شی ساحه‌تی حیرمان.

سۆز و گودازی دل‌ی شاعیریکی دل‌دار له‌ زۆر غه‌زه‌لدا خۆی ده‌نوینن
خوین‌ه‌ر هه‌ست به‌گه‌رموگوری هه‌ستی شاعیر ده‌کات، به‌نمونه:
دل‌م هه‌روه‌ک ره‌عییه‌ت (خۆش نشینی) مو‌لکی بالاته
له‌ هه‌رجی دانه‌نیشی لیبی گه‌ری قوربانی بالاتم
ئه‌گه‌ر راستت ئه‌وی سه‌روی بل‌د بالا درۆناکه‌م
له‌ پاش فه‌وتی حه‌یاتیشم به‌ئومیدی مولا قاتم

خۆش نشین ئه‌و وه‌رزیره‌یه که دیته‌ گوندیک لای ئاگاه‌ی داده‌نیشی
هه‌موو ئه‌رک و فه‌رمان و بێگاری بۆ به‌جی دینن به‌لام وه‌کو وه‌رزیرانی دی
خاوه‌ن زه‌وی و زار و به‌ره‌م هینان نییه، جا شاعیر به‌سه‌رتاپای
ئه‌ندامه‌کانی له‌شی یار رازییه‌ دل‌ی خۆش نشینی بکات و ئاماده‌ی هه‌موو
ئه‌رک و قوربانییه‌که هه‌ر له‌ هیلانه‌ی له‌شولاردا نیشته‌جی بێ.

غه‌زه‌ل له‌ ژینگه‌ی شاعیردا:

مه‌لا سال‌جی حه‌ریق هه‌ر ده‌ل‌تی شاعیریکی ریالیسته، وه‌کو له‌ پێشه‌کی
دیوانه‌که‌یدا هاتوه: (هه‌له‌به‌سته‌کانی ئاوینه‌یه‌کن چۆنه‌تی ئیانیمان
پیشان ئه‌دا له‌و سه‌رده‌مه‌دا.) ئه‌گه‌ر باه‌ته‌کانی شیعی غه‌زه‌ل و مه‌دح و
ئایینداریش بن دیسان له‌ ژینی ده‌وروبه‌ری خۆی و سه‌روشتی کوردستان
هه‌له‌هینجراون و پیتی ره‌نگ بوون... ژینی مه‌لایه‌کی هاو‌نشین حوجره،
خه‌ریکی ده‌رس و ده‌ور، به‌ده‌رامه‌تیکی که‌م، نه‌زه‌ویوزار و نه‌مووچه و
به‌رات و دوکان و بازرگانی:

۱- له‌ زستان‌ی‌کی سه‌ختی پر له‌ به‌فر و کرپوه و رتبه‌ندان که پتویسته
خه‌لک له‌ پایزه‌وه خه‌می زه‌خیره و تفاق خستن بۆ رۆژانی بێ بژیوی
زستان به‌خۆن.

فەسلێ خەزانەو وەختی خەزانە بەسەر رەوان
سەرماي ساردی میهری یارم چیژبوو
گەرچی لوتفت خەزانە بوو وەرەقی سەبزی سەر رەزان
زانیم که حوجره سارده تفاقم کړیوو من.

هەر لەم ڕوودووە غەمی خۆی بەبەفر و خەفەتی بەهەر و ۆینه کیشاو:

هەوری خەفەتە، بەفری غەمی داوہ بەسەرما

یا سەر سەری (نوورینە) که لیبی کردمە سەرما (٤)

ئەو کەسە یاری ئەو سەروشتە و ئەو ژینگە یە شاعیر ڕەچاوی بکات تی
دەگات که (بەفر) و (سەرما) شایانە بکرین بەنیشانە ی غەمی ئەو
هاوولاتە ی که زستانێکی سەخت و دوور و درێژ و بی دەرامەت بەسەر
دەبات.

بۆیە ئەو ڕەخنە یە نادروستە که لەم دێرە هەلبەستە دەگرتیت گویا:

(ئایا چۆن غەم ئەکا بەبەفر؟! بەفری که سەپی و غەمی که ڕەشە،
ئەم تەشبیهه چۆن سەر دەگرتیت؟ لە کوردیدا لەهەر لایە شتێک
شوبهتێرا بەبەفر ئاشنا یە تی لە بەبنیان یا سەبیه تیبە یا سارد یە تی،
لێرەدا ئەو ئاشنا یە تیبە نییە؟)

-میژوی ئەدەبی کوردی- ل، ٣٩٦-

ئەم ڕەخنە یە تەنانەت لەگەڵ گیانی ڕەوانبێژی هونەرنا سدا ناگونجیت...

٤- وایانم هەلە ی چاپ لەم نیوہ دێرەدا ڕووی داوہ، ئەگەر نا ئایا سەر سەری نوورین
یان سەر سەری نوورین چ مانایە کی دروست بەسەر جەم مانای دێرە که دەدات؟...
نوور یان ڕوونای گونجانی لەگەڵ بای سەر سەردا چۆنە؟ پاشان لەو زستانەدا که
هەوری خەفەت دنیا بگرتیت، ڕوونای بەچاک دەزانری با وەکو بایەکی سەختیش
بیت؟ لەبەر ئەوہ من لام وایە (سەر سەری نوورینە) نییە بەلکو سەر سەری
دووربیتە یە. ئەوسا ماناکە ڕەوان دیتە دەست.

که بنەمای لیک چواندە که مەرج نییە هەر ڕەنگی سەپی و ساردی بەفر
بیت بەلکو ئەو کارەساتە ی بەفری زستان بۆژینی شاعیر و هاوولاتانی
دروستی دەکات و لەلایەنی واتای سەوہ نزیک ی و بەندیاری تەواو لە
نیوان لێچوو و لەوچوودا هە یە.

هەر لەو بوارەدا شاعیر بەرچاوی ڕوونانە چاوەرێی بەهار و ڕەش بوونەوہ ی
بەفری زستان دەکات... نەک هەر ئەو بەلکو گۆل و بۆلبۆل و کەژ و دەشت و
دار و درەختیش، هەر بۆیە لەو وینە و لیک چواندەدا که لە سەروشتی
کوردەواری بەرھەمی هیناون سەرکەوتوو بوو:

چاوەرێی موژدە ی نەسیم تا لە گۆلشەن دیتەوہ

بەلکه فەرمايش بکا گۆل بۆلبۆلم با بیتەوہ

وا (وہ عیدی) بەفری زستانی فیراقت کەوتە دل

(مەر) بەبای وەعدە ی و یصالت کتوی دل ڕەش بیتەوہ (٥)

هەر بۆیە ش (نەوڕۆز) بەمەلیک دەزان ی که خەلات بەمۆرفان دەدات و
سەر کردە یی جەنگی نیوان بەهار و زستان دەکات که بەم شیبوہ یە وینە ی
دەگرتیت:

خەلاتی شاهی نەوڕۆزی نیشانە ی ئاتەش ئەفرۆزی

(نەسیم) هینای بەدل سۆزی، ئەلج سۆزی جەفا نابن

رەئیس ی (هەر) و تۆپچی (رەعد) و تۆپ (بەرق) و نیزام (باران)

(نەسیم) پیشرەو، تەلیعی (تەرزە)، فەرashi ئەبج (با) بن

(شەمال) سەرتیپ و تەرتیبی خولامانە غولامانە

(جنوبی) یاوہرو فەوجی شەدەو دەسمالی والابن

بەلکه بوو کتو و سەحرا وەک دەلەک خۆی دزیبەوہ (زستان)

زەببستان ئیتیفاقە چۆن بەری خست هیزی پیتی نابن

٥- وەعید: گەف و هەر پەشە. مەر: مەگەر.

۲- جا هەر وهکو شاعیر له باسی ژینگه‌ی خویدا گوتی (زانیم که حوجره سارده تفاسم کړپوه من) نه‌گەر خوړاکیش به‌شیک بئ له تفاق نه‌وا (چا) به‌شی هه‌ره گرنگی نه‌و تفاقه‌یه، به‌تایبه‌تی له‌و سه‌رده‌مه‌دا که ده‌کاته دوا دوا‌ی سه‌ده‌ی نوژده‌مین (چا) خواردنه‌وه‌یه‌کی تازه داکه‌وتوو له کوردا پایه‌دار بوو... ده‌ستخستنی شه‌کر و چایه و پیشک‌ش کردنی به‌میوان کارتیکی بنه‌رتی و نه‌رکی جوامیرانه بوو.

نهم چایه به‌تایبه‌ت لای مه‌لا و فه‌قی و چینی هه‌ژار جیتی هه‌ز و ناره‌زوو بوو، هه‌ر بویه مه‌لا سالح زیاد له شه‌ش هه‌لبه‌ستاندا باسی قهند و چا ده‌کات و بۆ ته‌شبهی لیبو و وته‌ی شیرینی یار به‌کاری هیتاوه نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی کاربگه‌ری ژینگه‌یه له هونه‌ری شاعیر. هه‌ندی جار له‌باتی (مه‌ی) و (ساقی) سمبولی شاعیرانی دی به‌کاری ده‌هینی: (۶)

تا لیبوی شیرینی زه‌مانه به‌مه‌زاقت بئ
(چا) نی‌یه ساقی بدا باده‌و تۆ بلتی نابئ
به (زوخالئ) جگه‌رۆ (دوودک‌شی) ئاهی سینه
هه‌ر به‌جۆشئ نه‌بوو (چا) به‌نیو ده‌می کیشابئ
ساقی جامی که‌ره‌می ده‌ردی عه‌تای شیرینه
با به‌تالی‌شی بدا رووحی له‌لات بئ چابئ

له هه‌لبه‌ستیکی تردا نه‌ندامانی له‌شی خو‌ی به‌چاو و هه‌ناسه‌دان و سینگ و جه‌رگ و قسه‌کردنه‌وه به‌به‌زمی چالینان و سه‌ماوه‌ر داده‌نتی به‌و هیوایه که یاری (ساقی) به‌لکو ناره‌زووی (چا) بئ یان چاک بئ.
نه‌فه‌س ده‌م، دیده پر ئاب و سه‌ماوه‌ر سینه، جه‌رگ ئاته‌ش که‌لام قه‌نده گه‌ر ساقی له‌گه‌ل من ناره‌زووی چابئ

۶- حه‌یب علی میرانی مه‌نی هه‌لبه‌ستیکی له هه‌لنانی (چا) و به‌راوردکردنی له‌گه‌ل و پيسکیدا هه‌یه... لای نه‌و چا گه‌لیک له وپسکی خو‌ش و چاک و به‌ریتزته.

ته‌نانه‌ت گله‌یی له مانگی رهمه‌زان هه‌ر له‌به‌رته‌وه‌یه که چای لئ ناخوریته‌وه و وه‌کو چا رووخۆش و شیرین نییه:

بئ قه‌زابئ رهمه‌زان هیتنه به‌ته‌کلیفه نه‌دای
سوور و ساتیکی نه‌وی خالییه تاقه‌ت به‌وه‌فای
گه‌ر حه‌کیمانه به‌شیرینی نه‌فه‌رمووی چابئ
هیتنه ده‌م تاله به‌روو ترشی له خه‌وفایه ره‌جای

۳- هه‌ر له ریتچکه‌ی کاربگه‌ری ده‌وربه‌ر له هه‌ست و سوژی شاعیر و وینه‌دانه‌وه‌ی له هه‌لبه‌ستییدا باری تووتن کیشان (چ سیغاره‌ی ده‌وله‌م‌ندان و چ سه‌بیلی هه‌ژاران)، هه‌روه‌ها قاوه‌ی قاوه‌خانان و چای ناو مال ده‌سکورتیی له ژین و ساده‌یی رابواردنی پیشان ده‌دن. لیره‌شدا له نیوان شیعار و سیغار و صغار و سه‌بیل به‌واتای رئ و سه‌بیلی تووتن کیشان (جیناس) و (ته‌وریه) هه‌یه:

ته‌عاروفی به‌سیغاره شیعارئ نه‌هلی کیبار
سه‌بیلی عاده‌تی مه‌سدووده بۆ ره‌واجی سیغار
له قاوه‌ی قاوه‌چی هه‌ر که‌س که شوربی چابئ
به‌دوودی قه‌نگه قه‌ناعه‌ت ده‌کا فه‌قییر و هه‌ژار

له‌جییه‌کی تردا ده‌لئ هه‌ولئ قوتابی و مه‌لا بۆ نان و شه‌کر و چا و پاروویه‌که وه‌کو پارووی قازی یان پاروویه‌کی شیرین:

قوتابی نیم له هه‌ولئ نان و شه‌کر و لوقمه‌بی قاضی
له نه‌هلی طالب ته‌حصیل و زیکر و ویرد مه‌ئسوورم.

هه‌ر نه‌و جووری ژینه‌یه که له‌به‌ر یارمه‌تی نه‌دانی له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه پیتوبستی و ناتاجی هاته‌وته سه‌ر گویدریتیک:

عه‌زبزم تۆ ده‌زانی من له‌به‌ر چاوت و روگی‌ژم
له‌به‌ر ناپیاوی خه‌لکی تپنه‌گه‌ی موحتاجی گویدریتیم

مه لایه کی زانا و شاعیر په کی له سهر گویدر ژبیک ده که وئ و بو هارینی باراش ناچار ده بی له گه ل خه لکی چاوه پروان بی که ی نوره ناشی به رده که وئ و واز له دهرس و زانیاری و خویندنه وه ی خوئی بهیئی و هه ناسه ساردانه بلئی:

یان وه کو من بهخت و تالع یاوهر و یارم نه بوو
جیئی موتالا و نوره دهرسم بوته دوری نویه ناش
نان و ناوی ئه هلی دل هه غوصصه یه و خوینی جگه
دهستی به رداوه له عهرصه طالبی نانی به لاش.

۴- دهرس و دور و کتیپی مه لایه تی ئه ویش له ژینگه ی خوویه هه ستاوه و له هه ندی هه لبه ستیدا رهنگی داوه ته وه. له لایه که وه بوته نیشانه ی که سایه تی شاعیر، له لایه کی تریشه وه نیشانه ی دور و بهری ژین و کاردانه و یه له به ره می هونه ریدا.

له م دپره هه لبه ستانه دا نمونه ی ئه مه ده بینین:

له قهیدی زید و عه مرانیم، دل م پا به سته یی تو یه
له هه ره و ختی ره ها بی پی ئه زانم رسته یی تو یه
ده راهیم (صهرف) ی مه ممنوع و (ئینصافه) جورمی مه قنوع و
له بهختی رهش بوو که وتم تو به پروو سوور من به پروو زهردی.

هه ره بهم جو رهش جوانی یار و دل داری به کتیب و کاروباری دهرس و دور و مه لایه تی ده شو بهیئی:

به و وه جهه ده لئین (مصهف) و به و (نقطه) ده لئین ده م
به و زولفه ده لئین (قهید) و به و (حاشیه) په رچه م
ته فسیری شهوی وه سل و غه می روژی مه زاقه
مه شهووره له دونیا به به هه شت و جه هه ننه م

له چند هه لبه ستی کی تر دا چند کتیپی کی به ناو بانگی زانیاری ده کاته پیئی ته رازووی لیک چواندن وه کو:

له ره مز (حکه العین) ه ئیشاره ی چاوی بیما ری
به (قانون) ی ئه ده ب ئایه ی (شفا) بو ئیمه ئه خوینی

هه روه ها:

له خزمهت (قاضی یا لاری) م نییه بو سه رچ جای مال م
چ (حیکمهت) بوو ئیشاره تی نه فه رموو بو (شیفا) ی حال م
مقصدی من اظهاره بو ئه مثله ی مه دحت
بو (توحفه) یی ئه و صاف و ئه زهاری (گولستان) ات
ممکن نییه (ته قسیم) و (ضه رب) ی عه ده دی ره حمهت
(منها) که له ته قسیمه ضه ربی خه می چه و گانت.

وادیاره ناوی کتیب و دهرس و بابه تی زانیاری مه لایه تی به بی ناگا ده په رنه ناو هه لبه ستییه وه و ده بنه مایه ی جیناسکاری و ته ور یه:

به نی ئا ده م خوا وای کردو وه روژی کی تاما وه

سه راسه ر عومری صهرفی (صهرف) و (نه حوی) (ظرف) تیاما وه.

رپچکه ی هه لبه ستی سو فیه تی:

له پیشه وه له باسی غه زه ل و دل داری دا گو ترا که سو فیه تی سه ری کردو وه به سه ره ست و سو زی شاعیر دا و دل داری به که ی له به رگی سو فیه تی دا ره نگدار بووه و گه شا وه ته وه... حه ربی وه کو له ژینامه ی دا یاره رپیواری رپگه ی نه قشه به ندی بووه، به لام له پایه ی موریدی ژوورتر نه چووه، له گه ل ئه وه شدا مریدی کی به راستی و په روانه ی دوری گری پیری خوئی بووه، به لام هه ولئی نه دا وه به (حالات) و (مقامات) دا سه ره که ویت و له رپگه ی مه شقی تاییه تی رپگه که وه بگاته پله ی ژوورتر وه سو فیه تی ببیته خه می

هه ره گه وهی و بیته عیشق و له پیناویدا خۆی بۆ قوربانیدان تهرخان کردیت.

به لئی وهکو مریدیکی دلسۆز خۆی داوه به دهست رایه لئی خوشه ویستی شیخه کهی، وه نه وهی نه که هه به ئیمامی خۆی به لکو به ئامانج و دل بهر و له شه ری بهرده وامی نه فسدا (که ههردهم به دتیو و شهیتانی داناوه) به هانا و فریاگری خۆی زانیوه:

له دهستی دتیو نه فسم دل وهکو مورعیکی بی په روا وهکو په روانه بۆ شه معی ته له سمی ئه و بی په روایه خودا په بی نه جاتم دهی له دهس ئه و دتیو بی په حمه که واهه و هک دوزمنی خوینین به دایم لیم به داوایه ئه م (نه جات) و رزگار بوونهش به سه ر پێژکردنی دل ده بیت له خوشه ویستی:

که خالی بی دللی عاشق له باده و حویی مه عشوقی به خۆراییت نه وی چاکه وهکو شووشه ی شکاو وایه هه ره خوشه ویستی رابه ره و مایه ی رزگار بوونه له دتیو نه فس و دنیا دوستی

نیقابی ئاستانه ی مورشیدی ئه رشه د عه لی عالی له وی روح فیداکه تۆ نه جاتت هه ره له وی دایه .

جا له چه ند هه لبه ستی کدا ناوی مورشید و شوین و هییمه ت و پله و پایه ی سۆفیانه ی باس ده کا پتیویست به نمونه هیتانه وه ناکات، ههروه ها چه ند زاراوه یه ک که له هه لبه ستی زۆریه ی شاعیرانی رتیبازی سۆفییه تیدا ناویان هاتووه ئه ویش ئامازه یان بۆ ده کات وه کو: (مه ی، باده، مهستی، ساقی، جیلوه و ژهنگ و... هتد)

خوا عومرت بدا باقی وه ره (ساقی) بده (راقی) که تۆ هه مرزمی (مه ی) بیته بۆ ده رمانی ده ردانم هه تا (کوفر) ی سه ری (زولفت) ببینم وا له نیو کوفرام که دیتم شه معی رو خسارت ئه لیم ئۆخه ی موسلمانم

لام وایی حه ریق به ره وه ی به رایه لئی شیخ خۆی به ند بکات و گویا بۆ دلداری راسته قینه سه ر ده رده کات شاعیری دلداریی دنیا یی و مه جازی بووه... له م بواره شدا زۆر هه لبه ستی وه ها ده بینن که تیکه لیه کی ته واه له نیوان هه ردوو رتچکه دا هه یه...

له لایه که وه له سه ر بناغه ی دنیا ییه که وه چینی دیواری دلداریه ده رویشیه که هه لده چنی، له لایه کی تره وه هه موو ئه و وه سف و دیهن و راز و نیازانه ی له دلداریی دنیا ییدا به کار دین ئه ویش به کاریان دین:

تاکه ی له ته وافی حه ره می قیبله بی ئه برۆت وه ک په رچه می پیشانی سه ر ئه فگه نده و خوارم (۷) چه ت داوه له رووترشی و سرکه ی ده می ئه غیار قه ندی له بت شیرین به ده می تالی خومارم ئه ی عه ره ری بیستانی (هیدایه ت) وه ره باغان داغانی قیامه ت که قه دی سه روو چنارم په روانه بی شه وقت مه خه ره ئاگری میحنه ت شه معی دلکه هت هه لکه له بۆ به زمی نیگارم

له هه ندی هه لبه ستدا شاعیر راسته و خۆ رووی کردۆته شیخ و هه ست و سۆزی خوشه ویستی خۆی به رامبه ره به پیری رتیه گی سۆفییه تیی خۆی ده برپوه و ناوی شیخی (شمس الدین بورهانی) هیتاوه.

۷- سه ر ئه فگه نده: به شه رم داکه وتوو.

هەر وهکو گوتمان ههلبهستی حهریق کهم و زۆر له دهروونی مریدیکی سۆفیییه وه رهنگداربوون، کهوا ههلبهستی بهسۆز و تهپ و پاراون، زمان و دارشتهیان ساده و هونهرمه ندانیه و نمونه بهکی شیاو و پیشکه وتووی ههلبهستی غهزه لیاتی کوردی سه دهی پیشوون.

جگه له و پێچکه یه، ههر له هه لنان و مه دحی شیخی بورهاندا چهند ههلبهستیکی ههیه که زیاتر دهچنه خانهی مه دح تا سۆفیه تیه وه، وهکو له م سێ دێره دا دیار ده بی که وتوو ته ژیر کاربگه ربی نالی و شیخ رهزا مه وه لوی:

که وتوو مه ته ژیر دهستی شیاطین و نه فسم
دهستی بده ره دهستی شکستم به عینایهت
قوربان به فیدای قاپی سه گی قاپیه کهت بم
وا بزانه سه گم رامگره بۆ حیفظ و حیمایهت
بێ تویشه م و هاتوو مه ته درمالی که ربمان
ههر جاره به بی تویشو ده چن نه هلی ولایهت

له کاتیکدا، جگه له شیخ ریز و نهوازی بۆ چهند که سیک ده رب بوه که پیشاندانی دلسۆزییه کهی ده گاته پلهی پێ لیهه لبرین،... به لām چهند ههلبهستیکی نمونهی شیاوی بابه تی هه لنان وهکو مه دحی (فخر العلماء) و (قاضی) و (کاک ئه حمه دی شیخ) و سه دراریک (له وانه یه ناوی سیف الدین بووی) گرنگ له وه دایه هه لنانه کانی بۆ داوا کردنی نان و پایه نییه که سووکی و ریسوایی شاعیر بنوین...

ههلبهستی نهوس و گالته:

دیهنی که سایه تیبی شاعیر تارا ده یه که له ژبانی مه لایه تی و قه ناعهت و وینه گرتنی ژینگه ی ساده ی خۆی له حوجره و مال و مزگه وتدا (وهکو له پیشه وه لیبی دواین) ده رده که وی، به لām ره وشتی بهرز و دلکرانه وهی به سه ر لایهن و دیوی تری ژباندا که بهرچاو روونانه سه بیری ژبان ده کات و لایهنی کۆمیدی لیده خاته روو ئه مه ته واو که ری دیهنی که سایه تیه که یه... و اتا جگه له ده ربینی خه م و خه فته و هه ست و سۆزی ده روون ئاو پێکیشی له ته وس و گالته و قسه ی خۆش دا وه ته وه و دیوی سه بر و خه نده و پێکه نینی ژبانی به ئیسک سووکی و ساکاری و ده میاکی پیشان دا وه... وه له هه ندی هه لۆیستی ته وس بازیدا خۆی گرتوو و نه یگه یان دۆ ته (هه جو) ی دلته زین و ره وشت رووشین... جا تو مار کردنی دیهنه سه بهر کانی ژبان و گرینگیدان به لایهنی کۆمیدی له ئه ده بدا نیشانه به کی به رزه ده بی بۆ شاعیر باس بکریت:

۱- شاعیر له ههلبهستی کدا وینه ی شه وی په رده ی کابرایه ک ده نه خشی تی که کابرا له م شه وه دا بی ده س و پل لیبی که وتوو و (ئیسجازه ی ماری خۆی پینه ماوه) و گو توویه تی (سیحرم لیکراوه).
زه ما وه ندی شه وی زاوا به ندی دیهنه نیکی کۆمه لایه تیبی کورده وارییه، رپوره سمی خۆی هه یه.

کهوا (پێخه سوو، به ربووک، پۆپ چه رمک) ده چنه لای بووک رپوشوینی پیتووستی شه وی بوو کیتی پیتشان ده دن. که زاواش ده چیته په رده وه خه لک له ده ره وه دو عا گۆن و به زم ده گێرن، هه ندیک چا وه پروانی دیاری مرگیتین به لکو سواره که یان به شیر و تیره وه له مه یدان سه ره به رزانه سه رکه وتن به ده ست بپنن...

به لām ده لیبی چی نه گه ر زاوا هیوا ی خه لکه که بروو خیتی:

وهلی بیستوومه خوانه نه خواسته گیرنه بووه هیچ تیرت له دست کهوتوی، له بهر پیدای دهلی بی زار و بی زورم له فه تخی بابی خیر وهک (بولحسهن) بو قه لای خه بهر چووی چ خیر بوو و له دست چووی هه رده لئی من ته رکمی مه ئمورم له ده عوادا یه دی به یضا، عه سای مووسات له دستا بوو ئیجازهی ماری خوشت پچ نه ما، فه رموته مه سحوورم. (۸)

۲- له هه لبه سستیکی تردا وینهی (مونکیر) - واتا نه و که سهی باوه ری به شیخی نه و نییه - به گویدر پتیک دهنه خشینی که له قور چه قی بیت. کاتیکیش که گویدر پتیک به باری قورسه وه له قور ده چه قی خه لک بو دهره یانی ده که ونه خو و به مانده بوونیکی زور هه لیده سستین و دهریده هین... به سته زمانهش چی جیتی نییه پتی رابکیشن یان په لی بگرن ته نیا کلکی نه بیت:

هه تا گوئی پتیه بوو (مونکیر) له زه لکاوای حه ساده تدا هه زاری کلکی بگری که لکی ناگری تازه خنکاوه.

۳- له هه لبه ستهی هاتوودا شاعیر راز و گلهیی له (سهید ره شید) تیکه ل به ته وس و گالته پیکردن ده کات و له ژیر په ردهی هه جوودا خووی مات ده کات:

له لام و ابوو که تو سه یید ره شید یاری له بو یاری له مولکی میهره بانیدا له یارانی وه فاداری

۸- بولحسهن: عه لی کوری نه بو تالیب که قه لاتی خه بهری جووه کانی مه دینهی گرت. (ب) مووسا که دهستی له ناو گیرفانی دهرده هینا سپی هه لده گه را که دارده سته که شی هه لده دا ده بوو به مار. (ج) جاران مارگر هه بوون (ودم) یان ئیجازهی مارگرتنیان به خه لک دده تا بتوانن به بی وه زه ند ماربگرن... به لام هه ندیک مار گویا بی ئیجازه ن نه مانه ده سستگیر نا کرین.

جهواری ره حمهت و ده سگاهو پیشگای عه دل و ئینسافی له دهربارهی فه قیران راست نه مین و نه هلی دهرباری ته لبعه ی فه وجی نه وج و یاوه ری سو لتان و سه ره هنگی له سه ر یازانی ممتازی و له سه ر عه سکه ر قومانداری

نه م سهی ره شیده وادیاره خووی واپیشان داوه که یارمه تیده ری یاران و داده سستی هه ژاران و له حکومهت نزیکه، به لام دهرده که وی که نه مانه هه مووی چاو وراو و بی نه نجام بوون:

چ خیر بوو دهوری به زمته بی سه دای سه دای شاباشی چاوهش چوو نه وای تارت چه نی تار بوو ده می پیک سساز نه هات باری وه نه و به لینهی دابووی هه موو پوچ دهرهات و کاره که ی شاعیر که نه و له نه ستوی گرتبوو - پاش چاوه روانییه کی زور که شاعیر (له دهس چوو و له پی کهوت) - جی به جی نه کرا:

نه قورعهی من له جیتی جامه خانه ی مه رحه مهت دهرهات

نه روقعهی تو به ره سمی توحفه دیداری بووه دیاری (۹)

جا شاعیر هه ناسه یه کی سارد هه لده کیشی و قسه ی راستی له دست ره شید دهنی و راسته قینه ی خووی پینیشان ددهات، به لام به و پتیه که خویشی له گه ل ددها و ده کات کرژییه که به دیمه ن خا و بنوینی:

که تو ش هیچ بووی وه کو من باله مه ولا روو له مه ولا که م به خوا غهیری من و تو وهک من و تو بوون مه ده دکاری.

۴- له شو پتیکیش شاعیر ره خنه یه کی پر له ته وس و تیز له (زاهید) ده گرت، نه وهی له ژیر په ردهی دیندا بهم لا و به ولادا په ل ده هاوی، به لام بو نه وهی خه سستی ره خنه که نه ختی تراو و پروون بکات خویشی کردو ته

۹- روقعه: کاغز، نامه.

هاورپیتی زاهید به لآم ئه نجامی کاری هه ریه که بیان به (سه رشار) یک
گه یشتوو، ئه و هه ر له قوئاغی سه ره تادا و اتا له دیباچه ی کتیبه که دا
بووه زاهید نه ک هه ر دیباچه و فهسل و باب به لکو هه موو قوئاغه کانی
ساخته و فیل و دووروییی بریوه:

ها و دهرس بووم من له گه ل زاهید له دیباچه ی کیتاب
من نه گه میه فهسلی (ته زویر) ئه و چوو بو بابی (ریا).

---

۱۰ - نمونه ی هه لبه سته کان له دیوانی حه ریق - چاپی دووهم. که رکوک. به سه ریه رشتی
مه حموود خاکیبه وه وه رگیراون.

عبداللہ بہگ (نہدہب)

پیشہ کی

شاعیرتکی بہرہداری موکریان عبداللہ بہگ کہ نازناوی خوئی له
ههلبهستدا به (نہدہب) داناوه، دهلین له لایه ن شازادهی ئیرانهوه نازناوی
(مصباح الدیوان) واتا چرای دیوهخانی پیدراوه. ئەم شاعیره له نیتوان
سالانی (۱۸۵۹ - ۱۹۱۲) دا ژیاوه. سالی ۱۹۳۶ له رواندز له
چاپخانهی زاری کرمانجی چوارینه بهناوبانگهکه و چهند ههلبهستتکی له
نامیلکهیهکدا له چاپ دراوه. سالی (۱۹۳۹)ش له بهغدا دیوانی
ههلبهستهکانی بلاوکراوهتهوه.

عبداللہ بہگ شاعیرتکی دلتهپری هونهرمهنده، بهوه ناسراوه که له
شاعیرهکانیدا دلداریهکهی له گهله رهگزی میننه ئاشکرایه و پهردهی لهسه
هنهتیک دیمه نی زاینهدهیی ههلهداوهتهوه.

ههلبهستی نهدهب - بهشپوهیهکی گشتی - کهوتوووته ژیر کاربگهریبهکی
زۆر بهتاوی شاعیری فارسی، لهوانهیه له پتی شانازیبهوه، یان پیدراگرتن
لهسه ریبازتکی خوئی سهربهخۆ و مل نان له ریبهکی سهخت و کهس خو
لی نه داودا هاتوووتهونی ههلبهستهکانی بهوشه و دارشته و گوزاره
قهبهی فارسی و عهرهیی پرگری و گۆل کردوووه. خویندهواری کورد نهگه
شارهزای زمانی فارسی و عهرهیی و ئاگاداری شپوازی کۆنی نهدهبیات
نه بیته زهحمهته بهکسهر تام لهم جوهره ههلبهستانه وهریگریته.

لهگهله نهوشدا شاعیرتکی بههرهداره، له زادهی خه یالی ته و بیری
تیریبهوه گهلیتک وینهی جوانی وه دهست هیناوه و تابلوی رهنگینی
نهخشاندوووه. له چوارچیتوهی گشتیی دیوانه کهیدا لایه نیتکی کهمی بو

شپوازی کوردانهی رهوان و نزیک لهسهلیقه و چهژگهی کوردهواری تهرخان
کردوووه. ههلبهستهکانی غهزل و دلدارین، دلداریهکهشی - وهکو تیبینی
دهکری - ئاسایی راستهپتی نهگرتوووه، شاعیر له نهنجامی (نیرگزیبهتهوه)
تووشی دوولایه نی (ازدواجیهت) بووه... بویه دوولایه نی له خوئی و له
هونهره کهیدا دهبینین.

دهربارهی گری چنی و بهکارهینانی وشه ی فرههنگی و پیکهاتهی
زمانی قورسی بیانی مامۆستایهک لای وایه (ئهم وشانه دهست ههلبهستن
و زۆرتر شاعیرهکهی پی ریک خستوون با به کهلکی نهوشوینهش
نههاتیتن)^(۱) بهلام وهکو دهردهکهوی نهوشانه دهست ههلبهسته نین و
مانادارن بهلام نامۆ و دووره شارن.

کۆمهلیتک لهوشه و دارشته عهره بیانهی که دهنگ و ههرایهکی ناساز
به موسیقیای شاعیری دهدهن... ته نانهت رهنگه له ههلبهستی عهره بییدا بهو
شپوهیه بهکار نه برین. با پروانین (کهبکی مطه ووهق - سه قفی مجه ددهر -
عه جز و ته خه ططوه - کاشانهی موحه ققهه - ته هه ززو - ته جه رروع -
حوققهیی مهرجان - گیتوی موطره - والهو موحه طهر - قه فا - ته غافول -
میعهجره - موسه تتهر... هتد).

پیکهاتهی نامۆی تری فارسی و ناوی شار و شوینی وهکو:

(له بی بام - سیه فام - چه هی غه بهغ - نافه ی مشکناب - ته یه وو -
میهری فروز - نه ندوووه - پرهنگ - نیگو نسا - مه هئاشام - چه رده - باره -
سزاوار - لرشا - نه ره ننگ - فه رخار - خولله ر - که شمهر... هتد).

(۱) میژووی نهدهبی کوردی. مامۆستا سه ججادی. ل ۱۷۴.

(ئه‌دهب) و هونهری هه‌لبه‌ست:

وه‌كو گوترا (ئه‌دهب) زمانزان و شاره‌زای ئه‌ده‌بیاتی فارسی و زمانی عه‌ره‌بی بووه و خوینده‌وارێکی ئاست به‌رز بووه، سه‌رباری ئاگاداریشی له هه‌لبه‌ستی کوردی، گومان له‌وه‌ دانیه هه‌لبه‌ستی نالی، کوردی، تایه‌ر به‌گ، حه‌ریق و شاعیرانی سه‌ده‌ی نۆزده‌مین به‌رچاو که‌وتوو.

ئه‌وه‌ی لیبی به‌جیماوه دیوانێکی غه‌زله که به‌پیتی زۆریه‌ی دهنگه‌کانی زمان پاشبه‌ندی هه‌لبه‌سته‌کانی دارپشتوو.

غه‌زله‌کانی (ئه‌دهب) به‌سه‌ر ئهم ته‌وه‌رانه‌دا ده‌خولینه‌وه:

(۱) گوێزانه‌وه‌ی رۆشن‌بیری فارسی و چاوپرینه شیوازی دارپشتن و بیری خه‌یالی هه‌لبه‌ستی کوئی فارسی. له‌م ته‌وه‌ره‌یه‌شدا که‌م و زۆر شیوه‌کانی ره‌وانبێژی باوی وه‌رگرتوو. به‌نموونه به‌کێک له‌و شیوانه (تعقیدی لفظی) و (ته‌عقیدی مه‌عنه‌وی) یه... که له‌م هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌دا هاتوو، ئامرازه‌کانی رسته‌ی ریزمانی پاش و پیش پی کردوو و له سه‌لیقه‌ی خوینهری ئاره‌زوومه‌ندی هه‌لبه‌ستی ره‌وانی کوردانه دووری ده‌کاته‌وه، که‌وا ده‌لی:

ئه‌برۆیی که‌شیده‌ت به‌که‌فی خه‌نجهری ئه‌لماس
جووتی سه‌قه‌ری مه‌ساتن ده‌که‌ن گولشه‌نی روو پاس
ئومید نییه مه‌حصولی ئه‌مه‌ل فائیده‌ نادا
تا بۆ دره‌وی کشتی حه‌یاته دوو برۆ داس

سه‌یر ده‌که‌ی دارپشته‌ی (روو پاس) و (برۆ داس) داخراو دینه به‌رچاو ئه‌نجامی پیش خستنی (کار- فیعل) له بکه‌ر و ناواخن کردنی نیوانیان به‌وشه‌ی دی... که‌وا ده‌لی برۆی له‌سه‌ر چاو پاکشاوت و چاوی مه‌ستت دوو سه‌قه‌رن گولشه‌نی رووی تو پاس ده‌که‌ن، که‌وا خه‌نجهری وه‌کو ئه‌لماسی تیزیان به‌ده‌سته‌وه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌لی مادام دوو برۆکانی تو وه‌کو داس

کشتی ژبان دره‌و ده‌که‌ن به‌ره‌مه‌ی هیوای لی نایه‌ته‌ گۆزی.

(۲) به‌دوا داچوونی رپچکه‌ی غه‌زه‌لی شاعیرانی کوردی سه‌رده‌می خۆی و ئه‌وه‌ی ناوی ده‌نین (قوتابخانه‌ی بابان) به‌لا‌سایی کردنه‌وه و به‌(نه‌ظیره) و تو‌مارکردنی دهنگانه‌وه‌ی دهنگ و سه‌دای شاعیران له هه‌لبه‌ستی تازه‌ی خۆیدا... به‌تایبه‌تی نالی و مسته‌فا به‌گی کوردی.

(۳) تیه‌ه‌لچوون له‌ خۆتاقیکردنه‌وه له‌ هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستی دل‌داری و هه‌ولێ پێشان‌دانی توانای شاعیریه‌تی خۆی له‌م بواره‌دا... که‌وا به‌هره‌ی هونهری شاعیرانه‌ی خۆی نواندوو و دهنگی خۆی سه‌ر دهنگه‌کانی تر خستوو و بووه‌ته دهنگێکی تاییه‌تی و ناسراو، به‌تایبه‌تی له‌ بواری دل‌داری ژن به‌بێ پرده و شه‌یدا‌بوونی له‌شولاری ژندا...

هه‌ر دێره هه‌لبه‌ستێکی هیتلانه‌ی فیکره‌یه‌که‌ چۆن و بۆچی و وه‌سف و لیکچوون و هونهر نواندن ده‌ترووکیت. سه‌رباری هه‌ستێکی گه‌رم خه‌یالی وردی تیدا به‌دی ده‌که‌ین. له‌ کاتی‌که‌دا که‌ (ئه‌دهب) رپچکه‌ی ته‌سکی زه‌ویه‌کی ره‌قه‌نی گرتوو ته‌به‌ر... وه‌کو گوترا تا رسته و دارپشته‌ی بیانی هه‌بیت کوردی به‌کار نه‌هیناوه، تا پاشبه‌ندی قورس و ده‌گمه‌ن و وشه‌ی بیانی هه‌بیت به‌پاشبه‌ندی کوردانه هه‌لبه‌سته‌کانی نه‌رازانده‌ته‌وه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا شاعیر هه‌ندیک جار له‌ کاریگه‌ری دهنگ و هه‌رای شیعری کۆن رزگاری ده‌بیت و به‌سه‌لیقه ده‌که‌ویتته دارپشته‌ی هه‌ست و نه‌ستی دلێ ناسکی... زۆر وینه‌ی جوان و گوزارشتی ناسکی نزیک به‌زه‌وی کورده‌واری به‌ره‌م دینیت... تی ده‌گه‌ی که‌ له‌ شیوازا گوێی نه‌داوه‌ته ده‌ستکاری و پیچ و په‌نای ره‌وانبێژی و زۆر له‌ خۆ کردن!

پاشبه‌ندی کوردی ریز کردوو و تازه‌گیی لی به‌ده‌ست هیناوه. و اتا چه‌ندین نمونه‌ی شیعری کوردانه‌و نزیک له‌ چه‌ژگه و ژینگه‌ی کورده‌واری ده‌بینین.

له‌وانه‌یه‌ بگوتری که‌ لی‌رده‌ا تووشی ناکوکیبه‌ک بووین له‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی

شیتواز و هونهری ههلبهستی (ئهدهب) دا... بهلئی ئەم ناکۆکییه دهگهپیتتهوه
بۆ سروشت و کهسایهتی شاعیر، کهوا ههست دهکهین تووشی
(دوولایهنی) بهواتا (ازدواجیهت) یکی ئاشکرا هاتوووه... ئەم
دوولایهنییهش نیشانهیهکی نیرگزییهته که له ههلبهسته دلداریهکانی ناو
دیوانهکهیدا پهنگی داوهتهوه.

(دوولایهنی) جوژه نهخۆشیهکی سایکۆلوجیه، ههروهکو (گرهنبهرجی)
دهلئی: نیرگزییهته هههمیشه پهتازهکهی دوولایهنییه. (۱)

لهلایهکی دی (فرۆید) دهستنیشانی حالهتیک دهکات که پیتی دهلئی
(ئهمبرالهنس) واتا (تارهزوو دوولایهین، کهوا له یهک کاتدا له بۆجوونیکدا
ههست بهتازارو بهخۆشی دهکهین، وهکو پیاو ژنهکهی خۆی خۆش ناویت و
لهههمان کاتدا خۆشیشی دهویت. (۲)

لای (ئهدهب) ئەم دوولایهنییه له ههلبهستهکانیدا بهم جوژه خۆی
دهنویتی:

- دلداریی زایهندی دلداریی سۆفیانه و عوزری

- دلداریی کچ دلداریی کور

شادی و خۆشی تازلر و نالین

شیتوازی بیانی و گری چنی شیتوازی کوردانه و پهوان.

جا لهم دههکهیهوه دهتوانین له دیوانی شاعیر وهژووورکهوین و پهلوپۆی
جوژی ئەو دوولایهنییهکانه دهست بخهین و نمونهکان شی بکهینهوه.

(۱) د. خرستونجم. النرجسية في أدب نزار قباني. بيروت. دار الرائد العربي. ل ۱۴

(۲) سیغموند فروید. ثلاثة مباحث في نظرية الجنس. ترجمة جورج طرابيشي دار

الطلیعة، بیروت.

(ئهدهب) و دلداري:

دلداري لای ئهدهب خۆشهویستییهکی بهکپارچهی سهرتاسهری ژبان نییه،
بهلکو دلای شاعیر (له نیتوان لهشولار و جوانی پهستییدا، له نیتوان
خۆشهویستییهکی مرۆفانهی راستهپڕ و خۆشهویستییهکی زایهنیدا)
جموجوولیهتی! دوولایهنییهکهی بهتهواوی له دلداریدا پهنگی داوهتهوه،
بۆیه شاعیر له نیتوان دلارامی و نارهبزاییدا، وه له نیتوان مزگیتینی
پیکههپشتن و دوورکهوتنهوه، وه له نیتوان خۆشهویستییهکی واقع بین و
خۆشهویستییهکی خهپالکرددا دلایهتییهتی. بۆیه له دوا دواي ژبانیدا
ههزرهکارانه دهروانیتته مهسهلهکه. ئایا دهبی هۆی ئەم دوولایهنییه و دلایه
راوکیتیه چی بی؟

وهکو زانراوه عهبدوللا بهگ ژنی هیناوه و شیعرى بهسهر نوسرهت خانمی
ژنی ههلبهستی، بهلام وا دیاره گونجان و یهکهبرگییهکی تهواویان نهبووه،
ژبانیان تۆران و دوورکهوتنهوه و تازار و سکالای تیکهوتوووه. وا دیاره
تاقیکردنهوهی یهکهمجاری زایندهیی ژنهشی تووشی نارهبزایی و
دهردهسهری کردوووه.

لهم پرووهوه گوتووینانه:

«شیعرى عهبدوللا بهگ بوو که جوانی نوسرهت خانمی بهتهواوی
کوردهوارى ناساند، کهچی نوسرهت خانم ئەو وهفایهی بهجی نههینا، له
دهوری ئیفلیح بوونهکهیدا تهلاقى خۆی لی سهند و میتردی کرد بهئههمیر
تومانى ئیرانى که حاکمی سابلخ بوو، له پاش ئەویش میتردی کرد بهعەلی
ئاغای گهورک، ئینجا بهسهیغه دین خانى سهقز» (۱)

لهلایهنی سایکۆلۆجیهیهوه قسهبهکی (فرۆید) پهنگه بۆ ئەم حالهته
دهست بدات که گوتووینه: «ههندی حالهتی سهرنج راکیش و زۆر بایهخدار

(۱) علاء الدین سجادی- میژووی ئهدهبی کوردی ل ۴۰۴.

ههیه، ئەویش ئەوهیه که (لبیدۆ) پاش تووشهاتیکێ ناخۆش له بابەتیکێ سیکسی بێ گرتدا تووشی ناگزووری و له رێ لادان دیت.» (۲)

واتا دواى ژنهيئانه سروشتييه کهى لبیدۆى تووشى له رێ لادان هاتوو... يه کهم تاقيکردنه وه سیکسييه که بۆ دلێ پر له ههستی شاعيریکى ههسته وهر ئەگەر به دروستى نه هاته دى ده بپتته هۆى تينه گهيشان له ژن و زایندهیى وه سه ره له لادانه وهى هه رزه کارى له پله کانی به ره و ژوورى ژيانیدا. بۆیه له ته مهنى کاملیشدا هه ر هه رزه کارانه ده پوانیتته له شولارى ژن، هه رزه کارانه ش سه ودا له گه ل خۆشه ويستى ميبينه ده کات.

سه یرى چۆن ناله بۆ زایندهیى به رزه ده کاته وه، له م هه له به سه ته دا، که نه ک تاچه ياریک ده ستیشان ده کات، به لکو هه ر که سیک و هه ر جوانیک:-

شوفتته م بۆ سه نه م، ماهر وختى، سيم ته نى
حوورى، لاله عوزارى، په ربی، خۆش سوخته نى

پاش ئەوهى يه ک به يه ک: زولف، چاو، لیو، قه د، سنگ، ناوک، مه مک و ئەندامى ترى ئەو سه نه مه ده خاته ناو ته ونى هه له به سه ته که يه وه و چاو برسببانه هاوارى لى هه لده ستى:

مه مکى وا تورتته وه کو جووته هه نارى نه وره س
ده په رن گه ر له پرێ ده ستى به قاييم بده نى
چ بلیم جوفته یى ره نگينى له نيورانى سپى
وه ک په رى لاله یى حه مرایه له سه ر نه سه ره نى

له مه ش به ولاره داواى جووتبوونى خۆى و ئەو سه نه مه خه يالبييه خۆى ده کات و به بى په رده باسى ئەندامى نيترایه تى ده کات دواى ئەوه که ئەندامى ميبه تى به ناونا به لکو هه ر وینه کهى نه خشاندا.

(۲) فرويد: ثلاثة مباحث في نظرية الجنس. ترجمة جورج طرابيشي. ل ۱۴.

له هه له به ستى تریشدا شاعير هه ر خه ریکى گيترانه وهى چيرۆكى گه يشته به ژن و تيترکردنى ئاره زووى زاینده يه تى. له چوارچيويه کهى ره نگين و خه يالکردا، چونکه وا نوقمى خه يالى نه بوونى و بى به شيبه (واتا حيرمان) ئەوى شاعير ئەوه تانى داد و سکالا له ده ست ته نيایى و بى ژنى ده کات:

جودايى وا قه رارى لييمه هه لگرت
به ده ستى خۆم نه ماوه ئيختيارم
نه ساتى غه مپه ويني دپتته باوه ش
نه ساتى هه مده ميکى غه مگوسارم

خۆزگه به و ساته ده خوازى که به خه يال به گۆرانى و مۆسيقاوه كۆرى دلدارى گه رم ده کرد:

ده م به دهم، ساعيد له گه ردن، له ب له سه ر له ب، روو به روو
ده ست له سه ر سپنه خه ریکى گولچنين و به ی گوشين

خه ون و خه يالى زايه ندى له شويتىکى تردا چيرۆکيکمان بۆ دروست ده کات که وا دويني شه و قه زا و چاره نووس بووکيکى وه ک هه تاو گه شى بۆ هينايه ژوور:

عرووسى ميبه رى ئەنوه رى له قه صرى چاربامه وه
له په رده وه وه ژوورکه وت به وه جدو ئيبتيسامه وه

به (۱۳) پينچ خسته کى به تام و کام چيرۆکه کهى خۆى و ئەو دل به ره ده گيترپتته وه و ده که وپتته باسى جوانى و شاگه شکه یى له وه هه لکه وته خۆشه جادوويبيبه دا، به بى ئەوهى باسى ئەنجامى پيک گه يشته که بکات.

به لام هه ر له و قابله چيرۆکييه دا شاعير هيتى نيترينه يى دپتته جۆش و په لاماردانه ژن و ئەندامه کانى ژن ده کاته نيچير و ئەوهى له كۆرى به زمى يه که مدا نه يکرد ئەم جاره ده يکات، گوايا جارپک شه وى شه مه له ماليکى

تاریک و پهستدا نو قمی خه یالات بوو له ناکا و په رده ی سه وزی ئاسمان ده پرازیته وه و ژنه دیانیک (مه سیحی) یه ک خو ی به ژوو ره که یدا ده کات... زور لام سهیره هندی ماموستا - ناروا - لایان وایه شاعیر باسی زاوا بندی خو ی و نوسره ت خانم ده کات؟ نه وه تا ده لی:

ناگاه وه ژوو رکه وت یه کی مه هوه شی ته رسا

خو ی لوعبه تی ته رسا و به سه ر چادری ته رسا

له و چادری ته رسایه نمایان روخی ره خشا^(۱)

دوای نه وه ی ژنه چارشه وی لاددها و خو ی بو پروت ده کات وه، ده که ویتته ویتنه ی نه خشانندی هه موو له شولاری، به لام شاگه شکه یی نه و دیده نییه و سه رسامییی له و ریکه وته ناره زوو شکینه زمانی نه ده بی لال ده کات... شاعیر به ناو دیوانی شاعیرانی ویتنه کیشدا ده که وی و هه رچی وشه ی وه سف و ویتنه ی له م باره بو له شولاری ژن گوتراوه هه مووی کو ده کات وه و هه رچه ندی ده کا ناتوانی چیرۆکه که به ره وانی بگیړیتته وه و مه به سستی خو ی پوخته بکات... له قافیسه ی ره ق ره ق هه لده چی، دارشته ی ناقولا ده خوازیتته وه، که له جیاتی جوانی خه م ده به خشن. سهیری نه م پاشبه نده له به رد داتا شراوانه: (تاللو - ته فه ییو - ته ززه و - ته خه ططو - موقششهر - موجه ددهر - موجه ققهر - موطنه ووه ق - موطنه ق - به رقه ع - موقه ننه ع -

(۱) ناگاه: ناکا و.

مه هوه ش: وه کو مانگ.

ته رسا: دیان (مه سیحی).

لوعبه ت: بوو که له.

چادر: عه با.

نمایان: دیار که وتن.

روخ: روو.

ره خشا: رووناکی دایه وه.

موله مه ع - مور به به ع - ته وه ققوع - ته و اضوع - ته مه تتوع - ته جه رروع. (وه سفه که ی ده گاته پله ی لاساییه کی بی ده سته لاتانه ی چاره گران چ له رووی موسیقای ده نگه وه و چ له ریکه خستنی وشه و رسته وه، وه چ له نه خشانندی ویتنه هه سته ره تام تیدا چکا وه کان.

شاعیر لال و پال له به ریپی که وتوه و زمانی خو ی له بییر چوه ته وه:

که وتم له به ری پیی و گوتم نه ی گو لی ره عنا

هه رچی که به ره مووی (سمعنا و اطعنا)

(ما شست فعلت والی الآن قنعنا)

که دپته سه ر باسی زگ و ناوک و شو تینی ناره زوو بزویتنی له ش به زمانیکی سهیر ده وی:

نافه و شکه می وه ک - چ بلیم - نافه بی قاقوم

نافه ی له میان پسته ری قاقوم به مه سه ل قوم

وه ک نافه که بووی له غه زال خوته نی گوم

خو ی بی نه نه ر و ماوه له ئاهووی نه نه ری سم

بو ی نافه به بی نافه به راگه نده به کیشوه^(۱)

غه زالی خوته ن: جو ره مامزکی ده شتی خوته نه له تورکستان له ناوکیه وه بو نی خو شی (میسک) ده ری.

شاعیر هه ر له سه ر ویتنه گرتنی نه ندانی له شولاری ژنه که ده پروات و هه رزه کارانه و شاگه شکه و سه ر سوپماوی رووداوه که یه، باسی نه ندانی

(۱) نافه: ناوک

شکه م: زگ.

قاقوم: گیانله به ریکی له ش بچوکی ره نگ سپی نه رم و نوله.

پسته ر: بالیف.

قوم: لم.

ورد ورد گویا ورده کاری و هونه رمه ندیی له وینه کیشاندا به کارهیناوه، بهلام کۆششه که ی بی هیزه و بریتیی له دووباره کردنه وهی مانا، پیشاندانی دوو سی وینه بو یهک شت له یهک جاردا... نا ئارامی له دهست و قهله م گرتن و نه خشانندا، دلنیا نه بوون به مانا ده برینیک و وچوونیک... ئەمجا وینهی کاریکاتوری یان زۆر له خوکردنانه و زۆر دانه دهمی له راده به دهه... وهکو:

رهنگین و خری و گرده له تهرکیبی ههناری
یان وهک که له مئی زوقمی له سهه بهرگی بباری
ههر جاره که ریکت بگوشیبایه به جاری
سیرهی له وه تاخی دهچوو دهرکی ههساری
وهک خرچه شق و درزی دهدا ئەم سهه و ئەو سهه

ئەم پینج خشته کیبانه له لایه نی هونه ریبه وه ئەوهیه له سنووری چاوکردنه کۆن دانه و له وانیه له بازنه ی شیعری (مهستوره) ی نالی دهرنه چن. (۱)
له لایه نی دهروونیشه وه شایه دیی دوولایه نیی شاعیره له کۆزی دلداریدا... ههروهها گرتنه بهری ریککه ی رهق و تهقی زمان و بی دەم و پلی له گوزارشت و دهرپرین به زمانی کوردیه کی خۆمالیدا... ئەم رایه ری له وه ناگری که به هوی بابه تی ئاره زوو بزوین و بویری شاعیر و په رده دریبیه وه ناوبانگیکی زۆریان په یدا کردوه.

(۱) دیوانی وهفایی. محمه مد علی قه ره داغی. ل ۱۹۲، قه ره داغی نووسیویه تی: (ئه ده بییش وهکو وهفایی به پارچه یهک لاسایی نالی کردوه ته وه). ههروهها پروانه: له بابه ت میژوی ئەدهی کوردیه وه. د. مارف خه زنه دار.

دوولایه نی له دلداریدا:

شاعیر له دلداریه که یدا له سهه یهک ریباز ئارامگیر نییه، به لکو له نیتوان دلارامی و ناره زاییدا... له نیتوان پینک گه بشتن و بهختیاری و دووری و سکالا و هه ناسه دا... له نیتوان واقعی خوی و خه یالدا، ههر وهکو له نیتوان جوانی و دلداریی ژن و به زمی ته ماشای ساده پروویاندا گه شتی هونه ری تا دوا قۆناغ دهست پی کردوه.

له لایه که وه له باسی خو شه ویستیه کی گهرموگور له سایه ی به یار گه بشتن و هاتنه دیی کامی دلیدا ئاواز گه لی شادی و دلارامییان لئ ده تکی:

ئه ده ب ئەورۆ ته شه ککور واجیبه بۆت
که وهی پابه ندی بووی بووه قیسمه تی تو

له م بوارده دا به خامه ی هونه ر نیگاری جوان جوان دهنه خشیتی و یادگاری ئەو دلداریه هیمن و خو شه له گه لیک دپره هه لبه سته کانیدا ده ره وشینه وه:

له خه ودا شه و خه یالی دهسته یی کاکۆلی یارم کرد
ده ماغم پر له عه تر و بو و میشک و عه نبه ره ئەمشه و.

*

شیرینه ئەگه ر گوفته یی من وهک له بی قه ندت
مه وزوونه وهکو شیعری (ئه ده ب) قامه ت و بالات

*

عه کسێ شه فه قی سینه له بن مه وجی سته بهر ق
ههر تاوه به ره نگێ بووه وهک قه صری خه وه رنه ق

*

پیتم ده‌لین شیعره شیعاری، جادووه شیعری (ئه‌دهب)

باخه‌به‌ر نین زیگری شیعری چاوی سه‌حجاری ده‌کا

له‌لایه‌کی تره‌وه سکالا له ده‌ست دووری و ئازاری دل و ده‌روون
هه‌لده‌پیتژی و وه‌کو شاعیرانی هاوچه‌رخی خۆی دهدرد و ئازار ده‌بی
به‌که‌رسته‌ی هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی:

شه‌و له‌به‌ر سۆزی ده‌روون و ئه‌شکی دیدهم، نازنه‌ین!

لایه‌کی ئاوی په‌وان و لایه‌کی (ناره) ه (ئه‌دهب)...

له‌م بواره‌شدا کۆمه‌لیک تابلۆی جوان وینه ده‌کیشی، ئه‌گه‌رچی له
ناوه‌پۆکدا په‌نگه له‌م شپوه‌یه په‌سم کرابن، به‌لام ورده‌کاریی خۆی به‌رگیکی
تازه‌گی پی به‌خشیون:

هه‌تا دوورم ده‌لیم ده‌تگرمه باوه‌ش

که دیمه روو به رووی تو نیمه یارا^(۱)

تامه‌زرۆبی دیداری یار وه‌کو تامه‌زرۆبی خواناسه بو ئاوی کانیاوی
به‌هه‌شت:

هینده مه‌فتوونم به‌دیدارت، به‌دیدارت قه‌سه‌م

نه‌شته‌بی سه‌د ساله وانابی له بو (مائی معین)

به وته‌ی ناسک ده‌که‌ویتیته راز و گله‌یی:

که‌ی من و تو شه‌رتمان وابوو به‌بی یه‌ک هه‌لبکه‌ین

یان ده‌بوو من که‌ی به‌بی تو سه‌رکه‌مه سه‌ر بستم

گه‌ر عیتابه هه‌ر به‌سه، نازه به‌سه، جه‌وره به‌سه

وه‌بکه ئاخه -چاوه‌که‌م- ئه‌منیش به‌باری ده‌ریه‌رم

*

دیاردیه‌کی تری دوولایه‌نی و باری هه‌ژاوی دل‌داری لای شاعیر دیارده‌ی
(ساده په‌رستی) و (به‌زمی ته‌ماشاشا) یه، ئه‌گه‌رچی ئه‌م دیارده‌یه‌ش هه‌ر
تایبه‌ت نییه به (ئه‌دهب) له‌لایه‌که‌وه و له ئه‌ده‌بی رۆژه‌لانیس، وه‌کو
فارسی، خۆش ویستنی نیرینه و دل‌داریی ئه‌فلاتونی باو بووه... له‌لایه‌کی
تریشه‌وه هه‌لبه‌ستی (تصوف) په‌رده‌یه‌کی ریت‌داری به‌سه‌ر باسی خه‌ت و
خال و خۆشه‌ویستی نیرینه دادا... ئه‌م دیارده‌یه‌ش بو‌ی هه‌یه له‌ جو‌رتیک له
جو‌ره‌کانیدا به (له‌ری لادان) له راسته شه‌قامی زاینده‌یی بژمیردیت. لای
ئه‌ده‌بیش چه‌ند ریت‌که‌یه‌کی گرتوه که‌وا باسیان ده‌که‌ین:

۱- کاتیک (نالی) ئالای رسوا کردنی کوپ بازی هه‌لده‌گری و له هه‌لبه‌سته
به‌ناوبانگه پاشبه‌ند (چ) ه ده‌گمه‌نه‌که‌پیدا ریتی راستی دل‌داری سروشت
کرد ده‌ست‌نیشان ده‌کات و ده‌لی:

(عیشقت که مه‌جازی بی خواهیش مه‌که ئیللا کچ) وه داوا ده‌کا له ساده
روویان لابدهن (مه‌ه مه‌ه له مه‌هی ساده) بو ئه‌مه‌ش له‌لایه‌نی ئایین و
خۆرسکیی له‌شی مرۆف و ئه‌رکی ئه‌ندام.

وه له‌لایه‌نی ئه‌ده‌بیات و جوانی په‌رستی و خوو ره‌وشته‌وه‌ش جیاوازی
کوپ و کچ پیشان ده‌دات.

هه‌رچه‌ند له‌لایه‌نی (جوانی په‌رستی) یه‌وه تارا‌ده‌یه‌ک ری له‌گه‌ل ساده
په‌رستان داده‌گری؛ که‌وا قه‌یناکا بو جوانی کوپیش وه‌کو مانگ و وه‌کو گول
واپه... وه‌هه‌تا مووی ده‌رنه‌داوه نمونه‌یه‌که له نمونه‌کانی جوانی، به‌لام وه‌ک
گول‌ی ژاله تامی تال و بی بوئه. وه له ترسی به‌ره‌هه‌ستیی ریت‌گی
(تصوف) ملی بو ئه‌وه داوه که قه‌یدی نییه بو (به‌زمی ته‌ماشاشا) ئه‌ویش
وه‌کو هه‌ر شتیکی جوانی سروشت جیتی ته‌جه‌للای جوانی ئاسمانییه و
پابه‌ندی ریت‌گی (تصوف) بو‌ی هه‌یه -ئه‌گه‌ر عیشقی حه‌قیقی هه‌بیته
به‌عیشقه‌وه سه‌یری جوانی کوپ بکات.

(۱) یارا: هیز و تاقت.

هەر لهم بوارهدا شاعیریکی سوڤیی وهکو مهلا سألحی حهربقی وهلامی
نالی دههاتهوه و لای وایه:

(عیشقت که حقیقی بی تالیب مه به نیلا کور)

۲- نه ده بییش وهکو پروویهک له رووهکانی دوو لایه نیی خوشه ویستییه کی
دروشمی (ساده پروهی) بهرز دهکاتهوه... نه وهتا لهم لاو نه ولای
دیوانه کهیدا «کور دیوهی بهزم بگیژی، شهربی بو بهیتی، موسیقی
بو لیبدات... له هندی هه لبه ستیشدا شهیدای جوانییه کهی ده بی و
هه ناسه یه کی سوڤییانه ی بو هه لده کیشی.

له هه لبه ستیکدا ده لی:

شیت و شهیدایی بو نیکه دل کهی پر له خه یال
نه ورس و ساده روخ و سه روو قهد و چواره سال
ساقی و باده خور و رهند و خوش ناواز و حه ریف
ساده یه، موخ به چه یه، سه روو قهد، ماهی جه مال
که بک خهت، باز ره ووش، سه قر صه دا، په نجه عوقاب
چاو مه رال، ناسک نیگه ه، شیرین که مین، سمتی غه زال

نهم هه لبه سته به دووری نازانم له چوارچیوهی ده نگدانه وهی هه لبه سته
مسته فا به گی کوردی دهر نه چیت، به تاییه تی که جگه له وه سفی قهد و بالا
و جوانی کور دیتته سه ر په وشت و وه سفی بزوتنه وه و راو و رووت و
ئاخاوتنی، ههر وهکو ده لی:

ساقی و باده خور و موئیس و عه بیار و له طیف
زیره ک و عاقل و دانا و خودا وهندی جه مال
هه مده می، زوود رهمی، خونچه دهمی، پر سته مه
نه به سه ر رازییه لیم و نه به جان و نه به مال

ساحیره و شیوه زهن و پیلوه و جیلوه گه ره
بی وهفا و صدق و صه فا، شه رت و به فا و عه هدی به تال (۱)
ده با پروانین مسته فا به گی کوردی چی گوتوه:

عاقل و دانا و موئه دده ب، وه حش و مه غروور و عه جوول
گه ه ده لی سندان به عاشق، گه ه ده لی چاوم قوبان
زوود خیز و توند ره وته، مه سته دایم چاو به خه و
گاه ی به دخوو و زال مه، گه ه موشفیقه و شیرین زمان
سا له ههر کوئییه که مه سته کرد سوئالی لی بکه ی
رازی په نهانی سه راسه ر بو ت ده کا - نه لبه ت - عه یان

(نه ده ب) جاری واهیه لهم راده یه ناوه سته ی و بو حه ز و ناره زوویه کی
بی پرده هه لده کیشی، وهکو چون نه ندایم ژن نه وها باسی جوانییه له شی
کوریش ده کات و (شیخ ره زا) یانه ده لی:

سمتی لووسی چ بلیم؟ نه رم و خر و خو ل و سپی
گرد و مه خرووط و موده ووه ر، شه ق و تورت وه ک به یی کال
هه رده می مه رمه ری سمتی به جه فا سووری بدا
طیفلی طبعی (نه ده ب) نه وسا ده که ویتته گروگال

۳- وهکو پیشتر باس کرا نه گه ر (حهربقی) له ریگه ی ته سه وه وه لای
وابی عیشقی کور ده رکه یه که بو چوونه نا عیشقی خوابی و ناوی ناوه
عیشقی حه قیقی وه لهم رییه وه که وته به ره له سته ی رایه دروست و
سروشت کرده کانی (نالی)، نه وا (نه ده ب) له رووی (دوولایه نیی)
خوشه ویستییه وه جاری بو ده دا: نایا خوشه ویستی کامه یه؟ حه قیقییه
یان مه جازییه؟ خو ههر دوو ههر عیشقه!

(۱) شیوه: ناز، فیل.

به فا: به لیم، باوه ر. پیلوه و ره: ده لال.

ئەو عىشقىشەش شەيدايى دۆلە، مەحرەمى رازە، بۆشەوى درېژ و كۆرى
بەزمگىپان و گەرم كوردنەوى ساردىيى زستانەيە و بۆمەجازىشە و بۆ
حەقىقىشە!

بۆ ئەو كەسەى عىشقى بىن فەرقى نىبە كور يا كچ
هەرچەندە كە مەعلومە فەرقى چىبە كور و كچ
بۆ ئەو دۆلە شەيدا بىن، فەرقى نىبە هەر لايى
بەلكە لە هەموو لايى، ئەولا كور و ئەم لا كچ

(يەك نوقلە و يەك هەنگوبنە. يەك قەندە و يەك حەلوايە. هەر دوو
گول و ئەستىرە و خەت عەنبەرن، لىوى كور وەكو فووى دەمى عىسايە و
رووى كچ وەكو لەپى مووسايە. بۆ پەرستەن يەك (لاتە) و يەك (عوززايە)...)
واتا ئەگەر نالى تەنيا هەتا رادەى (بەزمى تەماشاشا) كورى وىستىب،
ئەوا ئەدەب لە بەزمى تەماشاشا و بۆ سىفاتی لەشولار هەلكشاو و
گەياندوويە تىبە لايەنى وەسفى هەست پىكراو. چونكە نالى دەزانى ئەگەر
لە بەزمى تەماشاشا تىبەپەرى ئەوا سەر دەر دەكا بۆ (گوناح) و لادان لەپى
سروشتيى مرقاىەتى. ئەو تە (نالى) گوتوويە:

كور وەك گولى گولزارە، ئەمما ئەمەرى خارە
وەك هەنگى چزوودارە، هەنگوبنى موصەففا كچ
كچ پەرچەمى چىن چىنە، دوو مەمكى لەسەر سىنە
وەك شانەبى هەنگوبنە، بۆ لە ززەتى دنيا كچ

بەلام (ئەدەب) بەپىچەوانە وە چا و لە و راستىيە دەنووقىنى و دەلى:
كور شەهدى لەبى مەعلوم، كچ وەك عەسەلى بىن موم
يەك لازمە، يەك مەلزوم، نەشئە كور و صەهبا كچ
ئىتر وەكو هېچ جىبا وازىبەك لە نىوان شەهد و عەسەلدا نىبە هەر بەم
جۆرەش لاي واپە (يومان كورە و يوسرا كچ).

خۆ ئەگەر لە لايەنى هونەرىيە وە سەپرى ئەم هەلبەستەى (ئەدەب) بکەين
و بە (نەزىرە-معارض) ى هەلبەستەكەى نالى دابىنىن، هەرچەند ئەدەب
وىستوويەتى بەنەخش و نىگار و خەيالى هەستىارى و سۆزى ئارەزوو
بزوتىن تابلۆكەى خۆى پرازىتەتە وە، بەلام بەبۆچوونى من نە لە هونەرى
دارىشتن و نە لە روونىيى فيكر و رەوانىيى مانا دەرپرېندا لە هەلبەستەكەى
(نالى) تىنەپەراندووە، با - وەكو ديارە - زۆرىش خۆى بەكو كوردنەوى
كەرەستەكانى رەوانىيى مانوو كرديب... لە خووشە وىستىيە دوو
لايەنىيەكە شيدا پشتى بەگەنجىنەى زۆر و زەوئەندى ئەدەبى فارسى بەستووە
و لە ئەدەبىياتى فراوانيدا وشە و زاراو دەگوازىتە وە ناو هەلبەستەكەى
وەكو تىبەدەگەم پارسەنگى تەرازووەكەى لە و ئەدەبە لە رىبازى (تەسەوف) دا
دەدۆزىتە وە...

بۆيە لە شوپىنكى تردا دەلى:

صوورەت و مەعنا يەكئىكە بۆ نىشاطى عارىفان
گەر مەجازە و گەر حەقىقەت بىن هەوابى چاترە

ئەمەش - رەنگە بلەين - بۆ يەكئىك دەست دەدا كە لە قوناغەكانى
تەسەوفدا گەيشتەتە پەلى (عارىفى). شاعىرىش بەو نەناسراو كە
سەرو دەرى لەگەل ئەم بابەتە هەبووت.

۴- هەر لە خانەى چاوپرېنە (نالى)، هەلبەستىكى بەناوبانگى نالى
بەسەر دىرى (ئەم تاقمە مومتازە كەوا خاسەبى شاهن) بووتە مایەى
سەرنجدانى (ئەدەب) كە هەلبەستىكى لەسەر شىو و ئەدگارى ئەو
هەلبەستى. لە كاتىكدا نالى لە وەسفى سەربازە تايبە تىبەكانى ئەحمەد
پاشاى بابان كە بە (خاسەى شا) ناويان دەبات دوور و درېژ وەسفى
كردوون كەوا روومەت گول و چا و نىرگز و موو سونبول و مامزى دەشت
و غىلمانى بەهەشت و تاگر و بلەيسەن.

(ئەدەب) تابلۆيەكى ھەممە پرەنگى نەخشاندووه بەلام لای ئەو باس ھەر باسى جوانى و دلپىننى تاقمى سادە و بادەگىرانی بەزمى تەماشان و خەرىكى مەشقى عىشوە بازىن... لاساىي كردنەوہ ديارە ئەگەرچى كاكلى بابەتى ھەردوو ھەلبەستەكە جياوازە...

بۆيە ئەدەب لە چوارچىوہى روانىنى خۆيدا دەلى:

نىگارانى ديارى مە، شەكەرلەب گولعوزاران
ھەموو توركى كەماندارن، ھەموو عەنقا شكاران
ھەموو غيلمان بەچەن سادە، پەرى نەسلن، پەريزادە
بەخەندە نەشئەبى بادە، بەغەمزە مەى گوساران

لە راستيدا وینەكەى نالى بەلای ھەلئانى جوانى دەستەبەك ژن نەك پياو -بۆيە ھەبە- سەر ھەلگرى، چ جاي ھەلئانى دەستەبەك غيلمان و خاسەى پاشا! (۱) بۆيە ئەدەبىش ئەم رىبەى گرتووہ كە بلتى:

بەدوو لەب جووتى گولئارن، بەغەبغەب سىوى خونسارن
بەگىسوو دوو سىيەھمارن، بەچاو ئەفسوونى ماران
دزى دل، ئافەتى جانن، شكستى دين و ئيمان
نە بەستەى عەھد و پەيمان، نەخەستەى جان سپاران

لاساىي كردنەوہكە ئەگەر خۆ دەرخستن و قەرە لە قەرەدانى مامۆستايەكى گەورەى وەكو نالى بى ئەوا ئەدەب وىستووہىتى خۆى بەئەنجومەنى ئەدەبىياتى كورد بناسىننى و تواناى ھونەرى و ھۆنەنەوہى خۆى ساغ بكاتەوہ.

***

(۱) بۆ تەواوى ھەلبەستەكە پروانە: ديوانى نالى. ليكۆلئەوہ و ليكدانەوہى مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس و كورانى ل ۳۴۰ - ۳۴۵ .

زۆرجار شاعير كە لە كاريگەرى دەنگ و ھەواى شىعەرى كۆن و فارسى رزگارى دەبىت و بەسەلىقە دەكەوئىتە دارشتنى ھەست و نەستى دلى ناسكى خۆى... تەوہرەى سىيەم لە شىعەرەكانى دەست پى دەكات. ئەوسا نزىك بەزەوقى كوردەوارى و رەسەنبى زمانى كوردى، بى پىچ و پەنا و دەستكارى ھەلبەستى شىواز خۆمالى دەنووسى، بەلكو لەم بواردە بەھرەش دەنوئى.

بەئموونە نزىك لە شىواز و ھەناسەى مستەفا بەگى (كوردى) كە دەلى:
(چەشتم ئەمرو زەھرى مار و يارى شىرىنم نەھات)
(ئەدەب) يش بەو رەوانىيە دەنووسى:

عومرم گەبىيە ئاخىر و ماچىكى جانانم نەكرد
بەك نەزەر تىرم تەماشاي ماھى تابانم نەكرد
دامەنم پر خونچەو و فرمىسكى گريانە و قەتم
خونچەبى لەو گولشەنى خەندان لە دامانم نەكرد
ھەر لەسەر ئەم چىژە كوردەوارىيە دەروات و دەلى:

مەشھوورە لە عالەم كە دل ئاگاي لە دلانە
وہللاھى ئەگەر لەو دلى مە با خەبەرى تو

دەبىنى لە ژىنگەى كوردەوارى نزىك دەبىتەوہ، بىر و خەيالى لى ھەلدەكاتەوہ و پەند و قسەى نەستەقى لى دەخاتە ناو تانوپۆى شىعەرەكانى... ھەروەكو لەم وینەبەى پشكووتنى خونچە و كرانەوہى لىوى بەزەردەكەنوودا وردەكارى دەنوئى:

گرىبانى بەيانانى منە عىللەتى خەندەت
مەعلوومە كە پشكووتنى خونچە بەشەواوہ
بىستووومە كە شىرىنە بەرى (صەبر) بەئەنجام
ئەمما بەمن ئەو دارە بەرى لى نەچناوہ

کئی بیت و بکا جیلوه له لای توکە نهزاکەت

کراسییکە دەلێن بهو قەد و بالایه براره

تەماشای دهکە ی پسته گەلی (داری صەبر- کراسیک بهو بهژنه برایی- بهری لێ نهچناوه- شهو ئاو- بهمن) ههروهها پێک وهستان و هاودژی لایهنی رهوانبێژی: (گریان: خهنده. بهیان: شهو. شبرین: صەبر که بهری تاله) نیشانهی دهرگا کردنهوهیه له زمانیکی رهوانی کوردی... هەر بهم جۆرهش دهلی:

به بیی تو گولخه نه گولشه نه له گولشه نه بۆیه بیزارم

به یادت گولشه نه و گولخه نه له لای من ههردوو یه کسانه

هه تا چا و گانی زولفی ئابه نو سیتم به قهف دیون

سه رم بۆ گۆی شهقت حازر، ده فەرموو گۆ له مهیدانه

زه کاتی حوسنی روو ماچه، ده لێن فەرموو ته ده بیه خشم

عه تای فەرموو به من قوربان... که بۆ من خیر و ئیحسانه

له م هه لبه سته دا وشه گه لی (یه کسان. قه ف. گۆ) له گه ل پسته ی (ده فەرموو ده ی- فەرموو ته- عه تای فەرموو) کوردانه ن.

هەر ئه گەر له چه ژگه ی کوردایه تی بگه رێین ئه و له پاشه بند رێژ کردندا ئه ده ب ورده کاری جوانی به کاره یناوه... له هه ندێک لاوه سه لیه ی کوردیی پێشان داوه.

به تایبه تی له و پارچه هه لبه سته به ناوبانگه و پاشه بنده زربنگه داره کانیدا:

دل له حه سره ت غه مزه که ی دوو نیرگزی پر خه وته وه

وه ک خه می زولفت عه زیم چوو به پروو دا که وته وه

طیفلی دل چونکی گروی قه ندی له بی تو ی گرتیوو

دو ی شه و ی تا روژ هه دادانی نه بوو، نه سه ره وته وه

مه سحه فی خو ش خه تتی کولمه ت گەر بیینی شیخی مه

کافره، گەر بو سویند پرواته ناو مزگه وته وه

وشه گه لی (نه سه ره وته وه، مزگه وته وه، نه وته وه، ده رکه وته وه، له وته وه، شه وته وه) که کران به پاشه بند وشه گه لی ترپه داری کوردین و موسیقایه کی سازیان به هه لبه سته که داوه.

هەر له ریکی ئه مه ش هه لبه سته یکی به ناوبانگی تر مایه ی ستایش و شاگه شکه ی خوینەر و نو سه رانی ئه ده به که ده لی:

دوو هه ناری نه وره سن هه ریه ک به یه ک گولناره وه

یان دوو نارنجی ره سییده ن بهو به هاری پاره وه

پاشه بنده کانی (گولنار. یار. دار. بزمار. گولزار. دلدار. رهفتار. ناله وزار. مار. بار) وشه گه لی کوردیی هه لبه سته که داوه له گه ل نامرزی ریزمانی (هوه) دا ترپه یه کی به خو شیان به هه لبه سته که داوه و ئاو ردانه وه یه کیشه له شیوه زاری جاف و ئه رده لان... وه ره نگه تایه ر به گی جافیش. خو (شه مامه ی ده م ته ر. سیوی گولبه ده م. به ژنی دلدار. پیا له ی سه ر به گزنیژه. جینگلی مار به سه ر پشکو وه. ئه لقه ی گه وه هر. ره نگ ئاته شی. دل به ر، تالیی شه ربه ت) دارشته ی زمانی په تی و ئاستی خه یال ناسکی و جوانیی بیژه و ئاخوتنی کوردانه ده ستنیشان ده کن، هه لبه سته که ش به گشته یه که پارچه ته ونیکی ره نگینی خو ماییه:

دوو شه مامه ی ده م ته رن هه ردوو له یه ک بیستانه وه

یانه جووتی گولبه ده م سیون به به ژنی داره وه

دوو پیا له ی زه رنیشانن سه ر به دوو گزنیژه وه

یانه دوو ئه لقه ی گوه هر به ندن به دوو بزماره وه

نار و نارنج و شه مامه چه نده خو ش دینه نه زه ر

هەر له یه ک شاخ و له یه ک باغ و له یه ک گولزاره وه

نه هارن. نه شه مامه. نه به هن. نه سیوی کال
جووتی مەمکی ئاتەشی رەنگن بە بەر دلدارەو
گەر لە تالیی شەریەتی هیچرت دەپرسی بەوسەرەت
خۆزگە دەخوازم هەموو جاری بەژەهری مارەو

ئەگەر رەخنەیهک ئاراستە ی نیوہ دێری بەیتی یە کەم بکریت دەر یاری
مانای (دوو نارنجی پیتگە یشتوو بەو بەهاری پارەوہ) کەوا لەق دیتە
بەرچاوم... چون نارنجی پیتگە یشتوو لە بەهاری پارەوہ بەدارەوہ دەمیتێ؟
یان مەبەست لە بەهاری پار چییە؟

پاشبەندی دێری نۆیەمی هەلبەستە کەش، ئەگەر هەر لەسەر ئاوازی
پاشبەندی دێرەکانی دی نەبیت دەبی بگوتری (بەژەهری مار) نەک
(بەژەهری مارەوہ).

هەر لە مەسەلە ی پاشبەندی جواندا (رەویی) -ەند- دەگمەنە، (ئەدەب)
لە پارچە غەزەلیکی هەشت دێریدا کۆمەڵیک پاشبەندی وەکو (بەند-
چەند- سەند- خوداوەند- دەماوەند- پەیوەند- قەند) ی بەبی زۆر لە
خۆکردن کۆکردوہ تەوہ ئەمانە رەوانی و دەرشتنی ورد و کارامە ی شاعیر
دیار دەکەن بە تاییەتی لەو کیشە قوڵە سی پیتیەدا کە جوانییەکی
هێمانە ی بەغەزەلە کە داوہ:

ئەگەر زیندانە، گەر رازە، وە گەر بەند
بەسە جانا عەزابی مە هەتا چەند

هەر بەم جۆرەش گونجاندنی دەرشتە ی (بەسەرچوون) و اتا سەهو کردن بۆ
پاشبەند لەم دێرەدا شاہ تیبی دەستەلاتی شاعیرە بەسەر زماندا..
شاعیر دەهەنی خونچەیی تۆی شوبھی بەگول کرد
نەیزانی خەتای کردبوو. وەللاھی بەسەرچوون

لەم بوارەشدا گەلیک وینە ی جوان و گوزارشتی ناوازە دەبینن، وەکو

دانانی بریقە دانەوہ ی سنگ لە ژیر شەپۆلی ئاوریشمی کراسدا بەعەکسی
شەفەق وینە یەکی رەنگا و رەنگە ئەویش بەرەبەر بەرەنگا و رەنگی قەسری
میترووینی خەوہ رەق دانراوہ. وینە یەکی هونەر کردی دل بزوتنە:

عەکسی شەفەقی سینە لە بن مەوجی ستە بەرق
هەر تاوہ بەرەنگی بووہ وەک قەسری خەوہ رەق

هەر لێرەشدا لە رەوانییدا دەستەلاتداری دەخاتە روو کە دەلتی:

بەرنە دەر شەمع و چرا بۆچی بسووتین وەک ئەمن
ئافتابی شوعەلەوہر نووری جەمالی ساقییە
نامەوی لەو بەزمەدا بن شەھد و شەککەر بۆ مەزە
شەککەری شبرین عیتابی ترش و تالی ساقییە

لە بوازی وینە نەخشانندنا شاعیر لە هەلبەستیکدا بەراوردی: بەختی،
ئارامی، لەشی، چاوی، هەناسە ی دەروونی خۆی یەک یەک بەزولف و موو
و پەرچەم و روومەت و بخوور و گولالە کردوہ و خۆی لە ناو ئەوانەدا
تواندوہ تەوہ و رەنگی داوہ تەوہ.

(بەختی) منی ئە ی زولف کە هەموارە نیگونی
یا (صەبری) منی ئە ی موو کە بی تاب و زەبوونی
(جیسمی) منی ئە ی توورپە مەگەر پەر تەپ و تابی
یا (چاوی) منی (چیپەرە) کە وەک کاسەیی خوونی
هەم فەردی منە (عوود) مەگەر دوودی هەناسەت
هەم دەردی منە رووت مەگەر زار و زەبوونی
ئە ی لالە مەگەر سۆزی فیراقت لە جگەر دا
روخسار بەخوینی وەکو من داخە دەروونی (۱)

(۱) هەموار: هەمیشە.

نیگون: هەلگەراوہ. =

پوخته‌ی وناز:

عه‌بدو لالا به‌گی نه‌دهب شاعیریکه هونه‌رمه‌ندی دوا دوا‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌مینه، به‌کیکه له‌و شاعیره‌که‌مانه‌ی ئالای دلداری‌ی ژنی به‌رز کرده‌ته‌وه و سه‌ر ئازادانه له‌هه‌ندیک کاروباری زایه‌ندی دواوه... له‌ به‌ره‌می غه‌زه‌لیاتیدا کاریگه‌ری شیعی فارسی و شیوازی رهق و گری چنی دوور له‌ چه‌ژگه‌ی کوردی ده‌بینین. سه‌رباری به‌هره‌ی هونه‌رنواندن و بایه‌خدان به‌هه‌لبه‌ستی شیوازی پرونی له‌ چه‌ژگه‌ی زمانی کوردییه‌وه نیتیک. دیوانی شیعی به‌گشتی له‌ دلداری ده‌دو، دلدارییه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب) له‌ نیتوان راستی و خه‌یالدا - له‌ نیتوان می و نیترا - له‌ نیتوان ئارامی و ئالۆزی و شیواویدا... دلدارییه‌کی رومان‌تیک‌ییانه‌یه...

«دلداری رومان‌تیک‌یش تا راده‌یه‌ک نه‌خۆش‌یی ده‌یورووژتینی و به‌ره‌و نه‌نجامی گرتی نه‌خۆش‌یی»^(۱) دلدارییه‌کی نه‌وه‌نده ریکوپیته‌ک و هوشیاری کرد و به‌پتوجی نییه، نه‌مه‌ش نابیتته خه‌وش، چونکه دلداری وه‌کو زانایه‌ک گوتویه: «هه‌رچه‌نده ملکه‌چی ژیری نه‌بیت و پیاو تینه‌گات نه‌وه‌نده دلدارییه‌کی راسته، هه‌ر وه‌کو پیشینانیش گوتویه‌انه دلداری کویره»^(۲)

= تاب: گه‌رما و هیت.

ته‌ب: تا، گه‌رمی.

عوود: داریکه وه‌کو بخوور که بسووتن دووکه‌له‌که‌ی بۆنیکه‌ی خوش ده‌دا.

دوود: دووکه‌ل.

هه‌م فه‌رد: هاوتا.

زار: لاواز.

لاله: گولاله (که‌وا په‌لکه‌کانی سووره و ناوه‌ی ره‌شه).

(۱) و (۲): اوسقلد شقارتس. علم النفس الجنسی. ترجمة شعبان برکات. بیروت-

۱۹۷۲ ل ۱۴۷ و ل ۱۶۹.

ئه‌م جووره دلدارییه‌که تووشی گرتی سایکۆلۆجی هاتوو که له‌ هه‌لبه‌ستدا گوزارشتی لی بکرت، ئالۆزی و دوولایه‌نی لی ده‌که‌ویتته‌وه. ئه‌و دوولایه‌نییه‌ له‌ ره‌قی و ناسکی، داخری و ره‌وانی و لاسایی کردنه‌وه و داھیتاندا په‌نگی داوه‌ته‌وه.

سافی هیرانی دیوانی هه‌لبه‌ستی ده‌رویشان

پیشه‌کی:

تا ئیستا چند باسیک ده‌بارهی ته‌سه‌ووف له ئه‌ده‌بی کوردیدا بلاوکراوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که دان به‌گرنگیياندا ده‌نیتین، به‌لام گشتیان له‌بازنه‌ی هیله‌ گشتیه‌کانی ته‌سه‌ووف ده‌رنه‌چوون؛ له‌م بابه‌ته‌وه لیکۆلینه‌وه و هه‌لسه‌نگاندنی شیعری مه‌لای جه‌زیری و ئه‌حمه‌دی خانی سه‌رده‌سته‌ی کاره‌ پر له‌ هونه‌ره‌کانی نووسه‌رانمان. له‌م دواییه‌شدا ئه‌گه‌ر باسه‌کان سه‌ره‌تاتیکیه‌کیان کردبیت ئه‌وه به‌لای ریتبازیکی تایبه‌تی ته‌سه‌ووفه‌که‌دا بووه، به‌ئموونه‌چه‌ندجار باسی پابه‌ندانی ریتگه‌ی نه‌قشبه‌ندی کراوه و هه‌لبه‌ستی شاعیرانی پابه‌ندی ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ ده‌ستینشان کراوه و شی کراوه‌ته‌وه، له‌م کۆره‌شدا که‌له‌ شاعیری پایه‌ به‌رزوی وه‌ک مه‌وله‌وی، مه‌حوی، فه‌وزی شایانی ریتز و خو‌شه‌ویستین. به‌لام شاعیرتکی دی هه‌یه هیشتا به‌وردی ئاوری لئ نه‌دراوه‌ته‌وه که‌ یه‌کیکه‌ له‌ رابه‌رانی ریتگه‌ی (قادی) و سه‌ره‌رانی شیعری ته‌سه‌ووف.

ئه‌ویش کاک مسته‌فای سافی هیرانییه (۱۸۷۳ - ۱۹۴۱)؛ دیوانه‌که‌ی کانییه‌کی پر له‌ قوله‌قولی هه‌لبه‌ستی شایسته‌ی ته‌سه‌ووفه...

بۆیه به‌هه‌لم زانی به‌پیتی توانا ئاورتیک له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی بده‌مه‌وه و چه‌ند روویه‌کی شاراه‌ی تیا روون بکه‌مه‌وه و له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی به‌رنامه‌کاری نرخ و هه‌لسه‌نگانیکی تازه‌ی بۆ دیاری بکه‌م.

بۆ ئه‌وه‌ش بزانرئ که‌ شاعیر شایانی ئه‌و نرخ و به‌بالادابریه‌یه‌ من له‌م وتاره‌دا باسی پایه‌ی شاعیر و که‌سیتی شاعیر ده‌که‌م له‌ کۆری رۆشنیری و

کۆمه‌لایه‌تیدا، له‌ باسی ریتبازی ته‌سه‌ووف باسی تیووری (قوتب) و قوتبایه‌تی ده‌که‌م که‌ شیعری سافی ئاوپنه‌یه‌تی. پاشان باسی هه‌لسوکه‌وتی شاعیر ده‌که‌م له‌ به‌رده‌م حاله‌ته‌کانی ته‌سه‌ووفدا و داخوا چۆن له‌گه‌ل شو‌رشی دل ده‌ری بردووه و له‌ هه‌لنگه‌ران به‌پله‌کانی ته‌سه‌ووفدا ره‌فتاری چۆن بووه؟

روویکی گه‌شی دیکه‌ی ته‌سه‌ووف له‌ هه‌لبه‌ستی سافی گۆزانی و مۆسیقایه، بۆیه ئه‌مه‌ش له‌ زاراوه‌ی (سماع) ده‌دویم و به‌ئموونه‌وه باسی ئه‌م لایه‌نه‌ گرنگه‌ ده‌که‌م.

پاش ئه‌وه که‌ له‌ لایه‌نی ته‌سه‌ووفه‌وه ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌کان ده‌خه‌مه‌روو سه‌رنجیکی ره‌خنه‌گرانه له‌ روخساری شیعری سافی ده‌ده‌م، له‌ باره‌ی ته‌ون و دارشتن و زمانه‌وه...

به‌تایبه‌تی له‌ هونه‌ری (نه‌ظیره)ش ده‌دوین که‌ هونه‌رتکی روخسار بابه‌تی باووبو له‌ ئه‌ده‌بی رۆژه‌لاتی ئیسلامیدا.

سافی کییه؟

سافی (ناوی کاک مسته‌فایه کوری کاک عه‌ولای کوری کاک عه‌لیی کوری کاک عه‌ولای کوری کاک مسته‌فایه، به‌حه‌وت پشت ئه‌چیته‌وه سه‌ر شیخ سلیمان، که‌ ئه‌م شیخ سلیمان به‌میری سۆزان ناوبانگی ده‌رکردووه و حوکمداری گوند و ناوچه‌ی هیران بووه. شیخ سلیمان پابه‌ندی ته‌ریقه‌تی قادی بووه، رایه‌لی ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ی له‌ شیخ «ته‌ها»ی به‌تلیسییه‌وه وه‌رگرت و نه‌ته‌وه به‌نه‌ته‌وه هاته‌ خواره‌وه تا گه‌یشه‌ کاک مسته‌فا.)^(۱) ئه‌م بنه‌ماله‌یه، سه‌یید نه‌بوون، پیتش شیخایه‌تیش سه‌رداری ناوچه‌که‌

(۱) عه‌لته‌ده‌ین سه‌جادی، پیتشه‌کیی دیوانی سافی، چاپخانه‌ی مه‌عارف، به‌غدا، ۱۹۵۳، لاپه‌ره (۷). ئموونه‌ هه‌لبه‌ستانی ئه‌م باسه‌ له‌و دیوانه‌ وه‌رگیراوه.

بوون و له رواله تی دنیا داری ته نیا ناوی (کاک) یان بۆ ماوه ته وه که وشه که به مانا میر یان سهر دار هاتووه.

له سهرده می کاک مسته فادا ته کیه و دهر و پیش و مریدتیکی زوریان له رواندز، کوپه، شه قلاوه، هه ولپیر، دهشتی دزه بیاتی هه بووه و مه لبه ندی ناوه ندیش گوندی (هیران) بووه و (کاک) مورشیدتیکی به دهسته لات و خو شه ویست و پرتز لینگیرا و بووه.

ههرچی نازناوی (سافی) شه ئه وه وه کو ئیمزایه ک کاک شاعیر دوا دپیری غه زله کانی خو ی پی مۆر کردووه، جا ئه گهر سافی به مانا دهر وون سافی سو فیانه بیت، ئه وا ناویکه پر به پر پیاله ی گه وه هرینی شیعه ره کانی دنویتی.

پایه ی شیعی سافی له سهرده می خو شه ویستیدا ئیستاش وه کو پایه ی شیخایه تیبه که ی جیگه ی رتیز و بهرز روانین بووه و زوو به زوو له سنووری ناوچه دهر چوووه و به ولاتدا بلاوو بووه ته وه. که وا سافی له کو پری ئه ده بیاتی ولاتدا ناسراوه و شیعه ره کانی په سند کراون و به شیعی ره سه ن و به ره ه می شاعیرتیکی به هره دار وه رگیراون.

ئه مه تا رۆژنامه ی «ژیان» ی سلیمانی سالی ۱۹۳۱ غه زله لیکتی سافی بلاو کردووه ته وه و به م چه ند دپیره ی خواره وه شاعیره که و شیعه ره که ی به جو رتیکی دیار و بایه خدار هه لسه نگاندووه، به لکو به شاگه شکه بییه وه نووسیویه:

«له گه ل ئه مه که له سلیمانیدا له زوو هیچ مه کته بیکی به فائیده ی تیا (ته ئسیس) نه کراوه هه ره به (زه کاوه تیکی فیطری) زۆر (ئوده باو) (فوضه لای) گه وره ی تیا پیگه یشتووه، (فه قهت) ئه مانه له گو شه ی (نیسیانا) ماونه ته وه، ئیمه هیچ نه بن به (ناثاری) ئه ده بییه یان (ته شخیص) و (تیحیا) ی ناویان ئه که ی نه وه. (ئه ز

جومله) غه زله لیکتی صافی ناومان دی که به چوار زوبان (نه ظمی) کردووه (صوره ته که ی) ئه م جار ه (ده رجمان) کرد.»^(۲)

ئه گهرچی نووسه ری رۆژنامه که نه یزانیوه ئه م سافییه کاک مسته فای هیرانییه، به لام شایه دیبه کی بی لایه ن و راستی داوه بۆ په سندی شیعه ره که، ئه م شیعه ره ش به م دپیره ده ست پی ده کات:

ئه ی بادی صه با هه لسه له حاله م بیه هوشیار
شه رحی دلّی ماته م زه ده که ی من به ره بۆ یار

که وا شاعیر له م غه زله دا دوو دپیری به تورکی و دوو دپیری به عه ره بی و دوو دپیری به فارسی گوتووه و له په راویزی دیوانه که یدا نووسراوه: «ئه م غه زله ی صافییه ئه وه مال پیشان ئه دا که له هه ر چوار زمانه که دا ئه سپی خو ی تاو داوه.»^(۳) سه رباری ئه میش رۆژنامه که له ژماره (۳۰۸) شیدا غه زله لیکتی دی سافی بلاو کردووه ته وه که ئه ویش له دیوانه که یدا هه یه.

گو قاری (زاری کرمانجی) له ژماره (۳) یدا به بۆ نه ی چونه ره واندری شیخه وه نووسیویه تی:

«حه ضره تی مورشیدی فاضیلی کامیل کاک مسته فای ئیرانی، هیممهت و به ره که تی حاضر بی، بۆ ئیرشاد و سه ردانی مریدان ره واندریان به نووری قه ده میان روناک کرد. چه ند رۆژتیکه ئه هالی له فیوضاتی به هره ورن و هه موو موشتاقانی ئه وه سه رچاوه ی حه یاته له م سه رچاوه یه سیرانی جوود و که ره من.»^(۴)

له ژماره (۴) یشدا غه زله لیکتی سافی بلاو کردووه ته وه و به م چه ند وشه یه پیشکه شی کردووه:

- (۲) رۆژنامه ی ژبان، شاری سلیمانی، ژماره (۳۰۵) ۲۴ کانوونی یه که می ۱۹۳۱.
(۳) دیوانی سافی، چاپی به غدا، ل ۲۲.
(۴) گو قاری زاری کرمانجی، رواندز، سالی ۱۹۲۶، ژماره (۳) لاپه ره (۲۴).

«گوتنی حهضرهتی مورشیدی کامیل کاک مستهفا ئیرانی خوا
سهلامهتی کا:»

شعیره کهش بهم دپرانه دهست پی دهکا:

سیحری دلّی مارووته که شهیدایی نیگار
فیکری دلّی هارووته له ریسوایی دیاره
ته عنه می مهده بۆ ههستییه له مهستییه، زاهیدا!
بۆ رهنیدی من شاهیده ئەم چاوه خوماره.
شیرینه له روو چینه، که خونینه هه موو دهم
بۆ لیتو و دهم و په رچهم و بۆ په نجه نیگار

ههروهها له ژماره (۵) یشدا غه زهلیکی تری سافی بلاو کردو تهوه.
ماموستا (سجادی) له پیتشه کیی دیوانه که می سافیدا که خوی سه ره رشتی
چاپی کردووه به چاوی ریزه وه سهیری سافی و شیعری سافی کردووه و
به پراویژیککی ناسک و رازاوه باسی پایه می شیخ و که سیستی و ژین و
دهور بهر و شاعیره تیی سافی کردووه:

«چهند به دلّیککی سافه وه مریدان و ئاشنای مریدان ئه یانوت
(به سهری کاککی ئیرانی!) کاککی هیران له گۆشه می دلّی مهردما له
شای ئیران به بایه ختر بووه.» (۵)

(لوتفی) می شاعیره می بهم جۆره باسی سافی دهکا:

خۆ مه دحی «صافی» قهت ته واو نابئ
هه زار دهفتهر و قه له مت لابی
غه زهلی به کجار خۆش و ره وانه
لای شو عه رای کورد ته واو عه یانه (۶)

(۵) دیوانی سافی چاپی به غدا. ل ۹.

(۶) رۆژنامه می هاوکاری، به غدا، ژماره (۱۲۳۴).

حاجی میرزا عه بدولّای (خادم) یش گوتوویه:

ته خه للوص (صافی) بوو مسته فایه کاککی هیرانی

له شیعری سافی و وردی عالمی مه بهووت و حهیرانی (۷)

شیعری سافی و ریبازی ته سه وووف:

شیعری سافی ئاوینه به کی ئه وه نده سافه وه کو ئاسمانی به ره به یانی هاوین
به پرشنگی زترین جیلوه دهستی پی، سۆزیککی له خۆوه دارژاو و بی گری،
شوینه واری دهستکاری و زۆر له خۆکردنی تیدا نابینری. به ندو بهستی
ره وان بیژی و زمان له هه لّقولّین و ره وتی ره وانی خۆی ناخات. چونکه
هه رچی گوتوویه تی وه کو چۆری خوی پی دلّیککی گرگرتووی عیشق وه له
دهروونیکی په روه رده می باوه شی جوانی سروسشت و رامانی جوانی په رستانه
هه لّقولّیوه. هه ر له بهر ئەم سافی و ره وان بییه می، شیعری سافی بی ئیزن
چۆته دیوه خانه می ئه ده بیات و کۆری به زمی

گۆزانی بیژان. که وا له سه رده میکی زووه وه چهند شیعریکی به به سته و
مه قام گۆینده کان گوتوویانه.

سافی شاعیر - له و باوه رده ام - شاگردیککی هپژای قوتابخانه می شیعری
بابانه، رپچکه می مسته فا به گی کوردی. ئه گه رچی تا ئیستا له رووی
لیکۆلّینه وه و دهستنی شان می رپچکه می (کوردی) نه کراوه. به لام نه گه ر
سه رپی بیانه ش بی، پیاو ده توانی هه ندی ئه دگار و تاییه تیتی ئەم رپچکه می
پیشان بدات و ئاشکرایه که هه ر دوو شاعیر له گه لپک شتدا به ک
ده گرنه وه، چ له ناوه رۆک و چ له شیوازی دارشتن و روخساردا. ئاخ و ناله
و خه م و داگیرسان مۆرکی شیعری هه ردوو کیان، هه ردوو شاعیر خاوه ن
دلّیککی گه رمی شه یدای جوانی و خۆشه ویستی سۆفیانه ن، جوانی بیان

(۷) دیوانی خادم، بهرگی دووم، به غدا ۱۹۸۱ ل ۱۵۶.

په‌رستوو و له‌ریگه‌ی عیشقی جوانی و دلداریه‌کی له‌ وزه‌ به‌ده‌ردا به‌ئامانج نه‌گه‌یشتوون.

به‌ئێ راسته‌ نه‌زانراوه‌ مسته‌فا به‌گی کوردی وه‌کو کاک مسته‌فای سافی شیخ یان پابه‌ندی ته‌ریقه‌تیک بوو بیت، به‌لام شیعه‌ره‌کانی ئاوینه‌ی ده‌روونی کارابه‌کی سوڤیی عه‌ودالی ریگه‌ی عه‌شق و جوانی په‌رستیه‌. ئه‌دی هه‌ر کوردی نییه‌ بۆ پیناسه‌ کردنی عه‌شق و ریگه‌ی په‌رستنی خۆی له‌م مه‌یدانه‌دا گوتوووه‌تی:

باده‌ په‌یمانانی ئیدراک و که‌مالی عاریفان
له‌نگ و عاجزیوون له‌ ری ته‌ی کردنی مه‌یدانی عه‌شق
مولته‌جی نابج به‌که‌س (کوردی) له‌ دنیا و ئاخه‌رت
پۆژی دیوانی جه‌زا ده‌ستی من و دامانی عه‌شق. (٨)

له‌لایه‌ن روخساری شیعه‌ریشه‌وه‌ هه‌ردوولا خۆیان له‌ گری و گۆلی به‌یان و به‌دیع و په‌وانبێژی به‌دوورگرتوو و له‌ شیوازیکی کوردانه‌ی نامۆ بۆ خۆمالتیپانه‌ نزیک بوونه‌ته‌وه‌، ئیتر ده‌بینین (سافی) له‌و شتیه‌به‌دا هه‌مان ته‌لی سازی هونه‌ری شیعه‌ر ده‌له‌رینیتته‌وه‌ و چریکه‌ی خۆی ده‌گه‌یه‌نی به‌باخی ساز و ئاوازی ئه‌ده‌بی کوردی، هه‌ر وه‌کو له‌م هه‌لبه‌سته‌ ناسکه‌ به‌سوژه‌یدا:

ئێ نیگارا به‌سییه‌ با ده‌رکه‌ی وه‌فا بکریته‌وه‌
تا به‌که‌ی دل هه‌ر له‌ زبندانی جه‌فا بکزیته‌وه‌
سه‌بری ئه‌ییبوم له‌ کوئی بوو؟ عومری نووحم چۆن ده‌بی؟
پینج و دوو پۆژیکی ماوه‌، روح که‌ چوو ناییتته‌وه‌

(٨) دیوانی کوردی، چاپی هه‌ولێر، گیو موکریانی، چاپی سێیه‌م ١٩٧٣ ل ٢٨ له‌م غه‌زه‌له‌دا کوردی ناوی سوڤی و شیخه‌ گه‌وره‌کانی ته‌سه‌وووف و دلداره‌ به‌ناوبانگه‌کان ده‌هێنی.

په‌رده‌یی روو هه‌لگره‌، جانا وه‌فای تو و سه‌بری من
وه‌ک حه‌یایی عاشقان قه‌تریکه‌ با نه‌تکیته‌وه‌.
گه‌ر له‌ رووی په‌حمه‌وه‌ وابی یا به‌عه‌زمی قه‌تلی من
ئێ موسلمانان رجاکه‌ن تو خودا یار بیتته‌وه‌
دل له‌ قه‌یدی زولفه‌که‌ی هیندی په‌شیوی دیتوو
تا نه‌فه‌س ماوه‌ مه‌فه‌رموو جاری تر ناسیتته‌وه‌.
پۆژی هیجران تارییه‌، یاخۆ شه‌وی به‌ختی منه‌
یا له‌سه‌ر رووی زولفی شیواویتی دئ و ده‌خولیتته‌وه‌.
(صافی) به‌د میه‌ری زه‌مان و قسه‌ی پۆژی وه‌فا
لیم مه‌پرسه‌ تو خودا با زامی دل نه‌کوئیتته‌وه‌

سافی شاعیر که‌ شیعه‌ر ده‌ئێ، ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌و جۆش و کوله‌ ده‌کات که‌وا له‌ دلیدا به‌ئاگری عه‌شقی ده‌رویشانه‌ کلپه‌ ده‌ستیتن، هه‌ر بۆیه‌ش وه‌کو گوتمان شیعه‌ری ئه‌و سۆزیکه‌ی گه‌رم و په‌سه‌نه‌ له‌ چوارچێوه‌ی هه‌ستکردنیکه‌ی ناسک به‌جوانیدا. هه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ گه‌رنه‌گه‌یه‌ که‌ بایه‌خی سه‌رباری بۆ په‌یداکردوو، ئه‌گه‌رنا، سافی شاعیری دوا ئه‌لقه‌ی شیعه‌ری کلاسیکی کورده‌ و به‌ر له‌و به‌ده‌یان شوپه‌سوار له‌ مه‌یدانی شیعه‌ری کلاسیکیا رهبازیان کردوو و له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا قوتابخانه‌ی شیعه‌ری کلاسیکی گه‌یشتبووه‌ قوتاغی خۆ خوارده‌وه‌ و ته‌قلید و له‌ به‌هه‌ری نوێکردنه‌وه‌ و داهێنان به‌دوور. هه‌ر سافی خۆیشی له‌ گه‌لێ ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ سه‌ری له‌ شیعه‌ری ئه‌وان خوارکردۆته‌وه‌ و سه‌یری کردوون و لیتی وه‌رگرتوون.

شیعه‌ری سافی بریتیه‌ له‌ غه‌زله‌، غه‌زه‌له‌کانی شیعه‌ری سافیانه‌ن، به‌لام سه‌ه‌ری ده‌که‌ین باری ئه‌م غه‌زه‌له‌ سافیانه‌ی به‌گه‌لێ ئامراز و پیداووستیه‌ی شیعه‌ری سافیانه‌ قورس نه‌کردوو، هه‌ندی جار هاتوو به‌ته‌ی دلداریه‌ هه‌ستدار - الغزل الحسی - هۆنیوه‌ته‌وه‌، وه‌کو شاعیرانی ریگه‌ی ته‌سه‌وووف ئه‌ندامی

له‌شی دولبه‌ره‌که‌ی له زولف و خال و خهت و پرو و هسف کردوو، له‌مه‌ش را، چارنیه، خه‌لکی خوینه‌ری شیعه‌ره‌کان دین... ئەم جوړه غه‌زه‌لانه به‌هه‌ردوو دیوه‌که‌وه ده‌بین، دیوی وینه‌گرتنی به‌رچاو که ئەندامه‌کانی له‌شه و دیوی گوزاره‌یی واتایی که کاکلی ناوه‌وی شیعه‌ره‌کانه.

هه‌روه‌ها له‌جیاتیی هه‌ست و سۆز و هونه‌ری هه‌لبه‌ست پری نه‌کردوو له زاراهه‌ گه‌لی عیرفانی تایه‌تی ته‌سه‌ووف وه‌کو ناوی پایه و حاله‌ته‌کان و رامان و هاتنه‌ دیار و گه‌یشتن به‌خۆشه‌ویست و توه‌وه له‌ زاتی خودادا... تاد.

ئەم دیارده‌یه‌ش په‌نگ بی له‌ چهند هۆیه‌کی رۆشن‌بیری و که‌سی و سۆفییانه‌وه هاتییت.

له‌ باری رۆشن‌بیری‌ه‌وه وه‌کو مامۆستا (سه‌جادی) له‌ پێشه‌کیی دیوانه‌که‌دا روونی کردۆته‌وه، سافی له‌ سه‌ره‌تادا له‌ مزگه‌وت خویندوو‌یه‌تی و به‌فه‌قییه‌تی ره‌واندز و هه‌ولیر و کۆبه و لاجان گه‌راوه، به‌لام پایه‌ی زانیاری به‌ته‌واوی روون نه‌کردۆته‌وه. هه‌ر ئەوه‌نده گوتراوه که له‌ ته‌مه‌نی ۳۰ سالیدا پاش وه‌فاتی باوکی بووه به‌جینشینی ئەو و شیخایه‌تی و ئیرشادی گرتوه‌ته‌ ده‌ست.

له‌ باری که‌سیتی‌ه‌وه، پێش ئەو میژوه‌ ژبانی لای له‌ کۆشی سروشتیکی جواندا به‌گه‌شتوگوزار و سه‌یران و راو رابواردوو، خۆشه‌ویستی‌ه‌کی دنیا‌ییشی تاقی کردۆته‌وه.

گویشی پر بووه له‌ ده‌نگ و نه‌وای شیعر و گۆرانی و جوانی، هیچ ده‌ستی‌ک چه‌ژگه‌ی ژبانی لیل و لیخن نه‌کردوو و له‌ خه‌می گوزه‌ران به‌دوور بووه. بروانه‌ مه‌لا محمه‌دی چروستانی که به‌فه‌قییه‌تی چوه‌ته‌ مه‌دره‌سه‌ی هیران چۆن له‌ یادداشته‌کانی نووسیویه‌تی:

«مودده‌یه‌ک له‌وه‌ی (مه‌به‌ستی هیرانه) رامبارد، ناخۆش نه‌بوو»

چونکه مه‌رحوم (صافی) کاک مسته‌فای شاعیر گه‌نج بوو، له‌وه‌ی بوو، زۆر ته‌ر و خۆش خولق و له‌گه‌ل فه‌قییدا تیکه‌ل بوو. زۆرتر له‌گه‌ل ئەو رامان ده‌بارد.»^(۹)

سه‌ره‌رای شاعیری‌ه‌تیکی هه‌لقوڵیوی خۆی، کاک عه‌بدوڵلای باوکی‌شی که له‌قه‌بی (ثانی) یه‌ ئه‌ویش شاعیر بووه و چهند غه‌زه‌لیکی ته‌ری دل‌داری له‌ پاش به‌جیماوه.^(۱۰)

به‌لام وه‌نه‌بی شیعی سافی سه‌ره‌رای روونای (شفافیته‌) ی به‌جاری ساده‌و ساویلکه‌ بیته‌ و له‌ چوارچیوه‌ی دل‌داری‌ه‌کی رووندا به‌خولیته‌وه، به‌لێ - وه‌کو گوتمان- با به‌زاراهه‌کانی ته‌سه‌ووف بارگران نه‌بوویته‌ و هیمما و په‌مز له‌ خوینهر نه‌دیوی نه‌کردین.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا شیعی سافی ناوینه‌یه‌کی روونی ده‌روونی شاعیری‌که که مورشید و شیخیکی ته‌ریقه‌تیکی ته‌سه‌ووفه که ریگه‌ی قادریه‌ و ده‌توانم بلێم شایانه‌ به‌به‌رزترین نمونه‌کانی شیعی ده‌رویشی بژمی‌دریته‌.

جا، با له‌ روانگه‌ی ته‌سه‌ووفه‌وه بروانینه‌ هه‌لبه‌ستی سافی بزانی‌ن داخوا شاعیر چی گوتوو و چی مه‌به‌ست بووه و تا چ راده‌یه‌ک له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی هه‌ست و سۆزی ده‌رویشانه‌دا له‌ لاپه‌ره‌ی هه‌لبه‌سته‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو بووه تا ئەنجامی هه‌ندێ بنه‌رته‌ و بنه‌ماکانی ریگه‌که‌ی سافیمان بوو ده‌ریکه‌ویته‌. وه‌ هه‌ول بده‌ین له‌ هه‌ندێ نمونه‌دا که‌می‌ک مه‌به‌ست و رازه‌کانی ریژه‌وتی ده‌رویشانه‌ی شاعیر پێشان بده‌ین.

له‌ کوردستاندا چهند ریبازیکی ته‌سه‌ووف هه‌بوون وه‌کو:

خه‌لوه‌تی، نوریه‌خشی، مه‌لامه‌تی، ئیبراهیمی، سه‌فه‌وی، باجوان،

(۹) مه‌لا محمه‌دی چروستانی، یادداشته‌کانی منالی و به‌شیکی سه‌رده‌می فه‌قییه‌تی، لاپه‌ره ۸۵، بلاوکرده‌وه‌ی محمه‌دی مه‌لا که‌ریم.

(۱۰) بروانه: ده‌نگی گیتی تازه ژماره (۵) / ۳ / ۱۲ / ۱۹۴۵ به‌غدا.

مادلی، شهبەک. بەلام گەورەترین و بلاوترینیان دوو رێبازی نەقشەبەندی و قادرییە. (١١)

لەم رێبازانەشدا تووشی هەندی رێچکە و راوو رەسم و زاراوە دەبین کە دوورنییە لە شیعەر و ئەدەبیاتی رێبوارانی ئەم رێبازانەدا رەنگ بەدەنەو، بۆیە پێویستە لە شیکردنەوەی ئەدەبیاتەکاندا ناگاداری پەلویۆکانی رێبازەکانیش بین... بەنمۆنە تیوری قوتبایەتی، کە سافی هیرانی و تەریقەتەکە لە ناو باقی رێبازەکانی تری تەسەووفا دەستیان پێوەگرتوو، پروبەریکی باشی لە هەلبەستی سافیدا داگیرکردوو. دەسا دەبێ بزاین قوتب کتیبە و قوتبایەتی چیبە؟

قوتب لە تەسەوفا:

سافی وەکو پرواداریکی تەواوی تیوری قوتبایەتی سەیر دەکەوێت هاواری (قوتب) دەکات و هانا و هیمداد لەو دەخوای. ئەم تیئورییەش بریتییە لەو کە کابرای سۆفی عەشقی خۆی دەکاتە پەڕیەیک بۆ گەڕان بەرۆخساری خۆشەویست کە پێغەمبەرە و کە قوتبی قوتبانە بۆ ئەوەی لە دواییدا بن بەیەک قالد.

سافی لەم رێڕەویدا چاوی کردوووە پیری روحیی خۆی کە شیخ عەبدولقادی گەیلانییە و لە جەنگانی عەشقدان هانای و بەرەدەبات:

غەریب و ناتەوانیکم ئەوا هاتووومە دەرگانهت
بەسەهلی ناروا قوربان ئەگەر خۆت نە لە هانایی
ئەگەر (سافی) مەرامت هاتنەوێ یارە بلێ دانیم
مەدەد یا مستەفای شامی، دەخیل یا شاهی بەغدای.

(١١) بۆ ناسینی هەندی لەمانە پروانە: د. کامل مصطفی الشیبی، الطريقة الصوفية ورواسبها في العراق. بغداد / ١٩٦٧.

لە غەزەلیتکی دی وردتر خۆشەویستە کە مان پێدەناسینی:

عەزیزیکم هەیه ئیسم و بەجیسم یوسفی ثانی
هەزاری وەک زولێخا حەپسی نیوچاهی زەنەخدانی
لە ناو عەجەم تاکو عەرەب، سەرەدەدی رۆم و کورد
شەهی و نابێ ئەسلا، ساحیبی موهری سلیمانی

... ..

مەتافی سالیکان و رەهنوما و کەعبەیی عوششاق
دەری (بازی) خوا، کانی وەفا، سولتانی گەیلانی

(قوتب) کەسیکی مەرۆف ئاسا نییە، بەلکو چەند پە لە پایە مەرۆفی بەرزتر بووەتەو و بووەتە گیانیک کە لە گیانی بلندا تاووتەووە و لە هەموو ئەدگار و دەستەلاتی مەرۆفایەتیدا رووناکی لە خواوە بۆ سەر رێژ بووە کە پیتی دەلتین (فیض) و سیفەتی ئاسمانیی وەرگرتوو، ئەگەر بەرەهەستە شەرعییە نەبواوە کە دواي محەمەدی کورێ عەبدوڵلا هیچ پێغەمبەری دی نابێت قوتب پێغەمبەر بوو. لە گەڵ ئەوەشدا رێبینی گیانی خەلک دەکات و بەهاواری هەموو تکاکاریکەو دەیت، نەک هەر لە ژبانی خۆیدا بەلکو دواي مردنیشی!

جورجانی لە کتیبی (التعريفات) دا بەم جۆرە (قوتب) دەناسینی:

«قوتب هەر وەها غەوسیشی پێدەگوتی چونکە پەنای پەنا بەرە،
بریتییە لەو بەکەیی جیبی روانینی خواوە لە هەموو زەمانیکدا، لە
زاتی خۆیوە تەلەسمی مەزنی داوەتی، لە گەردوون و چاوە دیار و
نادیارەکانیدا وەکو گەڕانی گیان لە قالبدا دەگەڕی، تەرازووی
کیشی سەر رێژی گشتیی بەدەستەووە، بە پیرەوی زانیی ئەو دەکات
و زانیی ئەویش پە پیرەوی زانیی حەق دەکات، زانیی حەقیش
پە پیرەوی ماھیاتە لە کردن نەهاتووێکان (الغیر المجموعه) دەکات،

چون كه وا گيانى ژيانى ژيان سهر پيژ ده كات، به سهر گهر دوونى ژوور و ژيريدا» (۱۲) قوتبايه تيش يه كيكه له قوناغه دو ايبانهى كه سوڤى رى ده برتت تا بىگاتى، بى گومان قوناغيتك به و پايه به رزيبه و به و پيداويستيبه گيانيبه وه هموو كه سىك ناتوانى بىگاتى، نه و كه سهى بتوانى ريگهى سهخت و پر له كه ند و كيو و گهرم و سارد و رپى هات و نه هات بىرتت، نه وه مرؤڤيكى ته واوه و سوپه رمانيكه كه مرؤڤ ئاسا ناميتى و ده گاته پايه به كى ئىجگار به رزى گيانى... كه تيكه ل به گيانى بالا ده بيت.

عه فيفه دين ته لمه سانى لاي وايه «قوناغه كانى سوڤيبه تى چواره: (يه كه م) له زانينه وه (معرفه) ده ست پى ده كات و به نه مانى ته واوه دوايى ديت. (دووهم) نه وسا ده ست پى ده كات كه مانه وهى دواى نه مان جىگير ده بيت، ههر كه سىكيش بگاته نه م پايه به له هه قدا بو حهق كوچ ده كات، تا خوڤى ده بى به حهق، ئيتير كوچه كهى به رده وام ده بيت تا ده گاته پايهى (قوتب) كه نه مهش پايهى مرؤڤا به تيبى ته واوه و ده بيتته ناوه ندى جيهانى گيانى، هه تا ههر خالتيك يان ههر تخوويك مرؤڤا به تى پيښگات له دوور بيباندا له پايهى نه وه وه يه كسانن، چ دوور بن يان نزيك. چونكه هه موو پله و پايه به ك به ده ورى پايهى نه ودا ده خو ليتنه وه. لاي قوتب دوورى و نزيكى فهرقى نيبه، ههر كه سىك نه م پايه بلندهى ده سته كه وت... زانستى و زانين و نه مان ده بنه رووبارتيكى ده رپاي نه و، ههر كى بوى ده بداتى و ده توانى خه لك بو رپى خواى خوڤى هيدا به ت بكات، به بى نه وهى راو پرسىك له كهس وه رىگرتت.

به ره وهى ده رگاي پيغه مبه رابه تى دابخريت ناوى پيغه مبه ر بوو

(۱۲) نيكلسون، الصوفية في الاسلام، ترجمة نورالدين شريبه، مكتبة الحانچي، مصر ۱۹۵۱، ل ۱۱۵۴.

به لام له رؤژانى ئيمه دا به (شيوخ) ناو ده برتت.

رئيبينكه رى گيانانه و فرپاي تكاكارانه، هه موو حاله ته كانى تاكار و خيلقه تى چه شنى به شه رى له نه فسى نه ودا كو بووه ته وه وه كو حوشتره وانيكه هه موويان ده ناژوا و ههر يه كه يان بو مالى خاوه نى ده با ته وه. له پايهى (سپيه م) دا مرؤڤه ته واوه كه هه موو نه نديشه و ليكدانه وهى به خه لقى خوداوه خه ريك ده بيت، نه مهش يان به و گوڤره به كه پيغه مبه ريكه يان به و گوڤره كه شيخه. بو نه و كه سانهش كه نه يان توانيوه له نه دگاره خاك و خوڤيه كانيان خو رزگار بكه ن، ههر يه كه به پيى پلهى خوڤى، خوڤى نيشان ده دات، كه وا بو ديندار ئاين پهره ر دياره و بو نه و راماوهى كه به ته واوى رامان (تأمل) به ختبار نه بووه عاريف دياره و بو عاريفه لى له خوڤه تى (ذاتيبه تى) تووشى نه مان بووه واقيف دياره و بو واقفبش قوتبه. كه وا بيت ئاسوى هه موو پايه به كى سوڤيانه به و پويه و هه موو كو تايى قه فه كانى زنجيرى نه و (رياضه) ته به كه كومه لانى رپيوارانى ته ريقه ت (واتا ساليكه كان) ده يزائن... پايهى (چواره ميش) زورچار به مردنى هه ستيارى (الموت الحسى) يه وه پيوه نديدار ده بيت.» (۱۳)

له جيهانى ده رويشاندا زور كه م نه بى كهس به و پايه به رزه نه گه يشتووه، نه وهى لاي هه مووان روون و باوه رپيكراره شيوخ عه بدلقادى گه يلانى (۱۰۷۷ - ۱۱۶۵ ز) قوتبه و له پايه كانى يان قوناغه كانى ته سه ووفدا له هه موويان ژوورتر چوو و كهس زاتى نه كردوو وه كو نه و له مه يدانى پايه به رزيبى ته سه ووفدا بى په روا و بى باك رىمبازى بكات، نه وهى كتىبه كهى (الفتح الربانى) بخوينيته وه تيده گا كه زور به كه لله گهرمى و راشكاوى و بى په رده روو له خه لك ده كات و ئاموژگاريه گيانيبه كانى له شيوه

(۱۳) سه رچاوه كهى پيشوو، ل ۱۵۳-۱۵۵.

هه‌ره‌شه یان توورپه‌یی ده‌چیت. ئەمەش که بۆ عەبدولقادر سەلماوێ بۆ کەسی تر نەسەلماوێ، چونکە هەموو کەس که لەو رێبەدا توانستی خۆی تاقی کردبیتتەوێ بەو قۆناغە دوورەئێ و ئەو نەگەشتووێ، هەر بۆیە (سافی) دەلێ:

وادیبی عەشقت ئەوێندە دوورە بەرۆژ تەئێ ناکرێ

پەیکێ دڵ بۆیە سکۆن نابێ بەناو شەو رۆ دەکا

بێ گومان و شەئێ قوتب لە ناو کوردەواری و ئەدەبێ کوردیشدا نامۆ نییە، لە ژێر دەستەلاتی عوسمانیدا- بەتایبەتی لە دوا دواى حوکمی تاریکیان- شیخایەتی بەرپادەیک پەرهی سەندبوو دیار بوو کە و تەبوو بەر قەسە نەستەقەکەئێ (زۆر بێ و بۆر بێ) زۆر شیخیان بەناوێ جارێ قوتبایەتی بۆ خۆئێ دەدا، هەر لە هەق ئەوانە حاجی قادری کۆئێ فەرموویەتی:

بەلێ شیخ قوتبە، ئەمما قوتبێ ناشە

بەئاو و نیعمەتی خەلکە، گەرانێ

بەلام شیخ عەبدولقادری گەیلانی لە برە شیعەرێکدا پەلە و پایەئێ خۆئێ دیار دەکات و دەق ئەو نیشان و ئەدگارانهی کە لە بۆچوونی قوتبایەتیدا هەیه لەو هەلبەستەدا دەباننێن و بەو پەری بەخۆراپەرپومون و دلتیایییەوێ خۆئێ دەناسینێ و شانازی بە پایەکەئێ خۆئێ دەکات و دەلێ:

أنا من رجال لا يخاف جليسه

ريب الزمان ولا يرى ما يره

قوم لهم في كل مسجد رتبة

علوية و بكل جیش مسو

انا بلیل الأفراح أملاً دوحها

طرباً وفي العلياء باز أشهب

مازلت أرتقي في ميادين الرضا

حسنى وهبت مكانة لا توهب

أفلت شمس الأولين وشمسنا

أبدأ على فلك العلاء تغرب(١٤)

سافی هیرانیش لە سێبەری ئەو بیروباوەرانه‌دا پوخته‌ئێ رێگەئێ تەسەووفی خۆئێ لەم دێرەدا دەستنیشان دەکات کە سێ کوچکەئێ باوەر و هاوتای سێ کوچکەئێ - (ئالوئێ) ئیماندارییە:

ئومێدی زۆر هەیه (سافی) نەجاتی بێ لەغەم، چونکە

دەلیل (مەولا) و (ئەحمەد) یاوەر و یار (بازی گەیلانە)

دەبا بزانی سافی چی مەبەستە و دەیه‌وئێ بلی چی؟ ئەوێ زانراوێ دەرویش بەهۆئێ جەزیه‌وێ دەیه‌وئێ ئەو هۆ و ئەسپابانە ئامادە بکات کە گیان دەگەبەنن بەخوا و تیکەلێ دەبیت، جەزبیش کاکلی هەموو کردوێ و قۆناغەکانی رێگەئێ تەسەووفە کە لە خوا پەرسی و شەونخوونی و تۆبەکردن و پاککردنەوێ لە گوناھان و خۆشەویستی و ناسین و زانیی زاتی خوا و هەنگاوێکانی تر پێک هاتوون.

جا لە رێگەئێ ئەو کردووانەئێ پێئێ دەلێن (ریازات) و رام کردنی نەفس و پارێزگاری و لە گوئ گرتنی ئامۆژگاری و رێبێنییەکانی (مورشید)، (مرید) وەکو پارچە ئاسنیک موعناتیسی مورشید رايدەکیشتی و لە شیخدا دەتوتتەوێ و دەگاتە پەلەئێ (نەمانی نەفس لە شیخدا)... پاش گەیشتن بەم پەلەئێ، شیخ بۆ پەلەئێ هۆگری گیانی بە (پیر) سەری دەخات، پیریش دامەزرتنەری تەریقەت و بەرزترین پۆپەیه‌ئێ، مرید ناتوانی (پیر) بێنێ بەئێ یارمەتی شیخەکەئێ، ئەم حالەش پێئێ دەلێن (نەمان و توانەوێ نەفس لە پیردا) ئەوسا دەبێ بەبەشیکی جیانه‌کراوێ لە پیر و وەکو ئەو دەبیتتە خواون توانا گیانییەکانی.

پەلەئێ سێبەم هەمدیسان بە یارمەتی شیخەکەئێ بە پێغەمبەر دەگات، کە

(١٤) بروانە کتیبی مناقب الاقطاب الاربعة، یونس السامرائی. ل ٢١٠.

سەرتۆپی خۆشەویستییه و نیازی هەرە بەرزى نیاز داردانی خواپەرستییه، ئەوسا لە ھەموو شتیکدا پێغەمبەر دەبینی، ئەمەش حالەتی توانەوه یان نەمانە لە پێغەمبەردا.

پلەى چوارەمى ش دەيگەيەنێ بەخوا و بەجۆرێک تێکەلى دەبیت که خوا لە ھەموو شتیکدا دەبینی. (١٥)

جا ئەو غەمەى که شاعیر بەئومیدە لێی رزگار بێت، بیکاری و نەتوانینە لە بەرامبەر تەوژمی نەفسدا، بەلکو بتوانی بەسەر ھەموو بەرھەست و کۆسپێکی مەزقەنەدا زال بێت و خەمی دنیاى بەلاوہ بنیت و بەویسالى خۆشەویست شاد ببیت. جا شیخی شاعیر که لە پلەى ئیرشاد دایە ھیواى بە (پیر)ی خۆبەتێ که گەیلانییە، ھەرۆھەا پێغەمبەر یاوەر و پێبینی رێگەى سەفەر بەتێ و دەلیلێش خوا خۆبەتێ، که ھەم بەلگە و ھەم رێنیشاندەرە.

سەیری که چۆن لە خۆشەویستی پێغەمبەردا تەواوەتەوہ و بە (ئەى حەبیب، روحەکەم، دولبەرم) ناوی دەھینێ و لای وایە ھەموو دنیا و ئەوہ دنیا و زەوی و ئاسمانا ھەمووی ئاوتنەبەکن وینەى ئەو دەدەنەوہ و ھەموو لەبەر خاتری خۆشەویستی ئەو بەرھەم ھاتوون، بەرھەمێک که لە تانۆپۆی خۆشەویستی پێک ھاتووە:

زینەتى غیلمان و حوورى حوسنى تۆیە دولبەرم
(جنة المأوى) ئەگەر بئى - تاقى ئەیوانى تووہ
وا که مەولا وەسفى تۆی کرد وا بە (لولا) روحەکەم
عالمەم و ئادەم چییە رایی ئەنا خوانى تووہ

نەک ھەر گەردوون و بوون و بوونەوہران لەبەر خاتری خۆشەویستی ئەو دروست کراون، بەلکو ئەمانە لە ناو خۆشباندا پێشبرکێ دەکەن لەسەر رێز

(١٥) نیکلسون، ل ١٣٢، ١٣٣.

و قەدر زانینی ئەو. لێرەدا شاعیر ئاورپێک لە دەمەتەقتی ھۆنراوەکەى (سەما و زەمین)ى میرزا عەبدولقادر دەداتەوہ که چۆن ئاسمان و زەوی لە ناو خۆیاندا لێیان دەبیتە کیشە که ئایا کامیان لە کامیان لای خوا و خەلک بەرێز و شایانترن ھەر یەکە چاکە و تواناکانى خۆی و خراپەى ئەوى تر باس دەکات، تا لە دواییدا بەپێى تەرازووی زەوی قورستر دەبیت کاتى که شانازی بەوہوہ دەکات کہ بۆیە لە ئاسمان بەرێزترە چونکہ گۆر و لاشەى پیرۆزى پێغەمبەرى لایە. (١٦)

سافییش لەم مەیدانەدا دەلتی:

ئاسمان حەسرەت لە بۆ زەوی دەکیشێ دائما
چونکی بورجى رۆژ و مەھ چاکى گریبانى تووہ
(بازل وقت مع الله) خاصى تۆیە ئەى حەبیب (*)
عاصییان بۆیە ئومیدی حەشر و میزانی تووہ

چلەپزەى خۆشەویستی و راپەلتی گیانى شاعیر لەگەل پێغەمبەردا دەگەرێتەوہ لای ئەو تیورییە که پێغەمبەر خالى ناوہندییە و ھەموو (بوون) بەدەوری ئەودا دەخولیتەوہ، بەلکو ھەر لە ئەنجامى خۆشەویستی ئەودا گیانى خەلک بەر لە لەشى دنیاىیان لە سەرەتادا دروست کراون: (١٧)

خەلقى ئەرواحى ھەموو عالمە نەتیجەى حویبى تۆن
ئەى ھەموو ئەرواحى عالمە بئى بەقوربانى تووہ

(١٦) میرزا ئەولقادر، محەمەد ئەمین ھەورامانى.

(*) ئاماژەى حەدیسێکى پێغەمبەرە دەلتی (لي مع الله وقت لا یسعی مقرب ولا نبی مرسل).

(١٧) عدنان حسین العوادى، الشعر الصوفى، دار الحرية للطباعة بغداد / ١٩٧٩.

شۆرشی دڭ:

ئىمامى عەزالى دەلتى: «زانىنى راستەقىنە لە رېگەى دلەوه دېت، بەو پروايە ژىرى يان عەقل لە گەيشتن بەزانىنى راستەقىنەى خودا ناتەوانەو و لە سنوورېتک دەهەستى و پىتى رەوتى نامىنى. يەكېتک بىهوى بەراستىبى خودا بگات... نزيكترين رېگە بەرەو خودا رېگەى دلە.» (۱۸)

چونكە دل مەلبەندى سۆز و چەزگەيە و سەرچاوهى ئەو خۆشەويستىيە ئاسمانىيەيە كە سۆفى بەدوايدا وپلە.

شاعىر ھەر دەستە و دامانى ئەو دلەيە كە ئەوئەندە خۆگر بېت بتوانىت پلە پلە سەرى بخات و بىگەيەنېتە لوتكەى (گەيشتن). ئەو خۆشەويستىيەش خۆشەويستىيەكى دنيا ئاسا نىبە بەلكو «پىئوئەندى خۆشەويستى نىشانە راستەقىنەكەى نىئوان خوا و مرۆقە و ھىچى دى نىبە، وە ھەر لەبەر خاترى خۆشەويستىش بوو خوا مرۆقى لەسەر شىئوئەى خۆى دروست كرد» (۱۹)

ئىتر مادام و ابى دلئى مرۆف دەتوانئ شىئوئەى خۆشەويستەكەى كە خوايە بخاتە چوارچىئوئەيەكەو و پىئوئەندى دلدارى بەجۆرېتک لە جۆرەكان وەھا لەگەل پتەو بكات كە يەكە و ھەل لە عەشقى مرۆقانە بكات و پاشان بەرە بەرە ھەلکشى تا دەگاتە پلەى داواكارىي (گەيشتن)، ئەوسا ئەو دلە پارچە گۆشتەكەى جاران نامىنى ھەر وەكو سافى زۆر جوان ئەو مەبەستە دەردەپرئ:

ئاسنى سارد بوو لە پىئشدا (دل) بەبئى يار و كەچى
گەرچى ئىستىكە لە كوورەى عەشقىە دائم جۆشبيە

(۱۸) ھەر ئەو سەرچاوهيە: ل ۹۱.

(۱۹) ھەر ئەو سەرچاوهيە: ل ۸۱.

ئىتر دل كە بەو پاىيە بگات وە نەبئى ماىەى ئارام و ھەسانەو و بېت چونكە خۆ دلدارىيەكى دنيايى نىبە لە لەشولار و جوانىيى دولبەرەكەى تىر بېت و تىكەل بەدلئى يارەكەى بېت. بەتكو دەيەوى تىكەل بەمەحال بېت و وەكو (جلال الدين رۆمى) گوتويە:

قال ما تبغية يبدو محالا
قلت ان المحال مأمولي

يەكېتکىش دواى مەحال يان كارى نەكراو بکەويت ديارە بەرھەمى ھەر ئاخ و ھەناسە و خەو بىنېنە:

لە بەحرى عەشق ئىظھارى غەواصىم كرد و نەمزانى
ھەزار غەوواصى وەك من لەو عەمىقى گېژە دا ماوہ

بۆيە لە شىعەرى سافىدا تووشى زۆر نمونەى داماروى دلئى عاشق دەبىن، داماروىيەكى وا كە لە پەردەى بەرچاودا شتىكى ناشايستەيە ئەوئەتا دەربارەى دلئى خۆى دەلتى:

سەوداسەر و دىوانەو و ھەيرانە ھەموو دەم
بۆ يارى و ئەغىارى شەرىكە لە ھەموو غەم
فارغ نەبوو يەك لەحزە ئەگەر زۆر و ئەگەر كەم
ئاشفتەو و پىر شۆرش و غەوغايە دلئى من

*

ئەم وەحشىيە ئەصلا كە لە بۆ ئىمە نەبوو رام
ھەر جەندە سەعى و كۆشش دەكەم ناىتە نىئودام
ئايلا لەسەر ئەم شۆرشە ياچى ئەبئى ئەنجام؟
ئائارى كە لەم وەحشەتە پەيداىە دلئى من

ئەم شۆرش و غەوغايى دلە شتىكى تازە نىبە لە ئەدەبى كوردى و لە ئەدەبى گەلانئى موسلماندا، وەختى خۆشەويستى شاعىرى گەورە بابە

تایه‌ری همه‌دانی هەر داده دادی بوو له دهست دَل: (۲۰)

خودایه داد ئەزین دَل داد، ئەزین دَل
که یه‌ک دەم مو نه‌گه‌شته‌م شاد ئەزین دَل
چو فه‌ردا دادخواهون داد خواهه‌ند
بگوییەم سەد هه‌زاران داد ئەزین دَل

دەبینی بابا چۆن داد و هاواریه‌تی؟ دَلی ئەو له قالی مەرۆخانه‌دا
دەروهستی خۆشه‌ویستییه‌کی ئاسمانی نایه‌ت.

باشه ئەو دَله چی بکات؟ یان خاوه‌نه‌که‌ی چی بکات؟ له لایه‌نی
دەرویشییه‌وه ئەم داماوی و مۆله‌که‌یه له موریدی‌ک پرووی نه‌داوه، به‌لکو له
مورشیدی‌کی گه‌وره‌ی وه‌کو سافی پرووی داوه، بۆیه هه‌قی ئەوه‌مان هه‌یه
لاپه‌ره‌کانی ته‌سه‌وووف هه‌لبه‌ینه‌وه و ئەو حاله‌ته له پڕی و قوئاغه‌کانی
کاروانی ته‌سه‌ووفا سه‌یر بکه‌ین، یه‌کی‌ک له شاعیره‌ سۆفیه‌ گه‌وره‌کانی
پۆژه‌ه‌لات فه‌ریده‌دینی عه‌تتار له هۆنراوه‌ی (منطق الطیر) دا پڕیگه‌ی
کاروانی ته‌سه‌وووفی کردووه به‌حه‌وت دۆل و چیا که پڕیوار له دۆلێکه‌وه
پزگاری بوو به‌چیا‌دا سه‌رکه‌وت دۆلێکی تری دێته به‌رده‌م، که ئەم هه‌وت
دۆله‌ش ئەمانه‌ن:

داخوازی، عه‌شق، زانین، وازه‌یتان، یه‌ک کردن، دامان، دۆلی هه‌ژاری و
نبوون.

ئینجا تو بَلێی سافی سۆفی ئەم دۆلانه‌ی هه‌موو بریج و گه‌یشته‌بێته
دۆلی شه‌شه‌م و اتا «حیره‌ت» که له‌م جیه‌دا «پڕیوار تووشی زۆر حاله‌تی
جیا جیا ده‌بیت، نازانی چی بکات، ناتوانی نه‌ دَل بداته ئەو شکۆیه‌ی که
دەروهستی نایه‌ت و نه‌ ده‌سته‌رداری بیت، جا سه‌ری سوورده‌مین و
ناتوانی دوا‌ی مورشیده‌که‌ی بکه‌ویت و ناشتوانی به‌ته‌نیا به‌پیدا بچیت، له

(۲۰) دَلزار، گه‌نجینه، ۱۹۶۰، چاپخانه‌ی الوفاء- بغداد. ل ۲۸.

خه‌لک و له خۆی وه‌رز ده‌بیت و دَلی به‌هیچ نا‌کریته‌وه. ئەوسا نه‌موسلمانه
و نه‌ کافره.

چونکه دینی داماوی و حیره‌ت بی سنووره، نه‌ سه‌ره‌تای هه‌یه و نه
کو‌تایی، نه‌ خۆشه‌ویستی ده‌زانی و نه‌کینه و پرق، نه‌ گیانی هه‌یه و نه
له‌ش، خۆشی نه‌ پیاو چاکه و نه‌ به‌دکار، نه‌ پارێزگاره و نه‌ به‌ره‌للا، نه
باوه‌رداره و نه‌ گومانبه‌ر، نه‌گه‌وره‌یه و نه‌ سووک، شتی‌ک نییه و ناشتیش
نییه و نه‌ به‌شیکه و نه‌ هه‌موه» (۲۱)

ئایا ده‌بی ئەم مه‌قامه‌دا بیت سافی هاواری کردبیت و به‌م جو‌ره په‌سنی
دَلی خۆی بکات:

سه‌رده‌می مه‌ست و خومار و خادمی مه‌یخانه‌یه
وه‌ختی، ته‌سبیحی له ده‌سته سۆفیه‌ی هه‌ی ده‌کا
به‌عزی جارن عالمی عالی و عابید خۆیه‌تی
وه‌ختی جه‌هل و فیسقی زۆره، عاله‌می لۆمه‌ی ده‌کا
دَل نزانم شی‌ته یا سه‌رخۆشه یا دیوانه‌یه
یا ئیلاهی ئیشی وا عه‌کسی به‌من تاکه‌ی ده‌کا

ئهو جیگه داماوویه سافی خۆشی وه‌سفی ده‌کات و له قه‌سیده‌یه‌کی
تردا یه‌خه‌ی خۆی داده‌دری و باسی حاله‌تی شی‌وایی خۆی ده‌کات و ده‌ق
ئوه‌ی عه‌تتار گوتووویه‌تی وا له‌ودا هاتۆته‌دی. قه‌سیده‌که‌ش جه‌زیه‌یه‌کی
دەرویشانه‌یه و تا بَلێی گه‌رمای ده‌روونی ناگرینی لی په‌خشان ده‌بی:

لۆمه‌م مه‌که‌ن یاران ئەم عه‌شقه به‌لایێکه
له‌م حاله‌ته نازانن، بو دَل چ جه‌فایێکه
گه‌ه شادی و گه‌ه شینه، گه‌ه خه‌نده‌و و نالینه
جومله‌ی په‌گ و پۆی دَل هه‌ر له‌حه‌زه هه‌واپی‌که

(۲۱) د. عبدالرحمن عزام، التصوف و فریدالدین عطار، ل ۱۰۴.

گهه عاقل و فهرزانه، گهه وا لهو و حهيرانه

ئايا دلتي ديوانه جيئگهي له چ لايئتيكه؟

پاشان شاعير كه دلتي خوئي بهو جوڙه پهرتشانبييه دهبيئي لاي وايه مندالئيكي نه قام بووه و تووشي بهلايهك هاتووه كه دهبيي دهرمانى بو پيدا بكرئت. . تهگه رنا ئه دلتى شهيدا! تهم جوڙه رهفتارهي تو (خه تا) يه. تهوسا دلتي شاعير بهم جوڙه وهلامى ده داتهوه:

په يغامى دلم زانى، گوتتى توو موسلمانى
لهم عه شقه كه نازانى تووى چ گياييئتيكه
تو ناصيحي نادانى، بهو (عه قله) پهرتشانى
تهو كفر و موسولمانى گشتى له ههواييئتيكه
تهم سرپه به نهانه، بو عالمى عيرفانه
تو خوت مه كه ديوانه، ههر (قالوا بلى) يئتيكه

ليتره دا سافى له حالته تي (دل) و (عه قل) ورد ده بيتته وه و پاش قوولبوونه وه له فله سه فه ي ريگهي دهر ويشي و ته سه ووف ده گاته تهو ته نجامه كه تهو تازار و پهرتشانى و داماوى و پارايي و هه موو تهم حالته ته گشتى چاره نووسى خودايه له روتزي بهري - قالوا به لا- دا.

خوئي به (باوه ري) و (لاسارى) و (به لئ) و (نا) ي تاده مي زاد نهك ههر تاگاداره به لكو خوئي بو داناون و خوئيشي په يمانى په يره وي لئ وه رگرتوون.

تهمهش باوه ري به قه زاو قه دهرى ريگهي قادرييه كه ماموستا (مه سعود محمه مد) رايده گه يه نئتي كه (ناليش مهيل و مه شره بي له ته سه ووفدا به ره و قادري بووه)، كهوا (نالى له ناخي دلدا دزي (اختيار) بووه، ئيتتر ههر جاره كه به يئتيكي ته و حيدكارانه مان خوئنده وه له ديوانى ناليدا دهر له حزه ده سه لميئنين مه به ستي دانه يئنان بووه به يه كايه تبيي كاريگه ر بوونى خوا له جيهاندا) (٢٢)

(٢٢) مه سعود محمه مد، چه پكيك له گولزاري نالى، ل ١٦٨.

تهم (قالوا به لايه) ش له چهند شوئنيكدا له شيعرى سوئييه كان و له شيعرى سافيدا دياره ههر وه كو ده لئتي:

روح مه سته له راحي تو له نيو عالمى ئه رواح
باطن له (بلى) دايه و ظاهر له (نعم) دا.
ئيسپاتى وجودى تووه ئه رواحى فه ريقه يين
ته صديقي (الست) ه چ (نعم) بي چ (بلى) بي!

تهم ته له ست و قالو به لايه ده گه ريتته وه بو مه سه له ي ههره گرنگي ته سه ووف كه يه كتايي خوايه و گياني مرؤقان بهر له دروست بوونيان له روتزي به ريدا هه بوون و خوئيان بهو چاره نووسه رازى بوون كه خوا بوئى داناون. ئيدي با هه ندي لهو خه لكه نه زانيش بووبن و جوئتيكي نادروست وه لاميان دايئته وه. ته و انيش وه كو ته وانى دى له باوه ردا هاوبه شن. سه رچاوه ي تهم باوه رهش تهو تايه ته يه:

«واذ أخذ ربك من بني آدم من ظهورهم ذريتهم وأشهدهم على أنفسهم ألست بربكم؟ قالوا بلى شهدنا. ان تقولوا يوم القيامة إنا كنا عن هذا غافلين أو تقولوا إنما أشرك آبائنا من قبل وكنا ذرية من بعدهم أفتهلكنا بما فعل المبطلون؟ - سوره تي الاعراف -»

واتا گياني مرؤف بهر له بوونى له ش و قالبيان په يمانيان به خوا داوه كه خوا يه كه و باوه ريان پئ هه يه و گوئديري ده كه ن له هه موو ئيشيئتيكدا. خو ته گه ر يه كيكي كاريكي ناپه سندي كرد ماناي دهرچوونه لهو په يمانه. سزادان و پاداشتي خوداش له سه رويه ري تهو په يمانه وه يه و ماناي وايه خه لك هه موو سه ربه ست بوون لهو روتزه دا كه خوا لئتي پرسين (الست بر بكم؟) (٢٣)

(٢٣) د. عبدالرحمن عزام، سه رچاوه ي پيشوو. ل ٩٢.

- دهر باره ي (الست) بيرو رايه ك به ناو خه لكى پيشيندا بلاوتته وه، گوايا خوا كه فه رمويه تي (الست بر بكم) له شيوه ي پرسيارتيك دايه به پئتي رتزمانى عه ره بي =

بەم جوۆره سافی له حاله تی په ریشانیی خوۆشه ویستی دایه و به پیتی ویستی خودا خوۆی. جا ئه و که مرۆفه و لاشه ییکه وه ختی بهری گیان بووه و گیانه که به چاوی خوۆی خوای دیتووه که پیتی ده لیتن (شهود) جا چی تیتدایه که جارێکی دیکه ئه و لاشه و قالبه که به رهه لستی رینگه ی توانه وهن جارێکی دیکه گیانی بگاته وه پایه ی (دیتن) و پیک گه یشتن؟ ئه و پیک گه یشتنه ی که ئاواتی خوۆشه ویستانه؟ چی تیا به گیان وه کو په پووله له ناو گر و پروناکیی چرادا خوۆی بتوینیتته وه؟

به لām تیا سافی له خوۆی راده بینتی که ئه و رتیبه بریت و یهک لا بیت و خوتخوته ی شهبتان له دل ده رکات و دنیا به ته وای به ریدات؟ ئه وه به دوای ئه وه ی له چهند دیتیکدا باسی چۆنیه تیی دنیا و ژیا نی مرۆفانه ده کات که وا خه لک هه ر به که له هه وایه که و دنیا جیی بی هۆشان و ژهه ر و حيله و ئه فسوونه، هانا ده با ته بهر (یه که م) پیتغه مبه ر (دووه م) ئوستاد و پیری خوۆی و اتا شیخ عبده ولقادر و سبیه م شیخه کانی با پیری که چاره ی بکه ن، قه سیده که به دوعا کردن و پارانه وه له خوا کو تایی دیت:

ئهی صافی هیرانی، ئه ولادی عه لی و ثانی
چاره ت له په ریشانی ده رگانه بی شاهیکه

ئه و دامانه ی شاعیر قۆناغیکی به رزه له قۆناغه کانی ته سه ووف و پاش ئه و نه مان و توانه وه یه و هیچی دی. خوۆشی له دوولادا خوۆی ده بینتی؛ جیهانی لاهووت که وا:

روح مه سته له راحی تو له نیو عالمی ئه رواح

= (هه مزه ی نیستنکاری) پین ده گوتری. ئه وسا ئه گه ر گوتی (الست بریکم؟) ده بین به (بلی) وه لām بدیتته وه نهک (نعم). چونکه (نعم) پشتگیری نه فییه که ده کات. له رۆژیکدا که خوا گیانی مرۆفایه تی کوۆر ده وه، بهر له دروست کردنی قالبیان ئه م پرسیاره ی لیت کردن، ئه وانه ی گوتیان (بلی) با وه ردار و ئه وانه ی گوتیان (نعم) گونا هبار ده رچوون.

لایه کی تربشی جیهانی ناسووتیه. له و جیهانه شدا که دنیا ی مادده یه هه موو شتییک به روا لته ت و به نا و اخنه وه ته فسیر ده کرتین. (۲۴)
واتا هه ر شتی پروکه ش نین. بو به ده لتی:

باطن له (بلی) دایه و ظاهر له (نعم) دا

ئیدی با خوۆی له سه ره وه سروشت به چاوی ناسووتی بینتی به لām له ناخی خویدا به چاویکی تر ده بینتی، چونکه ده زانی خوا وه کو فه لسه فه ی هیندوسی ده لتی له هه موو شتییک دایه و مادده یه و مادده ش هه رگیز نه مان نازانیت.

خالی نییه ئه صلا له ته جه لایی جه مالت
هه رچی له سه را تا سه ما جلوه نوما بی
شه ئنی تووه بو جلوه بی مه عنا هه موو عالم
لاهو تی و ناسووتیه گه رچی له حیسابی

ئهدی هه ر ئه وه نه بوو (حه للاح) ده یگوت (۲۵)

وأي الارض تخلو منك حتی
تعالوا يطلبونك في السماء
تراهم ينظرون إليك جهراً
وهم لا يبصرون من العماء

خالی له حیمایه ت نییه بو عاشقی مه هجوور
خوۆی دیتته وه هه ر چه نده خه تایی له خه طایی

خوۆشه ویستی دوو دیوی سه ره وه و ناوه وه ی هه یه، سه ره وه واتا «روالته ت که په یه و کردنی ره زامه ندیی دولبه ره، ناوه که شی ئه وه یه که هینده دلگیر

(۲۴) د. عزالدین مصطفی رسول: أحمدی خانی، ل ۱۴۵.

(۲۵) عدنان حسین العوادی: سه رچاوه ی پیشوو.

بیت به دولبه‌ره‌وه که هیچ شتیکی دی نه له‌بو‌ئه‌وه نه له‌بو‌که‌سی دیی تیدا
نه‌مینتی.» (۲۶)

ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ی سافی مه‌به‌ستییه‌تی و گیانی له ناودا ده‌توتیه‌وه له
لاپه‌ره‌کانی کتیب‌گه‌لی ته‌سه‌وو‌فدا گه‌لی زاراوه و قوناغ و مانایان بو
ده‌ستنیشان کردووه، له‌وانه:

نه‌مان، مان، به‌که‌تیی بوون و هه‌بوون، دیتن، به‌دیدار گه‌یشتن و هی
دی... ئه‌نجامی ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ی لای شاعیر ئه‌وه‌یه:

له سه‌فحه‌ی عه‌شقه‌وه گهر سړی ره‌حمه‌ت بیته نیو عالم

هه‌تا مه‌حشره‌چ کهس سه‌جدتیکی نابا، شاه‌ی عه‌ف‌فارم

واتا ئه‌گهر له دنیا‌دا دیتنه‌که و پیک گه‌یشتنه‌که روویدا و نه‌تییی ئه‌و
راز و سره‌ نه‌زانراوه‌ی تا هه‌تایه له لاپه‌ره‌ی خۆشه‌ویستی‌دا بیته به‌رچاوا!
ئه‌وا نه‌ک هه‌ر خه‌لک خۆش‌حال ده‌بن، به‌لکو له پله‌ی مرۆقییه‌وه به‌تیشکی
ئه‌و (سره) گه‌شه ده‌کن، چونکه سړی ره‌حمه‌ته ناسووتین و به‌جۆزیک
ده‌گۆڕین که له قوناغی فرشته‌ش تپه‌ر ده‌کن، ئه‌وسا نوێژ و رۆژوو و
هه‌موو رواله‌ته‌کان ده‌بنه (ته‌حسیلی حاسل). چونکه ئه‌گهر فه‌رزه‌کان
رێگه‌ی گه‌یشتن بن ئه‌وا سړی ره‌حمه‌ته‌که‌ی خۆشه‌ویستی ئه‌و رێگه‌یه‌ی
نه‌ه‌یشت. به‌لام ئه‌مه نه‌کراوه و نه‌هاتوه‌ته‌دی... بۆیه دوا به‌دوای ئه‌م دپیره،
ده‌لتی:

له جیلوه‌ی (نه‌فی و ئیثباتی) نه‌وه‌ک سافی به‌رۆژ و شه‌و

ده‌می بئی هۆش و سه‌رمه‌ستم، ده‌می بیدار و هۆشیارم

له‌م دپیره‌شدا دوو زاراوه‌ی (نه‌فی ئیثبات)ی ته‌سه‌وو‌فی ده‌ستنیشان کرد
که هه‌مدیسان گه‌رانه‌وه‌یه بو (مۆله‌که) و په‌ریشانییه‌که‌ی پیشوو که
شوێشی دل‌پیشان ده‌دا له لایه‌که‌وه، له لایه‌کی تریشه‌وه دوور نییه

(۲۶) التصوف الاسلامي الخالص / المنوفی. ل ۱۴۵.

هه‌لکشان بگه‌یه‌نیت له پله‌کانی رێگه‌ی ته‌سه‌وو‌ف و قوناغه‌کانیدا، گوتمان
له‌وانه‌یه له دۆلی دامان - وادی الحیره - دا کیرسا‌بیتته‌وه، به‌لام ئه‌گهر
تپه‌ری کردبیت و گه‌یشتبیتته دۆلی هه‌ژاری و نه‌مان - وادی - الفقیر
والفنا - وه‌کو فه‌ریده‌دینی عه‌تتار گوتویه‌تی ئه‌وه حالتیکی تازه‌ی
مورشیده، ئه‌م رێبازه‌ش له‌گه‌ل رێبازه‌کانی تری ته‌سه‌وو‌فیشدا یه‌ک
ده‌گریتته‌وه، به‌نمونه رێبازی نه‌قشبه‌ندی. بو زیاده رووناکیش ده‌لتین
حاله‌کان لای سه‌هره‌وه‌ردی ئه‌مانه‌ن: (۲۷)

(خۆش‌بوستن، تاسه، هۆگری، نزیک، شهرم، په‌یوه‌ستی، گیری و
کردنه‌وه - القبض والبسط -، نه‌مان، مان.)

بو‌روون کردنه‌وه‌ی پری لایه‌نی نه‌مان و مانا‌که با هه‌ندی لاپه‌ره‌ی
کتیبه‌کانی ته‌سه‌وو‌ف هه‌به‌ینه‌وه. شیخ ئه‌مین ده‌لتی: «فه‌نا و به‌قا
ده‌ریاییکی بی‌که‌نار و بی‌بن و بی‌پایانی زانیاری ته‌سه‌وو‌فن، ئه‌م دوو
به‌سه‌ره‌اته مه‌گهر پیاوه هه‌ره گه‌وره‌کانی ته‌سه‌وو‌ف باسیان له باره‌یه‌وه
کردبیت، له به‌ری ئه‌وه‌ته چونکه له دوا پله‌ی ئه‌م رێبازه‌دا، جا رپیسوار ئه‌م
چۆنیه‌ته‌ی به‌سه‌را دیت، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌موو که‌سی ناتوانی له باره‌یانوه
باس بکات.» (۲۸)

دوای ئه‌وه‌ی شیخ ئه‌مین رای ئیمامی ره‌ببانی و شیخ ئه‌بو سه‌عه‌یدی
خه‌راز و بایه‌زید و ئیبنی عه‌ره‌بی و هی دی له‌م رووه‌وه باس ده‌کات، خۆی
ده‌لتی:

«به‌و جۆره‌ی من خۆم بۆم روون بوویه‌وه فه‌نا دوو بابته، بابته‌ی تپکی ئه‌وه
که به‌ده‌ستی به‌نده‌یه، وه ئایا به‌نده له سلوک و خۆ‌پێگه‌یاندن و خۆ
وه‌رزاندن و نه‌فس کوشتنا، تا چ راده‌یه‌ک زال ده‌بی به‌سه‌ری فه‌نا کردن و

(۲۷) هه‌ر ئه‌و سه‌رچاوه‌یه. ل ۱۰۱.

(۲۸) شیخ ئه‌مین عه‌لانه‌دین نه‌قشبه‌ندی، ته‌سه‌وو‌ف چیه، ل ۲۶۲.

له ناو بردنی ههسته ناپاک و ناشایسته و ناپهسهندهکانی دهروونی خویا، و به قاکهشی بریتییبه له وهی تا چ رادهبیتک دهتوانی ههستی چاک و پهسند و باش بکاته جیتشینیی ههسته خراپهکان... هتد» «وه دهروونی له خهلق وای لیکردبیت ههر نهزانی خوی کیتی و چییبه، و جگه له خودا هه موو شتیکی ته نانهت ناوی خویشی له یاد چوو بیتته وه» (۲۹)

«مۆونهی دووهه می فهنا و بهقا بریتییبه له مهقامه مهعنه و بییه که ی، ئەم فهنا و بهقایه، یان خهلاته و خوادادهیه، نهک شتی بیت ریتوار بتوانی بهدهستی بیری، وهکو له وهی بلین ته گهر ته وهنده زیکرت کرد یان ته وهنده سال ریزهتت کیشا، یان گه بشتیتته فلان مهقام، ئیتر بی گومان دهگه پته فهنا و پاشانیش بهقا.» (۳۰)

دوای شیکردنه وهی جوړهکانی فهنا و بهقا و سروشت و پیناسهکانیان دیتته سهر ته وه دهفرمووی (قوشهیری) دهلی: فهنا تیاچوونی پیناسی ناپهسنده و بهقا دامهزراندنی پیناسی پهسنده... پاشان دهگاته ته و نهجمه که وهکو سوفییبه گه ورهکان دهلین ته مانه له چوارچیتوهی «فهرق و جمع و کهسرت و وهحدهتدا کوپونه ته وه... له دواییدا دهلی: «کاکلی ئەم فهنا به نهفسی خوی له ریتگی رهزانه ندیی خودا و ئاکامی هه مووی ته مانه، ته وهته که (لا إله الا الله) بیره دی.

وه ناوه رۆکی ته وه نهفی و ئیسپاتهی لا اله الا الله ته وه خوی بریتییبه له فهنا و بهقا چونکه بهوشه ی لا إله په رستشی هه موو شتیکی داوه ته دواوه و نهفیی کردووه و بهوشه ی (إلا الله) خوا به تیبی خوی هیشته وه ته وه و بهقای خوی ناسیوه، (۳۱) بهلام ئەم دلنباایی و بهئاوات گه یشتنه له شاعیران و که له پیاوانی میژووی ته سه ووف دوور بووه، ته وانیش له گه دل سافیی شاعیری خاوهن دل گوتوو یانه:

(۲۹) و (۳۰) و (۳۱) ههر ته و سه چاوه به ل ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۷۴، ۲۷۵.

دهمی بی هوش و سه رمه ستم، دهمی بیدار و هوشیارم

به تاییبه تی بهر له وهی سافی شیخ بیت شاعیره، شاعیریش له دلی پر له کول و بزوات و مۆله که ی خوی دهروانی، ته و مۆله که یه ی که هوی بزواندنی سه لیکه و ئیلهامه و شیعر به گهرموگوری دههیتته وه. ده تو سه پیری ناکه ی چون ته م پرسیاره پر له سهر سورمانه ی دهیکات و دوولای ناکوکیبی یه کیه تی عه شقی تیدا به دی ده کریت؛ شورش و ئارام، ناله و هاوار و خو شنوودی، ئازار و خو سووتان!

دلێک دهزانی عه شق ئاگره به لام ته گهر په پوله روو له ئاگر نهکات که په پیره ی ژیانیه تی ته دی چی بکات؟ ته مه یه ته و پرسیاره ی ریتگی ئایدیالزم وهلامی بی نه دراوه ته وه و له گه دل شاعیردا دهلین: (۳۲)

دلی بولبول له دهوری باغی گول یاری نهکا چ بکا؟
له تاوی غونچه ههردهم شیوهن و زاری نهکا چ بکا؟
زه مانی له زه تی رۆیی و دهوری زیله تی واهات
ئیتتر یاران له مه ولا روو له دلداری نهکا چ بکا؟
له ئاهی گهرمه وه وایو به بار و هیشکه ئیستیکه
له عهینی چاوهکانی خوین و ئاو جاری نهکا چ بکا؟
شهوی هیجران خه یالی یار دهکا ته صلنه خهوی نایین
به یادی رۆژی وه صلی حهز له بیداری نهکا چ بکا؟
به کوفری زولفی ریتی ئیسلامی به ستووه بۆبه دل ئیستین
وهکو (صهنعانی) دائیم مهیلی زینناری نهکا چ بکا؟

(۳۲) رۆژنامهی (التأخی) رۆژی ۵ / ۱ / ۱۹۷۶، صافی الشاعر الصوفي العاشق / بیمار.

له گه دل وتاره که دا ته غه زه له شم کردبوو به عه ره بی، خوالیتخوش بوو (محمود العبطه) پیتی راگه یاندم که له لایهن هه ندی ماموستای عه ره به وه زور پهسند کراوه.

دلم عهیبی نییه گهر رووی زهمن ته پر کا به خوینی ئەشک
 به ئاهی دوودناکیش ئاسمان تارى نه کاج بکا؟
 له لایى فيرقه تی یار و له سووی میحنه تی ئەغیار
 له هەر دوولا دلی مسکین ره جاکاری نه کاج بکا؟
 هه وای یاری له سهر ده رناچی ئەصله ن لهو جه فای دووری
 دلی بی چاره کهم هه ردهم وه فاداری نه کاج بکا؟
 ئەگه رچی بی وه فای یارم جه فای دا ئەو دلی مسکین
 وه کو صافی له بهد به ختی فیداکاری نه کاج بکا؟

سه ماع له هه ئبهستی سافیدا:

له نیوان موسیقا و ته سه ووفدا پیوه ندیبه کی توند و تۆل هه یه، فه یله سوف
 و زانایانی ئایین پیوه ندی موسیقا و خوشه ویستی خاویان به وه دبار
 کردوه که موسیقا بزوینه ری خوشه ویستیبه، سۆفیه کانیش «سه ماع
 به ئارامی دلی عاشق و خۆراکی گیانی ریبوار داده نین که و موسیقا
 قاسیدی مزگینی هینی ئاسمانیبه له جیهانی قودسیبه وه». (۳۳) ئەمه
 له لایه نی تیوریبه وه به لام ئەگه ر پروانینه لایه نی ره فتار و پراکتیک ده بینین
 پیوه ندیبه که له سهر لایه ره ی کتیب و دیوانی شیعرانه وه، له ره مز و سۆز و
 هیماره ده په ریته وه کۆری زیکر و دلدا نه ساز و ئاواز و کارلیکران و شهیدا
 بوون و تانه وه.

پیشووتر گوتمان له حاله تی (جهذب) دا ده رویش وه کو پارچه ئاسنیک
 موغناتیس رایکی شیتت ئەوها به ره و یه کدیگیری له گه ل (پیر) یان
 (پیتغه مبه ر) یان (خوا) گور ده ستینیت، ئەو شتانه ش که کرداری

(۳۳) د. بدرخان السندي، الموسیقى في شعر الجزيري، مختارات من الأدب
 الكردي، منشورات مجلة کاروان ۱۹۸۶- ل ۲۵۸ - ۲۶۱.

پاکیشانه که ئاسان و پته و ده کهن له چهند زاراو یه کدا خو ده نوین که
 هه موویان چ دوور و چ نزیک یه ک جۆر و یه کسانن له گه ل جه زبه که دا،
 زاراو هکانیش بریتین له: نه مان، وه جد، سه ماع، چه شتن، خواردنه وه،
 ونبوون، پاکیش کران، مه ی، حال... (۳۴)

هه ر وه کو نیکسو ن ده لئ: «زوو به زوو سۆفیه کان زانیان که ده توانن
 پاکیش بوون (إنجذاب) به یاری ده ی ده سترکرد یان سنعه ت ده سترگیر بکه ن
 نه ک به چروگرد کردنه وه ی بیر و لیکدانه وه و به یایی و هۆیه بی فیله کانی
 تری خو خه واندنی موغناتیسیانه (التنويم الذاتي المغناطيسي) (Auto
 hynosis) به ته نیا، به لکو سه رباری ئەوانه ش به موسیقا و گۆرانی و
 سه ما، که ئەمانه هه مووی ده چنه ژیر وشه ی «سه ماع» وه. (۳۵)

له جیهه کی تر دا ده لئ: موسیقا و گۆرانی و سه ما لای ده رویشان چهند
 هۆیه کی دلخوازن بو پاکیش کردنی حاله تی بی ئاگایی که پیتی ده لئین
 (نه مان) که ئەم حاله ته ش به لوتکه ی ته ربیقه ت ده ژمیردی». (۳۶)

وه کو مامۆستا (سه جادی) له پیشه کیی دیوانی سافیدا ده گیتیه وه
 سافی ئیجگار هۆگری ساز و ئاواز و گۆرانی بووه «که ده بیست
 گۆینده یه کی نایاب له شوینیک هه یه تا نه به یه تیا به ئارامی نه ده گرت. هه ر
 لایه بچوا یه ده بوا له گه لی بو نایه... هه موو ده م کۆری دیوه خانه که ی به هۆی
 نه و اخوانانه وه ده توت دیوه خانی خانه دانی په رو یزه! فه قی خدر و ده رویش
 مسته فا - دوو گۆینده تاییه تییه که ی - که به ده نگی ناسوتی ئاوازی
 لاهوتییان به رز ده کرده وه که ده هاتنه سه ر ئاوازی غه زله کانی کاک، سافی
 شوخ و شه نگیه کی تری تیده که وت و وه کو باراناوی به هار فرمی سک

(۳۴) نیکلسون، سه رچاوه ی پیشوو، ل ۶۳.

(۳۵) هه ر ئەو سه رچاوه یه ل ۶۶.

(۳۶) ه. س. ل ۵۳.

دهاته خواروه به به ره له پي پيشاني خوي داده گرتوه و به دهنكي (حبيبي من، تهبيبي من) خوي ده لاواندهوه. (۳۷)

چونكه گوراني و موسيqa هوبه كه له هوبه كاني ساف بوونه وهی گيان و سرکردنی ههست و بچ ناگايی سوفي و بهرز هه لچوونی له ريگه ی گهيشان به خو شه ويستدا. وه له سه ر بنه رته تی پرواداری و خواپه رستی لينگ ده چه سپينی، په مزیک و حاله تیکي پیروژه له نه ده بیات و له پیره وتی ته سه ووف، بی گومان ده شبی رهنگانده وه به کی دیاری له دیوانی غه زه لی سافی هیرانیدا هه بیته.

ته ريقه تی قادری (ذکر) زیکر به ئالقه به ستن و به دهنگ و سه دا و ئاوازه ده کن. له ئالقه ی زیکر دا گورانی و لاوانه وهی دینی و ستایشی خوا و پیغه مبه ر ده چرن. حال لئ هاتنه که یان و کوری (سوزی) ده رویشانه یان راو په سمیکي ته سه ووفی تاییه تیبه. کوری زیکر که دهنکی ته پل و ده ف تیکه ل به هاواری یا حه ی ده رویشان و هاوئا هه نگی ترپه ی ریکی جوولانه وهی له ش ده بیته، حاله تیک به به شداری کوره که ده به خشی که زاروهی (سوز) جوان وه سفی ده کات. له م کاتانه دا هه سستی مرؤف له ناو جوش و خرؤشانیکي ئاسمانانه دا نه وهنده ناسک ده بیته ده گاته نه وپه ری راده ی بی هیزی و توانه وه، رهنگ بی هیچی مرؤفانه ی ده ربیته، له بیته نیبه کی وه ادا که ئاوازی موسیقا و گورانی وه ک په ره کایه ک بهر کاره با بکه ویت ئاوا بو دوا په رده ی له ناگایی ده رچوون راییکیشیته.

له میژووی شیخانی ته سه ووفدا نمونه ئیجگار زوره بو نه و حاله ته ی که شیخه گه وره کان له کاتی گو یگرتنی ئاوازی موسیقا و گورانییدا تووشی شله ژان و باری (وهجد) بوون، به راده به ک له دنیا دا براون جلویه رگی

(۳۷) عه لانه دین سه جادی، دیوانی سافی (پیشه کی).

خوبان زیوار زیوار کردووه و پرووت و قووت سه ری خوبان هه لگرتووه. له م باره یه وه دهنگواسی ذه نوونی میسری، جنیدی به غدادی، نه بو یگری شبلی و ئیبنوفارض، به ناوبانگه. (۳۸)

«به هه ر جو ری سافی وه کو پی ریکی خواناسی پایه به رز بوو، ئاشناو عاشقی دهنکی خوش و جه مالی گه شی ته بیعه تی گو ل و نه وای که و بولبولیش بوو. له کاروانه کانی به غدا و باره گای گه یلانیدا که به ناو کولان و بازاردا تیده په ری و دهنگیکي خوشی بهر گو ی ده که وت ئیتر ئاوری له وه نه ده دایه وه که نه و شوینه چ شو تینیکه و نه و دهنگه چ دهنگیکه ده بوایه بچوایه بو لای و به دهنکی گریانی خوی دهنکی گو ینده ی نه هیشتا یه. (۳۹)

نه ز وای ده گم غه زه لی (نه ی مو تریبی حه ریفان) نمونه یه کی سوزی ده رویشانه یه سافی هینا وه تیبه سه ر کاغه ز، چونکه غه زه له که ده لیی کومه له ترپه یه کی موسیقای پر له جوشی ری کو بیته که له نه نجامی تیکه ل و پیکه ل بوونی وشه کانی رسته ی هونرا وه دا (مانا) له نیو هه وای خرؤشا ویدا تیکه ل به یه ک بووه. وانا گو یگر هه ر گو یی له دهنکی ترپه ی ده ف و ته پل و زرنگی پیته کان بیته و پیوستی به زور ورد بوونه وه نه کات له مانا و له جیا کردنه وهی وشه کان... خویشی که هه ر حاله تیکي بی ناگایی ون بوونه، نه مه ش سه رباری سیفه تی سواری و هه لقولا ویی شیعه ری شاعیر و ته رده سستی له ده ربیندا.

نه ی مو تریبی حه ریفان ده س که به نه غمه خوانی
ئاوازی تو یه بو دل و ده ف ده کا غه مانی
به زم ت شیفا یه ساده ی، بو م لیته به ریه ت و نه ی
نه و ده ردی دل هه تاکه ی؟ چی ما وه عومری فانی؟

(۳۸) بروانه: عدنان حسین العوادی، سه رچا وه ی پیشوو.

(۳۹) پیشه کی دیوانی سافی، ل ۱۰.

بۆيە موتريب و نهغمه خوان و بهزم و ناوی مهقام و نامرازهکانی موسیقا زۆرجار له غهزهلهکانیدا بهرچاو دهکهن:

دلم پهژموردهیه ئیستت دهخیل موتريب سهدايي بي
له دهست هیجرانی یارم نیو نهفهس ماوه وهفایي بي
له باتی شادی و خویشی گهلی بیمار و غهمناکم
مهگه بهم (لاوک) و (حهیرانه) (نیوه شهو) بۆم شیفایي بي
غهمی هیجرانی تاکه ی بی سهدا ی نهی، موتربا ساده ی
(بهیات و شوور و ماهوور و قهزاز و دهستگایي) بي
به بی ئوازی توئه لا نیییه چاره ی دلی شهیدا
دهخیل دهنگی (سهبا، راست و حیجاز و چارگا) یی بي
له پاش مردن وهسییهت بی له جیی یاسین و تهلقینم
سهدا ی (دیوان و عورفا) و دهنگی (کوردا) و (قوریا) یی بي

هه بهم جوړهش کاکي هیرانی عه ودالی دهنگی کهو بووه و له
غهزه لیکدا هو ی خولیای راوی کهو تی دهگهین... کهوا پرونی دهکاتهوه
چونکه دلدار ی چاوی (بازاه بۆیه راوی کهو دهکات. بازه کهی خویشی
پیری خۆی، شیخی گهیلانییه که زانراوه به باز و شههباز و سپییه باز
به ناویانگ بووه.

بۆ شکاری مورغی وهحشی نهک هه لۆ و شاهینم
عه شقی چاوی بازی خۆم بۆیه راوی کهو دهکهم

چهند سهرنجیک له شیعری سافی:

لهو چهند لاپهرا نهی پیشوودا، تکاکارم هاتبینه سهر ئه و باوهره که سافی
شاعیریکی بههره داره و بههره شیعییه کهشی پیش هه موو بههره و
پایه یه کی تری شاعیر کهوتوو و بووه ته پالپشتیکی بهه یز بۆ
بهرزبوونه وهی ناوی له ناو شاعیراندا و گهرم کردنه وهی گیانی شیعری له م

موتريب به ساز و نهی بی، ساقی به جامی مهی بی
تا عاجزی مه تهی بی، رووکهینه شادومانی
باساقی روو له مهی کا، بی دهفعی ئه و غه مهی کا
جه مشیدی جام و کهی کا کهیدا ئه مانی مانی؟
بۆم لیسه چهنگ و عووده، ره مزه له یا وه دووده
با کوژه بی سه سووده، ئه م سه ره با نه زانی

دهبینین وشه و رسته موسیقاداره تیکه لاوهکانی (غهمانی، ساده ی، بهر
بهت و نهی، عاجزی مه تهی، شادومانی، بی دهفعی، کهیدا ئه مانی
مانی، ره مزه له یا وه دووده... هتد) به سه ره گوێگردا تیپه ره ده بن ری خو ش
دهکهن که به بی په رده یه کسه ره بچه کانی دل و له ویدا گوړ
هه لۆقوتین. (٤٠)

له کوړی ته سه ووفدا (سه ماع) به جاریک دهر د و دهرمانی ئه و که سه یه
که ریازت و خه لوه تی دوور و دریژ ئاوتنه ی دل و دهر وونی مشتومال
دهکهن و له په ره ی گوړ و ههستی هونه رمه ند و تریفه ی مانگ ناسکتر
ده بیته. ئیتر هه ر شایانه له ئاوازا بتوتته وه و خوړاکی ئاواز ببوژتته وه.

(٤٠) وردکردنه وهیان بهم جوړه یه:

(غهمانی: غه مهکانی دل. ساده ی: ئیتر ده ی خیرا. بهریت و نهی: دوو جوړه
ئاوازی موسیقان. مه تهی: هی ئیسه طه ی بکا و عاجزی ئیسه لول بدا.
شادومانی: شادی. بی دهفعی: وهره دهفعی بکه. کهی دا ئه مانی مانی: کهی دا
سه لامه تی و مانه وهی (مانی) وینه کیش.

ره مزه له یاوه دووده: ره مزیکه له بانگی ئه ی خوا ی به زه ببیدار که (ودود) ناوتیکه
له ناوهکانی خوا.

ئهم گوژانییه، تایه ر توفیق، به ئاوازیکی تورکی له (رادبۆ) تو ماری کردوو. بهر
له ویش له چله کانه وه عه لی مهردان غه زه لی (ئهم په رچهم و ئه گریجه هه مووی
دوژمنی دینه ای کردوو به گوژانی و له سه ره قهوان تو ماری کردوو.

سه‌رده‌مه دوا دوا بییه‌دا، له کاتیکدا شیعی کلاسیکی بیوو به‌قوتابخانه‌ی چاولینکردن و جوینه‌وه و مه‌یین. به‌تایبه‌تی که له سه‌ده‌ی بیسته‌م و دوا‌ی شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌می جیهان ناوه‌رۆکی شیعی کوردی گۆرانی تی‌ که‌وتبوو و خه‌رمانی غه‌زه‌لییات له لا چه‌پ و په‌نادا گیرسابوو.

سافی له‌به‌ر پایه‌ی کۆمه‌لاتیی خۆی و له‌به‌ر سرروشتی جو‌ری ته‌ریقه‌ته‌که‌ی خۆی له‌یه‌ک جغزدا گیر کرد و په‌لی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌کوتا، نه‌بابه‌تی سیاسی و نه‌کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ باسی گوزه‌ران و ژبان و ته‌نانه‌ت دیه‌نه‌کانی سرروشتی جوانی ناوچه‌که‌ی هیچیان له‌ دیوانه‌که‌یدا جیتی خۆیان نه‌کردۆته‌وه.

هه‌تا غه‌زه‌لیاته‌که‌شی دلداریی ژنی پیوه‌ دیار نییه، تاکه‌ سه‌رچاوه‌ی رۆشنگیری و سه‌وداداریی شیعه‌کانی ته‌ریقه‌ت و ئاینداری و دیوانی شاعیرانی رپیازی ته‌سه‌ووف بووه، چ فارسی و چ کوردی. ئەو کۆمه‌له‌ شیعه‌ فارسییه‌ی نووسیویه‌تی به‌لگه‌ی ده‌سته‌لاتی شاعیره‌ له‌ مه‌یدانی هۆنینه‌وه‌ی شیعه‌دا. وا دیاره‌ له‌ کوردیدا شیعی مسته‌فا به‌گی کوردی، حه‌ریق، مه‌حوی، تایه‌ر به‌گی جاف، ئەده‌ب و وه‌فایی خۆینده‌ته‌وه‌ و کاریان تی‌ کردووه‌ و ئاشنایه‌تی و سه‌ر و سه‌ودای شیعی له‌گه‌ل مه‌نفی و حسینی و عه‌ونی له‌ کۆیه‌ و نه‌زه‌تی ره‌واندزی و له‌گه‌ل کانی و بیخود و داماو هه‌بووه‌... توانیویه‌تی ده‌نگی شیعی خۆی به‌رز هه‌لبه‌ر و بی‌ به‌ده‌نگیکی ره‌سه‌ن و ریز لیگیرو له‌ ناو شاعیرانی به‌رجه‌سته‌ی کوردستاندا.

سه‌ودا کردن و ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل شیعی شاعیراندا، ته‌نیا ئاگاداری و چیژ لی‌ وه‌رگرتن و په‌سندییه‌... هه‌ندی جاریش به‌هه‌وای سه‌رگه‌رمی به‌شداریییه‌ له‌ مه‌یدانی سوارچاکی و جریده‌بازیدا ئەویش ئەسپی خۆی تاوداوه‌ و شانی له‌ شانی شو‌ره‌سواران داوه‌. زیاتر ئەم کاره‌ش له‌ هونه‌ری (نه‌ظیره‌) دا ده‌رده‌که‌وی.

ئه‌گه‌ر (مه‌حوی) له‌سه‌ر پاشبه‌ند (قافیه‌ی (چ بکا) غه‌زه‌لی نووسی‌یی و به‌تایبه‌تی له‌و شاه‌یه‌ته‌دا گه‌یانیدیته‌ لوتکه‌ی هونه‌ری: (٤١)

که‌ هه‌لگیرسا له‌ نووری باده‌ شه‌مع‌ی حوسنی جانانه
نه‌چیتته‌ سه‌ر ته‌ریقه‌ی حه‌زه‌تی په‌روانه‌ دل‌ چ بکا؟

سافی به‌که‌رسته‌ی تایبه‌تی خۆی و به‌زادی بی‌ر و زه‌ین و هه‌ستی پر له
کۆلی خۆی نووسیویه‌تی:

دل‌ی بولبول له‌ ده‌وری باغی گۆل‌ یاری نه‌کا چ بکا؟
له‌ تاوی غونچه‌ هه‌رده‌م شیوه‌ن و زاری نه‌کا چ بکا؟

که‌ سه‌رتاپای غه‌زه‌له‌که‌ سیبه‌ری ره‌زاگرانی خواسته‌وه‌ و جوینه‌وه‌ی لی‌
به‌دوووه‌ و به‌دارپشته‌یه‌کی ورشه‌دار و جوانه‌وه‌ هاتۆته‌ پيشه‌انگای خۆ
نواندنه‌وه‌.

هه‌روه‌ها پاشبه‌ندی (بی‌ تو) که‌ کوردی و نالی به‌ر له‌ و چهند غه‌زه‌لیکی
به‌ناوبانگ بنیاتیان ناوه‌ ئەویش وه‌ری گرتووه‌ و چه‌پکه‌ گۆلی خۆی بی‌
نه‌خشاندووه‌:

حه‌بیبا دل‌ گه‌لی بیماره‌ بی‌ تو
له‌به‌ر دووری له‌ روح بیزاره‌ بی‌ تو

به‌لام کاتن (په‌سه‌ندی) شاعیر ده‌گاته‌ راده‌یه‌کی زۆرت‌ر و به‌روه‌ژوورتر
ده‌چیت، و بو‌ ئەوه‌ی شیوه‌ی کاریگه‌رییه‌که‌ی نه‌بیته‌ مایه‌ی گازانده‌ و
لیپرسینه‌وه‌ رپگه‌ی هونه‌ریکی شیعی باوی جارانی عه‌ره‌بی گرتووه‌ که
پی‌ ده‌لین (معارضه‌) که‌ ئەوه‌تا شاعیر له‌سه‌ر هه‌مان پاشبه‌ند و کیشی
شیعی شاعیرتیکی به‌ناوبانگ هه‌لبه‌ستیک هه‌لده‌چنی. له‌ ئەده‌بی
عه‌ره‌بیدا شیعه‌که‌ی ئەحمه‌د شه‌وقی (٤٢)

(٤١) دیوانی مه‌حوی مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس / به‌غدا ١٩٧٧، ل ٢٣٠.

(٤٢) موسیقی الشعر، د. ابراهیم انیس، چاپی پینجه‌م.

مضناك جفاه مرقده

وبكاه ورحم عووده

معارضه‌ی شاعری شاعیرتیکی کۆنی ئەنده‌لووسییه که ده‌لی:

یا لیل الصب متی غده

أقیام الساعة موعده

ئەگەرچی پاشبەند (قافیە) مالتیکی مەعافە بۆ ھەموو شاعیرتیکی بەلام ھەندێ قافیە نایابن و بابەتەکانیان لەگەڵ خۆدا جۆشاندوو و کردوو بەیەک جەستە و دەلیتی مۆزک و جێ پەنجە و نیشانی وەستا شاعیرەکی خۆی پێتوہیو لێی نابیتوہ بەو مەرجه ئەگەر قەسیدەکە بابەتییکی نایاب و بەنرخێ ھەبێ و بەناو خەڵکدا ناوبانگی بلاو بووبیتوہ. ئەنجا شاعیر کہ ئەم جۆرە شیعراوە دەبینێ دەبەوێ ئەویش لە تەلی ئەو تارە ئاوازتیکی بەرز بکاتوہ، بێ ئەوہی دەست پیسی لەگەڵ بەرھەمەکی بەردەمی بکات. لای خۆمان بەم ھونەرە شعیرییەیان گوتووہ (نەزیرە- نظیرە).

نمونەییەک لەم نمونانە شعیرە بەناوبانگەکی تایەر بەگە:

تابەکە ی قوربان بنالم من بەئیش و دەر دەوہ (٤٣)

دەس بەئەژنۆ، قور بەسەر، دايم بەرەنگی زەر دەوہ

سەرنجی سافی راکیشاوہ، چ لەبەر شیرینی و ناسکیی و تەکانی و چ بەساکاری و دارشتنی بێ گرتی شعیرەکە و چ بەھۆی پاشبەندە نوویاوہکە یوہ، بەتایبەتی پاشگری (وہ) لە زار زمانی جافدا باوہ و لە ھی خۆشناوہ تیدا کەمە... یان ھەر نییە.

بۆیە سافی لەسەر بنەرەتی شعیرەکە دا دەلی:

گریہ و زارم لەگەڵ بولبول قیاسی ناکری

چونکہ تا مردن (دەنالم من بەئیش و دەر دەوہ)

(٤٣) دیوانی تاهیر بەگی جاف، ھەولێر ١٩٦٦، ل ١٥.

تایەر بەگ دەلی:

مەرجمەت کہ زوو پرۆ قاسید بلتی دەر دی دلم

نازی پاپۆشت دەکیشم من بەتۆز و گەردەوہ

سافی دەلی:

(قاسید) ئ گەر بێ لە تۆ بینێ سەلام و بیته لام

ژیری کەوشی ماچ دەکەم قوربان (بەتۆز و گەردەوہ)

تایەر بەگ دەلی:

پۆژی ئەووەل بوو کە زانیم من دەبێ دێوانە بم

عاشقی تۆ نەوعی مەجنوون وان بەکیوو ھەردەوہ

ئیلتیماسی طاهری بێ چارە قەت سوودی نییە

تۆ کە دايم شەر فرۆشی بەو دلە ی وەک بەردەوہ

سافی دەلی:

گەر بلتین سافی لە عەشقی لەیلەکە ی کیو جیگە

تۆ بلتی (مەجنوون سیفەت پرووی وا لە چۆل و ھەردەوہ)

دەردی من بەو چاوی بیمارت ئەگەر دەرمان نەکە ی

چۆن بەئومیدی شیفام (لەو دلێ وەک بەردەوہ)

بەلام سەیر دەکەین جوانترین یان شابەیتی شعیرەکە ی تایەر بەگ ئەو

بەیتە یە کە لە گونجان و تیکەل کردنی خۆی بەسروشت و یار و دلدار و

رەنگەکاندا وینە یەکی جوانی نەخشاندووہ کە دەلی:

ھەر وەکو قەوس و قوزوح با دەست لە گەردن دا بنیین

تۆ بەسوخمە ی ئال و سەوز و من بەرەنگی زەر دەوہ

سافی پەیرەوی نەکردووہ و خۆی لەو دلدارییە ھەستدارە لاداوہ و بەلای

لەشولارەوہ نەچووہ و پێچکە ی سکالا و گریانەکە ی خۆی گرتووہ، بۆیە

وینەکە ی ئەو لەو بارە یوہ لە رەنگ و ھیل و مەودادا کزترە، ئەوہ تا دەلی:

ئىشى زامم وا له بهىنى عالهمى مهعلووم بووه

گه له خويى چاوهكان و گه له رهنگى زهردهوه

هه بهم جوړه نهزيره غهزلهيكي بهناوبانگى (حەريق)ى كردووه كه له
كوړى گوزانى و لهگه له ئاههنگى مهولوود خويندنه ودها بهمهقام دهگوترا و
شيعريكي ته پ و بر و بهجوژه: (۴۴)

هه موو كهس بابزاني من كه سهوداى زولفى دوواتم

له خانهى كوكدان كۆلم، بهفهزى شاي روخت ماتم

جا قافيه گهلى (سهوداتم، بالاتم، تاتاتم، ئهوا هاتم، راهاتم)
بهجوړيكي جوان له چهند دپريكي پر له جوژ و خرؤش داده پيژيستهوه، ئه و
ورده كارييه رهوانبيژى و روونبيژييهى (حەريق) كردوويه تى ئه و ئىشى
پييان نيبه و لتيان دهگه پي.

چهند جوانه كه (حەريق) دهلى:

موتالاي حاشيهى زولفى سهرى سه فحهى روخت سه عبه

به وهى چابوو به مندالى له ده رسي عه شقى راهاتم

سافى له نهزيره بيدا گوتويه:

ژيانى من له عه شقى تۆمه زانه غيره تى خومه

سه بهب و ابوو (به مندالى له ده رسي عه شق راهاتم)

زمانى شيعرى سافى:

زمانى شيعرى سافى زمانىكى پاراو و ناسكه، به راده يه كى كه م وشه
قه بهى زمانانى بيانيى تيدا ده بيني، به تايبه تى ئه وانه ي وه كو زارواه و
كه رسته ي به رده ست به زورى زورداره كى شيعرى شاعيرانيان بارگران
كردووه. وشه بيگانه كانى ئه و گشت ئه و وشانن كه له زمانى قسه كردندا

(۴۴) ديوانى حەريق، چاپى دووم ۱۹۶۹، چاپخانه ي (الجمهورية) كهركوك. ۲۹ل.

دووباره ده كرينه وه، چونكه خوى پيويستى به ريز كردنى قافيه و رسته ي
قالب به ستى نه بووه، نه هاتووه قافيه ي وشه ي بيگانه كو بكا ته وه، به لكو
قافيه ي كوردى په تى سافى له نۆژه نه وه زور به كار هيتناوه، له لايه كى
تريشه وه ئه و قافيانه ي به كار هيتناوه كه ئاسان و زور بلاون. ئه وه تا له
غه زله ي كدا ئه م قافيانه ي كو كردۆته وه: (تۆ، شه بو، رۆ، خۆ، سوتوسۆ،
شه و رۆ، بۆن سو، كو). له غه زله ي كى تر دا ئه مانه ي كو كردۆته وه:
(باغه وان، ئاسمان، نه مان، گران، جان، نيشان، ژان). هه روه ها له چهند
غه زله ي كى تر دا: (بيمار، بيتزار، ديوار، هوار، بى عار، تار، ئه غيار،
سه ربار)

(خويتناوه، هيتناوه، قه و ماوه، شپواوه، ماوه، ئه علاوه، له خه و ماوه، لى
داوه).

(گرتووه، كردووه، ده رچووه، خويندنووه، كردووه، رابوو، هاتووه،
لاچووه، نووستووه، دانىشتووه).

سه باره ت به وه كه غه زله كانى سافى له نيوان ۷ تا ۹ دپي دان، ئه مه
كارى ئاسانتر كردووه... پيويستى به بار قورس كردنى سنووه تكارانه يان
زوردانه دهم نه كردووه، ته نيا يه ك هه لبه ستى نه بيت كه قه سيده يه كى
(۲۶) دپرييه. ئه وه ي كه ده لى:

لۆمه م مه كه ن ياران ئه م عه شقه چ به لاي بيكه

له م حاله ته نازانن بو دل چ جه فاي بيكه

ئه ميش له سوژيكي ده رويشانه ده چي ت و قافيه كانى تا بلتى سوارن،
عه ره بييه كانيشى ئه و وشانه ن كه ئاشنان به دل و ده روونى گو تيگرى كورد
وه كو: به لا، جه فا، هه وا، خه تا، سه دا، هه با، وه فا، دوعا، ده وا، جه زا...
تاد.

له ناو پاشبه نده كانيشدا دارشته ي جوانى به ره هم هيتناوه به هزي

هاوده‌نگیی (یه‌ک) و (بیک)هوه وه‌کو له وشه‌گه‌لی: لاییکه، باوک و داییکه، خوداییکه (یه‌که)، په‌ره‌کاییکه.

زمانی غه‌زله‌کانی سافی ئه‌و زمانه یه‌ک‌گرتوه‌یه که شاعیرانی کوردستانی خواروو له قوتابخانه‌ی شیعری بابان شیعریان پێ نووسیوه، ئه‌گه‌رچی زار زمانی شاعیر که خوشناوییه، که‌موزۆر له‌گه‌ل ئه‌و زمانه یه‌ک‌گرتوه‌دا جیاوازی هه‌ر هه‌یه، به‌لام ئه‌وه وه‌کو په‌روانه‌ی پرووی کردوه‌ته‌ چرای زمانه ئه‌ده‌بیه‌که و گوتی به‌و جیاوازییه نه‌داوه، به‌لکو سوودی لێ بینیوه. ئه‌نجا چ بێ ئاگا و چ به‌ئامانج هه‌ندیک لایه‌نی تاییه‌تی زار زمانی ناوچه‌یی ده‌رخستوه و به‌گشتی به‌ورده‌کاری زمانزانی ده‌ژمێردرین و پتووستی به‌لێدوان هه‌یه.

یه‌ک‌یک له‌و ورده‌کاریانه ئه‌لفی بانگ کردنه که به‌(ناوی) بانگ لێ کراوه‌وه ده‌نووسن (له فارسیشدا ئه‌مه هه‌یه) ئه‌وه‌تا سافی له‌م شاعرانه‌دا ئه‌لفی بانگ به‌و جو‌ره به‌کار ده‌هێنن:

حه‌ببیا! خۆت ده‌زانی بۆ له‌عالم بێ موبالاتم
ئه‌ی فه‌له‌کا! خه‌تام نییه.

عه‌فوی بکا غه‌ففارا! شایان به‌عه‌فاییکه

جگه له‌مه که تاییه‌تی ئه‌و زار زمانه‌یه کۆمه‌لێک دارشته و وشه‌گه‌لی ناوچه‌یی خستوه‌ته‌ ناو توپی شیعره‌کانی که‌وا زمانه ئه‌ده‌بیه‌که‌ی پێ نه‌خشین ده‌بێ. وا چه‌ند نمونه‌یه‌کیان لێ ده‌هێنینه‌وه:

- حه‌قیتم به‌مانا حه‌قم هه‌یه، که بۆ که‌سی سییه‌م ده‌گوتری حه‌قیتمی یان حه‌قییه‌تی، هه‌ر به‌م جو‌ره وشه‌ی (هه‌یت) و (هه‌یتی) به‌مانا هه‌مه و هه‌یه‌تی به‌کار دێت.

- وشه‌ی (ماژۆ) به‌مانا لێ مه‌خوره، هاودژی (باژۆ)یه. ل ۳۱.

- وشه‌ی (گرو) و اتا گره‌و. لاپه‌ره (۵۳)ی دیوان.

- وشه‌ی (ناسیته‌وه) و اتا ناحه‌سیته‌وه. ل ۵۳.

- (تا بووی) کورت کراوه‌ی نه‌ده‌بووی. ل ۳۷.

- (ویش) و اتا ئه‌ویش. ل ۴۰.

- ئه‌و چاوغانه: رژایه، درایه، نه‌مایه، نۆشییه، جو‌شییه (به‌رامبه‌ر به‌(رژاوه و دراوه... تاد) به‌کارهاتوه.

کۆتایی و ئه‌نجام:

پێناسه‌ی شیعری سافی هه‌ست و سۆز و جو‌شانی دله، نه‌یوسته‌و بال به‌سه‌ر فیکر و وردبوونه‌وه‌ی قوول و به‌گرێدا بکێشێ، چونکه ئه‌و شاعیرێکی گۆرانیبێژ و ساز لێده‌ری کۆری خوشه‌ویستییه نه‌ک فه‌یله‌سوف و مه‌لا، دیاره ئه‌مه‌ش مایه‌ی خه‌وش لێ گرتن و لێ تۆژینه‌وه نییه و وه‌کو شاعیرێکی عه‌ره‌ب ده‌لێ: أجمل الأغاني ما ينبع من القلب!

دلێکیش که گرفتاری خوشه‌ویستی خوایی بێت دیاره شیعیرێکی لێ هه‌لده‌قولێ که زاده‌ی هه‌ستی به‌جو‌ش و سۆزی گه‌رم و گورو ده‌سته‌لاتی به‌هه‌رده‌ارییه. ئه‌و دله وه‌کو بلی نا شاعیریش ده‌کا به‌شاعیر. زۆر له‌و شاعیرانه‌ی که به‌راشکاوی شیعری ته‌سه‌ووفیان نووسیوه، یان له‌سه‌ر بناغه‌ی فه‌لسه‌فه شیعری سۆفیانه‌یان دارشته‌وه، شیعره‌کانیان ئه‌و سۆز و گوداز و ساکاری و په‌وانی و هونه‌ری پراکتیشانه‌ی تیدا نییه که له شیعری سافی هیرانییدا هه‌یه.

بێخود

وینەیهکی دەروون و هەلبەستەکانی

پێشەکی

مەلا مەحمودی بێخود «له محبیطی سلێمانیدا شاعیریکی بەناوبانگ بوو»^(۱) و سالی ۱۹۷۰ دیوانی شیعەرەکانی کوردی و فارسی چاپکراوه و کوردییەکی ۱۶۰ لاپەرە گرتۆتەوه^(۲) ئەم چەند لاپەرەیه له گەڵ تەمەنی ۷۷ سالی و چ نەبێ تەمەنی نیو سەده شیعەر دانانی له لایەک و له گەڵ دەست بەتالی ئامادەییەکی تەواوی خۆپندنهوه و نووسین و خەریک نەبوونی بەکوژشی نان و گوزەران له لایەکی ترهوه زۆر کەمه.

شاعیریکی شە دووبەش له سێ بەشی ژبانی له سەدهی بیستەمدا رابواردوو که سەردەمی کارهبا و چاپ و هاتنه ولاتی بەرهممی زۆری تەکنەلوجیا و پیشەسازی و سەردەمی بیروباوهری سیاسی له یەکداوو هەرای ریتاز گەلی سیاسی و سەردەمی شوێش و بزوتنهوهی نیشتمان پەرهری و سەردەمی ئیستعمار و لەشکرگای دەولەتانی رۆژاوا و سەردەمی لەشکرگای سۆشیالیستی سۆقیهتی و ئەوروپای رۆژههلات.

له سەردەمی کدا ژباوه دوو شەری گەورە جیهانی تیدا رووی داوه و دەنگدانەوه و کاربەگەریان ئەم سەر تا ئەو سەری جیهانی پر کردوو. له کۆمەڵی کوردهواریشدا گۆرانکاری زۆر گەورە رووی داوه چ له لایەنی سیاسی و چ له لایەنی کۆمەڵایەتییهوه، شوێش و بزوتنهوه رزگاربخوازه

(۱) شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی یەكەم، رەفیع حیلمی. بەغدا ۱۹۴۱ ل ۵۲.

(۲) دیوانی بێخود، کۆکردنهوه و ریکخستن و لەسەر نووسینی محەمەدی مەلا کەریم، بەغدا/ ۱۹۷۰.

زۆرهکانی کورد له کوردستانی تورکیا و ئیران و عێراق و پێک هێنانی حکومەتی شیخ مەحمود و پێکەوهنانی حیزب و کۆمەڵە سیاسییەکان و دەرچوونی گۆتار و رۆژنامه و بلاووبوونهوهی دیوانه شیعەر و کتیبی هەمه جوۆری کوردی و راپەرینی ئەدەبیاتی کورد و تازهکردنهوهی ناوهرۆک و رووخساری شیعری کوردی.

که سەیری دیوانه بچووکه کهی بێخود دهکەیت سەد سوێند دهخۆیت که ئەو مەلا مەحموده له م سەردەمه دا نەژباوه و ئاگای له مەحمودی بێ زهوال نەبووه، بۆیه د. مارف خەزنه دار راست ده بێژی که نووسیبهتی:

«هەر چەنده بێخود بەبوون له نیوهی یەكەمی سەدهی بیستەمدا ژباوه بەلام بەمیشک و خەیاڵ له نیوهی یەكەمی سەدهی نۆزدهم ژباوه، بۆیه شیعەرەکانی شەقلی ئەو سەردەمهی پێوهیه»^(۳)

دەربارهی ژبانی شە داخه کهم له پیشه کی دیوانه کهیدا تەنیا ده دێرێک نووسراوه و پروهەکانی ژین و رابواردن و گوزەرانی روون نەکردۆتەوه.

هەر ئەوهنده دەزانین سالی ۱۸۷۸ ز هاتۆتە دنیاوه، پاش خۆپندن بوته مەلا، سالی ۱۹۰۰ کراوه بەحاکمی هەلەبجە... ئەم وهزێفهیه چی بووه و تا چەند لهوێ ماوه تەوه و کهی گەراوه تەوه سلێمانی و کهی و چۆن دەرسی له قوتابخانهی میری گوتوو تەوه؟ پاشان نووسراوه له ۱۹۴۷ دا کاکي مردوو و پێش کۆچی ئەو چەند سالیکی له هەلەبجە بەسەر بردوو، بەلام نازانین چی کردوو و بەچییهوه خەریک بووه؟ له ۱۹۴۷ وه بووه بەمفتی تا مردنی له سالی ۱۹۵۵ دا له سلێمانی بووه. ئیتر ئەوهنده زانیارییه کهمه نابێتە پالێشستی لیکۆلینهوهیه کی باشی ژبان و ناسینی بههره و توانا و ئاگاداریبوون له ئاکار و هەلسوکهوتی ئەم شاعیره.

مامۆستا رەفیع حیلیمیش کهمی لایهنی له لایه نهکانی ژبانی شاعیری

(۳) له بابەت ئەدهبی کوردییەوه، د. مارف خەزنه دار. بەغدا/ ۱۹۸۴ ل ۳۰۷.

پروون کردۆتۆهوه، كهوا شاعیر ژنی نههیناوه و بهشاعیری لاهوت ناسراوه... هتد. جا ئیمه لیهدا بو ناسینی شاعیر دوو سهراچاوهمان له بهر دهست دایه، یه که میان: شیعره کانی، ئەوانیش له ههلسوکهوتی ژیان و باری کۆمهلاتی و سیاسیییهوه دوورن و پروداو و ههواله کانی سهردهم زۆر به کالی و له پناهوه نه بیته له دیوانه کهیدا رهنگ ناداتهوه. دووه میان ئەو ههوال و دهنگوباسانهی دماوهدم پیمان دهگه نهوانیش به لگه دار نه کراون به نووسین.

شاعر و ههستهوهری:

بیخود وادیاره یان شیعی نهگوتوه، یان که گوتویهتی بهو په پری خو ئاماده کردنی زهینی و دل و ویژدانیهوه دهستی داوهتی. ده ماری میسکی وا گوشیه که ته زوووه کانی به ناو لاشه شیعره کهدا تاوانه تهوه، خویشی وه کونه خویشیکی ههستهوهری (حساسیهت) هه موو پنتیکی له شی به هاواروه هاتونه جۆش و بروسکه دان. به راستی ههستیارییه که به شیعره کانهوه دیاره، بهرگیتی نایابیان پێ به خشیوه، ئەم بهرگهش له لایه نی تریه و کیشی سوار و به جۆشهوه، له لایه ن رستهی دارشته و وشه هه لێژارده و رووناک و دهرپینیکی ئاسان و دوور له گری و گۆلهوه زۆر جوان خۆی ده نویتێ... ئەم ههستیارییه جۆرێکه لهو ده مارگرژییهی که رهنگی له ژبانی شاعیر داوه تهوه و کردوویه به گوشه گیر و یه که رهنگ و نه گۆر و بی هیوا.

ئەو بابته وشکانه ی ئەو بو شیعی هه لێژاردوون به تایبه تی شیعی بو نه کان وه کو، مندال بوون، ژن هیتان، مردن، نامه ناردن، هاو پتیه تی، مه دحی هه ندی کس، مه دحی شیخ، شیعی پارێزکاری و زاهیدانه... هتد. زۆر لهو بابته تانه، بابته تی مونسه بهن، لاوانده وه کان هی مردووی زۆر نزیک نین. پاشان بهر لهو شاعیران ئەم بابته تانه یان به چه ند جۆر

کوتاهه تهوه، له گه ل ئەمانه شدا هه مووی به ههسته وه ریبه که ره نگدارن... ههسته وه ریبه که به سه ر وشه و رسته ی شیعه کاندایا تاوا ته وه که موچرکی پر له بریسکه ی هه ست و سۆز په خشان ده کهن.

سه بیری که، که رووده کاته شیخ و ده یه وی بچیته لای چۆن ده بی به تنۆکه ئاوێک و له بهردهم کۆلانه ی مالی شیخدا ده تویتته وه؟ پروانه ئەو هه موو ههسته وه ریبه که چۆن سۆز و تاسه ی گه ییوه ته ئەوپه ری ده مارگرژی پالی پتیه ناوه که خۆی بکا به سه گی را کردوو به ره و ده رکی مالی شیخ و وه کو په روانه ی به ره و گری مۆم گه رم داها توو وایه:

ئەوانه ی شه معی به زما رای دی ن په روانه که ی خۆت هات
به شوعله ی ئاگری رووت جه رگ و دل بوریا نه که ی خۆت هات
به گۆزه ی پر له ئاوی دیده و و گه سه کی موژه قوربان
له بو ته نظیفی رتگه ت خادیمی ئاسانه که ی خۆت هات
ن ئیتر بو خاتری ریشی سپی شیخی ضیا هه ددین
عیلاجی روو ره شم موسته غریقی عیصیا نه که ی خۆت هات

هه ر به م جۆره یادی چه ند شیخیکی شاره زوور ده کاته وه، هه رگیز عاشق بو دولبه ر و دایک بو رۆله ون بو وه که ی ئەوه نده به کول و به سۆز نانا لیتنی. به راستی پله ی گه رمایه ههستیارییه که ی وا سه ری کردووه که به ته واوی جهسته ی شیعه که ی به گر قال کردوه ته وه:

خۆ له دزیایش هه تا ئەحمه د پرنده، تا پریس
تا عه بابه یلی و هه له به جه ی قیبله بو من کردووه
ئهی فیدای ره حم و وه فاتان بم، ئەگه ر من یوسفم
ئهم برای خۆتانه و ئاواره و ون کـردووه
گه ر که تان و رۆژ په رسته ی ئیوه نیم بو چ رۆژ و شه و
رووم له مانگ و رۆژی وارما او و بی دن کردووه

نامه‌تان نایهت و ده‌شزانن که چاوپړی ئه‌زله
چاوی تاریکی منی به و سورمه رۆشن کردووه
هیڅه بئ ره‌حمن ده‌لئی ئاسنگه‌ری رۆژی (ألست)
دهرحقی من له‌وحی دلتانی له ئاسن کردووه
گه‌ر ده‌پرسن چۆنه بیخود، درک و دالی ده‌شتی عیشق
دوور له ئیسوه پیی دل‌یشی دهرزی ئاژهن کردووه!

هر ئه‌م هه‌سته‌وه‌ریبه‌ش له‌بابه‌تی دل‌داری و باسی جوانی و نایین
په‌روه‌ریدا دهری‌کی گه‌وره ده‌گپړی و دروشمی تایبه‌تی شیعری بیخودی
پی پروون ده‌بیته‌وه.

ژن لای بیخود:

ئو هه‌لبه‌ستانه‌ی که به‌غه‌زله به‌ناوبانگن، هر له‌و چوارچپوه‌به‌دان که
شاعیرانی پیتشو به‌پروویکی گشتی بۆ نیگاری غه‌زه‌لیان داناوه و بریتین
له دهرپرنی سۆزی خۆشه‌ویستی و باسی وه‌سفی جوانی خۆشه‌ویست و
کاری ئه‌ندامه‌ جوانه‌کانی وه‌کو چاو، برۆ، به‌ژن، برژانگ، دم و لیسو،
زولف.

له‌غه‌زه‌له‌کاندا وینه‌ی ژن وه‌کو خۆشه‌ویستی‌کی تایبه‌ت، یان دل‌به‌ریکی
جوانی دووره ده‌ستی، پیگه‌یشتن دوور، یان مایه‌ی خه‌ون و زبنده‌خه‌ونی
پیاویکی شه‌یدای له‌شولاری ناسک و ره‌وشت و هاوده‌نگی میینه‌ی
ناره‌زوی سیکس بزوپین نابین. ئه‌گه‌ر که‌م که‌مه‌ ناوی شیرین، عه‌زرا،
له‌یلا بیینین، ئه‌وه مه‌به‌ست له‌و ره‌مزانه‌یه که شاعیرانی پیتشو له‌ بواری
خۆشه‌ویستیدا به‌کاریان بردووه و ئه‌و ناوانه‌ نیشانه‌ی خۆشه‌ویستییه
به‌نایینه‌ی که‌ن. هه‌رچی وه‌سفی جوانی و دل‌داریه‌که‌شه ئه‌وه ری به‌وه ناده‌ن
بلتین ئه‌و جوانه‌ یان ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ ژنه. چونکه هه‌رچی جوانی تایبه‌تی

و ناز و ره‌فتاری ژنانه و ئه‌ندام و له‌شولاری ژن هه‌یه ئه‌و خۆبان لی
لده‌دات و باسیان ناکات.

له‌ شوینیکی دیوانه‌که‌یدا (به‌دیعه) خانی کچی شیخ عوسمانی بیاره‌ی
لاواندۆته‌وه، که‌وا (مه‌خدومه‌یه‌کی نه‌ونیهاال و بالای سه‌روو، لیسو خونه‌چه
گول و نه‌وباوه) و مردنی لافاوی غه‌می هه‌ستاندووه و خانووی شادی
ویران کردووه. له‌شکری خه‌م دل‌ی شاعیری په‌ریشان کردووه که ئه‌مانه
هه‌مووی وه‌سفی لاوه‌کی و باوی جارنن و شتیکی تازه‌ی دهرباره‌ی ژن
نه‌گوتووه. هه‌رچه‌نده‌ وا دهرده‌که‌وی که‌م که‌م وینه‌گره‌که له‌ گشتیه‌وه بۆ
(خۆیه‌تی) نزیک بیته‌وه که‌ ده‌لی:

له‌ ناو فرنی دهررونا وه‌ک سه‌موون بۆچی دهرپړی دل
له‌ کووره‌ی سینه‌دا تاکه‌ی ده‌بی جه‌رگیش به‌بوربانی
که‌وا مه‌خدومه‌ییکی نه‌ونیهاالی کاکه شیخ عثمان
له‌ باخی عومری خۆی نه‌خواردبوو هیشتا به‌ری جوانی

به‌لام ئه‌مه‌ش وه‌کو لاوانه‌وه‌ی هه‌موو پیاویک بریتیه‌یه له‌ چوارچپوه‌ی
شعیری شیوه‌نی جارن و هیچی تر. هه‌روه‌ها له‌ لاوانه‌وه‌ی چه‌پسه‌خانی
نه‌قیبیشدا فرمی‌سکی بارانی رژاندووه و ته‌می ماتم ولاتی کوردی
داگرتووه و زه‌مین قوری پیتواوه بۆ وه‌فاتی جه‌نابی (چه‌پسه‌خان) ی ژن:

ژن ئه‌ما (في الحقیقة) خادیمه‌ی قه‌وم
که‌یه‌عنی سه‌ییده‌ی غیره‌ت شکاران
ره‌ئیسسه و خانه‌دان زاده‌ی سیاده‌ت
ئه‌میره و شای ژنانی به‌ختیاران
طه‌بیه‌ی دهردی بیماران برسی
که‌ره‌م به‌خشی برینی دل‌ فیگارن

باسکردنی ئه‌م دوو ژنه له‌ دهره‌وه‌ی که‌وانه‌ی هاوکیشه‌ی نیر و مییه‌تیدا

دهبېنرئ، چونکه يه کهم له بهر پایه‌ی شیخایه تیبی و پتوهندی به باوکییه وه، دووهمیش له بهر ئه وهی که ژنه سه‌بیدیکی گه‌وره‌ی چاکه خوازی شیخانی به‌ناوبانگه و له تمه‌نی پیریدا کوچی دوايي کردووه. ئیتر بیتخود باسی ژنی نه‌کردووه.

نهک ههر باسی ژنی نه‌کردووه، ژنیشی نه‌هیتاوه و به‌لای دیارکردنی تاره‌زووی پیاوه‌تیشه‌وه نه‌چووه... سهره‌رای تمه‌ش کوژ و سوزی میهره‌بانی و خوښه‌ویستی له شیعره‌کانیدا له جوښدایه و وادیار نیبه که دوژمنی ژن بیت و له نه‌نجامیشدا دل شکاو و به‌چاو تاریکانه پروانیتته ژن!

عیشقیکی وا پالی پتوهنداوه ئه و غه‌زه‌له دلداریه به‌جوښانه بنوسیت، که هیچ عیشقیکی به‌راستی له و گهرموگورتر نیبه. ئه‌ویش و‌کو شاعیرانی تر باسی جوانیی سروش و جوانیی یار ده‌کات، سکالای دلی به‌خوښه‌ویستی سووتاوی هه‌لده‌ریتژی و تا ده‌توانی و‌کو په‌روانه ده‌گری. به‌لام له ژیاندا هامنشینی ژنی نه‌کردووه، هاتوچی شانۆ و سینهمای نه‌کردووه و گوپی له ده‌نگی ئافره‌تانی گورانیبیتژ و چاوی به‌وپنه‌کانیان له گوڤاراندا نه‌که‌وتووه، مه‌جلیسی ئه و هه‌تا ژنی (مه‌حره‌می) خوښی تیدا نه‌بووه، له دایه‌ره و بازار و دهر و کولاندا نه‌بووه - چونکه کاری نه‌کردووه - تا تووشی به‌تووشی ژنیکه‌وه بیت. ته‌واو دووره په‌ریژ له ژن و دوور له کونگه‌لی کومه‌ل ژیاوه. ته‌نانه‌ت خویندنه‌وه‌شی له بازنه‌ی تاییه‌تیدا که نه‌ده‌بیاته ههر دیوانی شیعره‌کونه‌کانی فارس بووه که نه‌وانیش و‌کو ئه و له ژن داپراو بوون و فه‌لسه‌فه‌ی خوښه‌ویستی ئه‌وان (ئه‌فلاتونی) بووه و ریتبازی ته‌سه‌ووف خوښه‌ویستی خوايي بو‌مه‌شق داداون، که‌وا دلی سوڤی نه‌ونده فراوان ده‌بیت هم‌مو جوړه خوښه‌ویستییه‌کی تیدا جی ده‌بیته‌وه و ههر جوانییه‌ک کاری تی ده‌کات، با له نیرینه‌شه‌وه بیت. ئه‌مان له مه‌سه‌له‌ی خوښه‌ویستیدا ره‌گی تاره‌زووه سیکسییه‌که‌یان هه‌لکیتشاوه و

ههرچی تاره‌زووه به‌ره‌وشتیکی سووکی تازه‌لی داده‌نین و دهررونی خویان به‌جوړتیک پاک راده‌گرن که له‌م رووه‌وه نمک به‌حرامی ناکهن. ئه‌وان «دلبر له هم‌مو شتیکیدا ده‌بینن».

بیخودیش ههر به‌م جوړه که دهم بو‌تاره‌زووی (ژن) نابات و له ترسی ئه‌وه نه‌وه‌ک به‌جوړی، به‌حالی له‌م رووه‌وه له خشته‌بچیت بویه ناکات و نایه‌وی ده‌ستی له ده‌ستی ژن و چاوی به‌چاوی ژن بکه‌ویت! به‌رامبه‌ر به‌مه‌ش دهررونی ناسکی جوانی په‌رستی‌شی ته‌لیکه به‌هم‌مو په‌نجه‌ی جوانیک ده‌له‌ریتته‌وه، با ئه و جوانه‌کوپیش بن. عورف و عاده‌تیش ریتی له‌م کرده‌ویه نه‌گرتووه و به‌ره‌وشتیکی ده‌گمه‌نی نزمی نه‌زانیه‌وه. بویه بیتخود وه‌سفی جوانیی کوړتیک به‌رگدروو - ل ۱۹ و خورشید ناویک ل ۳۳ ده‌کات له‌گه‌ل زیوردا به‌پینج خشته‌کیه‌ک باسی شیت و شه‌یدایی خو‌ی بو‌ برام ناویک و وه‌سفی سهر و چه‌فیه‌که‌ی ده‌کا ل ۵۸. ههر به‌م جوړه وه‌سفی کومه‌لی له‌و (غیلمانه‌ی) شاری سلیمانی ده‌کات (ل ۸۹ - ۹۰):

له سایه‌ی نه‌خلی تووبای قامه‌تی ئه و نیه‌الانه
سلیمانی به‌هه‌شتی عه‌دله، یه‌عنی پر له غیلمانه
(عه‌لی) که‌یوانه، (توفیق) زوهره‌یه (نوری) شه‌باه‌نگه
(عه‌زیز خان) ئافتابی حوسنه (فائق) ماهی تابانه
له عه‌بدیکی و‌کو من گهر ده‌پرسن: سه‌بیدت کتیه؟
ئه‌میری مالیکی جان یه‌عنی شاهه شاهی خوبانه
ئه‌ونده‌ی وه‌سفی له‌علی لیسوی شیرینی ئه‌مانه‌م کرد
که‌لامم بویه و‌ک به‌نغاله، بیتخود شه‌که‌رستانه

نهک ههر شه‌یدای جوانی ئه‌مانه‌یه، به‌لکو شیت و شه‌یدای عیشقی ئه‌مانه و عه‌بدی ئه و میر و شاهانه‌یه و هه‌مان ته‌لی که‌مانه‌که‌ی مسته‌فا به‌گی کوردی ده‌له‌ریتته‌وه. ههر ئه‌وه‌یه ماموستا ره‌فیع حیلمی به‌شاگه‌شکه‌بیه‌وه دهروانیتته ئه‌م شیعره‌ی باسکراو و ده‌لی:

بیتخود «له مه دحی خهت و په رچهم و لیسوی ئال خوی پی نه گیراوه، له وهیش زیاتر به لکو سه درده میتک هه ندی له و لاوه جوان و شوخانه ی نه دی بی که محیطی پر فه یضی سلیمانی پی گه یاندوون، له گه ل ئه مه یشدا له سه ر بیستن و هه ر له ژیر ته ئسیری لاسایی کردنه وه و حوکمی سه لیه دا به شیعر هه موویانی هونی بووه وه و مه دحی کردبوون و ئه م غه زله ی ئه وه نده جوان و ساده و (موافقی وصف الحال) بووه که زوری لاوه تازه پیگه یشتووه کانی ئه و دوره له به ریان کردبوو. هه ر ئه م شاعیره دلته ر و نه زه ر بازه یشه که گه لئ قه سیده ی له عیشقی حه قیقی محمه د (ص) دا وتوه» (۴) ئیتر ئه گه ر عیشقی سولتان مه حمود و ئه یازی یاوه ر و هوگری بوویته سه ر مه شقی شاعیرانی چا و له جوانی کور پر بووه به کاریکی شاهانه و به ره وشتیکی خو پاراستن له دوا ی ژن و جوانی ژن و عه ییاری ژن و به ریازیکی یه ک ریگایی عیشقی خوا و پیغه مبه ر له قه له م درایت، شاعیر ناهه قی نییه بلئ:

غولامیکم ئه و ا خۆم خسته قاپیی غیره تی تۆوه

به نا و مه حمودم و ئه م هه ر ئه یازم یار رسول الله

به لئ له هه موو ئه و غه زه ل و هه لبه ستانه ی سه ره تا به دلداری ده ست پی ده که ن یان سه رتاپا دلداری حیسان و وینه ی ژن نابین، چ جای ژنه کورد نه به ئاکار و ره وشتی کوردانه ی و نه به ئارایش و خشل و جلویه رگی، نه به کار و کرده ی له ناو مال و دهشت و شاریدا، نه پایه ی کۆمه لایه تی له ناو کۆمه لئ کورده واریدا به هیچی دیمه نی ژنی کورد وینه ناکیشن.

دلدارای یان بی به شیعی زاینده یی لای بیتخود:

ئه گه ر بیتخود له سه ره تای ژبانی و له هه ره تی لاویدا هه زی له ژن بوویت و هه لبه ستی پیدایه لگوتیی و دلداریه کی سروشتی مرۆقانه ی پیکه اتوو له دوو جه مسه ری نیر و می، ئه م جوړه هه لبه ستانه ی ئه گه ر هه بوویت ئه و ا پشتگوئی خستوون و له یاد چوونه ته وه، یان له ناوی بردوون و له پریتکا هه لویستی به رامبه ر به ده روون و ژن و هه لبه ستی دلدارای گۆراوه (۵).

بی گومان بیتخود لاوی ریکو پیک و پۆشته و رۆله ی بنه ماله یه کی به ریز و شاعیریکی خوینده وار و زمانان... له گه نجیدا ده بی بیری له ژن کردبیته وه و خه ونی پتوه دیبیت و شیعی به سه ردا هه لدا بی. بۆچی نا؟ خۆ خوانه خواسته که مایه سییه کی له ئه ندام و توانای له ش و ده رووندا نه بووه! بی گومان و ابووه، هه ر ئه وه شه بۆ ئه و بیره م ده بات که نشوستیه کی - ده روونی وه کو به لایه کی ناکا و تووشی هاتبیت و تووشی ده روون به ستن و گری تیکه وتنی سایکولوجی کردبیت. بۆ ئه مه ش پشت به هه والی به سه ره اتی ژبانی تایبه تی ده به ستین هه ر وه کو له خزمه کانیم بیستووه. (۶) ده لئین گویا بیتخود له ته مه نی لاویدا بووه ته حاکم (قازی ئه مرۆ) له هه لبه جه، له ویدا کچیک به ده زگیران ده کات و چاوه روانی ئه وه ده کات که ی شه وی سووری په رده ی ریک بخریت و به کامی دلئ خۆی بگات. کچه ش تابلئ به و شوو کورده دلخۆش و سه رمه ست ده بیت... مه لا مه حمود پیک حکوومه تناس و مفتی زاده ی خه لکی شارستان شایانه بیته نامنجی خه ون و خه یالی هه موو کچیک ئه و کورده واریه که له مه دانی سه ودای خۆشه ویستیدا خه ربکی سوارچاکی بیت.

(۵) ماموستا عه بدوله حمان مفتی برازای شاعیر ده لئ گویا له سالانی بیسته کاندای دیوانه شیعیکی فه و تاوه.

(۶) یه که م جار ئه م هه والهم له کاک جه مال محمه د عه بدوله زیز مفتی برازای شاعیر بیست، ئه ویش که له ته مه نی شه ست سالی دایه هیشتا ژنی نه هیتاوه.

پوژتیکیان کچه وهکو ههموو کچیتکی خاتوونی مالداریکههری دهست پهنگین کارکههری ئەم کوردستانه له مالتی خوێاندا به په یژهی دار بۆسهه بان هه لده کشی و توولینهی پریشی به سهه سههروه ده بیته، له پله داری پیش گوئی سواندهی باندا له نگههری توولینهی سهه سههری تیک دهچی و دهستی له هه وادا دهگیری و پیتی خلیسکاوی بۆگیر ناکریت، هه چه نده هه ول ددها خۆی بۆ ناگیریتته وه و باره کهی به لایه کدا ده په پیت و خویشی به لایه کی دیدا پشتا و پشت ده که ویتته زهویی به رده لان و ره قهن و چیرۆکی ئەو دوو ده زگیرانه به مه رگه ساتیتکی دلته زین کۆتایی دیت.

جامه لاهه حموود که به چاوی خۆی دوا هه ناسه ی مالاوایی ده زگیرانه کهی ده بینێ که نیگای پر له تاسه و ئاره زووی به هارانه ی خیر له خو نه دیوی له چاوی ئەو ده پری و بۆ دوا جار پیتلوی ناز لیک ده نی. بیه خود تووشی زه پرتکی (صدمه) ناکاوی وا ده بیته که هه نده ی نامینی ده مارخانه ی پرووختنی ئەم زه بره ده روونیه به گرتیه کی سه خت کۆتایی دیت که تا ما ژن و ژنه یانی له خۆی هه رام کرد و هیلانه یه ک و شویتیکتی به خۆیه وه نه گرت.

کونجی بی به شی زاینده یی گرت. تووشی جوړیک بوو له جوړه کانی (ده مار کرژیی صدمه)

Traumatic Neurosis که شله ژاویی هه ستیاری (حساسیه ت)

به شیکه له وه هه وه کو فرۆید روونی کردۆته وه. (۷) ئە گه ر کاره ساتی مردنی دلته زینی ده زگیرانه کهی بیته، یان سه روشتیکتی فیزیولوژی خۆی و په چه له ک بیته ئە گه ر هه ر هۆیه ک بوو بیته مایه ی بی به شی زاینده یی «الحرمان الجنسی» ئە وه ئەم قه و ماوه کاری خۆی له جوړی ژین و

(۷) ثلاث مقالات فی نظریة الجنس، فروید. دار المعارف بمصر ط ۳، ترجمه سامی محمود علی.

راباردنی شاعیر و جوړی لیکدانه وه و بیروباوه ر و جوړی دارپشتنی هه لبه سته کانیدا گپراوه.

بی گومان مرۆف وه کو زانایان ده لێن دوو خووه خوړسک (واتا غه ریزه) ی هه یه: «خووه خوړسکی یه که م پاراستنی ژبانی تاکه و دووه میان چالاکیی هه ولدانه بۆ دروست کردنی ژبان، بۆ زاوژی، بۆ خوشه ویستی، بۆ ئەو ده سته که ته ی که مانای ته فسیر کردنی خودی خو مان و بۆ ئەوانه ش که خو شمان ده وین». (۸)

جا له کارخستنی خووه خوړسکی دووه م، به هۆی بی به شی زاینده یییه وه- چ خو کرد بیته، یان له ئە نجامی زه بری روژگار و کاره ساتدا رووی دا بیته که له مه ی ژبان ئە وه نده ته نگ ده کاته وه که مرۆف تووشی نا ئارامی یان ده روو به لای زۆر ده کات. له کارخستنی چالاکییه کانی زاینده یی به شیوه یه کی سه روشتی و هه لبژاردنی په به نایه تی و خو تازار دان کارتکی ره و ا و هه مواری مرۆف نییه. ئە گه ر ئە نجامی نه خوشیه که ژیری نه بیته، ئە نجامی برپارتیکتی دوور له ژیری و مرۆفانه یه. چونکه: «چالاکیی زاینده یی بۆ مرۆف کانیی ژبان، میتشکی مرۆف هیتزیکتی داینه مۆیه، میراوی ئەو جو گایانه یه که له نیوان که سیتی و کارو کرده وه کانی و کۆمه ل و میتزوه که ییدا ژبان که پیتاندا ده روا ت». (۹)

ئە گه ر له لایه نی سایکولوژییه وه بروانینه مه سه له که، ده بینین: له وانیه ئەو ئازاره زۆره ی شاعیر له و سه رده مه زووه ی ژباندا له نا ئاگایی (لاوعی) دا خه فه بوو بیته و په گه زی یان هۆی ته گه ره خه ره وه ی دروست کرد بیته. که وا «په گه زی ته گه ره خه ره وه نا ئاگایی خه فه کراوی نه ویستوو (اللاوعی الکابت الرافض) ده نوینێ و نایه وی بۆ گو تیزانه وه به ره و پله ی

(۸) التحليل النفسي والفن. د. ئی. شنایدر، ل ۱۵۹.

(۹) هه مان سه رچاوه ل ۱۶۰.

به‌رزتری دیار سه‌رکه‌وئ و هه‌رچی هه‌نگاوێک له‌م پێبازهدا هه‌بێ
 پایدیه‌گرئ. به‌هۆی پالیه‌په‌ستۆی ئه‌و ئه‌رکه‌ راسته‌قینه‌ و دروستانه‌وه‌ که
 به‌ره‌ه‌لستی کێبه‌رکیتی ده‌مارگرژانه‌ (التنافس العصابي) ده‌که‌ن، ئه‌و
 نه‌ویستنه‌ خه‌فه‌که‌ره‌ و ئه‌و خه‌فه‌کردنه‌ نه‌ویستوه‌ رێگه‌ ئاماده‌ ده‌که‌ن بۆ
 (پاکردنی سه‌ره‌ولێژ) که‌ به‌چاره‌سه‌ریبه‌کی مندالیتییه‌انه‌ کۆتایی دێت. هه‌ر
 کاتیکیش له‌م جوړه‌ خه‌فه‌کردنانه‌ هه‌بێت ئه‌وه‌ په‌له‌یه‌ک له‌ ناپوخته‌یی دیار
 ده‌که‌وێت». (١٠)

که‌ له‌ ژبانی مرۆفدا ئه‌و کۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ په‌یدا بێن و شعوری خویی
 مرۆفکه‌یه‌که‌ به‌یان له‌سه‌ر داژه‌زێت و مرۆفکه‌ تووشی ده‌ست به‌تالاییبه‌کی ته‌واو
 ده‌که‌ن، وه‌کو بلێی سه‌ری ده‌که‌ن تا وای لێدیت خۆی له‌ بۆشاییدا بیه‌نیت
 له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ته‌گه‌ره‌ و ده‌ست به‌تالاییبه‌ چالاکی هونه‌رمه‌ندانه‌ رابگرن و
 شاعیر به‌ره‌و نه‌خۆشی بیه‌ن.

خووه‌ خۆرسکی زاینده‌یی جیهانی به‌ر گوشادو تایبه‌تی مرۆفه‌، که
 لێیه‌وه‌ هه‌ناسه‌ ده‌دات و ده‌وری راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ ژبانه‌ ده‌بینی. به‌لام
 بێ به‌شی (حرمان) نه‌ک ده‌رکی ئه‌م جیهانه‌ی لێ داده‌خات به‌لکو
 سه‌ره‌به‌ستیشی لێ زه‌وت ده‌کات و به‌پێچه‌وانه‌ هه‌لی ده‌گرێته‌وه‌.

له‌ رۆمانی (١٩٨٤)ی جوړج ئورویلدای له‌ ولاتی ئۆکیانا که‌ یه‌ک تاکه‌
 حیزب ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو هه‌ست و سۆز و ژین و بوون و جموجوولێکی
 خه‌لکدا گرتوه‌ و به‌که‌یفی خۆی وه‌کو مه‌کینه‌ هه‌لیان ده‌سوورپێتی،
 فه‌رمانی داوه‌ نێر و مێ خووه‌ خۆرسکی زاینده‌یی بمرێن و نابێ پهل
 به‌هاوین و پێوه‌ندییه‌کی زاینده‌یی له‌گه‌ڵ یه‌کدا په‌یدا بکه‌ن. ده‌بێ هه‌ر
 به‌ره‌به‌نایه‌تی و بێ به‌شی و خه‌فه‌کردنی ئاره‌زوو بژین، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ژیر
 کۆنترۆلی حیزب ده‌رنه‌چن. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه‌ به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی

خۆشیان حیزبه‌که‌یه‌که‌یان خۆش بویت. ئه‌وه‌تا (جولیان) «ده‌یزانی که‌ مه‌به‌ستی
 شاردراره‌ی خه‌فه‌کردنی زاینده‌یی لای حیزب هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ خووه
 خۆرسکی زاینده‌یی جیهانیتکی تایبه‌تی خۆی دروست ده‌کات و له‌ بازنه‌ی
 ده‌سته‌لاتی حزب ده‌رده‌چێت. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ به‌لکو له‌مه‌ش گرنه‌گر ئه‌وه‌یه
 که‌ بێ به‌شی زاینده‌یی هه‌ستریا یه‌ک په‌یدا ده‌کات، ئه‌و هه‌ستریا یه‌
 له‌وانه‌یه‌ بگۆریت و بکاته‌ لایه‌نگری شه‌ر و په‌رستی سه‌رۆک». (١١)

جا تاکه‌ رێگه‌ی سه‌ره‌ستییان له‌م رۆمانه‌دا با سه‌ره‌ستی هه‌ست و
 هۆشیش بێت نه‌ک سه‌ره‌ستی ته‌واو، له‌ رێگه‌ی شکاندنی پیریاری حیزب
 وانا له‌ رێگه‌ی په‌یدا کردنی په‌یوه‌ندی سه‌روشتییانه‌ی زاینده‌ییبه‌وه‌ ده‌بیت،
 با زۆر به‌نه‌ه‌نیش به‌ئه‌نجامی بدن، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ بێ به‌شیبه‌که‌ خۆرژگار
 نه‌کرت، هه‌ستریای پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زوو، وانا خۆشویستی مایه‌ی رق و
 کینه‌ په‌یدا ده‌بیت...

بێخودی شاعیر که‌ جیهانی «دنیاپی» به‌جیهانی «قیامه‌تی» گۆریبه‌وه‌ و
 له‌ ئه‌نجامی بێ به‌شی زاینده‌یییدا تووشی ئه‌و ته‌گه‌ره‌ و ده‌ست به‌تالاییبه‌وه‌
 بوو که‌ گۆشه‌گیر و بێ باک و رهند ژیا و سه‌ره‌ولێژ به‌په‌له‌ به‌ره‌و دوا
 ئه‌نجامی ژبانی که‌ نه‌مانی دونیای فانی و کرانه‌وه‌ی ده‌رگای دنیای دواپۆژه
 که‌وته‌ غار. لام وابێ وه‌کو خه‌لکه‌که‌ی ئۆکیانا له‌ ئه‌نجامی بێ به‌شیبه‌که‌دا
 تووشی ئه‌و ده‌رده‌ بوو که‌ به‌پێچه‌وانه‌وه‌ رفته‌ر بکات و بکه‌وێته‌ گه‌ر
 مه‌تای دنیا ته‌لاقدان و شه‌ر کردن له‌گه‌ڵ دیارده‌ نه‌رمونیانه‌کانی ژبان که‌ له
 کانی زاینده‌ییبه‌وه‌ جوگا هه‌لده‌گرن، به‌لاوه‌نانی ژن و مێینه‌ و رووکردنه
 خۆشه‌ویستیخوا و رهمزه‌کانی ئه‌و دنیا که‌ هه‌مووی مردوون و ژبان
 نانوین و هیوای دواي مردن، وه‌کو شیخ و سه‌حابه‌ و پێغه‌مبه‌ران و تاد...
 ئیتر ئه‌گه‌ر پارسه‌نگیکی له‌ (زوه‌د) و (ته‌سه‌ووف) ه‌دا ده‌ستگیر

نه كړدايه، نه وه (له بوشايييه كدا ده ژيا كه نه دهيتوانی بېرېكاته وه و نه بېينی) (۱۲) وه نه و بهرهمه كه مې ئیستا هه هه تی نه وه شی لئ نه ده بېنرا به لئ له و تمه نه ناسكه ی لاویدا بوو بووه توبه كار و مریدی شیخی بباره، خوشه ویستی شیخ و پیغه مبه و خودا دهر وونی به تالی بو پر كرده وه و پارسه نگی خسته تاي ته رازووی له ننگبوی دلی شاعیرتیکی كووست كه وتوو. كووستیکی وها كه به پهلینك له په له كانی دهمارگرژی سایكولوجیانه دا گه یشتبیت و هكو فرۆیدیش ده لئ: «ژیان سایكولوجی لاشعوری دهمارگرژان (به بئ جیا وازی) زور هوئی وای تیدا هه یه كه بهرو ئیرتیكاسی بېن، ههروه وای لئ بكن (لبیدو) كه یان به سهر كه سانی له توخمی خویندا بچه سپین). (۱۳)

نازناوی له شیعریشدا كه بیخوده پیوه ندیبه کی گه وری به و كار هسات و رفته ارانه وه هه یه، نازناویکی وها كه بیته مۆركیکی چه سپاو بو شیعر و بو ژیانی خوئی پتکه وه. (بیخود) یش وشه یه کی فارسیه به مانایی هه ست و ناگادیت ههروه ها بیخود نه و كه سه یه كه ده چیته حاله تی و هجده وه و تووشی جهزب و په ریشانی و شیتی ده بیت. له م رووه وه ماموستا رة فبق حیلمی ده لئ: «له قه بی بیخودی به لام دهر وونی پر له هوش بو». (۱۴)

زور كه س لایان وایه ته ریه ت وای له بیخود كرد كه نه و هه لویتسه بهرامبهر به ژن و ه رگریت! به لام نه مه به راست نازانم چونكه نه گهر شیخ و مریده كانی ته ریه ت له جیاتی ژنیک سئ چوار ژنیان هینابیت و كه سیکیان ریگهی په نه نایه تیان هه لنه بژارد بیت و له و بروایه شدا بووین كه ئیسلامه تی ری به په نایه تی نادات بوچی ده بئ ته ریه تی ته سه ووف نه و دهر سه ی بو بیخود دادا بیت؟ به تاییه تی له هه رته تی لاویدا؟

(۱۲) د. ئی. شنایدر. ل ۱۴۵ (سهرچاوه ی باسکراو).

(۱۳) ثلاث مقالات في الجنس. ل ۵۴.

(۱۴) سهرچاوه ی یه كه م.

كه وا بیت هه نه و گری دهر وونیبه ته میکی به سهر سه ری بیخودا هینا كه تا مرد لئی نه روه ییوه و نه و به لینه ی دای و نه و سویتند ه ی خواردی كه نابی ژن بهینئ گه یان دیبه جئ و هه تا سهر پاراستی و نه ك هه رژی شیخی نه هینا، به لكو ته ریه تیش سه ربار، هه لویتستی به رامبهر به ژن سه لیبانه و دووره په ریز و ترس و راكردن بوو.

بو به له هیچ جیبه كدا ستاری نه گرت، كه و ته گه شت و گه ران و ژیان له ماله خزمه كانی له هه له بجه، كه ركوك، كفری، كویه، هه ولیر، شیروان مه زن، مه له، قه راج، مووسل و پیرمه م و به غدا و... هی دی هه ر بو به ش فه رمانیکی ده ولت یان كاریکی به ده سته وه نه گرت. وپل و سه رگه ردان و ته نیا و تاك ده ژیا. تاك له گه ل خوئی، مه گه ر له گه ل شیعیری فارسی و شیعیری پر له جو ش و خرۆشی دلداری و ته سه ووف شتیه، له گه رمیی هه تاوی ژینه وه هاته بهر سیبه ریکی سر كه ری ئارامی بی جووله، به داهاتی زه وی و زاری بنه ماله ی مفتی له شاربازیر و شاره زوور و قه رداغ و كریی هه مام و دوكانی ناو شاری سلیمانی ژیانیتی بی ناگزوری ده ژیا. (۱۵)

به رامبهر به مه ش نه و ته وژمه زوره ی كه له م لایه نه وه دهر گای لئ گیرا ناو ناو و كه م كه م كه دهر گای لئ ده كرایه وه به گور و فیچقه وه سه ری دهر ده كرد. هه ر بو به یه سوژی خوشه ویستی شاعیر سوژیکی نه وه نده به پیت و ده لمه مند و بارنیکی وها بووه كه هه موو زه ویبه کی ره قه ن و به یاریشی سه وز كرد ته وه، هه ر بو به یه شاعیر كه هاتووه ته سه ر باسی خوشه ویستی له هه ر روویك و با به تیکدا گری كول و تاسه ی دلی برینداری هه لگی رساوه و هكو ژنیک كه بچیته هه ر شینگایه ك شیوه نی یه كه م جاری خوئی نوئ ده كاته وه. پاش نه و ئاوردانه وه یه له باری دل و دهر وونی شاعیر كه سهیری شیعه ره به سوژه كانی بكهین، ده توانین به سه ر نه م چه ند گروویانه دا پؤل پؤل دابه شیان بكهین:

(۱۵) سهرچاوه ی پینجه م.

۱- غەزەل، يان دلداری و خوشەويستىيى (مەجازى).

۲- خوشەويستىيى تايىن و ئەو تايىن پەرۋەربىيەى كە بە (زۇھد) ناو دەپرېت.

۳- خوشەويستىيى پىغەمبەر، خوشەويستىيەكى سۆفىيانە. ئەنجا خوشەويستىيى سەيىد و شېخ و يار و ياۋەرانى پىغەمبەر.

**

لە كۆرى غەزەلياتدا، بالاسايى شىۋەى كۆنىش بېت، بەلام ھەستەۋەربىيەكەى شاعىر و بەھرەدارى لە ھۆننەۋەدا پېشىنگ دەدەن. كام بىر و دەرپىن كە بەر لەو چەندىن جار گوترايىت كە ھاتە بەر دەستى ئەو دەلىتى لە نۆزەنەۋە رۇحى ۋە بەردىنى و گوايا تەنيا ھەر خۆى گوتتويەتى. با ھەر بەشىۋەى كۆنىش بېت! لە مەيدانى غەزەلدا چەند شىعەرىكى بەسۆز و بەجۆشى لەم جۆرەى ھەيە، با ئەو شىعەرى لى ھەلبىزىر كە لە گۆقارى گەلاۋىژدا بەناۋى (ئەگرى) ۋە بلاۋكراۋتەۋە. دەبىنن كەرەستە شىعەرىيەكانى ۋەكو: (چرا و پەرۋانە و چاۋى ۋەكو دەريا و فرمىسكى ۋەكو گەۋھەر، پوۋەكى كەتان و مانگەشەۋ، ئاسكى بىبابان، برۆى كەوان، برژانگى تىر، ھەورى زستان و گريانى چاۋ) ۋە جۆرەھا زاراۋە و دەرپىنى غەزەل بوونەتە تۆپەلە مېۋىك شاعىر بەپەنجەى ھونەرمەندى شىۋەى جوانى خۆ بەتازەنۆتىيان لى پەيدا دەكات... لەم كەرەستانە پارچە شىعەرىكى ۋاى لى بەرھەم ھېناۋە كە ۋەكو شىخ محەمدى خال و تويەتى: بىخود «ھەر چەند شىعەرى دلداری بوتايە لە ھەموو كانگاي دلپىيەۋە ھەلدەقولا و ئەھاتە دەرۋە، لەبەرئەۋە شىعەركانى زۆر بەتېن و تەۋژم و كارىگەر بوو لە دلاندا». (۱۶)

دەبا پروانين چۆن شاعىر لە كانگەى دلەۋە دەگرى و چۆن وىنەى گريانەكەى بەسكالائوۋ دەخاتە بەر چاۋى خويىنەران؟ ھەر ئەۋەيە كە ھەستەۋەربىيەكە بەرامبەر (لە ھەموو كانگاي دلەۋە) دەۋەستى:

دلّم بۆ زولّف و رووى جانانە ئەگرى
منالە بۆ گولّ و رەيحانە ئەگرى
چرا ئەم شەۋ كەۋا فرمىسك ئەپرېژى
دەلىتى ھەر بۆ منى پەرۋانە ئەگرى
ئەكا شاباشى كى دەربايى ديدەم
كە چەشنى گەۋھەرى يەك دانە ئەگرى
چىيە پىرى دلّم شەۋ ۋەك عەرەق خۆر
لە كوئىجى تەكپە بۆ مەپخانە ئەگرى؟
شەۋى بۆ زولفى ئەۋ مەھپارە تا رۆژ
دلّم بۆ سىنە چاكى شانە ئەگرى
غەزالى من ئەگەر ساتى نەبىنى
بىبابان و قور ئەپىۋى، لائە ئەگرى
كەۋان ئەبرۆ بەتيرى غەمزە تاكەى
لە جەرگم بى گوناح نىشانە ئەگرى؟
بەيادى ئەۋ بەھارى روۋىيى تۆبە
كە چاۋم ھەورى زستانانە ئەگرى
برا! تا نەبىيە تۆز و خاكى بەرپىيى
بەزەحمەت چاكى ئەۋ دامانە ئەگرى
لە دلّتا يادى گەنجى كىيە بىخود
كە ئەم شەۋ نۆبەتى وىرانە ئەگرى؟

(۱۶) چەلى ماتەمىنى بىخود/ دەفتەرىكى دەستنوسە لای مامۇستا عەبدولرحمان مەفتى. ھەرۋەھا پروانە: نالەى دەرۋون، نوۋسىنى شىخ محەمدى خال. ل ۱۵۱.

لهم غه زله دا زۆر وینهی جوان جوان به دی ده کهین. وینهی دلّی وه کو مندالّ ئەم بۆ پرووی جوان و ئەو بۆ گولّ و رهیحان بگری... پاشان فرمیسک رشتنی چرا و هاو دهردی شاعیر و په پولهی شهوان و گریانی دهشت و بیابان بۆ ناسک... وینهی مهی رژانه ناو پیاله و فرمیسک رژانی پیاله له تاو چاوی مهیگی پری جوان. ئەم وینانه له لیک چوونیکه به رزدا خو دهنوتن و (خواستن) پیک دههینن و یه خهی هونه ره کانی رهوانی پری و اتا بیتری دهگرن. خو شهبه ختانه بیخودی شاعیر له مهیدانی رهوانی پری شیعره کهی به وشه بازی جیناس و جوانکاری و مه ته لبازی قورس نه کردوو و به وشه قه بهی بیانی ئیسک قورس و زاراوهی سواو وشکی نه کردوو. به لکو له هه لباژاردنی وشه و ناسک بیتریدا هونه ری نواندوو و زمانیکه ناسکی شاعیرانهی ته ری پر له ورده کاری سروسشتی به کارهیناوه. له بواری زماندا دهبینی چهنه ورد پیزی وشه (ئهگری) وه به ردینن، جگه له گریان و گرین (نیشانه گرتن، دامهن گرتن، نۆبهت گرتن) یشی لئ به کارهیناوه. له مه دا سوودی له زار زمانی سلیمانی وه رگرتوو که جیاوازی ناکات له نیوان وشه دهگری، له گریانه وه له گه لّ وشه دهگری له گرتنه وه.

له غه زله کاندایه تایبه تی و له هه موو شیعره کانیدا به گشتی به رامبه ر ئەو ههست و جوانی زمان کردنه و ئەو دارپشتنی سۆز و گه رموگوپی دهروونه و ئەوهی گوتمان ههستیاری شاعیرانهیه، لایه نیکه وشکی بیخود هه ر ئەو مهسه لهیه که ئەو به هونه ریکه گرنگی زانیوه، ئەویش دهرهینانی میژووی ئە به جده به پیتی نوخته دار و بی نوخته و یاری کردن به وشه و هه لگه گریانه وه و لئ دهرکردن و کاری ژماردنی بی سوود.

خۆشهویستی لای بیخود:

خۆشهویستی لای بیخود له سه ر بنچینهی ته سه ووف هه ستاوه، به لام نه هاتوو به رهمز و نیشانه کانی ریکای ته سه ووف وه کو ئەحوال و مه قامات و راو په سمی سۆفیه کان چر و قوولّ و ئالۆزی بکات، به لکو به پروون و رهوانی و بی پیچ و په نا دهری برپوه، خو شه ویستی شیخ و غه وس و پیغه مبه ر، خو شه ویستی سه یید و بنه ماله ی پیغه مبه ر و هاو رپیان ی پیغه مبه ر، خو شه ویستی ئایینی ئیسلام و شه رع و پیپه وه کانی ئیسلام و مه لا چاکه کانی شی هه ر به هه مان شیوه. بۆیه ته ک به ته ک ته سه ووف شیعی (زه هدا) یشی هه یه؛ زوه ده که ش بۆیه ده چپته خانه ی خو شه ویستییه وه چونکه ئامۆژگاری وشک و ترساندنی خه لک نییه به شیش و ئاگری جه هه ندهم، به لکو په رستکاری و پارێزکاری و به رچاوخستنی چاکه ی به جی هینانی فه رزه کانی ئیسلامه و باسی موعجیزه کانی پیغه مبه ر و هانا برده به ر شه فاعهت و تکا کاری پیغه مبه ره له رۆژی دوا ییدا. که وا خو ی به گونا حکار ده زانی و په شیمانی له کرده ی خراب نیشان ده دات و داوای عه فوی خوا ده کات. که سه یری نمونه ی ئەم جو ره شیعرانه ده که یین ده بینین هه مدیسان به و په ری هه سته وه ریبه وه به سۆز و کولّی ده روونی خو ی پایه داری کردوون. وه کو ده لّ:

ئاره قم کرد و نه جاتی هه ر نه دام دهردی گونا ح
له رز و تاداری خه جالهت خو م و پرو زه ردی گونا ح
گه بییه چه رخی مه عریفهت ویلدا شی من خاکم به سه ر
من حه مامۆکی ئە که م هیشتا له سه ر عه ردی گونا ح
ل ۲۲

هه روه ها ئەم هه لبه سته ی سه ره تا که ی ئە مه یه:

ئەي خوا ئەي رافيعى نۆسە قفى گەردوون بى عەمەد
نيعمەتت بۆ ئيمە (لا يحصى) صيفاتت (لا تعد)

ل ۳۱

هەرودەها:

بەدەشتى پىر جنونى ئاخەوہ مەجنونى شەيدا خۆم
بەشاخى بىستوون داخەوہ فەرھادى رسوا خۆم

ل ۵۳

لە ھەلبەستىكى ترادا دەلتى:

ئەي ناخودايى بەحرى كەپرەم وەختى رەحمە پىم
كەشتى ھەموو شكاوم و دەريا لە باوہشم
من سائىلى شەفاعەت و تۆ صاحبى مەقام
لەو خوانى نيعمەتەت بەدە سا لوقمە پى بەشم

ئاوازی تۆبەكارى ئەگەر سەرەتای تەسەووفە بەلام پایەيەكى ئايىن
پەرودەرى و لە خواترسانە. وا ديارە بىخود لە خوشەويستىيەكەى خۆى
دنيايە و گەيشتووتە قەناعەت كە تەنيا بەشېخ و ئىرشاد و تەوجىھى
شېخ وازبھىتىنى و مەسەلەى خوشەويستىيى خوايى و گەيىن بەپايە
بەرزەكانى رېگەى عيشق بۆئەو بەجى بەيلىنى. بۆيە كە دل مایەى
خوشەويستىيە لای ئەو ئارام و ھوشيار و وريا و عەرشى خوايە. و اتا لە
دلەراوكتى سۆفيايە رزگارى بووہ:

ئارامى جانە، مەحرەمى رازى نېھانە دل

يەعنى لە بەينى يار و منا نەرجومانە دل

ئەگەر ئەو دلە برىندارى چاو و خەرىك گريانە لەبەر بالاي يار و لە
دوورى يار چەمبوو فرمىسكى خوتناوييە، بەلام:

لەوساوە شوغلى رابيطەيى پرويى يار دەکا
فيكرى ئەمەندە سافە وەك ئاوى رەوانە دل
و ئەو دلە پىرۆزە، خوشەويستە چونكە دەبگەيەنى بەراستى:
وەختى عوروجى حەققە، بەسە پەستىيى بەتال
بۆ بانى مەعريفەت بەخودا نەردەوانە دل

بەلام شاعىر تاسەر لەو ئارامىيە قەرار ناگرى و مۆلەكەى بىر و ئەندىشە
و خەيال تەنگى پىن ھەلدەچنى... چونكە مەوداى چاوندازى دل گەلنى
فراوانە و پرە لە سووتەنيى بەگر كەوتنى ناگرى خوشەويستى ھەر وەكو
مامۇستا رەفيق حىلمى لە چلەى ماتەمىنيدا گوتوويە:

«لە كاتىكدا دواى عەشقى حەقىقى ئەكەوت ھەستى تاو ئەدا بۆ
مەيدانى عەشقى مەجازى و بەپىچەوانى ئەمە جار جار لە مەيدانى
عەشقى مەجازىيەوہ بازى دەدا بۆ مەيدانى حەقىقەت. واى لى دەھات كە
نوورى خوا وا لە ناوچەوانى شوخىكى ھەرزەكار دەبينى» (۱۷) لای شاعىر
زۆر جار دنيا تىكەل بەدين و جوانىيى سروشت و پروى لاوان و جوانان
دەبن و دەبنە ھەويىنى شىعەرى خوشەويستىيە سۆفيايەكە. ھەر بەم جۆرە
خەم و كەسەرى دنيا و رەفتارى دل و دەروونى لە ژياندا ئارامىيەكەى لى
تىك دەدەن و تووشى دەمارگرزى و ئالۆزى دەكەن و ھەستىاربيەكەى بەرز
دەكەنەوہ و دەبھىتنە سەر شىعەر گوتن. نمونەيەك كە بەرھەمى ئەم بارە
بىت چوارىنى (دلە من) ە.

ئەويكى دل پىر قەناعەتى خوشەويستى دەبى بۆچى سەر لى شىواوانە
بلى:

لەو رۆژەوہ رۆيشتووتە، تۆراوہ دللى من
ھەرچەند ئەگەر پىم بى سەر و شوپىن ماوہ دللى من

(۱۷) چلەى ماتەمىنى بىخود. و تارىكى مامۇستا رەفيق حىلمى.

ئاخۆ بە چ شاخپیکهوه گیرساوه دلّی من

یاخو به چ داخپیکهوه سووتاووه دلّی من

بۆنە ی دانانی ئەم هەلبەستە وەکو دەگێرپنەو ئەمە یە دەلّین عەبدوڵلای کورپی مەلا عەزیزی مفتی، وانا برازای بیخود بۆ خویندن چوووە تە بەغدا و لە قوتابخانە ی مخابەرە ی عەسکەری بوو، بەر لەوێ خویندن تەواو بکات و ماوە یەکی کەم بگەریتەووە سلیمانی... بۆ مەلەوانی دەچیتە پرووباری دیجلە، لەوێ ئاو دەببات و دەخنکێ بێ سەر و شۆتین لە غەریبیدا بەجێ دەمی... دەلّین گویا وەختی خۆی عەبدوڵلا بەتوورەیی و دلّ رەنجای سلیمانی بەجێ هێشتوو و رووی کردۆتە بەغدا. ئەم کورپەش نەک هەر برازای بیخود بوو بەلکو لە جیاتی کورپی خۆیی و خوشەویستی بوو. ئەم کارەساتە دلّتەزینە کاریکی زۆری لە بیخود کردوو و عەبدوڵلای بە (دلّ) ی خۆی داناو کە بەتۆراوی بەرەو غەریبی کەوتووە ری ئە خواوەنە کە ی ون بوو. ئەویش بەدوایدا وێڵە و پرسیار دەکا و سەر و سۆراغی دەپرسێ. بەلّی ئەوا دلّی ئەو تۆراو و خنکاو و، گەر سەری خۆی داناو. جارێکی تر ناییتەووە.

لەو وێڵیی دلّ و پاراییبیدا کەوتۆتە ژێر تەمی چواربەنە بەناوبانگەکانی سافی هیرانی کە لەسەر هەمان کیش و پاشبەندی (دلّی من) ی دووبارە کراو هەلبەستە خۆی بنیات ناو (۱۸) بەلام سافی تاسەر هەر بەوێڵی و سەرگەردانی دەمییتەووە هەرچی بیخودە جەمسەری دلّی دوولاییبە کە لایەکیان ون بوو و لایەکیشیان ماو... هەردوولا کۆدەکاتەووە و دەیان کا بەیەک و دلّنیایی بەو پەیدا دەکات کە ئەو دلّ نەفەوتاو، بەلکو رۆیشتوو و چوووە تە خزمەتی پیغەمبەری سالاری مەدینە:

(۱۸) دیوانی سافی، بەغدا/ ۱۹۵۳ ل ۳۰ بیخود ئەم هەلبەستە ی لە (گەلاوێژ) ی سالی (۶) ۱۹۴۵ بلاوکردۆتەووە.

ئەو سینە لە غەش خالییە ئەو بێ رِق و کینە

ئەو خادیمی شەرعی نەبەوی و میللەت و دینە

مەعلوم چوووە بۆ خزمەتی سالاری مەدینە

وامزانی کە فەوتاو، نەفەوتاووه دلّی من

سەرەتا دیان چۆن وەکو دەرویشیک کەوتە بەردەم بای مۆلە کە ی دلّ، دلّیک لە جغزی ئادەمی دەردەچیت و دەبەوی کەیلی خوشەویستییهکی خوایی بیت، کە باریکە بۆی هەلناگیریت و خواوەنە کە ی تووشی دامان و سەرسامی دەکات. بەلام تا سەر لەو سەرسامییە نامییتەووە و شۆرشێ عەشقە کە ی دادەمرکیتەووە و لە جیاتی رێگە ی عەشقی سۆفییا نە بادەداتەووە سەر (زوهد) و مەدحی تەقلیدانە ی پیغەمبەر:

قوربانی کەسێ بێ کە بەقوربانی نەبی بێ

وێک بەندە سەگی دەرگەهی شاهی عەرەبی بێ

شاهی عەرەبی یەعنی قورپەیشی نەسەبی بێ

جەرگی بەدوو ئەبرۆیی ئەو جنراووه دلّی من

**

لە قەسیدە یەکی پر لە سۆزی تریدا کە بەراستی بەرەمی دلّیکی پر لە جۆش و قوڵپی خوشەویستی و دلّین و سکالایە و بە ۳۲ دێر گەرموگورپییه کە ی سارد ناییتەووە و سەرەتاکە ی بەباسی فرمیسیکی چاوی گریاو و دلّی سووتاو دەکاتەووە:

کەوتەر وەکو تەنورەیی چاوی پر ئاومە

دۆزەخ وەکو تەنوری دلّی پر هەلاومە

باسی حالّی خۆی لەو گێژەنە ی خوشەویستییه دا دەگێریتەووە کە خوشەویستییه کە ی بۆ زاتی پیغەمبەر و تەنانەت بۆ گل و وردە بەردی سەرگۆرە کە یەتی:

ئەو توربەتەي كە تۆزى ئەگەر بېتتە سەر سەرم
نايدەم بە تاجى خوسرەو و جەم گەر كالامە
پاشان روو لە پېغەمبەر دەكات:

ئەي بازى سىدرە تۆبى خودا بۆچى ناگرى
نېچىرەكەت كە پۆرى دلى ھەلقرامە
خۆشەويستىيەكەشى ديارە كىيە و پلەي توانەو و دلئسوزىشى بۆ ئەو
خۆشەويستە لەم ديمەنانەدا دەردەكەوئ:

ھەرەك منالە كوردى كە ون بى لە باوكى
دەگرىم بەرەو مەدينە و ھەر باوہ باومە
ساتۆش بفرمەو: خادىمەكەي دەرک و بانى خۆم
پەت كەن كە چونكە ئەو سەگى قۆل ھەلكرامە

ئەو جۆرە ھەلبەستانەي كە بە (نەعت) واتا مەدحى پېغەمبەر ناسراون
ديارترىنيان ئەوھىە كە بەوھسفى جوانىيى سروشت و بەھار دەست پى
دەكات، كە خۆشەويستى و جوانىيى پېغەمبەر لە خۆشى و جوانىيى سروشت
دەبىنى و رەنگ بى وای مەبەست بى بلتى جوانىيى سروشت لەبەر خاترى
جوانى و خۆشەويستىيى پېغەمبەر و. لەلايەكى تىرشەوہ ئەم تىكەل كەردنە
مايەي تەرى و گەشانەوہى لک و پۆبى ھەلبەستەكەشە.

ئەمە بۆى نەسىمى بەھارە، يا خەبەرى سروشتى ھەوايىيە؟
دەمى رۆح بەخشى نىگارە، يا نەفەسى مەسىحى سەمايىيە؟

لە باسى شەئى شەمال و شايى و سەيران و خۆشەويستەوہ باددەتەوہ سەر
مەدحى پېغەمبەر:

دەتەوئ ئەگەر گولئى سەرمەدى، وەرە باخى نەعتى محەمەدى
بىبە بولبولتىكى مەئەببەدى، ئەمە شىئەبىي ئودەبايىيە (۱۹)

(۱۹) ديوانى بىئخود. ل ۱۰۳، لەوتدا ماموستا محەمەدى مەلا كەرىم وشەي =

ھەر بەھەمان شىئە لە باسى جوانىيى سروشتەوہ لە ھەلبەستىكى تردا
دەپەرتتەوہ سەر باسى پېغەمبەر:

ديسان چەمەن لە رەوضەيى خولدى بەرىن ئەكا
گول غونچە ھەم لە لىو و دەمى حوورى عىن ئەكا
ئاخۆچ مانىيەكى كە سەحراو و شاخ و داخ
ژەنگار و زەرد و سوور و سپى و سەوز و شىن ئەكا

پاش (۱۴) دىر لە نەخشاندنى وىنەي گول و بولبول و شەونم و دەشت و
شاخ و داخى رەنگاوپرەنگ و لەرزەي سەروو ياسەمەن و بۆنى رەيحان و
بەربەيانى وەكو ناوچەوانى دلەبەر و تارىكى وەكو زولفى يار دەپرسى:

ئەم شايىيو سەروورە لە شەوقى بەھارە يان
عەشقى گولتىكە عەفووى ھەموو (مذنبىن) دەكا؟

دواي ئەوہ بەدە دىر مەدحەكەي بۆ پېغەمبەر تەواو دەكات و واى پيشان
دەدا كە ھەرچەندە دنيا پر لالە و گولالەيە، چەوى ناو جۆگا و شەونم و
ئاوازي قومرى و بولبول و ھەموو شتىك ھەتا تەبىر و توار و باخەوانىش لە
خۆشياندا شايى دەكەن!. بەلئ، بەلام ئەو دلى بەجوانىيى ديمەنى بەھار
نەكراوہتەوہ مەگەر بۆ رى خۆش كەردنىك بۆ جوانىيى و مەدحى جوانى
پېغەمبەر، ئەگەر جوانىيى يارىكى دنيايى بىت و ئەگەر جوانىيى سروشت
بىت ھەمووى دەكاتە باكراوندى وىنەي خۆشەويستى و تايىن پەرورەيى
خۆي. ئەو چ دەر بەست خاك و ئاو و ھەوايە؟ چ دەربەست بەھار و گول و
مىترگ و كانىيە؟ چونكە ئەو لاي واىە:

= (غەزايى) ئەم دىرە شىعەرى: (كە لە بۆ جىھادى كولەي ھەواي لە تەرەف خوداوە
غەزايىيە) بەكەسىك كە چوبىن بۆ غەزا ماناى لى داوہتەوہ. بەلام راستىيەكەي
ئەوھىە (غەزايى) لە ناوچەي كۆيەدا بەبالدارى عەينەمەل دەگوترى كە بۆ لە
ناوردنى (كلؤ) بەناوبانگە. شايانى باسە بىئخود گەلى جار وشەي ئەو ناوچانەي
بەكارھىتاوہ كە بۆى چووە.

ئەى ساحەبى سەد جەننەت دەشتى عەرەبستانات
نادەم بەهەزار گولشەن يەك خارى موغەيلانت

۱۶ل

ئەنجام:

بىخود (۱۸۷۸ - ۱۹۵۵) سەرەراى مەلايەتى و پۆلەبى بنەمالە يەكى زانېن پەرورەى ئايىنى بەناوبانگ، شاعىرىكى بەناوبانگى دوا زنجىرەى قوتابخانەى لاسايىبە لە ئەدەبى كوردىدا، ئەوەى لە دىوانەكەيدا سەرنج رادەكېشى يەكەم كەمبى بەرەمى شاعىرە لە چاۋ تەمەنىدا، دووم تىكەل نەبوونىبە تى بەزىيان و رۆشنىبىرى سەردەم و پارىزگارى و كۆنەخوازىبە لە شىعەرەكانىدا. ھەرچەندە بەرەمەكەى كەمە بەلام بەسۆز و كۆل و گەرموگور لە شىئوہەكى كۆنى شىاودا و بەمۆسقىايەكى ھەست بزوتىن خۆى دەنوتىن.

لە ئەنجامى بارى تايىبە تى دەرورونى شاعىردا كە ژنى نەھىتاۋە، بەكار و فەرمانىكەۋە خەرىك نەبوۋە و لە گەشت و گەراندا بوۋە، كەوا لە ئەنجامى زەبىرىكى سەختى دەرورونى تووشى دل شكان و گۆشەگىرى ھاتوۋە و بوۋە تە تۆبەكار و رىگەى تەسەۋوفى ھەلبىزاردوۋە، گىرژى و ھەستەۋەرىبەكى (حساسىبە) تەۋاۋى دەرورون بەشىعەرەكانىبەۋە ديارە، ھەر بۆبە ئاسايى دەرناكەۋەن و جۆش و سۆزىكى خۆبە تىبان پىتوہ ديارە. شىعەرى بىخود لە روۋى بابەت و شىئوہە ھەر لە چوارچىۋەى كۆندا ماىەۋە؟ ئەوەى بابەتى دلدارىبە، ھىچ جۆرىك وىنەى ژن بەگشتى و ژنى كورد بە تايىبە تى نانوتىن، ھەر ۋەكو چۆن ژيانى لە ژن بەدەر بوۋ شىعەرەكانىشى لە ژن بەدەرن. دلدارىبەكەى ئەفلاتونى و سۆفىيانەبە و شىت و شەيدائى جوانى بوۋە با لە لاۋانىشدا بەدى كرديت.

لە ئەنجامى ئەو زەبرە دەرورونىبەى كە لە لاۋىدا پىتى گەشت دەرگاى ژن و ژنخوازى و دلدارى داخست و مىلى دا ئايىن پەرورەى و پارىزكارى.

بەلام بۆ ھاۋسەنگى كردنى بى بەشى و دلشكاۋىبەكەى دەرگاى خۆشەۋىستىبەكى پر لە سۆزى شىخ و غەوس و پىتغەمبەرى كردوۋە، ئىتر ھەر جارە ئەو تەۋژمە خەفەكراۋەى خۆشەۋىستىبە كە بەرى بكرابايەۋە، بەگور سەرى دەردەكرد و ۋەك بارانىك ھەموو زەۋىبەكى رەقەن و وشكى سەوز دەكرد، ئەنجامى بەھۆنىنەۋەى شىعەرى ترپەدارى پر لە ھەستەۋەرى دەھاتە دى.

لەو پرواىبەدام، بىخود لە لايەنى دەرورونىبەۋە ئامادە و گونجاۋى ئەو كۆنەخوازى و گۆشەگىرىبە بو، ۋە لە توانادا نەبوۋ لە چوارچىۋەى ناۋەرۆك و شىئوہى شىعەرەكانى دەرىجىت كە برىتېن لە شىوہن، غەزەل، خۆشەۋىستىبى سۆفىيانە، ئايىن پەرورەى و شىعەرى بۆنەكان ۋەنى دەتوانى تىكەل بەزىيان و بىروباۋەر و رۆشنىبىرى تازەى سەردەم بىت، تىكەلشى بوايە نەيدەتوانى بيانخاتە ناۋ چوارچىۋەى ھەلبەستىبەۋە. چونكە خۆى شاعىرىكى گۆشەگىرى دلشكاۋى لە ژن بەدوۋرى، دەرورون گىرژى، بى پەروا و بى ئەرك بو، ئەو شىعەرە كەمانەى دەپگوتن پوختەى ھەستەۋەرىبەكە دەردەخەن و ئەگەر بەسەنگ و كىشى ئەدەبىياتى كۆن بكىشترىن، شىعەرى رادە بەرزو وردن لە دارشتن و ھۆنىنەۋەدا.

ئەگەرچى پىش ۱۵ سال لە مردنى و لە گەرمەى شەرى دوۋەمى جىھانىدا كە شەرەكە ناۋەرۆى زۆر بارى رۆشەنبىرى و سىياسىى و كۆرى مامۇستا رەفىق حىلمى رىنىشاندەرانە بەرنامەى كارى دوارۆژى بۆ دادەنى كە دەلى: «ھىوام ۋا پىتەتى كە ماۋەى عومرى خۆى سەرفى دىوانىكى عەسرى و تازە بابەت بكا و بەشىعەرى بەرز و رەنگىنى نىشتمان پەرورەانە رۆحىكى نوئ بكا بەبەرى لاۋەكاندا و بيانخاتە سەر رىگەى چاكە و پىكەپىنانى كاروكردوۋەى بەپىتزو بەم رەنگە دنىاشى لىك بداتەۋە و لەگەل نەفسى خۆى و رۆژى ئاخىرەتى، مىللەت و نىشتمانىشى بەيادكا و لە

خزمه تی ئەوانیشدا گرهو بیاتهوه» (٢٠) به لام بیخود ئامادهیی دهروونی و گونجایی خۆی له گهڵ ئەو باره دهق پیوهگرتوه دا تهواو قایم بوو، له توانادا نهبوو گۆران پروویدات.

---

(٢٠) شیعر و ئەدهبیاتی کوردی. ل ٥٩.

جگه له پایه‌ی مه‌لایه‌تی، شیخیکی ریتیازی قادری بووه، که‌وا سالی ۱۱۹۰هـ تریقه‌تی له شیخ‌ه‌حمه‌دی عه‌بدالانی له گوندی عه‌والانی وه‌رگرتووه.

سه‌ره‌رای پایه‌ی نه‌ده‌بی و زانستی و گرینگی هه‌لبه‌ستی ره‌نجووری، داخه‌که‌م میژووی نه‌ده‌بی کوردی تا نه‌م دواییه‌ نه‌گه‌ر لیشی بی‌ ناگا نه‌بوویت باه‌خیکی به‌لایه‌نه‌ هونه‌ریسه‌کانی شیعر و به‌هره و کاره ره‌نگینه‌کانی له مه‌یدانی زانستی و کۆمه‌لایه‌تیدا نه‌داوه. له‌وانه‌ بوو له میژووی ژبانی و به‌ره‌مه‌کانی ناگادار نه‌بین نه‌گه‌ر خۆی به‌زیره‌کی و وربایی خۆی میژووی هه‌ندئ قوناغی ژبانی و دانانی به‌ره‌مه‌کانی نه‌نوسیبایه، به‌لئ هاتووه میژووی ژبانی خۆی و هه‌ندئ پرودای گرنگی ناوچه‌ی کوردستان و به‌تایبه‌تی شاری که‌رکوکی خۆی تۆمار کردووه، به‌نۆونه له کاتیکدا هاتووه ناوی (۵۴) شاعیری کوردی هاوچه‌رخ‌ی خۆی له هۆنراوه‌به‌کدا نوسیبوه نه‌مرو ئیمه‌ جووری ژین و خوتندن و مامۆستا و زۆر زانیاری گرنگی تر له باره‌یانه‌وه نازانین و دیوانی هه‌لبه‌ستی هه‌یچ کامیکیان به‌ته‌واوی ده‌ست ناکه‌ویت...

له‌م پرووه‌ مامۆستا عه‌بدولره‌قیب یوسف کۆمه‌لئیک کتیب و نامیلکه‌ی له کتیبخانه‌ی وه‌زاره‌تی نه‌وقاف له به‌غدا دۆزبوته‌وه که له ژماره (۹۷۴) تۆمار کراون و ره‌نجووری به‌خه‌تی خۆی دانه‌ی لئ نوسیبونه‌ته‌وه یان دایناون، له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کیکیان ناوی خۆی و سالی نوسیبونه‌وه و هه‌ندئ په‌راویز و تیپینی خۆی تۆمار کردووه... له‌م ده‌ستخه‌تانه‌دا هه‌ر وه‌کو له هه‌لبه‌سته‌کانیشیدا ده‌ستنیسانی کۆمه‌لئیک ناوی زانا و ناوداران و کتیبانی کردووه و ده‌رده‌که‌وی که‌وا له نه‌ده‌ب و گه‌ردوون ناسی و ئایین ناگادار بووه. نامه و نامه‌ بیه‌ریشی له‌گه‌ل شاعیران و ناوداراندا پایه‌ی په‌سندی له کۆری نه‌ده‌بی و زانستی و کۆمه‌لایه‌تیدا پیشان ده‌دن.

ره‌نجووری

ره‌نجووری شاعیریکی گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مینه و به‌یه‌کیک له کۆله‌که‌کانی هه‌لبه‌ستی شیوه‌زاری گۆران داده‌نریت، نه‌وانه‌ی که به‌پیتی توانا خۆیان له کاریگه‌ری شیوازی بیانی پاراستووه و به‌ره‌مه‌کانیان به‌جلوبه‌رگی کوردانه‌ پازاندۆته‌وه و له چه‌ژگه‌ی خه‌لکی نزیك بوون و تاراوه‌یه‌کی باش له کۆت و پیتوه‌ندی یه‌ک پاشبه‌ندی و کیشی عه‌رووی به‌دوور بوون و دارشته و زاراوه و پسته‌ی خوازراوه و وشه‌گه‌لی ره‌ق و قه‌به‌ی زمانانی عه‌ره‌بی و فارسییان به‌کارنه‌هیناوه و له زۆر باه‌تی تازه دواون.

ره‌نجووری وه‌کو خۆی خۆیمان پئ ده‌ناسینئ (که له کۆتایی کتیبی شه‌رحی به‌شی (الفرائض) له (تحفه‌ المنهاج)ی ئیبن حه‌جری هه‌بسه‌میدا نوسیبوه‌تی: ناوی عومه‌ری کوری خالید به‌گه له عه‌شیره‌تی شاله‌ به‌گی، سالی ۱۱۶۴هـ هیجری که ده‌کاته سالی (۱۷۵۰-۱۷۵۱)ی. ز هاتووه‌ته دنیاوه.

پاش گه‌ران به‌شوین خوتندن و زانیاریدا بووه به‌مه‌لا و له (ئاغجه‌له‌ر) دانیشتووه، پاش چه‌ند ماوه‌یه‌ک گه‌راوه‌ته‌وه که‌رکووک له مزگه‌وتی تازه‌ی قه‌لاتی که‌رکووک پشت مه‌قامی دانیال پیغه‌مبه‌ر مه‌لایه‌تی کردووه، پاشان گوێزایه‌تییه‌وه مزگه‌وتی گه‌ره‌کی (زیوی) و له‌وی خه‌ریکی ده‌رس دادان و شیخایه‌تی بووه و هه‌ر له که‌رکووک ماوه‌ته‌وه تا له‌وی به‌خاک سپێردراوه. (۱)

(۳، ۲، ۱) عه‌بدولره‌قیب یوسف، گۆفاری رۆشنبیری نوئ ژماره (۱۰۷) نه‌یلول . ۱۹۸۵

په نڅوورې شاعیر له چوار لیستنه دا میژووی سال و پرودای سیاسی و کومه لایه تیبی تومار کردوه سهرباری پرودای که سببی خوی و خیزانه که ی که بوونه ته سهرچاوه یه کی دروستی میژوو، ماموستا عه بدولره قیب یوسف ساغی کردونه ته وه و بوی دهرکه وتوه زانیاریه کانیان راست و دروستن. لیسته ی یه که م میژووی سولتانه کانی عوسمانییه و هی دووهم میژووی والییه کانی به غدای سهرده می حوکمرانی عوسمانییه و لیسته ی سییه م میژووی والی و کاربه دهستانی کوردستانه له سالی ۱۱۱۰ی هیجریه وه تا سالی ۱۲۱۵، که وا میژووی پاشاکانی میرنشینی بابان و کویه و کهرکووک و فه رمانده کانی فارس و هندی پرودای گرنگی گرتووه ته خوی. له لیسته ی چواره میشدا سالیاد و میژووی باری کومه لایه تیبی شپخه کانی خوی له (عه بدالان) و بنه ماله که ی و که سی خوی تومار کردوه، که وا سالی له دایکبونی خوی و گه شته کانی و ژن هینانی و کور و کچه کانی پشست گوی نه خستوه... ته نانه ت نرخي نه و شتومه کانه ی بۆ مرگه وتی کهرکووک کراون نه ویشی تومار کردوه. (۲)

به ره مپکی گرنگی تری په نڅووری (رؤژژمیریکه) له ۲۳ لاپه رده دا به زمانی فارسی و دیباجه که ی به زمانی عه ربه ی له سالی (۱۲۲۵هـ- ۱۸۱۰ز) دا نووسیوه، له پیشه کییه که یدا باسی چهند زانایه کی هه لکه وتووی کوری رؤژژمیر دانانی کردوه، پاشان به وردی ده ستنیشانی هه لاتن و ئاوابونی نه ستیره گه لی گه لاویژ، کو، ته رازووی کردوه و نه نجا هاتووه ته سهر باسی که ش و هه وا ناسی و زانیاریه خومالییه کانی ده رباره ی که ش و ئاووه هه وا و کره کان و باسی که لوه کانی گه ردوون و پیکه اتنی وهرزه کانی سال و ئاسمان و پیره وتی هه ساره کانی کردوه. (۳)

هه لبه سستی په نڅووری:

کومه لیک هه لبه سستی په نڅووری سالی ۱۹۸۳ له لایه ن ماموستا عه لی قه رده اغی به ناوی (دیوانی په نڅووری) یه وه به پیشه کییه کی په سند و ساغ کردنه وه وه چاپ و بلاو کرایه وه... هه لبه سته کانی به شپوه ی گوران و زار زمانی زهنگه نه ن که وا دیاره شاعیرانی کهرکووک به و شپوه زمانه هه لبه سستیان داناوه... تاک تاک هه لبه سستی به شپوه ی سورانیشی تیدا یه. (۴)

هه لبه سستی په نڅووری پروون و په وان و کوردانه ن، به کیشی خومال ده په نجه یی و به جووت پاشبه ندی داندراون... هه ندی جار پاشبه نده کان دهن به چوار و پینچ و هه ندی جاریش وه کو چوارین و پینچ خشته کی پاشبه ندیک یان دووان دووباره ده بنه وه.

هه ر وه کو ماموستا قه رده اغی نووسیویه تی: «لایه نیک که زور جیگه ی ریز و بایه خه له دیوانی په نڅووریدا نه وه یه که مه ودای شیعری له بهر هه سستی خویدا ته سک نه کردوه ته وه و، مه یدان شیعری نه هیناوه ته وه یه ک، تا مه به سته کانی شیعری بکا به یه ک دوو مه به ست و به س، به لکو ویستوویه تی هه ر چون بی مه یدان به رین بکا و سارا گه وره بکا بۆ نه وه بتوانی به ئاره زووی خوی نه سپی بی و قه له می تاویدا و گوی هونه ری له زور له شاعیرانی هاوچه رخ و پیش خوی بفرینن و بابه تی نوی و بنووسی که زور پاش خویسی به نوی بزبان پروانری و به نه مری بپینه وه.»

به لئ، به شپوازیکی کوردانه و به تان و پوی هونه ری کوردی کومه لیک ته خته نیگاری خومالی و که له پووری بۆ نه خشان دووین که وا جگه له هونه ری هه لبه ست باری کومه لایه تیبی کورده واریمان پیشان ده دن. هه ر وه کو

(۴) دیوانی په نڅووری، لیکولینه وه ی محمه د عه لی قه رده اغی، چاپی یه که م. به غدا ۱۹۸۳ ز.

(۳.۲) هه مان سهرچاوه ی پیشوو.

هه‌لبه‌ستی پرووداوی تاعوون له کهرکوک، بهیتی ناوی شاعیرانی کورد، نامهی هۆنراوهی بۆ عه‌بدولرهمان پاشای بابان که له حیلله ده‌ست به‌سه‌ر بووه و هه‌ستی نیشتمانپه‌روه‌ری خۆی به‌روونی تیدا پێشان داوه، هه‌روه‌ها هه‌لبه‌ستی (یاران نه‌مه‌نده‌ن) که ناخ بۆ گۆرانی ناله‌بار و نار‌ه‌وایی ژینی کورده‌واری هه‌لده‌کیشی... جگه له تابلۆ جوانه دلداریه‌کانی و شیوه‌ن و هه‌لنانی پایه‌ی شیخ و سۆفیگه‌ری، له‌گه‌ل ستایشی ئایینی و چیرۆکی میعراجی پێغه‌مبهر، هه‌روه‌ها کۆمه‌لیک نامه و نامه‌گۆرینه‌وه له‌گه‌ل شاعیر و ناودارانی کوردی ده‌قه‌ری خۆی و باس و خواسی سه‌رده‌م.

زۆرینه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی دلدارین، ئهم هه‌لبه‌سته‌نامه‌ش چه‌ند سه‌روشت و مۆزیککی خۆبیبیان پێوه‌ دیاره، له‌وانه :

۱- ناوه‌یتانی زۆر و دووباره‌ی عاشقانی داستانی کۆنی رۆژه‌ه‌لاتی وه‌کو ناوی (له‌یل و مه‌جنون، شیرین و فه‌ره‌اد، یوسف و زولیت‌خا، گوئته‌ندام، بدیع الجمال).

۲- دروشمیککی تری ئهم هه‌لبه‌سته‌نامه وه‌سفی ورد و به‌پشوو و باسکردنی په‌له‌پۆ و ته‌فسیلاتی وه‌کو ناوی جلویه‌رگ، خشل و نامرازی رازانه‌وه، ناوی ره‌نگ و گوێ و دار و هی تره.

ئهو په‌له‌پۆبانه‌ش له‌لایه‌که‌وه ئه‌گه‌ر تام و بۆیه‌کی کوردانه به‌و جوژه شیعرانه بده‌ن و په‌یوه‌ندی به‌ده‌وروپه‌ر و ژینگه‌وه پته‌و بکه‌ن، هه‌روه‌ها په‌لی زانیاری شاعیریش له هه‌ندێ بواردا ده‌ربخه‌ن، ئه‌وا له‌لایه‌کی تره‌وه باری ناسکی هه‌لبه‌سته قورس ده‌که‌ن.

جاری وا ده‌بێ باسی مه‌نتیق و دانایی و گه‌ردوون ناسی و کاروباری ئایین و هی دی ده‌بنه سه‌ریار و له بریقه‌ی شیعرێ که‌م و له‌ خانه‌ی په‌خشان نزیکیان ده‌که‌نه‌وه.

۳- وه‌کو هه‌ست پێ ده‌کری شاعیر هه‌ولێ به‌کیه‌تیی باه‌ته‌ی له هه‌ر

هه‌لبه‌سته‌یک داوه و که‌م رێک ده‌که‌وی له هه‌لبه‌سته‌یکدا ئاور له چه‌ند لایه‌ن و باه‌ته‌یک بداته‌وه، به‌لکو هه‌موو به‌شه‌کانی هه‌لبه‌سته له چوارچێوه‌یه‌کی گشتیی هونه‌ریدا جۆش ده‌خۆن... ئهم کاره‌شی ئه‌نجامی پابه‌ندبوونه به‌شیوازی هۆنینه‌وه‌ی کوردانه و خۆ نه‌به‌سته‌وه‌یه به‌یه‌ک پاشبه‌ندی و کیشی عه‌رووزیی شیوتنه‌ری ئه‌دگاری له‌شولاری ناسکی زمان و هه‌لبه‌سته.

بۆیه ده‌بینین باه‌ته‌ی جۆراوجۆری وه‌های خه‌ستوه‌ته ناو بۆته‌ی هه‌لبه‌سته‌وه که له هه‌لبه‌سته‌ی شیوه عه‌رووزی سه‌ده‌ی نۆزده‌مین کوردیدا نایبینین... وه‌کو باه‌ته‌ی وه‌سفی به‌هار، راو، ره‌نگی گولان، راوه مامز، به‌ر و میوه و وه‌سفی دوله‌ر له شیوه‌ی ژنیککی جلویه‌رگ کوردی و رازاوه به‌خشلی جۆراوجۆر و ده‌ستووری کوردیدا.

۴- له باه‌ته‌ی دلداریدا دلداریه‌کی به‌ره‌سته (حسی) ده‌بینین که ئاوینه‌ی ده‌روونیککی به‌کول و ئیله‌ام وه‌رگری جوانیی دل‌به‌ره و نمونه‌ی سۆزیککی راستگۆبانه‌یه... وه‌کو وینه‌کیشیک سه‌ره‌رای بینای ساکار هه‌ستی جوانی خوازی و دلداریی گه‌رم وینه‌ ده‌نه‌خشیته‌ی.

شاعیر له وینه‌گرتنی جوانیی ژن و جادووی له‌شولاری ژن چه‌ند نمونه‌یه‌کی وای هه‌یه که ده‌لێ شاعیرانی تازه‌ی هاوچه‌رخ ئهم وینه‌یان کیشاوه... ده‌با له‌م هه‌لبه‌سته‌دا سه‌رنج بده‌ینه شه‌یداوونی شاعیر به‌جوانیی ژن و به‌هره‌ی مێیینه‌یی و هیزی هه‌ست و سۆزی لاوینی...

ئهو ته‌تا: زوله‌یخا په‌رده‌ی تاریکی له‌ رووی خۆی لادا و ناوچه‌وانی وه‌کو ئه‌ستیره‌ی به‌یان گه‌شه‌ی کرد...

روویه‌ک ده‌رکه‌وت تیشکی هه‌تاوی ستاند و وه‌کو مانگی له چه‌رخێ که‌لووه‌کان به‌ده‌ر دره‌وشایه‌وه و ئاسۆی به‌ده‌ری بازنه‌یه‌کی پرووناکی به‌خشدایه‌...

به په نجهی خه نه په ننگه وه دوگمه ی کراسی کرده وه، پاشان به بی ترس کراسی داکه ند و تووری هه لدا و تیر سهیر سنگی خو ی کرد، چی دیت؟ دوو گونبه تی پرووناک له سهر ته ختی سنگ...

نا... به لکو دوو مانگ، دوو چرا، دوو نه ستیره ی زوهره، دوو دوگمه ی سپی زبوی پاک... به لام له ناکا و... گورج له ترسی چاوی (ناحه ز) په رده ی وه کو کومه له نه ستیره ی په روین به سهر له شی دادایه وه، نه ستیره ی زوهره ی ون کرد و پرووی مانگی داپوشی و پرشنگی خو رکشایه وه...

هه تا رۆژگار دلشاد بی و سپارده ی جوانان قولله ی به غداد بی په نجووری نه خو ش تا دنیا ماوه دوعات بو ده کا نه ی زوله یخای دوو هم. نه مه ش ده قی نه و تابلو هه لبه سته یه:

زلیخا پاره، زلیخا پاره
په رده ی ظولومات نه پروو که رد پاره
به و طهور داش هه و نه چین چاره
مانا جه مین چون صوب ستاره
(تبارک الله) چون روو نمانان
شوعاعش نه شه مس خاوه ر ستانان
چون قه مه ر نه بوج سهر کیشا نه وده ر
شه فق دا نه ده ور دائیره ی نه نوهر
په نجه ی هه نایی دراز که رد وه دوو
کلیل که رده وه نه تو ی درز قوو
گجیش هه وادا بی خه وف و نه ندیش
خه یلی که رد سه بران سه تحی سینه ی ویش
نه ته خت سینه ش دوو قوبسه ی نوورین
دوو ماه، دوو قه ندیل، دوو زهره ی شیرین

دوو دوگمه ی بی خه وش سپی ساف
شه فافته ر خه یلی نه کافوور صاف
ناگا خو فش که رد نه دیده ی به دبین
په رده ش به سته وه چون په رده ی په روین
زوهره ش تاوین که رد، مه هتاب به رده وه
شوولته ی ئافتاب تاوین که رده وه
تا خه یلی زه مان خاطر ا گوشاد بو
سپه رده ی خاسان بوج به غداد بو
(په نجووری) ی په نجوور هه رتا بو فانی
دوعا گون په ی تو زلیخای ثانی

ته خته نیگاری سهردانی مه زاری شیخ مه محمودی سهروالا، دیار بیه کی هونه رکرد و بابه تیکی نایابی هه لبه سته ی مهیدانی جوانی و دلدار بیه وینه ی له دیوانی هه لبه سته ی کوردیدا یان نیبه یان زور ده گمه نه.

سه ره رای وینه گرتنی ژنی جوان و خشل و جلو به رگی و له شولاری پرووتی ناسکی وینه ی دهروونی ساکار و ساویلکه ی پر له باوه ری تایین په روه ریی نه م ژنه و تیکه ل کردنی پرووناکیی له ش به پرووناکی پروای بیتگه رد و وینه ی باری کومه لایه تیبی کورده واری که ژنان ناوچه وان له به ردی کیلی قه بری شیخ هه لده سوون و دوعا ده که ن و نیاز ده خوازن.

داستانی نه م تابلویه ش نه وه یه که بو ت باس ده که م:

زوله یخا سه ر له به یانی به نیازی سهردانی نیمام سهروالا جلو به رگی رهنگا ورهنگی له بهر کرد، زولفی گولا و پرژین کرد، به لاگیره و چه ناخ و سنجا قی زیو خو ی رازانده وه، چاوی کل ریژ کرد و له بهر تاوینه له خو ی خه فتی...

تا زانی له پله ی جوانیدا هیچی که م نیبه... وه کولکی ته رچکی دار

له‌ریبه‌وه و سه‌ریپۆشی که تانی به‌سه‌ر خۆی دادا و بانگی هه‌قالان و ده‌سته خوشکانی کرد و هه‌موو کوپوونه‌وه به‌ره‌و گۆری ئیمام به‌پێ کهوتن، ده‌شت و دهر و گرد و هه‌له‌تیاں پر له‌ بۆنی خۆش کرد... تا گه‌یشته به‌رده‌م مه‌قامی سه‌روالا بریاریاں یدا له‌ کانیه‌که‌ی به‌رده‌میدا خۆیاں بشۆن، وه‌کو حووری به‌هه‌شت پاک بن ئینجا سه‌ردانی شیخ بکه‌ن! جا ناسک نه‌نداماں یه‌ک به‌یه‌ک نه‌ندامی گولنییاں له‌ کانیه‌ی شوش و جلوپه‌رگی ئال و والایان له‌به‌رکرده‌وه، له‌ ژووردا ده‌ستییاں به‌نالین و پارانه‌وه کرد و ناوچه‌وانیاں له‌ کیلی گۆری شیخ مائی و دو‌عایان کرد، به‌لکه‌و به‌هۆی شیخه‌وه دو‌عایان گیرابیت و به‌له‌ش و به‌ده‌روونی پاکه‌وه نیازیاں بیه‌ته دی.

جا نه‌گه‌ر مردووه‌که ببیستایه‌ واپه‌ریزاده‌ی بێگه‌رد هانای بۆ هه‌یناوه...
 په‌نگ بوو نازی بکیشی و تا دلێ شیرین خال شاد بیت. نیازی قه‌بوول
 بکات:

زوله‌یخا بالا... زوله‌یخا بالا
 پۆی سه‌وب سه‌حه‌ر نما نا بالا
 پۆشا سه‌ه‌رتاپای بالا به‌والا
 په‌ی عه‌زم ته‌واف (ئیمام سه‌روالا)
 (سه‌ریه‌ند) ته‌یارکه‌رد (پووشین) به‌سته‌وه
 خه‌م دان وه‌ زولفان ده‌سته‌ ده‌سته‌وه
 تایی طورپه‌ی که‌مه‌ند (به‌ه‌رام گۆر) گیر
 طوغرای هه‌لقه‌ی زولف بۆ مایه‌ی عه‌بیر
 په‌خش که‌رد نه‌ نه‌طراف گۆنای گول صیفه‌ت
 له‌رنا چۆن توول ناسک نه‌و قامه‌ت
 (مه‌قنه‌ه‌ی) که‌تان دانه‌رووی ده‌ماغ
 به‌ند که‌رد جه‌لای سه‌ر (لاگیره) و (چه‌ناغ)

(سنجاق) سیمین دا نه‌ درز نه‌و
 کیلی دا نه‌ ته‌خت په‌سنده‌ی خوسره‌وه
 دیده وه‌ سورمه‌ی سوپهان په‌شته‌وه
 (حام) شاه جام گرت وه‌ مشته‌وه
 وه‌ختی نیگاش که‌رد نه‌و جام بی زه‌نگ
 سه‌یران که‌رد جه‌مین رسته‌ی خودا په‌نگ
 زانا سه‌رتاپا چیوه‌ش نییه‌ن که‌م
 نه‌وسا کیانا هه‌مه‌سه‌ران که‌رد جه‌م
 چه‌نی نه‌وه‌الان تورکێ توول نه‌ندام
 پراهی بی په‌وان په‌ی په‌وضه‌ی ئیمام
 وه‌ شیوه‌ی شیرین شوخ سه‌ه‌مگین
 سارا و سه‌ر زه‌مین پر که‌رد نه‌ بۆی چین
 هه‌ردان، هه‌له‌تان، یه‌کایه‌ک طه‌ی که‌رد
 تا ته‌شریف وه‌پای په‌وضه‌ی ئیمام به‌رد
 جه‌ پاکۆی مه‌قام په‌وضه‌ی دامه‌ن صاف
 ئاوه‌رد نه‌و خه‌یال شست و شوێ کلاف
 چون حۆری زانی حوور شی وه‌ ده‌ور حه‌وز
 داخڵ بی وه‌ حه‌وز چون سۆنه‌ی سه‌ر سه‌وز
 نازک نه‌نداماں یه‌کا یه‌ک ته‌مام
 شست و شو که‌رده‌ن چون نه‌و گول نه‌ندام
 نه‌وسا هه‌م پۆشان بالا به‌والا
 ته‌شریفشان به‌رد وه‌پای (سه‌روالا)
 هه‌ر که‌س په‌ی موواد وه‌ ئیمام لالان
 جه‌مین نه‌سای سه‌نگ (سه‌روالا) مالان.

هانا! یا ئیمام، دوعا موسته جا!
 جه پای بارگهی تو ئید مهن رجا
 چونکه ئەهی نه مام په ریزای بیگه رد
 وه پای بارگهی تو ئیلتیجاش ئاوه رد
 نیازم ئیدهن قه بوول بۆ نازش
 حاصل بۆجه لات وایه و نیازش
 پهی خاطر شادی شای شیرین خالان
 (په نجووری) غولام (مه محمود سهروالا) ن

به لگه یه کی تری کوردایه تیبی هه لبه ستی شیوه زاری گۆران که زادهی
 ژینگه و ههست و سۆزی کورده وارییه به کۆت و پیوهندی پاشبهند و کیشی
 عهرووز نه کراوه ته کۆلهی چا و لیکه ری شیوازی ئه ده بیی فارسی... باوهش
 گرتیه تی به گه لیک باه تی کۆمه لایه تیدا که تا راده یه ک زۆر هه لبه ستی
 سه دهی نۆزده مینی ریچکه ی بابان لیبی بی بهش و دووره دهسته. به کیک
 له و نمونه بایه خدارانه هه لبه ستیکه ره نجووری به بۆنه ی کاره ساتی تاعوونی
 شاری که رکوک دایناوه، شیوه نه بۆ شاری که رکوکی دلخوازی شاعیر
 که هوا دوی باسکردنی غه زه ب و مه زنی و توانای خوا که ئەم جاره
 (ته جه لالی قه هری به سه ره که رکوکدا نواند) و ئەم کاره ساته تووشی ئەو
 شاره بوو که:

ئیران تا تووران، شام تا وه شیراز
 هیچ شه هری نه بی بهی ته رزه دلواز
 په نا پهی فه قیر، جایی بی چاران بی
 نیعمه تش پهی خهلق وینه ی باران بی
 پر ناز و نیعمه ت زه وقش ته مام بی
 شیرینی شاران جه ئەو سه رسام بی

ئەم شاره خو شه دلگیره ئاگری په تایی (تاعوونی) تی به ربوو خه لک له
 ترسی مردن شله ژان و گه لیکیان شاربان چۆل کرد و وه کو خوی بۆمان
 ده گپرتیه وه بوو به رۆژی هه شر:

ئایری بهی ته ور نه قسودره ت گریا
 چه ند ناز و ناخوون گشت جه هه م بریا
 چه ند یانه ده ربه ست، چه ند مال خه راب بی
 چه ند ده روون داخ داخ... چه ند دل که باب بی
 راگهی ئامشۆی فه رد و قه وم که م بی
 ده ردینان سه ره که یل سیلاب غه م بی
 به ره نگه ی رشتی ره نگه ی په ی فیرار
 باوه جه فه رزه ند نه بی خه به ردار
 هیچ باس کرده ی حه ق غه وانان
 مه رگ حه ق په ی خه لق وه عار مزانان...

سه رباری ترسی مردن و مال و یرانی خه لک شاعیر حالی په شیوی کچه
 نازدارانی شاری زیاتر به رجه سته کردوه که ویل بوون به هه رد و چۆلدا و له
 ناو به رد و خاشاک و درکدا نیشته جی بوون و له شی ناسکی ژیر سیبه ری
 جارانیان که وتوته بهر قرچه ی گه رمای رۆژ له سبه یه وه تا ئیواران:

گره و گه رمیی باد، لووله ی گتجه لوول
 شانا جه هه م کۆگای زولف لوول
 نازک ئەندامان سه هه ند په روه رده
 نه زاکه ت داران خودا خاس که رده
 ویل بین نه پای هه رد چۆل وه یۆرت که ردن
 په نا وه سای سه نگ پای جه به ل به ردن
 جه سوب تا ئیوار خو ر مدۆ لیشان
 منیش خه مناک وینه ی دلریشان

پاشان رووده کاته خودا و مه لائیکهت و پیغه مبهه و ئیمامان ده کاته تکا
تکا و به لکو:

په حمی کهر وه حال خهلق ئەم شه هره
با ههم جهه لوطفت بوینان به هره
مه خلوقات جهی دام ظولمهت نازاد کهر
با جه تی ئەی شەش شه شەدر گوشاد کهر
با پان فهضلت باوهر وه هوجووم
بمالو خاشاک ئەی هائیلە ی شووم

میژووی ئەم کاره ساتی تاعوونه شی نووسیوه، دهستنیسانی ئەوه شی
کردووه که له ههمان کاتدا سلیمانیش تووش هاتووه و قری تی که وتوووه،
سه ره تا ده رده که له (ئاخویر حوسین) ده رکه وتوووه و سالی هه زار و دووسه د و
چوارده ی کۆچی بووه.

ئهمه و زۆر نمونه ی تر به ههمو ساکارییه که وه بازنه ی ناوه پۆکیان فراوان
کردۆته وه تا باوهش به ژياندا بکهن، بی گومان هونه ریش ههر له ژبان
هه لده قولی و پیش چاوی خه لک پرووناک ده کاته وه بو پیشکه وتن.

سه رنج: به ریز و ستایشه وه ده ستخوشی له ره نجی مامۆستای میژووناس
عه بدولره قیب یوسف و مامۆستای که له پوور دۆست محهمه د عه لی
قه ره داغی ده که م.

---

(5) رۆژنامه ی (العراق- عه ره بی) ژماره ی رۆژی 15 / 9 / 1991 (وتاری
په نجووری)، هی نووسه ری ئەم کتیبه .

شایبیه‌کە‌ی مە‌ولە‌وی و چە‌ند سە‌رنجی‌کی بە‌راوردکاری

پێ‌شە‌کی

باخ و گولزاری شیعری مە‌ولە‌وی ئە‌وە‌ندە‌ کە‌ش و نازدارە‌ شایانە‌ هەرچی شیعردۆ‌سته بە‌شاگە‌شکە‌یییە‌وه‌ بچیتە‌ سە‌یری، بە‌لام ئە‌وە‌ندە‌ش بە‌رزە‌ نرخە‌ هە‌موو کە‌س ناتوانی بێ‌تە‌ سە‌ودای گولە‌ مرواری و گە‌وهەرە‌کانی.

پێ‌وە‌ندیم بە‌و باخە‌، بە‌لکو بە‌و دنیا‌یە‌ی شیعری مە‌ولە‌وی و بییە‌ دە‌چیتە‌وه‌ ئە‌و ساڵە‌ی مامۆ‌ستا مە‌لا عە‌بدولکەریم دیوانە‌کە‌ی بە‌شیتۆ‌یە‌کی نایاب، بە‌لیکدانە‌وه‌ و لیکۆ‌لینە‌وه‌یە‌کی زانستانە‌وه‌ بە‌چاپ گە‌یانە‌. هەر ئە‌و ساڵە‌ دوو هە‌لبە‌ستی ئە‌وم کرد بە‌عەرە‌بی بە‌ناونیشانی (الشتاء و الموت) و (رثاء امیرة جافية) و ساڵی ۱۹۶۲ لە‌ کتیبی (مختارات من الادب الکردی) یە‌کیە‌تی نووسەرانی عێراق لە‌ بە‌غدا بلاوم کردە‌وه‌. شایانی وتە‌ پارچە‌ی یە‌کە‌م سە‌رنجی هە‌ندێ‌ نووسەر و شاعیری عەرە‌بی پراکیتشا و پە‌سندکردن و ئافە‌ربینیان پێ‌ پراگە‌یانە‌م.

جا لە‌بەر دە‌م ئە‌م دنیا‌یە‌دا نووسەر نازانی دە‌ست بۆ کام لایە‌ن و کام بابە‌ت و کام شیتۆ‌زی شیعری مە‌ولە‌وی بیات و لە‌ چ لایە‌کە‌وه‌ بتوانی قسە‌ی تازه‌ پە‌سند بکات... لە‌ کاتیکدا لە‌و میه‌ره‌جانە‌ گە‌وره‌یە‌دا کە‌ بۆ مە‌ولە‌وی لە‌ شاری سلیمانی رێک خراوه‌ مامۆ‌ستا گە‌لیکی شیتۆ‌ی هە‌ورامی زان و مە‌ولە‌وی ناس باس و لیکۆ‌لینە‌وه‌ی قوول - لە‌ رووی شارە‌زایییە‌وه‌ - پێ‌شکە‌ش دە‌کە‌ن. زۆر سە‌ختە‌ کە‌ لە‌ پیزی ئە‌و باسانە‌دا کە‌لینیک بۆ چە‌ند سە‌رنجی‌کی سە‌رپێ‌یانە‌ی خۆ‌م دە‌ربارە‌ی شیعری مە‌ولە‌وی

بە‌دۆ‌زمە‌وه‌! بۆ ئە‌وە‌یش وتارە‌کە‌ی من دووبارە‌ کردنە‌وه‌ی باسە‌کانی تر نە‌بیت درێژداری و کاویژ کردنە‌وه‌ی پێ‌وه‌ دیار نە‌بیت. هاتووم تە‌نیا یە‌ک پارچە‌ هە‌لبە‌ستی مە‌ولە‌ویم هە‌لبێژاردووه‌ کە‌ بۆ شایبیه‌ی رە‌شە‌بە‌لە‌کی کوردە‌واری تە‌رخان کردووه‌ و بە‌شاکاریکی نە‌ک هەر دیوانی ئە‌و شاعیرە‌ بە‌لکو دیوانی شیعری کوردی دە‌زانم. ئە‌ویش ئە‌و هە‌لبە‌ستە‌یە‌ کە‌ بە‌ (نامە‌ی نە‌فتە‌نیت یە‌ک رۆ باد ئاوە‌رد) دە‌ست پێ‌ دە‌کات، هە‌ولم داوه‌ لە‌ پێ‌گە‌ی هە‌لسە‌نگانن و بە‌راوردە‌وه‌ گە‌وهەرە‌ هونە‌رییە‌کانی دە‌ستنیشان بکە‌م.

دە‌ربارە‌ی ئە‌م شاکارە‌ هونە‌رییە‌ی. ب. هە‌وری لە‌ کتیبی (مە‌ولە‌وی شای شاعیرانی لاهوت و... / سلیمانی - ۱۹۷۳) دا سە‌رسورماوانە‌ لە‌ بە‌رامبەریدا دە‌وە‌ستێ‌ و دە‌یە‌وێ‌ شە‌رحی لێ‌ بدات، بە‌لام دوا‌ی چە‌ند دێ‌تیک دیتە‌ سەر ئە‌و رایە‌ کە‌ بلی: "بیتەر وا ئە‌زانم پێ‌نووسی وە‌صف لێ‌رە‌دا ئە‌وە‌ستیت".

هەرۆه‌ها دە‌لی: "مە‌ولە‌وی کە‌ پیاویکی گە‌وره‌ و ناوداری تایینی بووه‌، لە‌و رۆژە‌دا ئە‌بوو بە‌لای ئە‌م جۆرە‌ باس و رە‌نگە‌ هۆنراوانە‌دا هەر نە‌چوا‌یە‌، کە‌چی وای بۆ چوو تۆ وا ئە‌زانیت کە‌ هەرزه‌کاریکی هە‌میشە‌ سە‌رچۆ‌پی کیشی شایبیه‌ی رە‌شە‌بە‌لە‌ک بووه‌." ... ئینجا: لای وایە‌ کە‌ "لە‌ کاتی ئە‌م شایبیه‌ی و هە‌لبە‌ستی‌یه‌دا ئە‌و خۆ‌ی لە‌وه‌ نە‌بووه‌ بە‌لکو هاو‌پێ‌یە‌کی کە‌ وادیارە‌ خالۆ‌ی کۆ‌مە‌سی بووه‌ بۆ نووسیوه‌ و ئە‌م لە‌ وە‌لامدا بە‌دوور و درێژی بە‌چامە‌یە‌کی نایاب وە‌سفی هە‌لبە‌رکیکی بۆ ئە‌و نووسیوه‌تە‌وه‌."

بە‌لی دوورنیه‌ مە‌ولە‌وی نە‌چوو بێ‌تە‌ ناو شایبیه‌کە‌^(۱) و نە‌ک هەر بە‌شداریی تێ‌دا نە‌کرد بێ‌ت بە‌لکو سە‌یریشی نە‌کرد بێ‌ت، بە‌لام مە‌ولە‌وی یە‌کی رۆ‌لە‌ی عە‌شایەر و فە‌قیمی ولاتان گە‌راو و شاعیری پێ‌ر لە‌ هە‌ست و سۆز

۱- مە‌ولە‌وی: شای شاعیرانی لاهوت و زانایی و خۆ‌شە‌ویستی کورد لە‌ چە‌رخە‌ی نۆ‌زە‌هە‌مدا. ا. ب. هە‌وری سلیمانی، چاپخانە‌ی کاکە‌ی فە‌لاح، ۱۹۷۳.

دیمه‌نی شایی کورده‌واری له ئەلبوومی یاداوهریدا بەزیندوویی هەلگیراوه .
 ئەم هەلبەستە بریتییە لە تەختە نیگارێک کە سەر بە خۆ و ینە ی شایی
 تیدا پیشان دراوه، نەک لا بەلا و بە تیسۆرە یخی هەندێ قەسیدە، بۆیە
 یەکیەتی بابەت بە تەواوی پارێزراوه و مەولەوی و زۆر لە شاعیرانی تری
 شێوەزاری گۆران دەستی هونەری بلندیان لە تەرخان کردنی یەک
 قەسیدە سەر بە خۆ بۆ یەک بابەت - بە تاییەتی بابەتی سروشت و
 کۆمەڵایەتی و دەروون - مایە خۆشەختی و شانازییە .

بە پێچەوانەی شاعیرانی شێوەزاری سۆران کە لە دابنەریتی کورده‌واری
 شاعر گوتیارانە و مەنزلی شێوازی فارسیی دامەزراو لە سەر بنەرەتی
 عەرۆزی عەرەبی و یەک پاشبەندی (قافیە) . وە چوارچێوە و ناوەرۆکی
 بێر و هەستی شاعیران تەسک کردووه و خستیانە سەر شێوەی حافظ و
 کلیم و هی دی .

دەبینین زۆر کەم نەبێ ئاوپر لە بابەتی کۆمەڵایەتی و کورده‌واری و
 سروشتی کوردستان نادەنەوه... زۆر کەم نەبێ یەکیەتی بابەتیان لە
 شاعریدا پەیره‌وی نەکردووه و نەهاتوون یەک قەسیدە بۆ یەک بابەت تەرخان
 بکەن . ئەوان خەریکی پاشبەند ریزکردن بوون، هەولیان داوه دیوانەکانیان
 لە سەر هەموو جۆرە پیتیکی پاشبەند دابریژن... هەر بۆیە ناوەرۆکی
 بابەتەکانیان کەم مەودا و یەک جۆر و دووبارە کردنەوه و بۆتەرێژی وشە ی
 قەبە و بیانی و پابەندی ئەو رێچکانەن کە لە عەرەبییەوه خواسترا بوونەوه
 و ناویان نابوون روون و پەوانبێژی .

بەلام شاعیرانی وەکو بێساران، خانا، کۆماری، میرزا شەفیح،
 رەنجووری گەلی تەختە نیگاری هونەر کردی شاعیرانە خشاندووه .
 بە ئومومە رەنجووری شاعیری کەرکوک (۱۷۴۴ - ۱۸۰۴ ز) ئەویش مەلا
 و شێخی تەریقەت بووه دیمه‌نی سەیران و زیارەتی ژنانی بۆ گۆڕی ئیمامی
 شێخ (سەرۆک) نەخشاندووه، ورد ورد پیشانمان دەدات چۆن کچان و ژنان

بۆ ئەو گەشتە خۆیان پازاندۆتەوه و لە حەوزە کە ی لای زیارەتگای ئیمام
 مەلەوانییان کردووه... ئەویش دیمه‌نیکی کورده‌واری پر لە جوانی و
 زەرەفەتە . (۲)

وەسفی شایی و رەشەلەک، ئەو نەریتە باوه کۆمەڵایەتیەکی کە خەلکی
 هیچ ئاواپی و شارێک نییە سالی چەند جارێک پیتی هەلنەستن، لە
 شیعری شێوە زاری سۆرانیدا نەکراوه و زۆر کەم نەبێت ئامازەشی بۆ
 نەکراوه . ئەو تا شاعیرانی سەدە ی نۆزدەمین هەر لە نالییەوه بێگرە تا
 وەفایی و حاجی و ئەدەب و ئەوانی دی... جگە لە مەولەوی کەسیکی تر
 نەکەوتوو تە سەر نەخشانندی ئەو و پێنە کورده‌وارییە . تا گەشتە سەدە ی
 بیستەم کەوا لە نبووی یەکەمیدا مامۆستا عەبدوڵلا گۆران لە چوارچێوە ی
 شاکاری (گەشتی قەرەداغ) دا و پێنەکی مەولەوی ئاسای بۆ شایی تەرخان
 کردووه .

شاییەکی تاهیر فوئاد:

لە هەلبەستی شێوە ی عەرۆزیدا - بە پیتی دەسترویی ئاگاداری خۆم -
 وەسفێکی سەر بە خۆی شایی رەشەلەک لە ئومومە یەکی زیاترم بەرچاو
 نەکەوتوو، کەوا شێخ تاهیر فوئادی کەرکوک (۱۳۱۰ ک - ۱۹۲۷ ز)
 وەسفێکی شایی گوندی شەحەلی دەشتی هەولێر دەکات کە لە سالی
 ۱۹۲۲ دا گەراوه . (۳)

شاعیر هونەر مەندانە لە گەلی دێردا دەست رەنگینی دەنوینێ و دیمه‌نی
 شاییکەران بە پیاو و ژنەوه و دیمه‌نی ژنان بە خەشڵ و جلۆبەرگی
 رەنگاو رەنگەوه و وینە ی دەنگی دەهۆل و زورنا دەنەخشی نێ . هەر وه‌ها

۲ - دیوانی رەنجووری، لیکۆلێنەوه ی محەمەد عەلی قەرەداغی . بەغدا / چاپخانە ی
 ئافاق عەرەبی / ۱۹۹۳ ل ۱۷۷ .

۳ - دیوانی تاهیر فوئاد: چاپخانە ی کوردستان، هەولێر / ۱۹۷۰ .

ههستی خۆی و باری دەرروونی و دلداریی خۆبشی وهکو تهجره بهیهکی ناگا کردوو پیشان دهدات. شاعیر سه ره تا ئه وه پیشان دهدا که کاروباری زهمانه بووه ته مایه ی دهردی سهر و تیغی غهم جهرگی بریوه و خه مبارانه سهیری دنیا دهکات... به لام که دیتته ناو شایبیه که له دپیری سییه مدا دهلی:

ئه ی خه یالی هیچ و پوچ ناخر دهمی لیم دوورکه وه

تۆش بهرۆکم بهرده ئیتر ئه ی غهمه ی دل کونکه ره!

چونکه دنیا بووه به ههشت... وا ره شبه له که و حوور و غیلمان ریزبان بهستوه:

هه له پهرینه و ره شبه له که، تیکه له بهیه که بوون پیاو و ژن

عالمه می نازادی ئیحیا کرده وه ئهم مه نزه ره

صاحبانی ئهمر و نه هیین ئهمرۆ (زورنا) و (دههۆل)

ئهم دهلی: ئه ی غهم نه یه ی ها! ئه و دهلی: شادی وه ره!

زهرفی به زمیتکه کوپ و کچ دهس له ناو دهستی به کا

ئهم به صیفهت ههر دهلیتی لاولاوه ئه و وهک عه ره عه ره

(هذه جنات) ئه گهر بیهره بووتری لائیقه

ههر کوپه ئهم شان و ئهوشانی کچی تازه و ته ره

ئه مجا دیتته سهر وهسفی کچان که وا (دانه ی ئاره قیان وهکو مرواری و گولاه) و خشله کانیان: هاره ی لووله، خره ی خرخال، زره ی که مبه ره (هۆش له که له و دل له سینه و دین له دل دینیتته ره قص)، جلوه رگیان:

خامهک و خارا وو ئه تلهس، مهخمه ر و تاقه و قه نه وز

ههروه کوو تاووس له به ربانا ئه لیتی بال و په ره

له گه له ئه و هه موو شادی و جوانبیه دا شاعیر له وه دیمه نه دا جگه له خهم و خه یالی دل پر له سۆزه که ی، خۆشه ویستییه که ی خۆبشی بیه نه کردوو. له دپیری حه قده میندا دهلی:

گهرچی بیه میسلن هه موو ئه ما وهکو یارم (فوتاد)
کئی وه ها چاو مامزه، ئیمان دزه و غاره تکه ره

میهره جانی دهنگ و رهنگ لای مهوله وی:

گوتمان دیمه نی شایبیه ره شبه له که کی کورده واری له ئه لبوومی بیره وه ری مه وله ویدا به زیندوویی هه لگیراوه. به لام نه که ههر دیمه نیک که وهکو تابلۆیه کی رهنگین به دیواره وه هه لبواسری، به لکو وهکو شریبتیکی قیدیۆ. چونکه له وه هه لبه سته - تابلۆیه دا ههر (رهنگ) ی هه مه جۆر ده ور ناگپیری، به لکو (دهنگ) ده وری سه ره کی ده گپیری و هه لبه سته که یه ک باندى مؤسیقایه و پره له هه را و هاواری شادی و شاباش و قیژه ی مهستی و تریقه ی پیکه نین و ههستی شایبیه گپران و مؤسیقای ئامرازانی ژیداری خشل و جلوه رگ، هه ریه که ی له لایه که وه و به جۆریک ئۆرکسترا پیک ده هین.

دهنگه کانی شایبیه گپران (سه دای لاو هه ی لاو شهقه و تهقه ی گهرم، چه پله و چیله و چریکه و تریکه و دهنگی هه ی شاباش). دهنگه کانی ئامرازه کانیس ئه وه ههر مه پرسه ههر ته له و ئاواز و ترپه یه کی هه یه:

(زهره ی زهر زنجیر، زیله ی گواره، زرنکه ی زهنگوله ی زیر، شاخه و شریخه ی خشلی نیمه رهنگ، فره ی فۆته، خشه و خشپه خاس، ترپه ی په نجه که وش، دهنگی چه پله...)

له ناو ئه و جهژنی دهنگ و هه رایه دا چه ی نازداران و ورشه و پرشه ی دهنگه ئارهقه - که وهکو له گۆرانیی فۆلکلۆردا گوتراوه: (ئارهقی سینگ و مه مکی - دیتته خوار زهنگول زهنگول) ههروه ها بهرق و بریقه ی کلاو زهر (ئه ی بوچی گوتوویه بهرق؟ ئه ی بروسکه ی ئاسمانیسه دهنگی به دوادا نایه؟). ته نانه ت خه می ناو دهروونیسه ههر ته م و دووکه له نییه ئه ویش به دهنگ و سه دایه. ئه وه تا دهلی (قرچه ی چۆقه ی دل).

دووباره بوونه‌وه‌ی پیتی (ز) له چوار وشه له کومه‌لی پیتج وشه‌ی ئەم
نیوه دپه‌دا:

زیله‌ی گواره و زرنگه‌ی زه‌نگله‌ی زه‌ر
هه‌ر وه‌کو دووباره بوونه‌وه‌ی پیتی (چ،خ) له‌م دپه‌دا:
جفه‌ی گه‌ردن که‌چ، مه‌رگ من چیش و‌اچ
خاین وه‌ خه‌فه‌ت، نه‌زان جگه‌ر پاچ

شاییه‌که‌ی سه‌یوسینان:

هه‌لبه‌سته‌که‌ی مه‌وله‌وی زیاتر هه‌لبه‌ستی (ده‌نگ)ه، چونکه دل پر له‌ کولی
خوشه‌ویستی سۆفییانه‌یه که‌ نه‌وه‌نده ناسکه به‌ له‌ره‌ی ئاواز و ترپه‌ی
مۆسیقا ده‌که‌وێته خروشان. حالی شاعیر وه‌کو حالی شیخه‌ گه‌وره‌کانی
(ته‌سه‌ووفه) به‌رامبه‌ر به‌"سه‌ماع" که‌ زاراوه‌ی سه‌ماعیش لای سۆفییانه‌کان
ده‌نگ و سه‌دای قورئان و که‌بار و مۆسیقا و گۆرانی و شیعر خوتنده‌وه‌یه
که‌ سه‌ماش‌ی له‌گه‌لدا بووه. جا وه‌کو له‌ هه‌ندی کتیبی تایبه‌ت به‌ژینی ئەو
شیخانه‌دا ده‌خوتینه‌وه‌ تی ده‌گه‌ین که‌ شه‌یدای (سه‌ماع) بوون و هه‌ندی
جاریش جله‌وی هۆشیاری و ئاگاییان به‌هۆیه‌وه‌ له‌ ده‌ست داوه و
که‌وتونه‌ته‌ حاله‌تی جه‌زب و بوورانه‌وه و په‌ریشانی.

مه‌وله‌ویش که‌ هاتوو‌ته‌ سه‌ر هۆنینه‌وه‌ی شیعه‌که‌ی گوێ و هه‌ستی پر
بووه له‌ ده‌نگ و سه‌دای مۆسیقای سروشتی جوان په‌رستی، ئیتر ته‌ونی
شیعه‌که‌ی بووه‌ته‌ پارچه‌یه‌ک ده‌نگ و له‌ره‌ی ئامرازی مۆسیقای جووله‌ی
خشل و له‌شولار و جلوه‌رگ و هات و هاواری شاییه‌که‌ران.

جا له‌ کاتی‌کدا په‌نگه‌ مه‌وله‌وی شاییه‌که‌ی نه‌دیبه‌ و هه‌ر به‌خه‌پال له
نامه‌یه‌کدا وه‌سفی بکات، مامۆستا گۆران له‌ پارچه‌یه‌ک له‌ هه‌لبه‌ستی
گه‌شتی قه‌رده‌اغدا باسی شاییه‌که‌ ده‌کا له‌ کاتی بووک گواستنه‌وه‌ی
گوندی سه‌یوسینان که‌ خوێ دیویه‌تی و به‌شیویه‌کی هونه‌ری دیه‌نی

ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ینه‌ بنیاتی په‌یکه‌ری هه‌لبه‌سته‌که‌ی مه‌وله‌وی له‌لایه‌نی
وشه‌ داڕێژی و نه‌وای پیتگه‌لی ئەم وشانه‌وه‌ ئەوا وشه‌کان مۆسیقیان لێ
ده‌بارئ. هه‌لبه‌ژاردنی وشه‌ی هاوتا له‌ کیشانه‌وه‌ سه‌نگدا و وشه‌ی
هاوپاشبه‌ند و وشه‌ی کورت و نه‌رمونیان و روون و رووناک دپه‌ هه‌لبه‌سته
ده‌ بره‌یه‌ی خۆمالیه‌که‌ پرشنگدار ده‌که‌ن و مۆسیقا‌که‌ی زیاتر
ده‌رازینه‌یه‌وه‌... ئەوه‌تا له‌ نیوه‌ دپه‌یکدا ئەم وشه‌ هاوکیش و
هاوپاشبه‌ندانه‌ی کۆکردۆته‌وه‌:

شه‌وق و زه‌رق و به‌رق فه‌رق زه‌رکلاو

یان له‌م دپه‌دا:

سه‌ما، په‌ما، نه‌ما، نما له‌گه‌ل ده‌سمالان، نه‌وه‌الان مه‌لالان، وه‌ش حالان:

سه‌مای ده‌سمالان، په‌مای نه‌وه‌الان

نه‌مای مه‌لالان، نمای وه‌ش حالان

یان (ئالای کالای، بالای):

وه‌ لیمۆی ئالای، کالای، بالای شه‌نگ

هه‌روه‌ها: ته‌قه‌ی گه‌رم، چيله‌ی نه‌رم، تریکه‌ی وه‌شه‌رم... یان: خه‌میا،
چه‌میا... یاران یاوه‌ران، ده‌رده‌داران و سه‌نگ باران!

هه‌رچی ده‌نگی پیته‌کانیشن ئەوا به‌رو دوا هاتنی پیتی چریه‌ به‌خش و
ده‌نگه‌ ورشه‌داره‌کان زیاتر دلنیاپی و هه‌ستی شادی ده‌گه‌یه‌ن. ده‌بین له
چوارده‌ دپه‌ هه‌لبه‌ستدا پیتی (ش) بیست و سی جار، پیتی (چ) شازده
جار، پیتی (خ) سێزده جار دووباره‌ کراره‌ته‌وه‌ که‌ شیعه‌که‌یان کردوووه
به‌ناسکترین شیوه‌ی وتووێژی چه‌ دووی ژوانی دلداران. بڕوانه‌ دووباره
بوونه‌وه‌ی پیتی (ش.خ.چ) له‌م دپه‌دا:

شاخه‌ی شریخه‌ی خشلای نیمه‌ په‌نگ

خشه‌ و خشپه‌ خاس، ترپه‌ی په‌نجه‌ی که‌وش

عیشوه‌ و نه‌زاکه‌ت، گریشمه‌ی بی‌خه‌وش

زه ما و نده که ده خاته چوارچیتوهی نیگارینکی پر له ته زووی لاوی و جوانی
په رستییه وه. (۴)

لای گۆران سروشتیش به شداربی دلشادیی خه لک و جوانیی ده و روبه ر و
شایبیه که ده کات و ته خته نیگار که ی بی پنه نگاوره نگ ده کات:

په لکه ره نگی نه ی ئیوارهی به هار
له عه زهت تارای سوور که وتوتته خوار
ئیسنا سه رگه رمی ئیلتیفاتی بووک
جرم و جوولیه تی و هه لته په ری سووک

سه رباری هه موو شتیکیش با ئه ویش وه کو مه وله وی دیمه نی جوانی و
خوشیی شایبی که سه رنجی پاکیشا بیت به لام ورد ورد چاوی کامیرا له
هونه ری سه ما که ده باته پیشه وه و ورد ورد جووله و نه زمی شایبیه که و
هه لسه که وتی شایبیه که ران و سه رچۆبی کیش و شمشال ژهن و گۆرانیبیژ
پیشان ده دا:

سه رچۆبی کیشی قۆزی چۆبی زان
پاش هه لسه انه وه و نووکی پی بادن
له ژوور سه ربیه وه ده ست و خه نجه ری
چه شنی چه خماخه ی ئاسمان ئه له ری
شمشال ژهن ئه ینا بو هه چ لایه ک پروو
ئه و لایه که لله ی زۆتر گهرم ئه بوو
هه رچۆک دادان بوو، هه لسه انه وه و هه ی
سوۆزی هاواری ناگا وه ی وه ی وه ی

باسی گۆرانیبیژ یان شمشال ژهن له هه لسه سته که ی مه وله ویدا نییه ،

۴- سه رجه می به ره می گۆران، به رگی به کم ، محمه دی مه لا که ریم، چاپخانه ی
کۆزی زانیاری عیراق، به غدا، ۱۹۸۰ ل ۱۴۸ - ۱۵۲ - ۱۵۴.

گۆران له پیشاندانی رۆلیان له ئاهه نگی شاییدا هونه ری نواندوه و وه کو
چۆن دیوبه تی راستییه که شی و پیشانداوه که گۆرانیبیژ له شایبی ژنان و
شمشال ژهن له شایبی پیواندا به شداری کردوه:

گۆرانی بیژ بی و بچۆ خۆت باده
کی ئه وه نده ی تو ده روونی شاده
وه ک هه نگ بگه ری و گۆرانی بلتی
لاده جار جاری بو به ری پی گولتی

به هۆی هه لقلولاندنی ته له سمی جوانی و له باریی زمانه وه هه ول ده دا بو
گوزارشت له هونه ری سه مای ژنان وشه کان بخاته سه ماوه و به بچووک
کردنه وه ی نازیزانه ی (له رزانه به (له رزۆکه) و گوتنی (به رزۆکه) له جیاتی
(به رز بکه ره وه) پاشبه ندیکی شایانی که س ری بو نه چووی لی و ده دست
بی پی:

گول به ئاهه نگی "ئامان له رزۆکه"
پی پیه دابنی و پی پیه به رزۆکه

هه ره ها که ده لی: شانی بو شل که و خۆت هه لسه یته وه - سوخمه ی سه ر
مه مک بله ریته وه! له به رامبه ر ئه مه دا مه وله وی با وینه ی جووله ی
سه ماسازی شایبیه که رانی نه نه خشانده بی، به لام وینه یه کی جوانی
ره شبه له کی له ریگه ی چه ند هیما و ئاماژه یه ک بو هه ندیک هه لسه که وتی
باوی شایبیه که رانی کورده واری پیشان داوه، ئه مانه ش وه کو:

چه ی کچان:

چه ی گه ردن که چ مه رگ من چیش و اج؟

هه ره ها چاوبازی یان ئیشاره ت و په نجه گوشین:

لاره ی قه تاره ی لاو شه ده لاران

ئیشاره ی که م که م، په نجه وشاران

ههروهها شهرم و سهردانهواندنی کچان و دهنگی شاباش شاباشی
نهوجهوانان:

خه میا و چه میای ناز نیمچه کناچان

دهنگ هه می شاباش نهوجوان و اچان

جگه له سهمای دهسما لان و راکردن و هاتوچۆی نهونه مامانی پر له
بزووتنهوه. جا سه ره رای لیشاوی لافاو کردی دهنگ به سه ره شیعره که ی
مهوله ویدا له چوارچیتوهی وینه بالا که پیدا زۆر سروشت و کردهوهی باوو
چۆنیه تیبی هه لسه وورانی کار له ناو شاییدا ره سه نی و دروشمی کورده واری
شیعره که دیار ده که ن. هه ره وه کو وینه یه کی (ژن) و دهوری سروشتی خۆی
له ژیان و له م بۆنه هاتنه دا ده گرن.

مه زاندنی خشل لای گۆزان ته نیا بۆ شاخه و له رزه و دهنگ و بریق و
باقی زیو و زیره که نیسه لای شاییکه ران به گشتی، به لکو ته و پرووی
رووناکیی پرۆجیکته ری سینه ماکه بۆ گرتنی دیمه نیکی نایاب ده کاته تاقه
گولیک له گولکهانی شایی و ده بخاته ناو باز نهی رووناکی، خه ربکی
پیشاندانی جووله ی پی و لارگرتنی سه ری و بزواندنی شان و سنگیه تی که
تاکه له نیوان ته و باز نه یه پیدا حال و هه والی (کلاو زه، پشتنه سه، نقیم
و هه یاسه) به شپوهیه کی هونه رمه ندانه پی رابگه یه نی. هه ریه ک له و
خشلانه ش کاریکیان پی ده سپی، بریقهدان، جریوه، ماچ کردن و -واتا
نه ک هه دهنگ - وینه ی شاعیرانه یان پی دروست ده کا:

به ناز لاریگره سه ری بی پۆشین
با بریقهدی بی کلاو زه پر چین چین
پینچکه ی پشتنه سه ره سه ره زولفی ره ش
با بحر یوتنی وه ک ته ستیره ی گه ش
با پینچکه ی نقیم گورج گورج به تاسه
لیو بنیتنه سه ره کولمی هه یاسه

ئه م وینانه په لویۆی دیمه نه گشتییه که ن که زیاتر شان به سه ره بینین و
رهنگ و هیللی نه خشاندندا ده دن، لای ته و (نه زه ره) ره وایه و هه رام نییه!!
به لکو هاتوهه چاو بازی بکات ههستی ناوه وهی ته و وینه گر په له جوانی
رهنگ... ته و له گه ری شاییدا چاوه پروانه له و گولهی خستیه ناو باز نهی
رووناکییه وه، چاوی شه رمی کل ریژ هه لبر، نیگایه کی تیژ تیپه ره بکاته
ناو چاوی و هه ست به فرمیسه کی قه تیه سی بکات... هه روهها سه رنجی
گه رمی لی نه بریت تاکو به رده رگای گه ری هه لپه رکی بگری و به رامبه ری
بگه بریت و له و چاوه ره شان ته تیژ نه بیت:

چاوه ریتم چه رخی نیگای تیژ تیپه ره
له چاوما بکات ههستی ته شکی ته ره
به شکو له عاستم زه بری دلنه رمی
ئیتر نه بری لیت سه رنج به گه رمی
منیش به رده رگای حه لقه ی هه لپه رکی
بگرم، بگه ریتم به رامبه ره به کی؟
به رامبه ره به تۆو دوو چاوی ره ش ره ش
که ناز ته فرۆشن به که چ نیگای گه ش!

که وای شاعیری عیشق و جوانی دلکه ی خۆی له بیر نه کردوه، هه ره
وه کو له چه ند هه لبه ستیکی تر دا که شه یدایی و تامه زرۆیی خۆی بۆ
جوانانی سه ره ری و ریکه وت و شه ویک له دتیه کدا (بۆ یه ک شه و لای
دایه ته م دتیه ری ویتلم). ده رده خات، ناوه هاش له کۆتایی ته م هه لبه ستده
(جۆشی سه ره) و دلته نگی و خه می جودا بوونه وه له چاوه ره شه که ده خاته
روو که وا ده بی سبه ینی ریگه ی گه رانه وه بۆ شار بگریته به ره:

سبه ینی که رۆژ هه لهات له ناسۆ
ئه دا له پرچی (خاوه ن چاوه) بی تۆ

ئیتتر تا ماوی رابوورد، سه یۆسینان

پیشانی تۆبات هه لپه رکیتی چاوجوان

هه بهم جوړدهش مهولهوی له کوتهایی هه لپه سته که پدا ده که ویتته سکالای
حالی خوئی. ئه ویش خاوهن دلّه و شاعیری خو شه ویستییبه و هه ز ده کا له
هه ر ئاهه نگی کدا جیتی ئه و خالی نه بیت... وا جو ش و خرۆشی لاوانی
شاییکه ر و گه رمی خو ئینی ژیان بزو ئینان، هیوای گه وره ی ره نگا وره نگیان،
ئاواتی دوا رۆژیان... هه مووی له و ئاهه نگی دا پر شنگ ده هاوی و کون و
قوژینی دلّیان رووناک ده کاته وه، به لام ئه ویک که ره نگه له بهر ته مه ن بیت
یان له بهر پایه ی ئایین په روهری بیته. ناتوانی به شدارییان بکات - تاهیر
فوئادیش دهردی دلّ و خه می خوئی له م بۆنه خو شه دا پیشان داوه - ئیتتر
مهولهوی ده بیترئ هه ق وایه دوور خریته وه و به رده باران بکریت!!

بۆیه ده می هاواری پر سکالا و پارانه وه ده کاته یاران و هاوودردان:

یاران یاوه ران هه ی دهرده داران
به یدئ بکه ردی من سه نگی باران
جه نه حسیی تالّه و جه به د ئیقبا لیم
هه ر کو فورسه تن من یاگه خالی م
خالۆگیان ئامان په ی نه ونه مامان
گیان وه مووبه ت په ی (مه عدوم) ئامان

پوخته ی قسه:

پوخته ی قسه دهرباره ی شیعه به ناویانگه که ی مهولهوی ئه وه به که ته خته
نیگار یکی پر له دهنگ و هه را و بزووتنه وه به، وشه و رسته کانی موسیقا
دهرده پرن، به هوئی ئه وه وه که له شاییبه کدا به شدار ی نه کردوه چاوی
کامیرای له ورد وردی هه ل سوکه وتی شایی و سه مای شاییکه ران نزیک
نه کرده ته وه، به لام وه سفیکی گشتی وای کردوه که گوئگر وا ده زانی
خوئی له وی بووه و یادگاری سه رده می لاوی خوئی ده گپرتیه وه دواوه. له
کاتی نووسیندا گوتی و ههستی پر بووه له دهنگ و سه دای موسیقای
شایی و به و په ری توانا وینه که ی نه خشان دووه، به لام له نه خشان دندا
ئه ونده پشتی به هیل و رهنگ نه به ستوه.

مهولهوی له م شیعه ردا هه ر بابه تییا نه ده ست له وه سف هه لئاگرئ به لکو
ئاو ریش له دهر وون و زاتی خوئی ده داته وه، خه می خوئی سکالای خوئی به م
بۆنه یه وه ده خاته روو. هه روها جوانیی ژن و دیمه نی ئالو والای خشل و
جلوبه رگ و ناز و حوزووری ژن له چوارچیه ی سروشتی کۆمه لاتیدا له
ئاهه نگی که به رز ده خاته به رچاو.

شیعه رکه ی مهولهوی سه ره رای چوارچیه ی ساکاری و هه لقاوییی
سروشتییا نه ی وشه و رسته کانی ئه گه ر له گه ل هه لپه ستی تر به راورد بکریت
ده بین و هکو نمونه یه کی سه ده یه کی له مه و پیش گه وه ره ی خوئی به نرخ به رزی
هه لگر توه و ساکاریکی دیوانی هه لپه ستی کوردیبه .

ئهمه ش ده قی هه لپه سته که یه:

نامه ی نه فته نیت یه ک رۆ باد ئاوه رد

کلپه ی بلپسه و کوورهم زیاد که رد

5- له بهر ئه وه ی درهنگ هه والی (میهره جانی مهولهوی) م زانی، وتاره که م پتی
رانه گیشته و شه ره فی به شداریی له کۆره که دا به رنه که وت.

ده لالهت جوشو چون رۆي ئازادي
گهرمه ي گهرم نه زم به زم پر شادي
سه داي لاو هه ي لاو زه ي زه ر زنجير
سلسله و باني سهر، به نده رزي و لاگير
زيله ي گواره و زرنگه ي زه نگلته ي زه ر
له رزي نه ونه مام، له ره ي ليمۆي ته ر
شه وق و زه رق و به رق فه رق زه ر كلاو
ورشه و پرشه ي خۆي كولم بو گولاو
شه قه و ته قه ي گهرم چه پله و چيله ي نه رم
چريكه ي وه ناز، تريكه ي وه شه رم
سه ماي ده سما لان، ره ماي نه وه لان
نه ماي مه لالان، نماي وه ش حالان
چفه ي گه ردن كه چ: مه رگ من چيش واچ؟
خاين وه خه فه ت، نه زان جگه پاچ
لاره ي قه تاره ي لاو شه ده لاران
ئيشاره ي كه م كه م په نجه ووشاران
شاخه ي شريخه ي خشل نيمه ره نگ
فره ي فۆته ي شور پاژنۆي گولنك جه نگ
خشه و خشپه خاس تريه ي په نجه ي كه وش
عيشوه و نه زاكه ت گريشمه ي بي خه وش
وه ليمۆي ئالاي كالا ي بالا ي شه نگ
قرچه و چۆقه ي جه رگ دل وه خه مان ته نگ
خه ميا و چه ميا ي ناز نيمچه كناچان
ده نگ هه ي شاباش نه وجه وان واچان

شاباشي شادي شه يداي شاباشان
خاس خاس كزه ي سۆز ده روون خاشخاشان
ياران، ياره ران. هه ي ده رده داران
به يدي بكه ردي من سه ننگ باران
جانه حسيي تاله و جه به د ئيقباليم
هه ر كو فرسه ته ن من يا گه خاليم
خالو گيان ئامان په ي نه و نه مامان
گيان وه موويه ت په ي مه عدووم ئامان

وینەى ھونەرى له ھەلبەستى حاجى قادرى كۆيىدا

بەلگەى شاعىرىيە تىكى ڤەسەن و بەھىزى (حاجى قادرى كۆيى) ڤەوتى تايبە تى شىعەرەكانىيە تى. جا شىكردنەو و دەرختى ئەو ڤەوتە تايبە تىيە بۆى ھەيە ئەو تىڤروانىيە پوچ بکاتەو ھە گوايا غەزەلەكانى حاجى نرختىكى ئەدەبىي ئەوتۆيان نىيە ھە شايانى باس بىت... تەنانت شاعىرىيە تى حاجى ئەگەر گىيانى كوردايە تى و ناو و ناوبانگى نەتەو ڤەرەرى شاعىر نەبوايە شتتىكى وا بەمايە نەدەبوو!

ڤەوتى تايبە تىيى حاجى له شىعردا دەرگدانەو ھەست و گودازى ناخ و قولايى كەسىتتى حاجىيە ھە ڤەوشنبرى و دنيا دىدەى حاجى ڤەنگ كراو و بار و ھەلومەرجى ژيانى سەرەم تانويۆيان تەنيو. ئەگەرچى ھەلبەستى حاجى دوو قۇناغى گەورە تىدا بەدىي دەكرىت و خەتتىكى تەواو سنوورى نىوان ئەو شىعەرەكانىيە ھە بەر لە چوونە ئەستەمبول دايناون و ئەو شىعەرەكانىيە ھە لەوئى دايناون، لە نىوان ئەم دوو قۇناغەدا شىعەرى حاجى گۆڤانىكى زۆرى بەخۆبەو دىو ھە چ لەلایەن چەشن و چ لەلایەن چەندىيەو. بەلام لە ھەردوو قۇناغەدا ڤەوتى تايبە تى كەم و زۆر ھەر ئاشكرايە، بۆيە زۆر سەختە پارچە شىعەرىكى حاجى بکەوتتە ناو شىعەرى شاعىرانى ترەو و نەناسریتتەو. بەلئى بەكەم و ڤەوتتەو ھە دروشم و كىش و ئاھەنگ و وشە و دارشتن و سەرۆبەرى تەونى شىعەرەكانىيە، شىعەرەكانىيە خۆى ھاوار دەكات كە ھى حاجىيە و مافى كەسى تى بەسەرەو ھە نىيە... ئەم جىا كەردنەو و دروشم ئاشكرايىيە پى دەلئىن (ڤەوتى تايبە تى شىعەرەكانىيە)، ئەمەش وەكو گوتمان بەلگەى شاعىرىيەت و ماىەى شانازىيە بۆ شاعىر لە كات و ساتتىكى ڤر لە خورپە و ئارام و ھەستدارىدا.

جا با بىين، بەپىتى توانا، ئەم بۆچوونە شى بکەينەو. كە بەڤاى من سەرلەوھەى ئەم وتارە و ھىلئى دەرشتى با بەتەكە «گىيانىكى بۆي و ڤر لە جموجولئى شاعىرانىيە ھە كە لە وینە شىعەرىيەكان و لە كىش و مۆسىقا و لە بابەت و باسەكاندا ديارە».

لەم ڤووەو بەراوردىكى سەرپىيى بزووتنەو و زەمزمە و جوولانەو ھە لە شىعەرى حاجى و ماتى و ڤەسم كەشى و نەخش نامىزى لە شىعەرى شاعىرانى ترەدەدەكەوتت. لەم وینە شىعەرىيەكان كە سەرى ھەموو لىكچوون و ئىستعارەكان دەكەين دەبىين بربىتن لە يەك پارچە ھات و ھاوار و بزوت جوولانەو، لە ھەر نىو دەتپىكدا (كار-فيل) يەك كەرسەتى تەواو بزووتنەو ھە بەكارھىناو ھە ئەو ھەندە بارى پشوو درىزى نەخستووەتە ئەستۆى (چاووگ-مصدر) ھە ئىتر ھەر وەسف و لىكچوون و شىو نەخشەى شاعىرانى جارەنە كە بربىتتە لە تىرى بۆڤانگ و تىغى بۆ و ناوھەدى بارىك و زولفى درىز، ھەر لە حاجى دەو شىتتەو ھەمان كەرسەتە بەكارھىتتتتەو، بەلام لە گىيانى شاعىرانى خۆيدا تام و ڤەنگىكى تايبە تى بەسەردا بۆڤىتى و بلى:

سەھمى نىگەھى خستى، ھەستامەو... ڤاكەم
ئەگىرچەو زولفت بەجەفا ھاتنە يارى
ترسا لە قەدى ڤىگەيى تارىكى مىانت
زولفت، كە دەسى وا لە كەمەردايە بەخوارى

سەير دەكەى ئەمە ھەر لىكچوون و وینەگرتنىكى ئاسايى نىيە، ئەمە ھەم ڤەنگە و ھەم دەنگ... ھەم دىمەنە و ھەم بزوت و ھەم باس گىرانەو، ھەم بەزم و ڤووداو و كارەساتە. ئەو تە ئەم (كار) انە يەك بەدواى يەكدا ھاتوون كە گشتيان بزووتنەو و دىنامىكىيەت دەنوئىن:

(خستى- ھەستامەو- ڤاكەم- ھاتنە يارى- ترسا- دەستى لە كەمەردايە).

ئەم بزوتتەنەوێه له غەزەلیکی تردا دەکاتە پلە ی دەنگ و هەرا و گرمە ی دەهۆل و دەنگی رمان و هەرەس هینان و پرووخان... له غەزەلە بەناوبانگە کەیدا کە وتووێژیکی زۆری لەسەرکراوە و بەمەقامی دەرویشی له کۆری گۆرانیدا دەگوتری... ئەوێ کە وەسفی (فیس لەسەر) یک دەکا، یان بلێن وینە ی دەکیشیت:

لەسەر شەو رۆژی داناو مەلێن فیس لەسەر ناو

ئەگەر وەکو هەموو شاعیریکی کۆن وینە یەکی (بەرچاوی) لێ پەیدا بکات ئەو عەینی هونەرە، بەلێ ئەو تا یەکیکی فیسکی سوور رەنگی وەکو یاقووتی خستوووە تە سەر زولفیکی رەشی وەکو میسکی بۆنخۆش، بەلام نەخشە کە ی تەنیا دیمەنیکی سارد و بێ دەنگ نییە تا پیاو بتوانی بەناسانی چاوی بەسەردا بترووکی. بەلکو ئەو فیس و زولفە وەکو رۆژە کە زوو دامینی شەو و پووناک دەکاتەو و وەکو ناگریکی بەتربە ی موزیقا له تەمەنی شەو بەریدا ئاوەها بەرە بەیان له جەرگە ی شەو دا چاوەلدەهینێ... ئەمەش بێ گومان وینە یەکی پر له بزوتتەو و هات و برده. خۆ کە دەلێ:

لەبەر (با) جامی یاقووتی بەمیشکی وشکی داداوه

بەلێ کە جامیک بەسەر شتیکیدا نخوون بکەیتەو دیارە مانای کشی و بێ هەستی و پرزە لێ بران دەگە یەنیت ئەگەر هەروا بووایه!؟

بەلام حاجی دەلێ جامە کە جامیکی سوورە، رەنگی سووری یاقووتیش تا بلێی بەورشە و پووناکی پڕتینە، بەمیشکی داداوه، بۆبەش پیتی داداوه چونکە وا (با) لەدەورووبەریدا دیت و دەچیت و هەول دەدا ئەو بۆنە خۆشە میشکینە ی زولفە کە بریفینێ و زولفە کە پەریشان بکات، ئیتر کە ی ئەمە وینە یەکی نخوون کردنەوێ دەفریکە بەسەر شتیکیدا؟

هەرەها کە دیمەنی خێو تیکی داوین چیا بەروومە تی گولین و زولفی رەشی چواندوو ديسان وینە یەکی پر له هەست و جوولانەوێه.

ئەو نییە دەلێ:

له دامینی چیا بوو خەرمەنی گول، خێو تی خارا

به دوو ئەستوونەکی زوبین تەنافی زولفی هەلداوه

تەناف هەلدان و ستوون چەقاندن و خێو ت بەرزکردنەو هەمیسان چ بەکەرەستەکان و چ بەپیکهاتوو هە کە دیمەنیکی بێ گیانی، بێ هەست نییە. بەلام حاجی بەو وەسفە تەسویرییه واز ناهینێ و دیمەنی دەنگیشی تیکەل بەنەخشە کە ی دەکات... دەنگی (تەقە، شەقە، لەرزە، تەقوتۆق و بەرق...) وا دەزانیت کەر تە کیتیکە هەرەس دەهینێ، یان یەلغاری لەشکریکە، یان بلێن رۆژی مەحشەرە و دنیا هەموو هەستاوه:

له بەرقی رەنگی شەروالی حەیا دامینی هەلماڵی

له تەقە ی دەنگی خرخالی له گەردوون (زەرە) داماوه

له تەققە ی نال و شەققە ی پانیبەرز ی ئاسمان لەرز ی

تەقوتۆق کەوتە سەر ئەرز ی، دەلێن مەحشەر هەلستاوه

ئیتەر ئەو هاتوهارە هەر هەمان رەفتاری دۆستە کە یە کە دەلێ «سا لاچۆ بەولاوه» و لافاوێکە خۆی ناگریتەو تە هەموو دنیا و کام شتی پیروژ لەگەل خۆیدا دەرووخینێ و دەنگ و هەرای لێ هەلدەستینێ:

دەری تۆ کە عەبە بوو حاجی تەوافی کرد و نەیزانی

چ قەوما؟ کە عەبە کە چ بوو؟ مسجد الاقصایە رووخواه؟^(۱)

***

مادام هەر له دەورووبەری وینە شیعییه کاندای دەخولیتینەو شایانە باسی (بەهارییە) بەناوبانگە کە ی حاجی بکەین... کە چاکترین نمونە و بەلگە ی رەوتی شیعی حاجییە و ئاوینە ی گیانی بزوتتەو و هونەرکارانە ی

(۱) تا ئیترە له رۆژنامە ی (العراق) - لاپەرە کوردییە کە ی رۆژی ۱۲ / ۱ / ۱۹۸۳ بلاقراوە تەو.

شيعری شاعيره، پره له ههراو دهنگی ئاو و مالات و گیانهوهر و گرمه‌ی هه‌ور و بروسکه و هۆهۆی گاوان و قیره‌ی شوان و په‌له‌په‌لی کابان و خوره‌ی ئاوی قه‌لبه‌زه و ورشه‌ی گیا و شو‌ه‌بی و شنه‌شنی شه‌مال.

ئه‌م به‌هارییه به‌هاریکی نه‌گه‌وزاوی کوردستان لێ دینیتته‌وه ده‌نگ که له‌و په‌ری لاوتینی و هه‌ره‌تی هه‌یزدایه، هه‌مووی ده‌نگ و بریقه و ده‌نگدانه‌وه و هاوار و بانگه. گو‌له به‌هاره، گو‌له گو‌لی هه‌وره، باران هاژه ده‌کات، چیا پر ده‌بی له هه‌را و له دۆل و نه‌هاله‌کاندا ده‌نگ دووباره ده‌بیتته‌وه.

ئاو هه‌لده‌ستی، بروسکه له چه‌خماخه ددها، پشکو‌ژه‌ی دار ده‌بزوی، گو‌ل به‌په‌نجه‌ی سوور زی‌ری شاباش هه‌لده‌ریژی و گولان شایی ده‌گیتن، کانی ده‌زی و له قوله قول دایه... په‌نوو به‌فر هه‌ره‌س دیتنی، قاز و مراوی هاتوچۆ ده‌کن... ئه‌مانه و خرنگ و هۆر و فرکه و چریکه‌ی بالنده و ته‌قه‌ی تفه‌نگی پراوکه‌ران و... تاد. تا ده‌گاته دیمه‌نی ژبانی په‌وه‌ندان له‌م به‌هاره‌دا:

له کی‌و و که‌ژ که سه‌ر له ئیواره دیتته‌وه مالات

له ده‌وری چادری صاحبی مه‌وجی دا، ویستا.

له حیلله حیللی که‌حیل و له باره باری مه‌ران

له ده‌نگی قۆره‌یی گاجووت و بۆره‌یی مانگا

له گورگه قال و چه‌په‌ی سه‌گ، له قاره قاری بز

له عه‌کسی ده‌نگی دووباره‌ی که دیتته‌وه له چیا

له ئۆحه ئۆحه‌یی گاوان و قیره‌ قیره‌ی شوان

له بگره به‌رده‌یی کابان ده‌بیتته‌وه حه‌شر و حه‌لا

مه‌لائیکه‌ی سه‌ر تاق و ره‌واقی مینایی

ده‌بینه جومیش و له‌رزین ده‌که‌ونه ره‌قص و سه‌ما

ئه‌م دێرانه و سه‌رتاپای شیعره‌که پرن له نیگاری ده‌نگ... که مایه‌ی بزواندنی هه‌ست و به‌لگه‌ی جوولانه‌وه‌ن.

هه‌روه‌ها دیمه‌نی سروشت لی‌ره‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی حاجی، جیاوازه له دیمه‌نی سروشتی ده‌ستکردی شاعیرانی تر، له‌م به‌هارییه‌دا شاعیر نه‌هاتوو و ه‌کو کامیترایه‌ک له به‌رده‌م چاوه‌ندازه‌کانی سروشتدا بووه‌ستی و ئامی‌ره‌که‌ی لێ بخاته کار. به‌لام ئه‌گه‌ر چه‌ند نه‌خش و وینه‌یه‌کی قه‌له‌م‌کرد و لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی هه‌ندیک دیارده‌ی جوانیی سروشت له‌ پرووی ژیری و هۆشیاریی‌وه به‌سته‌نه‌وه‌ی به‌عه‌قله‌وه و ه‌کو:

پیه‌له‌ی زه‌ری نیرگز له‌سه‌ر که‌فی سیمین

پره له شه‌بنم وه‌ک دوری لو‌لوئی لالا

واتا ئه‌گه‌ر چه‌ند دیمه‌نیکی و هه‌ها نه‌بیت که نیشانه‌ی خه‌یالیکی ده‌ستکرد و ویستیکی رازنده‌وه و قه‌له‌م کیشانه... دهنه هه‌موو سروشته‌که‌ی حاجی له ده‌روونی شاعیریکه‌وه ده‌رچوو و به‌بۆنه‌ی ئه‌م هه‌ناوه ره‌نگ کراوه و له کونی شمشالی ئه‌م گیانه ده‌نگ و ئاوازی وه‌رگرتوو. هه‌ر بۆیه‌ش بووه‌ته ته‌خته نیگاریک که نمونه‌ی په‌وتی تایبه‌یی هه‌لبه‌ستی حاجی قاده‌... هه‌ر له پرووی روخساری هه‌لبه‌سته‌که‌وه تا ده‌گاته ناوه‌پۆکی پر له تیرامان و وردبوونه‌وه له مه‌سه‌له‌ی کۆن و نویی ژبان و مردن، لاوی و پیری، له‌ناوچوون و له بیر چوونه‌وه و یادگاری و مانه‌وه و ونکردن.

جا له‌م رووه‌وه و ته‌که‌ی مامۆستای دانه‌ری کتیبی (چه‌پکیک له‌ گو‌لزاری نالی) به‌ئاسانی په‌ت ده‌کریتته‌وه که

له‌لاپه‌ره ۱۹۹۹دا گوتوو‌یه‌تی:

«یادی گوته‌ییکی تری (دل‌دار) ده‌که‌مه‌وه که ده‌یگوت حاجی قادر له به‌هارییه‌که‌یدا شوین پیی (قوربانی تو‌زی ریگه‌تم)ی نالی هه‌لگرتوو و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له دل‌دار نه‌ده‌سه‌لماند که‌چی ئیستا وه‌ک به‌دیهیه ئاشکرایه له‌به‌ر چاوم چی دل‌دار ده‌یگوت راسته».

ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه بیت هه‌ر دوو‌کیان له دوور و لا‌تییه‌وه شیعره‌کانیان

داناوه له مه دا نزیکی ههیه دنا هه یه که بیان پتیچکه یه کی گرتووه و مه بهستیکی دهر پروه. بو زیاده زانیاری و تیگه یشتن خوینه ری به پریز بوی ههیه سهیری کتیبه که ی ماموستا عه لائه دین سه جادی بکات (دوو چامه که ی نالی و سالم) نه وسا تی ده گات که نه و دیمه ن و ته خته نیگاره ی حاجی بو به هاری کوردستانی نه خشان دووه، تایبه تی به خووی و به ره وتی شیعر ی خووی، وه کو گو تیشمان نه ک هه ر وه سفیکه له نه نجامی بینینی به چاو و وینه گرتنی شته کان له قه پیلکی دهر وه یاندا هاتووه.

به لکو دهر پری نیکی دهر وونی شاعیره، دهر وونی بزیتو و سه ره به ست پر له تاواتی به رز و هیوا و به هاری سروشتیکی به گور و ژیان ی پر له ره نج و زهمه تی و کوچ و کوچبار ی و مهرداری... هه ره ها پرواینه دنیا له چاوی دوور ولاتیکی پیری نیشتمان په روه روه، که شیعره که ی نالی له وه زیاتر سه ر ناکات که شارنشینیک له شاردانووسیویه تی و پرووی کردووه ته یادگار و شوینه واره کانی شاری سلیمانی.

نه گه ر نویشکی شیعره که ی نالی سیاسه ت یان شه خسی یان باریکی دهر وونی بیت، نه و شیعره که ی حاجی مه سه له یه کی وجودیانه ده خاته ناو چوارچیوه ی خو یه وه...

ده زانی ولات جوانه، له گوری به هار دایه، نازداریکی سه ره که شی لاه، پو له ی سروشتی ته ر و پاراوه به لام جوانیی شوین، خوشیی ناو و هه و بوچییه؟ نه گه ر:

به هار وا هه موو سالییک دیتسه وه نه ما
نه مانی ده چنه دیاری مه مالیکی عوقبا
یه کیکی نایه ته وه، چوونیان هه ر نه و چوونه
له شیخ و عالم و جاهل، له پادشاهو گه دا
مه کان: شهوقی به عیلاته، په شمه کونه هه وار
حه یات: زهوقی به نه حبابه، بایه ناو و هه و

جا که دوا نه نجامی (به هاریبه که ی) حاجی به مردن و به چوونی خه لک بو گورستان و نه گه رانه وه یان بیت پرسیاریک دیتته سه ر به ره ی مه جلیسی، نایا دیمه ن له و دیمه نه کش و ماتر هه یه، نایا چو ن نه م کوتاییبه بی دنگ و هه ست و خوشته له گه ل سه ره تا پر له زه مزه مه و دنگ و هه رایه که ی به هاریبه که دا به راورد ده کریت؟ به لئی نه مه پرسیاریکی به جییه...

له ولا می شدا ده لپین حاجی له وجودا له دوورپانی بوون و نه بوون و ژیان و مردندا له وه نه تر ساوه که وه کو بوون په رسته کان بکه ویتته به ر باری سه ختی هه لپژاردنی هه لویتست و به رامبه ر به پووچی ژیان برپاری ناچاری نه بوون و له ژیان کشانه وه و خو کوشتن بدات. به لکو به نیگایه کی دایله کتیکانه سهیری مه سه له که ی بوونی کردووه. بو یه سه ر له نوی شیعره که ی له کش و ماتی رزگار کردووه و جموجوولی و گه رموگوری پی داوه به لئی:

ره فیقی کونه نه مان، جوانه کان پیرن
به شق دهر وون و له داری دیاره شق و عه صا
گه ر بییو بچینه وه نیستا (کانه) دیسان
سه فه ر ده که ی له وه ته ن ده چییه شاری (جابولقا)

به لام مر و ف که مرد، بنجی که دایکوتاوه له ژیان هه ر ده مین. به مردنی نه و ژیان کوتایی نایه و وه کو به هاره که دنیا پر ده بی له دنگ و رننگ و ژیان وه. کانی وشک ده زیتسه وه و بنجی گیای زهرد ده ژیتسه وه... و اتا حاجی گور و گه رمیی ژیا مان بو دهنه خشین، نه ی نه وه نییه ده زانی که مرد پیوسته له دژی بیس چوونه وه بجه نگییت و یادگار به جی به یلیت که شیعره که یه تی:

هه تا له خیطه یی بیگانه فه خری پیسه بکه م
له بهینی زومره یی (نه حیا) و و مه جمه عی (مه و تا)

ونی مه‌که‌ن وه‌کو ئاساری کوردی و نالی
له سه‌هوی دیده بیوشن، گوزهر بکه‌ن له خه‌تا (٢)

ورده‌کاری له شیعرى حاجى قادری کۆبیدا:

له وتاری پيشوودا دواى ئه‌وه‌ی له هونه‌ری شیعرى حاجى قادری کۆبى
چهند بنه‌مايه‌کی بنچینه‌ییمان ده‌ستنیشان کرد که نیشانه‌یه‌کی پته‌وی
شاعیریه‌تیکی ره‌سه‌نن، چهند نمونه‌یه‌کمان له گولزاری شیعره‌کانی
هه‌لبژارد، هه‌ر له بابته هونه‌ری دارشتن و یه‌ک‌یتییی بابته و
به‌هه‌ر داریه‌وه ده‌لێن حاجى قادر غه‌زه‌لیکی دانه‌ناوه که ورده‌کاری یان
هونه‌ریک له هونه‌ره‌کانی شیعر و تیشکیک له تیشکه‌کانی بیر و
لیکدانه‌وه‌ی تیدا نه‌بیته، که هه‌ر یه‌کیک له‌مانه بۆ یه‌هه‌ خویته‌ر یان
گوڤگر بچوولێن، له ئه‌نجامیشدا هه‌ست به‌خه‌سیه‌ت و سروشتیکی
تابه‌ته‌ی شیعره‌که ده‌کات و ده‌زانی رووبه‌رووی کاری هونه‌رمه‌ندیک
وه‌ستاوه و ویستووبه‌ته‌ی شتیکی بلێ... بابته‌تیکی بخاته‌هه‌ر، به‌لکو
رێچکه‌یه‌ک بگریته‌هه‌ر با هه‌ر له مه‌یدانی وه‌سفی خه‌ت و خال و راز و
نیازی دل‌داریه‌کی ته‌قلیدیشدا خولا بیته‌وه.

واى بۆ ده‌چم کاتیکی که شیعرتیکی داناوه یه‌کسه‌ر وه‌کو هونه‌رمه‌ندیکی
نیگارکیش هه‌ست و بیر و هونه‌ره‌که‌ی خۆی گشت بۆ بابته‌تیکی و کاریکی
به‌ئه‌نجام، ته‌رخان کردووه، هه‌ر ته‌نیا ده‌نگی پاشبه‌ند و چاولیکه‌ری
هه‌ندیکی بیژه و دارشته و قالب پر کردنه‌وه‌هه‌ر پرای نه‌کیشاوه.

له شیعرتیکیکدا باسی دیمه‌نی (ئه‌کروپاتیکی) ده‌گێرته‌وه، پالنه‌وانیکی
پیشان ده‌دا که له‌سه‌ر په‌تیکی له‌نگه‌ری گرتووه و ناوه‌ ناوه‌ ده‌له‌رزى،
ته‌نافه‌که‌ی که هاتوچۆی به‌سه‌ردا ده‌کا ده‌لێی پردی سیراته و پالنه‌وان

(٢) له رۆژنامه‌ی (العراق) رۆژی ٩ / ٢ / ١٩٨٣.

جاریکی ده‌لێی قاره‌مانی شه‌ره‌ جاریکیشیان ده‌له‌رزى و ئه‌وه‌نده‌ی نامینی
نرخى جوانی و هونه‌ره‌که‌ی له بازاری (یاری) دا بشکیت.

دواى ئه‌وه‌ی باسی شاگه‌شکه‌یی ته‌ماشاکه‌ران ده‌کا که هاتوون سه‌یر
بکه‌ن و مه‌یدانی پر بووه له خه‌لکی هه‌مه‌جۆره‌ی موسلمان و ناموسلمان،
هه‌مووشیان دلێان به‌یاریکه‌ره‌که‌ داوه و بوونه‌ته‌ دیلی هونه‌ره‌که‌ی هه‌روه‌ها
دیلی جوانیه‌که‌شی.

به‌راستی ئه‌مه‌ جۆره‌ بابته‌تیکی نایاب و ده‌گمه‌نه له ئه‌ده‌بی کورددا ته‌گه‌ر
له ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌کانی دراوسێشیدا هه‌ر که‌م و ده‌گمه‌نه‌ بیته‌!؟ من واشی
بۆ ده‌چم که حاجى ئه‌م شیعره‌ی له کۆبه‌ یان له یه‌کیکی له شاره‌کانی
کوردستاندا به‌ر له چوونه ئه‌سته‌مبولی گوتی (ئه‌وساش وه‌کو له
ئیه‌تیارانی کۆبه‌م بیستووه ناوه‌ تپیی ئه‌کروپاتیکی گه‌رۆک ده‌هاتنه
کۆبه‌) له‌م شیعره‌شدا جۆره‌ به‌خۆراپه‌رموون و خۆپیشاندانیکی هه‌ره‌ته‌ی
لاوی شیعرى پیتوه دياره. ده‌نگی (س) بۆ هۆنینه‌وه‌ی پاشبه‌ند (قافیه) له
کوردیدا که‌م و نایابه، بۆ بابته‌تیکی وه‌هاش که پیتوستی به‌پشوودرێژی و
وه‌سفکردن ده‌بیته‌ دوور نییه‌ شاعیران خۆی لێ لایه‌ن، به‌لام حاجى خۆی
لێ لانه‌داوه. له‌وانه‌یه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه که کابرای پالنه‌وان خه‌لکی (سندوس)
بووه ئیتر ملی بۆ ئه‌و قافیه‌ی ده‌نگی (س) راکیشاوه.

بابته‌تیکی وه‌ها پر له جمووجوولیش پیتوستی به‌مۆسیقایه‌کی ئاشکرا و
به‌هاوار هه‌یه، ئه‌و پیته‌ش چه‌سپاندنی ئه‌م باره‌ی داوه. ئه‌گه‌رچی ئه‌ویش
له دوایدا هه‌ستی به‌(قافیه‌ ته‌نگی) کردووه و گوتووبه‌ته‌ی (له قافیه‌ی
شیعره‌یه‌یه لایه‌ن) به‌مه‌ش نه‌وه‌ستاوه دوو دێریشی به‌زمانی عه‌ره‌بی
دارشتووه. جا نرخى هه‌لبه‌سته‌که‌ له لایه‌که‌وه له مه‌دایه که یه‌کیکه‌ له‌و
ته‌خته‌ نیگارانه‌ی شاعیر به‌بۆیه‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ نه‌خشانووبه‌ته‌ی، له‌مه‌شدا
نه‌سیبه‌ری هونه‌رمه‌ندیکی تری به‌سه‌ره‌وه‌یه و نه‌ بابته‌تیکی تری تیکه‌ل
به‌گه‌وه‌هه‌ری بابته‌که‌ کردووه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ مۆرکی شیعرى حاجى

هه ناسه‌ی شاعیرانه‌ی پیتوه دیاره. شیعره‌که لهو کۆمه‌له شیعرانه‌دا که چاپ کراون (٧) دپیره به‌لام من له ده‌ستنووسیکی ماموستا مه‌لا په‌ئووفی سه‌لیم ئاغا ته‌واوی شیعره‌که‌م وه‌رگرتووه که (١٧) دپیره. له‌بهر ئه‌وه به‌جوانی ده‌زانم پیتشکه‌ش به‌خوینهری بکه‌م.

ته‌ناف باز

له‌سه‌ر ته‌ناف که له‌رزى هه‌تیوی سندووسی شکا مه‌تاعی زه‌ریفی و قییمه‌تی لووسی ته‌نافی پردی صیراطه، موناظیران مه‌حشهر مه‌کانی مه‌لعه‌به‌ پر بوو له موئمین و پرووسی فیدای له‌نگه‌ری ده‌ستی سینانی که‌یکاووس دره‌فشی کاوه، رمی گیو و نیزه‌یی طووسی که هات و که‌وته سه‌ما، عیسه‌وی شکا و نه‌ما هه‌لا هه‌لایی کلتیسا، سه‌دایی ناقووسی سه‌مايه عه‌رصه‌یی بازی، گوریسی کاهکه‌شان ستاره ناظره، ماهیش هیلالی مه‌عکووسی شو‌عاعی شه‌عشه‌عه‌یی شه‌مه‌عه، مه‌شعه‌لی ماه له شه‌رمی ته‌لعه‌تی ئه‌وئ شه‌وه ده‌ییتته جاسووسی موناسه‌به‌ی ئه‌وه و له‌یلا میسالی دیو و په‌ری موشابه‌هه‌ی ئه‌م و عه‌ذرا غه‌زال و جامووسی دوو چاوی عه‌ینی نه‌خۆشی له‌ نیو سه‌ری زولفی گران و سووکه له ترسی په‌قیسی کابووسی له کونجی خانه‌قا سو‌فی خزاو و نه‌یزانی ته‌ماعی دینی نه‌بی یا ئه‌مانی نووسی

واحه‌شره سو‌فی بفه‌رموو هه‌تا له دونیادا سیاه‌روویی و خه‌لقی بزانی سالووسی (عیونی تنقطع ومنی نعمه‌الله اذقنی دمعی الی ما تبل ملبوسی وعینی عادل تبکی فما استطال لنا علی فراق من آهوی یکون میاوسی) که هاته خه‌نده‌وه و فه‌رمووی په‌لان چی ماشاء الله به‌صادقی بووه عیسانی میلله‌تی مووسی هه‌رچی که هاته ته‌ماشای به‌نووکی موژگانی (فه‌ؤلأ عبیدی) له‌سه‌ر دللی نووسی به‌وه‌سفی قه‌تره به‌ده‌ریایه شاعیری وه‌کو من ئه‌گه‌ر به‌قافییه دابنیم لوغاتی قامووسی له قافییه‌ی شیعره‌عه‌ییه لابه‌دن ئه‌ما به‌یادی چاوی، ئه‌من لا ده‌ده‌م به‌مه‌خصوصی جه‌بینی ماهه، روخی میهره، زولفی شه‌وه، ده‌هه‌نی سه‌به‌ب به‌قافییه ته‌نگی بوو (حاجی) نه‌ینووسی

(ورده‌کاری) زاراوه‌یه‌کی په‌خنه‌یی باوی ده‌م ئه‌ده‌ب دۆست و له شیعرزنان بوو، تا ئه‌م دواییه‌ش بریقه‌ی هه‌ر کز نه‌بوو بوو وه‌کو تی ده‌گه‌م له مه‌یدانی په‌وانبیتژی و هونه‌ری ئوسلویدا زۆر شتی ده‌گه‌یاند و ده‌رخستنی ورده‌کاری هه‌ر شاعیریکی په‌کیک بوو له پیتووستییه‌کانی باس و لیکۆلینه‌وه‌ی شیعری شاعیران.

حاجی له (ورده‌کاری) دا وه‌کو شاعیرانی دی له هونه‌ره‌کانی لیکچوون، خواستن، کینایه و جناس و تیباق و ئه‌وانی تر و له وشه ئاراییدا له مه‌یدان دوانه‌که‌وتوووه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شک نابهم شوولتی لی هه‌لکیشاییت

و به وشه‌ی هاوچه‌شنی زمانانی بیگانه و زاراوه‌ی زانسته‌کان له کاری جیناس و کینایه‌دا مه‌ته‌لیکی ره‌قی دروست کردییت که بو‌ه‌له‌هینانی پیوستی به‌ره‌نجیکی زۆر هه‌بیته. هه‌ر ده‌لیی له پینوسه ره‌نگینه‌که‌ی ئەو نه‌بی ئەم جوژه ورده‌کاریبانه هه‌لناستی که ده‌لی:

تۆ خوۆش ده‌به‌زی، ئەسپی به‌زینت پیییه

من ناگه‌مه تۆ ئەسپی به‌زینم پیییه

که له وشه‌گه‌لی (زین و به‌زین و (به‌مانا راکردن و هه‌لاتن) و پێ و پێ هه‌بوون) دا جیناس و ته‌ورییه‌ی پیکه‌هیناوه که سه‌رتاپا کوردین. هه‌روه‌ها له‌م دێره‌دا.

به‌با زولفی که له‌رز (تا به‌تا) بوو

له‌گه‌ل (له‌رز) و له‌گه‌ل (تا) بوونه هه‌متا

خۆ که ده‌لی:

بێ خه‌ویم دای، نه‌خۆشیم لێ کړی چاوی، که‌چی

وه‌ک من و به‌ختی سیاهم هه‌ر نه‌خۆش و نووستووه.

جگه له ئالوگۆری و هاوتا کردنی وشه‌گه‌لی (بێ خه‌وی و نه‌خۆشی، کپین و فرۆشتن و هۆ دۆزینه‌وه‌ی جوان و اتا (حسن التعلیل) هاتووه سکالای ده‌ردوباری ده‌روونی خۆی له دارشتنی (به‌ختی ره‌شی نوستوو) له‌گه‌ل (چاوی ره‌شی خه‌والوو) دا جێ کردۆته‌وه. ورده‌کاری (حاجی) له لیکچوونه‌کاندا ئاشکرایه و له ئەنجامی کۆششی وینه‌گرانه‌یدا زۆر جار وینه‌یه‌کی جوان دروست ده‌که‌ن و زۆر جاریش له ته‌شبههاتی به‌ره‌سته‌وه و به‌ره‌و گوزاره‌یی (مجرد) هه‌لده‌کشیت.

له‌و پارچه شیعره‌دا که بو‌ئه‌مینا غای (ئه‌خته‌را‌ی ناردوو و باسی به‌زمی شه‌واره و خوۆش را‌باوردنی ئەو ده‌کات:

قاوه‌چی به‌زمی ئەتو دنیا‌یه، سینی ئاسمان

ئافتابی زه‌رفه، فنجانی مه‌هه، قاوه‌ی شه‌وه

ئەو شه‌وه بو‌ه‌ر که‌سه‌ی دنیا بکاته پۆژی پوون

شه‌و له خیطه‌ی عومری ئەو عونقایه، ده‌ربانی شه‌وه

وینه‌که به‌تانویۆیه‌کی ورد سفت چنراوه و نمونه‌ی خۆدانه له لیکچوونی گوزاره‌یی و وینه‌ی شیعری جوان.

ئەو دیمه‌نانه‌ی له ده‌وری مندالی و لاویدا که له قوولایی هه‌ستیدا په‌نهان بوون که به‌ره‌می مه‌لبه‌ند و جوژی ژبانی تایبه‌تین له هه‌ندیک ده‌رفه‌تدا خو‌ده‌نوێتن و وه‌کو بووکی رازاوه‌ی کوردانه لافی شانازی لێ ده‌ده‌ن، به‌تایبه‌تی دیمه‌نی سروشتی کورد، به‌هاری، چیا، ره‌ز و به‌راو و به‌فر و بارانی، ژینی ره‌هه‌ند و ره‌شمال نشینان؛ به‌نمونه که ده‌لی:

له دامینی چیا بوو خه‌رمه‌نی گۆل، خیه‌تی خارا

به‌دوو ئەستونده‌کی زیوین ته‌نافی زولفی هه‌لداوه

لیره‌دا هاتوو دیمه‌نی ره‌شمالیکی داوین چیا له‌سه‌ر و پوو زولف و کۆمه‌ی گۆلینی یاردا نه‌خشاندوو.

یان له‌م دوو دێره‌دا:

چیا به‌ شێخ و که‌وای سه‌وز و میزه‌ری به‌فره

سیواکی چووزه‌ره رێواسه، ته‌یله‌سانی گه‌لا

چنار و عه‌ره‌ره ده‌فه‌ن، هه‌زاره نه‌غمه سورای

گیاش زا‌کره ته‌سبیحی شه‌ونمی له‌ملا (۳)

دیمه‌نی سروشتی جوانی کوردستان له په‌رده‌ی بی‌ه‌وه‌ریدا له مه‌لبه‌ندی مزگه‌وت و ژبانی خۆی وه‌رگرتوو و دووباره‌ی کردووه‌ته‌وه.

شێخیکمی میزه‌ر سپی، که‌وا سه‌وز، جوببه له‌به‌ر و سیواک به‌ده‌م ئالقه‌ی زیکر و ده‌فه‌نان و ته‌زییح به‌ده‌ستان.

(۳) تائیره له رۆژنامه‌ی (العراق) ی رۆژی ۲۳/۳/۱۹۸۳ د. بلا‌وکراوه‌ته‌وه.

وهكو گوتمان گه لیک وینهی شیعی جیهانی به رههست به جیهانی گوزاره
دهبهستیتته وه و بهره و (ته جرید) دهروات.

لهم رووهوه جوانترین دیمه نی هونراوه، نه وهی که له دیوانی شاعیرانی
کورددا بهرچاوم که وتبی و زور لام په سنده نه مه یه:

رۆژته نهی بادی نه ورۆزی له بن به فیری گران
کانی پیتی سربوو، چناریش دهستی چوو، په نجهی تهزی
سونبولی زولف و گولتی پوخسار و سهروی قامهتی
مانگی نیسانی گولان نهیدی له ناو باخ و رهزی
دل بهرم ته نها که بوو لهو بهینه خۆی رووت کردهوه
زور دلتم خوش بوو که چی دووباره داپیوشی کهزی

شاعیر وای داناوه که بای نه ورۆز که وتوه ته ژیر باری به فریکی
نهستوو، جا رووی تی دهکا تا بیته ده ری و داواکراوه به هاواری
(کانی) یه وه بجیت که پیتی سربوو، چناریش له سهرما و سۆله دا دهست و
په نجه کانی رچیاوه.

جگه له وه که نه وینانه پر له بزوتنه وه و زیندووین و له گه ل کیش و
مۆسیقای پیت و وشه کاندانا هه نگیان ناوه ته وه.

ههروه ها له رهنگ کردنی سروشتیشدا هه ره مان رهنگه گهرم و پر له
جمو جۆلی ژبانیان هه لئار دووه.

حاجی وینه کانی له خانهای وه سفی مه وزووعی تیپه ره دهکات و
هه لۆیستی شاعیر به رامبه ره به سروشت هه لۆیستیکی دهروونی و دیاره.
هه ره وه کو چۆن شاعیر له باوهشی سروشتیکی نازادی به ره لادا په ره ورده
بووه و کوری لادی و کهژ و کیو و گهشت و گه ران بووه. ههروه هاش
سروشت له باوهشی ههست و لیکدانه وه پیدا توند بووه و چهژگه ی هونه ری
شاعیرانه شی په ره ورده کردووه. ههروه کو له (به هاری) یه به ناوبانگه که پیدا

دیمان گیانی ناو قه فه سی شاری گه وره و ئاپووره ی نهسته مبول به ره لالا
دهکات و دهیگه ریتته وه مه لبه ندی ژینی. وه کو له م چه ند دپره شیعی به دا
تهخته نیگاریکی نه خشان دووه بریتیی به له هه ور و باران و بروسکه و هه وره
تریشقه و گوله سونبول و سهروی بلند، له لایه کی تره وه یاریکی بالابه رزی
لیو گولتی په رچه م بالاو... شاعیر داوا دهکات به هار پی بگات، گول
پیشکویت، گولشه ن ته رپوش و ناو دار بیت.

داوا دهکات به لام خواسته که ی نایه ته دی بو به وا هه ناسه ی خۆی دهکا
به هه ور، گریانی خۆی دهکاته باران و ناله ی دهکا به بروسکه و هه را... ئیتیر
بوچی گول پیناکه نی و ناگه شیتته وه؟

بوچی گول پیناکه نی ئاهم سه حابی باغیبه
گریه بارانی به هار و ناله ره عدی باریقه
سونبولی زولفت په ریشانه، قه دی سهروی بلند
دل په ریشانی په سنده، ناله باری لایقه

ههروه ها له شیعی ریکی تر دا خۆی و حاللی خۆی له سروشت و
دروشمه کانی سروشت ده شو بهی نی:

نه من کیوم، سه رم شاخه، هه ناسه م
نه سیمه، دیده کانی و میزه رم ته م

داهینان له خه یالی شاعیر دا دهگاته نهو به رزیبه که قایی و به هیزی
به یته شیعی به قاییی ساختمانی هه ساری شاری نهسته مبول به رامبه ره
بکات، کهوا بهیتی محه مه د حه نیفه یه کیکه له چه رۆکه هونراوه کانی
نه ده بی کوردی:

وهک (محمد حه نیفه) بهیتی مه تین
نییه ئیللا حه ساری قوسته نتین

نهک هه ره نهو به یته کوردیبه که باس له غه زه له کانی محه مه دی حه نیفه ی

بنه مائه ئیمامی عهلی دهکات، به لکو تاکه دپرتیکی شیعی (نالی) له
لا له بهست و بهندی ئه سکه ندهری زولقهرنهین و گومبته تی کوشکی
خه ورنه ق پتهوتر و بههتره:

سه د قوبهیی خه ورنه ق و سه ددی سکه ندهری

ناگاته بهیته کاوولی (نالی) و مه تانه تی

وینه خه یاله کەشی ورد نه خشان دووه، ته نانه ت له هیللی وردیش دهستی
هه لنه گرتوو، وه جوړیک له بیرى نیشتمانیپه روهری و تاقیکردنه وهی
ژیانی خوشی تیکه ل به وینه کەى کردوو. ئه وه تا له ته وریبهی «بهیت» دا که
مالیش و دپره شیعیش هه لده گری، سیفته تی کاوولی به پال داوه، ئه م جوړه
سیفته و مه وسوفهش له ئه ده بی کوریدا به تایبه تی له به شی فولکلوریدا
زور باوه و له حهیراندا ده گوتری «کاوله مه فتهن و کاوله ولات»
مه به ستیش داد و گله ییبه له دهست باری ناهه مواری ولاته که، له گه ل
ئه وهش که (بهیت) تیکی کاوله و له رووی بی خاوه نیبه وه ویران و بی
په ووجه به لام له سه ددی سکه ندهر پتهوتره.

ئه مانه وینه ی هونه رین و زاده ی خه یالی داهینانن که خه یالی
(ابتکاری) ش بهرترین جوړ و شیوه کانی خه یاله. ئه مهش به لگه ی ئه وه یه
که خه یالی حاجی خه یال تیکی ته ر و پاراو و ورد و هونه ر و ورده کاربیه کی
ته واوی پیشان داوه.

به م بونه یه وه وا چاکه دهست بو ئه وهش نیشان بکه م که په خنه گران و
شاره زایانی ئه ده ب خه یال به چهنه جوړیک جیا ده که نه وه وده کو: خه یالی
لیکدانه وه (ته فسیری)، خه یالی کوکردنه وه (تالیفی) و خه یالی داهینان
(ابتکاری). بو جوړی یه که م «پیاله ی زبری نیرگز و ژیر پیاله ی زیو و پر
له مرواری شه ونم، ههروه ها گول به په نجه ی فه یروزی (په رنگ پیروزیه یی)
باده یه کی په رنگ سووری هه لگرتوو و زبر په خشان دهکات، یان که دار

به پیشکوژده کانی دراو دهکاته شاباشی بای به هار و داروبه ردی چیا له
شاگه شکه یی و تاسه ی گه یشتنی بار و بارگه ی مزگیتنی به هار خو یان
رازانده ته وه» ئه مانه نمونه ی خه یالی لیکدانه وهی دیارده کانی سروشتن و
شیکردنه وهی مایه ی په رنگ و بو به کانیانن.

بو جوړی دووه میس شیعی (ئه م خه یه که شه مسییه یی شاهه نشه هی
ئه رزه) و (که هه ستا قامه تی به رزی) دوو ته خته نیگرن هه ربه که یان
بایه تیکی سه ربه خو ن، خه یالی وردی (حاجی) که ره سته
په نگا و په نگه کانیانی کوکردنه وه.

پینج خسته کی

هونه ریک له هونه ره کانی هه لبه سستی کۆنی نه که هه ر کورد به لکو گه لانی درواسیش پینج خسته کیه که به زار اوهی نه ده بیاتی جار ان (ته خمیس) ی پینج ده گوتری. ئەم ته خمیس ههش بریتیه له به ره هه می دوو شاعیر؛ یه که میان شیعری خۆی داناوه و دوو ههاتوو سنی نیوه دپیری خستوو ته سه هه هه به ییتکی شیعره که و کردوو به پینج نیوه دپیره هه لبه ست.

ئەم هونه رهش له سه ده کانی ئەم دواییه دا داکه و تووه کاتیک که هه ندیک هه لبه سستی نایابی شاعیرانی ناودار ناویانگیان پهیدا کردوو و شاعیرانی سه رده می (تقلیدی) به شاگه شکه ییه وه سه بریان کردوو، وه کو بلتی و بستوو بانه قهره له قهره ی شاعیره که بدهن و له م بابه ته نایا پهیدا به هره ی شاعیریتی خۆیان به ده ریخه ن. وه کو هه ندیک هه لبه سستی حافظی شیرازی به نمونه. هه ندیک جاریش بو پیرۆزی لایه نی فر و پاداشتی خوابی هه لبه سستی شیخیک و وه کو (عه بدولقادی گه یلانی) یان ئیمامی شافعی... یان بو ته واو کردنی ستایش و پیشاندانی خوشه ویستی و ریزگرتنی پیغه مبه ر و هه قاله کانی وه کو قه سیده ی (بور دیه) ... یان بو ده ستیاو و ئاشنا یه تیبی دوو شاعیر که وا هه لبه سستی یه کترین ته خمیس کردوو.

به رای خۆم و نه وه ی له شارزا و به ره دارانم زانیوه. ئەم ته خمیس کردنه کرداریکی نا پیوسته و شیوه یه کی لاسایی و له چا و کردنه وه و خۆ به ستنه وه یه به په یرو کردنی ری و شوین و شیواز و جۆری دارشتنی شیعری پیشینان و رپگایه که له رپگه کانی به هره خه واندن و ئاسان ده ست خستنی بی رنجیبی شاعیرایه تی! چونکه شاعیری دوو هه ناچاره هه مان بابه تی

شاعیری یه که م دووباره بکاته وه، به هه مان کیش و پاشبه ندی نیوه دپیره کانی هه لبه سسته که ده ست به هۆنینه وه بکات... زۆر له خۆی بکات و خۆی بگه یه نیته ئەو باره ده روونی و که شه شیعرییه ی که شاعیری یه که م تییدا بووه هه ول بدات سنی نیوه دپیره کانی خۆی به جۆریک له دپیره کانی شیعری شاعیر تیهه لکیش بکات و نه هیلی شوینه واری پینه کردن و خستنه سه ری پیوه دیار بیته.

زۆر جار شاعیری (دوو هه م) ته خمیس که ر تووشی ئاسته نگی پر له دژوار ده بیته کاتیک که پاشبه ندی هه ندیک نیوه دپیره ده گمه ن یان دووباره کراوه بن. یان دپیره هه لبه سسته که له وانه بیته که به هه ر دوو نیوه دپیره به سه ریه که وه مانایه ک ته واو بکه ن، نیوه دپیره که ش له مانا ده بریندا سه ریه خۆ نه بیته تا شاعیری دوو هه م بتوانیت به ئاسانی سنی پاشبه ندی نیوه دپیره که سه ربار بکات. هه روه ها ئەگه ر دپیریک له دپیره کان تاییه تیبی شاعیری یه که م و له نزیکه وه پیوه ندیبی به شاعیری دوو هه مه وه نه بیته. ئەو سا گری ده که و پته کاری ته خمیس که ر و ناچار ده بی له باز نه که ی بابه ته که ده ریچیت.

ئیتتر هه ر چۆنیک بیته (ته خمیس) به هره هه لقلولین و نواندن له نوژنه ی هه ست و سۆز و جۆشی دلی شاعیر نییه و هه تا ئەگه ر شاعیر له سه دا سه دیش لی سه رکه و توو بوو...

ئوه دیسان به هره و خورپه ی دل و سروشتی نادیار هه لبه ست نییه. به لکو وه ستایی و شاره زایی سنعه تکارانه یه له هونه ری هۆندنه وه و دارشتنی هه لبه ستدا. به رای من ئەم جۆره هه لبه سسته کاریکی ره سه ن ده رناچیت.

به پیتی ئاگاداری خۆم له ئەده بی عه ره بییدا ئەم جۆره کرداره له سه رته تا و له سه رده می گه شان وه ی شیعری عه ره بی هه تا دوایی ده وله تی عه باسی نه بووه و شاعیره گه وره کان ئەمه یان په یرو نه کردوو. له ئەده بی فارسیشدا

نەمبەستوو شاعیرانی وەکو پروو دەکی و حافز و سەعدی و تەبریزی پێنج خشته کییان کردبیت. ئەم کرداره وەکو بۆی دەچم بەرھەمی سەردەمی تاریکی سەدەکانی ئەم دواییە پێش چەرخێ راپەڕینی تازەییە لە پۆژھەلاتی ناوھەراستدا، واتا لە سەردەمی عوسمانیدا.

لە ئەدەبی عەرەبی جگە لە (تەخمیس) ھونەرێکی تری قوتابخانە (تقلیدی) باو بوو کە (تەشطیری) ناو بوو، ئەمەش ئەو یە شاعیر ھەلبەستی شاعیرێکی تر بەیتێ بۆ ھەر نیو دەپێک چ یە کە مە کە مان و چ پاشبەند دارەکان نیو دەپێکی خۆی زیاد بکات. جا دەبێ نیو دەپێکانی خۆی بخاتە ناو کە وەوانە یان بە جۆرێکی تاییەتی نیشانە یان بکات... بۆ ئەو ھونەری خۆشی بناسرێتەو.

وا پێ ناچێ ئەم تەشطیرە لە دیوانی ھەلبەستی کوریدا باو بوو بیت، یان ئەگەر ھەشبوو بیت بە ناوبانگ نییە نمونەم بەرچا و نەکەوتوو.

نارەسە نیی ئەم جۆرە ھونەرەش لەو دەایە شاعیرێک دیتە سەر خوانی نامادە شاعیرێکی دی و بۆی تەواو دەکات.

لە جیاتی ئەو ھۆی لە خۆیەو خۆراکی شاعر وەکو ھەنگ لە بیرو خۆی و خە یالی خۆی و بۆچوونی خۆی لە گۆلی جۆراو جۆری باغی بیرو خە یال بچنیتەو و نامادە ی بکات.

دەربارە ی پێنج خشته کی د. مارف خەزەدار باسیکی نووسیو و چەند نمونە یەکی لەم پێنج خشته کییانە ھیناوە تەو و جیاوازیشی لە نیتوان پێنج خشته کی (مخمس) لە گەل پینجین پیشان داو.

کەوا ئەگەرچی لە شتوودا وەکو یەکن بەلام جیاوازییە کە یان لەو دەایە کە پینج خشته کی بەرھەمی دوو شاعیرە و پینجین بەرھەمی یەک شاعیرە.

پینجین و چوارین (رباعیە) بە پینچەوانە ی پینج خشته کی و چوار خشته کی رینگە یە کە لە رینگەکانی خۆ رزگار کردن لە یەک قافیە یی (یەکانە

پاشبەندی) کە بۆ زمانی کوردی ریز کردنی دەیان پاشبەند بۆ یەک ھەلبەست کارێکی سەختە.

ئەم رینگە یە ش لە ئەدەبیاتی تازە ی عەرەبی و دراوسیشدا بەدی دەکرت و تا رادە یەک کار ئاسانی لە دەرپریندا پیشان دەدا.

لە ئەدەبی کۆماندا ئەو ھۆی سەرنجی راکیشاوم شیعری حافزی شیرازی لە لایەن زۆر شاعیری کوردەو کراوە بە پینج خشته کی. زۆرترین ھەلبەستی کوردیش کە بەر تەخمیس کەوتبیت ھەلبەستیکی مستەفا بەگی کوردییە: (ئەمان مردم عیلاجم سا لە پتی پیغە مەبران چاری) یە کەوا چەند شاعیرێک کردوویانە بە پینج خشته کی لەوانە بە ناوبانگترینیان ھینە کە ی شیخ رەزا و فاییق بیکەسە.

دەبێ ئەو ھۆش بلیم پینج خشته کی ھەر بە شیعری شیوہ عەرۆزی و یەکانە پاشبەند نەو ستاوە. بە لکو ھەلبەستی کیشی خۆمالیی دە بەرگە یی و جووت پاشبەندی گرتو تەو و گونجاوترین پینج خشته کیش ئەو یە کە (بیکەس) لە سەر شاعرێکی پیرەمێرد کردوویەتی: (وہدی کوردستان، میللت فرۆشان- ھەرزە وەکیلی شاری خامۆشان). کەوا بیکەس توانیویەتی بە جوانی کەلین و شاشیی نیو دەپێ ھەلبەستەکانی شاعرە کە ی پیرەمێرد پر بکاتەو و ھەمووی بکا بە یەک پارچە ی دارژاو. لەم روو ھوہ سوودی لە سروشتی ھەلبەستی پیرەمێرد وەرگرتووە کە لە نیتوان دەپێکاندا کەلین و دا براوی ھە یە و ھەر دەپێک سەربەخۆ خۆی دەنوینێ.

ھۆبەک لە ھۆبەکانی سەرکەوتنی پینج خشته کی دەبێ ھاو بیرو و ھاو بابەتی و ھاومەدانیی ھەردوو شاعیرە کە - تا رادە یەکی زۆر- ئاشکرا و دیار لە کارە کە دا خۆ بنوینێ. زۆر زەحمە تە شاعیری (بنچینە) بابە تییکی سۆفییانە ی کردبیتە تانوپۆی شاعرە کە ی و شاعیری دوو ھم لە کە شو ھەوای (تەسەووف) شارەزا نەبیت و لە بابە تە سۆفییانە کە نەگە یشتبیت و بە پینچەوانە ی ئامانجی ئەو ئەسپی خۆی تاو بدات پینج خشته کییە کە

سەرکەوتن و دەدەست بەیئنی بەلکو جیئاوازیی بۆچوون و بابەت دەبێتە مایە گالتەجاری. بۆ نمونە پینج خشتهکییەکی (قانیع) لەسەر شیعریکی حەمدی ساحبقران جیتی رەخنە و سەرسامییە. چونکە (قانیع) لە بازەنی گشتییە و نەچوو تە ناوەرۆکی مەبەستی تاییەتی شیعەرەکی حەمدی، بۆیە هەندیک جار تووشی ناکۆکی دەبێت و رای هاودژ پەیدا دەکات. (حەمدی) باسی گرتن و دوور خستنه‌وه‌ی شیخ مەحمود دەکات... قانیع لەم تاییەتییه‌وه زۆر لایەنی گشتی بەپەلوپۆیه‌کی زۆرە و بەدەسته‌وه دەگرت و لە ئەسلی مەبەست دوور دەکەوێتەوه، تا وای لێ دێ خۆینەر نازانی مەبەستی ناوەرۆکی شیعەرەکی چیبە؟

حەمدی دەلێ:

و هک هه‌وا که‌وتوو مە گێژی گونبه‌دی ئەفلاکه‌وه

رەببى ببینم وەکو کيسرا بەسینه‌ی چاکه‌وه

دیاره خەم و پەریشانی خۆی بەبۆنەى گرتنی شیخه‌وه باس دەکات. کەچی قانیع ئەو پەریشانی و خەمبارییه‌شی و خا و دەکاته‌وه و پەلوپۆیه‌کی زۆری وای لێ پەیدا دەکات کە لە ئەسلی مەبەست دوور دەکەوێتەوه، لە جیاتی باسی (خەمباری) باسی پارایی و بێ هوودەبى ژبان و خۆگۆرین و گێژی خۆی دەکات:

تاوی وەک سۆفی بەریش و شانەوو سیواکه‌وه

لەحزەبێ مەستم بەقەندە و ماشه‌وو تریاکه‌وه

رۆژی بێ هۆشم چ حەقمە من بەپیس و پاکه‌وه؟

کە قانیع دەلێ (چ حەقمە بەپیس و پاکه‌وه) حەمدی لە شوێنیکی تری هەلبەسته‌که‌یدا دەلێ: (چاکه‌ دايم هەر له پیناوی خراپا ون بووه) و هەلوێستی ناپەزایی بەرامبەر بەباری رۆژگار و مەسه‌له‌ی سیاسى دەرده‌پری و لەسەر بەره‌ی (چاکه) دەکاته‌وه.

با زیاتر له پینج خشتهکییەکی قانیع بچینه‌ پێشەوه و پروانین تا چ راده‌یه‌ک قانیع له شیعەرەکی حەمدی گە‌یشتوو و چی لێ بەپەند گرتوو؟ حەمدی که‌ دەلێ:

بۆ نەمانی دین و غیرەت هی‌مه‌تی کورد و عەرەب

وا بەسەر له‌وحە‌ی کیتابی حەسره‌تی ئەتراکه‌وه

(قانیع) سێ نیوه‌ دێری بۆ سەربارکردوو که تەنیا پرکردنه‌وه‌ی قابله‌... نە لێکدانه‌وه و روون کردنه‌وه‌ی مەبەستی حەمدییە و نەگۆنجانندی بێر و بۆچوونه‌که‌یه‌تی... و اتا خۆینەر شتیکی وای له‌ و پینج خشته‌کییە دەستگیر ناکات... ئایا مەبەست له‌ هی‌مه‌تی کورد و عەرەب و حەسره‌تی تورک چیبە؟ که‌ دەبوو چاوه‌روان بین قانیع مەسه‌له‌که‌مان بۆ روون بکاته‌وه‌ به‌لام ئەو دەلێ:

بۆ نەما مەیدانی شۆرش؟ بۆ نەما بەزمی غەزەب؟

بۆ شکا و بەسرایه‌ ئەستۆ سەربه‌سەر دەستی طەرەب؟

کوا ئەمیری دەنگ دلێر و حاکمی عالی نەسەب؟

بۆ نەمانی دین و غیرەت هی‌مه‌تی کورد و عەرەب

وا بەسەر له‌وحە‌ی کیتابی حەسره‌تی ئەتراکه‌وه

بەکورتی پینج خشته‌کی هونەرێکی یاری و سەنعەتکاری سەرده‌می مەیین و سستی ئەدەبی رۆژه‌لات بوو، نمونەى زۆر له‌ خۆکردن و رەنج بەباداچوون و دوورکەوتنه‌وه‌یه‌ له‌ کانیی بەهرەداری و هونەر داھێنان.

جاریک (هێمن) ی مەهابادی دەر‌حەق بەپینج خشته‌کی و تەبەکی قولە و پوخته‌ی له‌ ژماره‌یه‌ک له‌ ژماره‌کانی رۆژنامەى (هاوکاری) - و ابزنام سالی (١٩٧٦) بوو نووسیی که‌ لای وایه‌ پینج خشته‌کی کاریکی نەشیاو و بێ جیبه‌ و دەلێ: (گرانترین و بێ سوودترین جۆری شیعەر و اتا تەخمیس).

هەرچی شیخ رەزای تالەبانییە ئەوا له‌ مەیدانی پینج خشته‌کیدا باوێکی

سهیری داهیتاوه. کهوا هاتووه ههلبهستیکی بهریتز و ناسک و بابهت دلداری و (تسهووف)ی شاعیریکی بهنوور و نهزهر و پایه بلندی وهکو (حافزی شیرازی) هیتاوه بۆ ههجوو و جنیودانی ناشکرا پینج خشتهکی لی دروست کردووه.

سهیر و هونهر لهوه دایه چۆن دهبی شاعیر بتوانی نیوان ئەم دوو بابهته بگهیه نیتسه وه یهک و پردیکیان له نیوان ههلبهستی؟ پروانه تهخمیسی (مهعرووفی بی دیرایهت)ی لاپه ره (۱۱)ی دیوانی شیخ رهزا- چاپی بهغدا. ئەوه ههر شیخ رهزا خۆی دهزانی چۆنی دهکات... وهکو بلتی شیخ له بنچینهی فهلسه فهی (پیکه نین) گهیشتووه که لهسه ر بناغه ی ناکۆکی یان بهرامبهری دروست دهبیته.

دهمهوی ئەم وتاره دا پینج خشتهیهک به نمونه بهیتمه وه و پیشکهشی خوینهرانی بکه م. به تایبه تی وا چاکتره ئەگه ر نمونه که بلاونه کراوه بیته، به لام نمونه یه کی سهیر که له کهشکۆلیکی ده سنووسدا که سالی ۱۹۵۷ له مزگهوتی خادم السجاده لای ماموستا مه لا فهتحوولا شوان بوو وه رگراوه... رهنگه له سالانی دوا ی سالی ۱۳۲۵ی کۆچیدا نووسرا بیته وه.

سهیری پینج خشته کیسه کهش له وه دایه که شاعیریکی کۆبی هاتووه شاعیریکی شیخ رهزای کردوه ته پینج خشته کی... به لام نه بابه تی شاعیره که ئەوه نده گرنگه و سه رنج راکیشه و نه ماوه ی ئەوه ی هه یه که له لاهه تیوه ریخی بۆ زیاد بکرت. بابه ته که هی ئەوه نیبه شاعیر بیهوی به هۆبه وه کۆلی دلّی خۆی هه لپرتی.

یان ئەوه ی ده به وی بیلّ و له گه ل دپره کانی هه لبهستی شیخ رهزادا تیبه لکیش و قالپرتی بکات.

شاعیره که بابه تی تایبه تی شه خسی شیخ رهزایه و بریتیه له نامه یهک بۆ نه قیب زاده ی سلیمانی ناردووه داوا ی لی کردووه که له شیرتیکی بۆ بنیری. ئیتر هیج پیوه ندیهک له نیوان ئەم داخا زیبه و پارچه هه لبهسته که

و نیوان خۆ تیبه لقورتانی شاعیری کۆبی و پینج خشته کیسه کهیدا نابینم مه گه ر ههر سهیر و سهیران نه بیته. داخه که م شاعیره کهش ناوی خۆی له شاعیره که دا نه بردووه تا بزانی کتیه؟ ههر چۆنیک بیت ئەویش وادیاره به زمساز و گالته جار بووه و له بابه تی که له شیر ناسی و جۆرو رهنگ و سروشته کانی دا ناگادار بووه.

پینج خشته کی که له شیر

دایه پیری هه وه سی له عبی هه مه طیفلانی میل بازی و که لله شیر و به چه کورانی ئە ی نه قیب زاده یی عه للامه ی سلیمانی (که له شیر ی بۆ رهزا لازمه کرماشانی زیرهک و چاپک و دهم گهرم و در و شه پانی)

***

دوو ردینی هه بی وهک ریشی مه لای سووره قه لات دندو وکی خوار و برنده وه کو ته وشووی خه رات بی که م و کورتی له ئەم نوسخه که وا ناردمه لات (به درپرتی وه کو مه ولان به گه که ی میری به یات به جه سامهت وه کو کۆخا زله که ی بیبانی)

***

که خروسیکی به دهست کهوت وه کو مهردانی دلیر به سه ریدا بفسی تۆ نه لیتی مییه یا نیر شه ق زهن و پۆیته گر بی چ له سه ردا چ له ژیر (که له شیر ی که قه پی گرت و بنا گوی که له شیر پر به دهم بچری وهک سه گی هه وره مانی)

***

نووکی نینۆکی وهکو پمی ههسهن زادهیی جاف
بن خری و کنگ در و جهرگ بر و سینه شکاف
شه و رۆژ جهنگی ئاماده بی بئ کیندب و خیلاف
(که له شیریی که نه گهر شیریی نه ری بیته مه صاف
رایر فینیی به شه قتی میسلی که ری تالانی)

***

تۆ که مهردی و منیش خاکی ده ری مهردانم
سورمه بی چه شمی جه لای شاعیری کوردستانم
خاری بهرچاوم و سوفاری دلی خه صمانم
(بو حه واله ی دو بوری نه و که سه خۆم ده یزانم
دو گونی پیوه هه بی وهک دوو جه رهی له یلانی)

***

هه رچی وا جنجری و شامیانی و و پۆپته خرن
رۆژی مهیدانی نه بهرد هه یج به ری ته عنه ی نه گرن
تا مریشکی ئیره کولله ن له سووانی برن
(جنسی خۆی جووته مریشکی به ری حه مله ی بگرن
نه کو سوپی بیته وه بیچاره له بهر بی گانی)

***

فه رقی و ابی له گه ل ئی تر له شهس تا به سوها
نابی تی فکری له قه در و له گرانی له به ها
هه رچی نووسیومه ده بی شیرن و چا تر بی ده ها
(نه ی نه قیب زاده بنیره که له شیریکی وه ها
بو ره زا که ی سه گه که ی قاپیه که ی گه یلانی)

ناوه پښتانه

5	پيشه كې .....
7	هه لېه سستی كوردانه له كه له پوړی سده دی نوزده ميندا .....
19	مسته فا به گي كوردی .....
33	تاهير به گ و هه لېه سستی كوردانه .....
43	خویندنه وه په كې تازه دی دیوانی حریق .....
71	عه بدولتلا به گ نه دهب .....
97	سافی هیرانی - دیوانی هه لېه سستی دهر ویشان .....
141	بیخود: وینه په كې دهر وون و هه لېه سسته كانی .....
171	ره نجووری .....
185	شاییه كه ی مه وله وی و چند سه رنجی كې به راورد كاری .....
201	وینه ی هونه ری له شیعری حاجی قادری كویدا .....
219	پینج خشته كې .....

